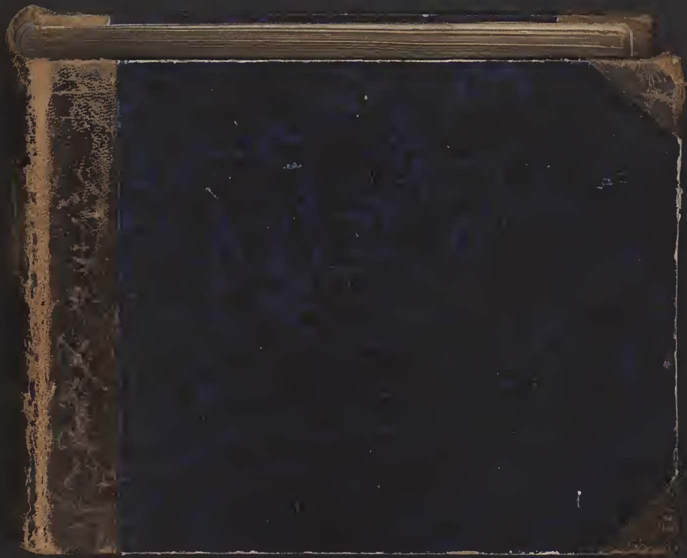

GRADUALE,

Ein Almenneleg

Messusaungs Bok,

Innehalldande þann

Saung og Cerimoniur,

sem i Kyrkiunne eiga ad syngiast og halldast hier i Lande, epter goodre og Christelegre Sidveniu, sem og vors Allra-Nadugasta Arfa-Kongs og Herra, Kyrkiu Ritual.

EDITIO XIX.

Selst Almennt Innbundenn, 30. Fiskum.

Prentud a Hoolum i Hiallta-Dal, Af Petre Joons Syne,
Anno 1779.

Psalm. 98.

Synged hanu Lof DROTTne oll Verolldenn, Synged, Vegsamed og Lofed. Lofed DROTTenn medur Horpum og Psalmum, medur Herlwdrum og Basunum.

Psalm. 150.

Allt hvad Andardrantt hefur, Lofe DROTTENN, Haleluja.

Til Lesarans.

PAr þess hefe var orded, ad nockur Ekla take til ad verda a so kolludum Grollurum, eda Messu-Saungs Bookum, þá læt eg þeñañ Grallara nu i Herrans Nafne a Prent wt-gaanga, vidlijka iñrettadañ og undañfarande nærstu Editiones. Þeir noterudu Tonar eru nakvæmlega samañborner og leidrietter epter Hr. Gudbrands Psalma Bookum, af 1589. og 1619. samt Grallarañs ellstu Editionibus, hvar med miñ Tilgaangur vered hefur ad þi-ena þeim, Saung-Lystena frañvegis ydka vilia, og ad Saungureñ gaanga mætte, sm̃ lagleg-ast, iñañ Kyrkiu sem utañ. Þa gomlu Hymna, sem fiñast i Grallarans Þridia Parte, hefi eg læted medfylgia, þo ei almeñt brwkest, þar, auk þeirrar andlegu Nytsemdar af þeim má hafa, Meñ kuña þær noterudu Melodias, nema, sem fiñast vid adra Psalma, og þar hia ha-fa i Hondum pia veteris & nostræ Ecclesiæ Reformatorum monumenta, þar flestaller þesser Psalmar eru i fyrstu giørder añadhvort i Latinu af Ambrosio, Prudentio, Fortunato, Sedulio, Gregorio, etc. Edur i Þijdsku af Luthero og ødrum Guds Moñum, um̃ hañs Tijma og nockru sijdar, hveriet þar efter af Londum vorum, fyrer Tilhlutan þeirra Evangelisku Biskupa hier a Lande, wtlagder eru a vort Maal, og sijdar ei allsaer reviderad-er og lagader af Sr. Olafe Gudmundssyne, Preste a Saudanese, fyrer Tilhlutan Hr. Gudbrands; Þa Psalma, sem brwkader hafa vered a þeim, i Konunglegre Tilskipan af 26. Octobris 1770. Allranadugast afteknu Hatijdis og Helgi Døgum, hefi eg læted a sijnum tilheyrilegum Stødum kirra vera eins og nærst, þeim til Gudrækilegrar Idkunar, er sijna Andagt brwka vilia i Heima-Hwsum; a hveriu vona, engiñ med rettu steite sig, eñ sijd-ur nockur ætle slijka rettskickada Idkun til Saaluhialplegrar Uppbyggingar, strijda i hinu minsta, moote Konunglegrar Hatignar Allranadugasta Tilgange.

Eñ hvad Messu-Giørdina ahrærer og Saungiñ i Kyrkiuñe, þa eiga Pr

 est-

estarner ad retta sig epter Kongl. Majest. Ritual, og strax epter þad samhrijngt er, læta lesa i Kor-Dyrum a helgum Dogum, þessa Bæn, og Fader-Vor efter.

DROTTenn, eg er iñkomeñ i þetta þitt heilaga Hws, ad heyra hvad þu, Gud Fader, miñ Skapare, þu Drotteñ JEsu, miñ Frelsare, þu verduge heilage Ande, minn Huggare, i Lijfe og Dauda villt vid mig tala. DRotteñ, opna nu so fyrer þinn heilaga Anda, fyrer JEsu Christi Skulld, mitt Hiarta, ad eg kuñe af Predikuniñe ad læra, ad bera Angur fyrer mijnar Synder, og i Lijfe og Dauda ad trwa a JEsum, og Dags daglega betra mig i einu heilogu Lijferne og Framferde; Þad heyre og Bænheyre Gud fyrer JEsum Christum, Amen. Fader vor, etc.

Þa strax epter byriast Saungureñ, sem hverium Dege tilhlijder, og þa Kyrie er wtswnged, byriar Presturen sialfur: Alleinasta Gude i Himnarijke, sie Lof og Dijrd fyrer sijnar Naader, edur annad Gloria; Enn ad þvi endudu, snijr hañ sier til Foolksins, segiande:

DRotteñ sie med ydur. — Diakniñ og Foolked ansar: Og med þijnum Anda

Þa snijr Presturen sier til Altarisins, og syngur Collectuna, þa sem til er giørd.

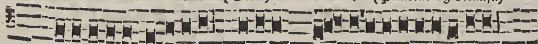
Lætum oss bidia. Heyr Herra Gud og Himneske Fader.

Epter Collectuna, snijr Presturen sier til Foolksins, og sijngur Pistiliñ sem til er giørdur, skijrt og saungsamlega, so Foolked mege skilia hvad þar talast, uppbyriande med þessum Hætte.

Þeñañ Pistil skrifar Sancte Paall til Romanos. vel sic: Til Corinthios.

Kiærer Brædur. Comma (Strik) Periodus. (Punctur og Klausa)

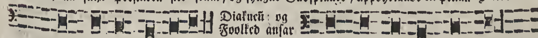

Qvæstio? (Spurning.) Finale. (Þad er, Niðurlag.)

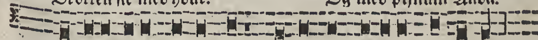
N.B. Þegar Lectiañ er skrifud añarstadar, eñ i Pistlum Postulaña, þa hagar Prestureñ sier þar epter, so segiande: Þesse heilaga Lectia skrifast i N.N. Spaadooms Bock, Postulaña Giørningum, Opinberingar Bookine, etc. N.N. Capitula. Nær epter somu Nootum sem strax var umgieted.

Haleluja, Item Seqventian, sijngest af Grallaranum, so sem til er giørt, og Tijmanum hæfer.

Sijdañ snijr Presturen sier frañ, og syngur Gudspialled, uppbyriande a þeñañ Hatt:

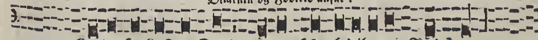

Drotteñ sie med ydur. Og med þijnum Anda.

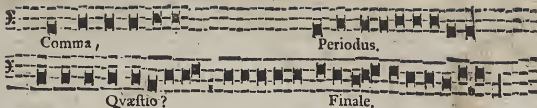
Þesse epterfylgiande Ord, skrifar hiñ Heilage Matthæus.

Diakuñi og Foolkid ansar:

Gude sie Lof og Dyrd, fyrer siñ gledilegañ Bodskap.

 Comma

Epter Gudſpialled byriar Preſturen̄ Credo. Vier trwum aller a eiñ Gud.

Predikunen̄ ſkal jafnan̄ uppbyriaſt med Amiñingu til Foolkſins, og ad þad biþic Gud um̄ heilags Anda Naud, til ad heyra og vardveita hans̄ Ord, hønum til Lofs, en̄ þeim til Lærdooms og Undervijſnnar Saalariñar vegna, ſem þad heyra.

Adur en̄ Preſturen̄ les Gudſpialled, ſijngeſt eitt edur tvø Vers, ſem uppa þad hlijder, og ſeirna ſeger.

Ad endadre Predikun, amiñer Preſturen̄ og ſo Foolked i an̄ad Siñ, ad giøra almeñilega Bæn til Guds Fødurs, i hans̄ Sonar JEſu Chriſti Nafne, um̄ alla naudſynlega Hlute, andlega og lijkamlega.

Epter Predikun ſkal almeñilega ſijngia a Suñndøgum, Heidrum Gud Fødur Himnum a. En̄ a ødrum tilteknum Tijmum Arſins, ſijngeſt epter Grallaranum, utan̄ þa ſtoor Naudſyn er a Ferdum, Land-Plaaga eda Hardinde, þa ſie ſungen̄ Litanian med ſijnum Bænum̄.

Strax þar epter, eige Børn ad ſkijra, þa handtiere Preſturen̄ þad Embætte epter Ritualnum og Hand-Bookiñe. En̄ nær Confirmation ſkiedur, ſijngeſt: Kom Skapare heilage Ande.

Vere nu ſo vid, ad opiñber Aflauſn ſkuli framfara a ſama Dege, þa byrieſt undan̄ heñe Pſalmuren̄: Konung David ſem kiende. Og ſijngeſt af hønum ſo miked ſem þarf, en̄ epter Opiñbera Aflauſn, ſijngeſt þetta eina Vers: Þo mørg og ſtoor ſie mañleg Synd. Sijdan̄ giøre Preſturen̄ Amiñing til þeirra, ſem til Guds Bords gaanga, ſo ſem epterfylger.

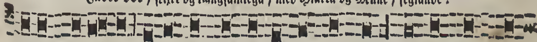
SAker þeſs mijner kiæruſtu Chriſti Viner, ad þier riettilega og maklega mættud medtaka þad haaleita Sacramentum Kvølldmaaltijdar vors DRottens, þa ber ydur ſierdeilis þeſsa tvo Hlute ad vita og ſkilia, ſem er, hvad þier ſkulud trwa og giøra, þvi ad þeſſum Ord-

um

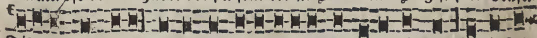
um, sem Christur sagde (þad er miñ Lijkame, sem fyrer ydur verdur giefeñ, Item, þad er mitt Blood, sem fyrer ydur wthellest, til Fyrergiefningar Syndaña) skulud þier fullkomlega trwa, ad so i Sañleika er, þviad JEsus Christur er þar sañarlega sialfur hiaa med sijnum Lijkama og Bloode i Sacramentinu epter Ordaña Hlioodan. Þar næst skulud þier og so trwa Christi Ordum, til Syndaña Fyrergiefningar, þad, ad JEsus Christur skeinkte ydur og gaf siñ Lijkama og Blood, til eins Jñsiglis og Stadfestingar uppaa allra ydar Synda Fyrergiefning. Ad sijdurstu skulud þier fyllilega giora Christi Befalning og Skipan, þar hañ so bijdur ydur segiande: Medtaked og eted. Item, drecked hier af aller. Item, giøred þad i mijna Miñing; þvi hañ hefur giefed oss siñ Lijkama og Blood ad eta og drecka til Fyrergiefningar Syndaña, og þar med ad miñast hañs heilaga Dauda og Pijnu. Þar fyrer, þegar þier so trwed þessum Christi Ordum, og giøred epter hañs Skipan og Befalningu, þa erud þier riett proofader og reynder, sem Paulus seger, og meged so maklega eta Christi Lijkama og drecka hañs Blood, til Fyrergiefningar Syndaña. Þar til gefe ydur Gud Himneskur Fader sijns H. Anda Raad, fyrer þañ sama JEsum Christum vorn HErra. Og þar uñ vilium vier aller Gud bidia af Hiarta, og segia.

Epter Amiñinguna, snijr Prestureñ sier til Altarisins, og uppbyriar

Fader vor, skijrt og laangsamlega, med Hiarta og Muñe, segiande:

Laatum oss bidia. Fader vor þu sem ert aa Himnum. Helgist þitt Nafn.

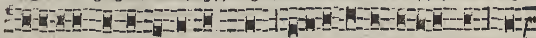

Tilkome þitt Rijke. Verde þiñ Vilie, so aa Jordu sem aa Himne. Gief oss i

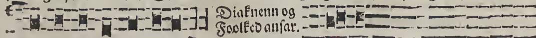
 Dag

Dag vort daglegt Braud Og fyrergief oſs vorar Skullder, ſo ſem vier og

fyrergiefum vorum Skulldunautum. Og eige leid þu oſs i Freiſtne. Hell-

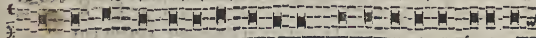

dur frelſa oſs fra Illu. Amen.

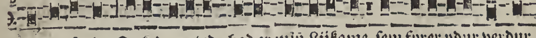
Sijdañ ſkal Preſturenn taka Patinuna med Braudenu ſier i Hendur, og hallda þar a, a medañ hañ ſijngur Jñſetningar Ordeñ, ſem epterfylger, af Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. 1. Cor. 11. Cap.

Vor HErra JEſus Chriſtur, a þeirre Natt, ſem hañ forraadeñ var,

took hañ Brauded, giørde Packer og braut þad, og gaf ſijnum Læreſvein-

um og ſagde. Taked og eted, þad er miñ Lijkame, ſem fyrer ydur verdur

gieferi. Gioreð það i mijna Mining.

Hier nærst take Presturen Kaleiken sier i Hendur, fyrer utan Papiska Elevationem edur Upphafning, og siunge Testamentis Orden, sem epterfylger. En a medan Presturen wtdeiler Sacramented, talar han ecke anad til Foolksins, en þesse Ord: Þetta er sañ: JEsu Lijkame, þetta er sañarlegt JEsu Blood.

Somuleides epter Kvølldmaaltijdena, took hañ Kaleikiñ, gierde Packer, gaf þeim hañ og sagde, drecked aller hier af. Það er Kaleikur hins Nija Testamentis i mijnu Bloode, sem fyrer ydur wthellest, til Fyrergiefningar Syndaña. Gioreð þetta so optisem þier (það) drecked, i mijna Mining.

A medañ Sacramented wtdeilest, þa siungur Diakneñ og Samkundañ, nockra af þessum Psalmum sem til eru gierder, Eiñ eda Tvo, sem eru einkum þesser.

Þier sie Lof og Dijrd JEsu Christ, etc.
O Guds Lamb Saklausa, etc.
Gud vere lofadur, og so blessadur, etc.
Heyr þu Guds Lamb, etc.
JEsus Christus er vor Frelsare, etc.
JEsu þijn Miñing miøg sæt er, etc.
Christe vier aller þøckum þier, etc.
Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

Skal ecke siingia leinge fram̃ yfir þad, ad Foolked er bwed ad medtaka Sacramentum. Prestarner ættu og ad ámiña Foolked, og sia til, ad þad gainge til þess Heilaga Sacramentis med Gudhrædslu og goodre Sidseme, fallande a Knie, Kallmeñ til hægre Handar, eñ Kviñur til vinstre. Þar er og aftakande sa liootur gamall Vane, sem sumer Prestar lided hafa, ad Foolked med Ys og Þis (nælega) leitar hvør ad sijnum Naunga og goodum Vin, ad miñast vid hañ, so þar fyrer hindrast Gudleg Þioonustugiørd. Sie nockur vansættur vid añañ, þa forlijkest fyrer Embætted, eñ hinum ødrum Kossa-Gainge byriar med øllu aftekinn ad verda.

Strax þa wte er Sacramented, þa snijr Presturen̄ sier fram̃ og segier:

DRotteñ sie med ydur. Diakneñ og Almwgeñ svarar. Og med þijnum Anda.

Þar epter snijr hañ ad Altarenu, og siingur þessa Bæn og Þackargiørd:

MJer þockum þier DRotteñ Almáattugur eilijfur Gud, ad þu med þessare Heilsusamlegre Giøf hefur oss alla nært, vier bidium þijna Myskunseme, ad þu læter nu þessa þijna Gaafu koma oss til alls Gagns og Gooda, og til vorrar sañrar Trwarstyrkingar i þier, og til eins breñanda Kiærleika og Elsku a medal vor Jñbyrdis. Fyrer Saker Nafns þijns Elskulegasta Sonar JEsu Christi, vors DRottens og HErra.

Foolked svarar: AMEN.

Nær eingeñ er til Altaris, siinge Presturen̄ þessa Bæn: Lætum oss alla bidia.

O HErra Gud Himneske Fader! Vier þockum þier fyrer þeña þiñ Fødurlegañ Velgiørning, ad þu af þiñe stooru Naad og Myskunseme, hefur giefed oss þitt Heilaga og Sæluhiálplega Ord, med hvoriu þu og so hier hia oss safnar þiñe Christelegre Kyrkiu. Vier bidium þig audmiwklega, gief oss þiñ Heilaga Anda, ad vier med þacklaatu

Hiarta

Hiarta, mættum taka vid þvi, og skicka oss þar epter, og alltijd og ydugleg fara vaxande i Christelegre Trw og Kiærleikanum, og so loksins Saaluhoolpner verda, fyrer þinn Elskulegann Son JEsum Christum vorn DRottenn, sem med þier lifer og rijker i Einingu Heilags Anda einn sannur Gud, fraa Eilijfu til Eilijfdar.

Foolked svarar; Amen.

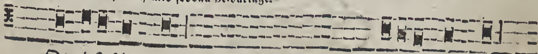
Enn umm alla Laanga-Fostu, skal pronuncera þessa Epterfylgiande Bæn, aa Sunnu- og Bænadøgum, enn ecke fleyre.

VJer þockum þier Gud Fader, ad þu hefur giefed oss þinn Eingietenn Son JEsum Christum, uppaa þad, ad aller þeir sem aa hann trwa, ecke fyrerfarest, helldur hafe eilijft Lijf. Vier þockum þier JEsu Christe, ad þu hefur bored vorar Synder aa þijnum Lijkama, og med þijnu Bloode afmaad vorar Yfirtrodslur. Vier þockum þier þu Verduge Heilage Ande, ad þu hefur giefed oss þa Trw i vor Hiortu, ad vier eckert vitum annad til Saaluhiaalpar, enn þann Krossfesta JEsum Christum. Gief oss, O Gud, þijna Naad, ad vier fullkomlega trwum, ad allar vorar Synder sieu fyrer JEsu Pijnu og Dauda Krapt oss fyrergiefnar. Upplijs oss med þijnum Heilaga Anda, ad vier fyrer JEsu Dauda, daglega afleggium Syndena, og alldrei sleppum JEsu wr vorum Hiortum, þangad til vier sioum hann berlega i eilijfu Lijfe. Þessa bidium vier þig aller i Nafne Jesu Christi vors Herra, Amen.

Þa snijr Presturenn sier framm aptur, Og segier:

DRottenn sie med ydur. Diakneñ svarar: **Og med þijnum Anda.**

Hier epter blessar hann yfir Foolked, med þessum Ordum, sem Gud sialfur baud ad blessa sitt Foolk med i Numer. 6. Capitula, med soddann Nidurlage.

DROTTeñ blesse þig og vardveite þig, DROTTeñ late sijna Asioonu lijsa yfer þig, og sie þier myskunsamur, DROTTeñ upplypte sijnu Auglite yfer þig, og giefe þier Frid. Søfnudureñ svarar: AMEN.

Eñ þegar Confirmation framfer, lijser ecke Presturen̄ Blessan yfer Søfnudennm, fyrr eñ hun er ad Enda.

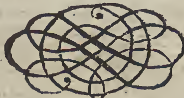
Og ad Sijdurstu sijngest Exitus sem til er giørdur, og Loksins endest Messañ, þa Catechisationeñ er úte, med þessare litlu Bæn, og Fader Vor.

DRotteñ, eg þacka þier af øllu mijnu Hiarta, ad þu hefur nu kieñt mier, hvad þu villt, ad eg skule giøra. Hiaalpa mier nu, miñ Gud, med þijnum Heilaga Anda, fyrer Saker JEsu Christi, ad eg meige vardveita þitt Ord i hreinu Hiarta, og þar af styrkiast i Trwñe, og i einu heiløgu Framferde forbetrast, og mig þar vid i Lijfe og Dauda hugga AMEN. Fader Vor, etc.

Eg Oska af Hiarta, ad þetta Verk meige þiena Prij-Einum Gude til Dijrdar, og hañs dijrkeyptum Søfnudum til Andlegrar og Lijkamlegrar Blessunar og Farsælldar, Viliande fiñast allra sañra Guds Elskenda einlægur Reidubwen̄ Þienare

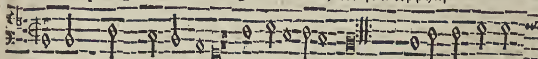
Hoolum i Hialltadal, þañ 12. Februarii 1779.

Gisle Magnusson.
Biskup Hoola St.

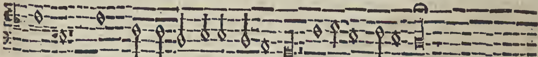

Þanŋ

Þañ Fyrsta Suñudag i Adventu, Messu Upphaf.

JESUS Guds Son Eingietinn, eilijfur Herra vor. Su mæta Morgun-
Af hañs Hiarta wtgeinginn, eins sem þad skrifad er.

Stiarna, myrk Hiortu upplijser so giarna, og allre Villu ver.

Hann fæddest oss einn Madur, a efstu Heimsins Tijd, hañs heilogustu Moodur, hiellt Gud siñ Meydoom vid, hañ feck Dioful herteked, Himnarijke uppl oked, og fært oss eilijfañ Frid.

Alls Heims Skapareñ ædste, og Fodurs Tignen skiær, eilijfur Herrañ hædste, hvers Walld ei Enda fær, forda oss vel vid Syndum, veit oss ad þig astundum, so fra þier ei follum vær.

Lat oss i Astsemd þiñe, og Kyñing vaxa hier, ad Trweñ aukast kyñe, i Anda þioonum þier, so ad þiñ Sætleik hreina, Saal vor mætte vel reyna, og til þijn verdum þyrster.

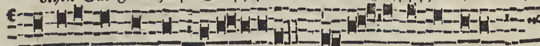
Hirt oss sem Hiartans Fader, hialpa og veit oss Lid, og gamla Adam deyder, so giere nijr lifnad vid, sem hier med Huga hreinum, hafa vill i þier einum, Ord sijn, Verk og allañ Sid.

Kyrie.

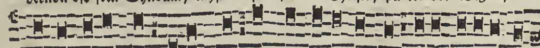
KYRIE.

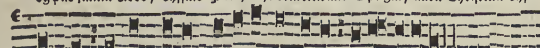
Kyrie Gud Fader hærsta Traust, þu ert vor Glede og Lyst, þyrm oss aumum,

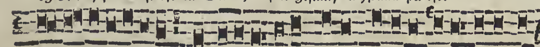
vernda oss fra Syndum, myskuna þu oss. Christe, þu ert vor Vegur,

og þad sanna Lioos, Lijffins Port, dijr Kiærleikans Speigill, allra Christeñ Lijf

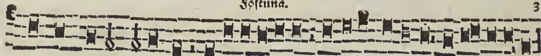

og Raad, þu varst oss til Saaluhiaalpar gefinn, myskuna þu oss.

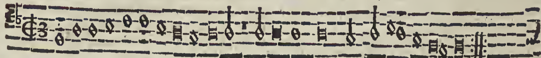
Kyrie Heilagur Ande, Gud Eilijfur, vertu hia oss Myskunsamlegur, svo ad vier

mættum

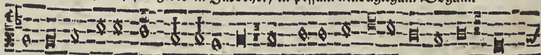

mættum Syndernar græta, læt ofs ecke tapast, helldur æ þig vona, myskuna þu ofs.

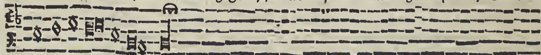
GLORIA in Excelſis.

Alleinaſta Gudi i Himnarijki, ſie Lof og Dijrd fyrer ſijnar Næder,
Sem hañ hefur giort æ Jardrijki, æ þeſſum nædugleguin Døgum.

A Jord er komen ſtoor Glede og Frid, ſvo Mañeſkiañ mævel glediaſt vid, Guds

Elſku og goodann Vilia.

Vier loſum og dyrkum, vier heidrum þig, vier þockum þier fyrir þijna Elſku. O Drottinn Gud Fader i Himnarijki, þu hefur ofs ſynt ſtoorann Kiærleika, alla Hlute hefur þu i þinni

þinni Magt, hvad þu villt hafa i fram̃i fær inginn sagt, Gott skiedur þaa er þig Ottast.

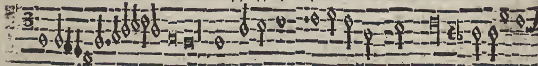
O JEsus Christus Guds einka Son, sem hiaa Gudi Fodur situr, þu hefur frelsad allt Mannkyn, og oss vid Gud forlijkad; Fyrir þitt Blood og bitrann Deyd, hefur þu oss leyst af Syndum og Neyd, gief oss Naad i Trwnni ad blijfa.

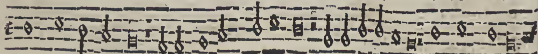
Þu ert alleina vor Hiaalpar Mann, sem oss vill Himnarijki giefa, þu ert Guds Fodurs saklausa Lamb, sem fyrir oss villdir Daudann lijda; Þu ert alleina vort Hiaalpar-Naad, fyrir þijna Skulld þa saum vier Naad, Allsmegtugaste JEsu Christe.

O þu helgi Andi vor Huggari, sem oss villt Sañleikann kieña, hiaalpa oss ad hallda þinn Lærdoom, Gudi Fodur, Syni og Þier til Æru; Vernda oss fraa Diofulsins falski Lyst, hiaalpa oss ad trwa aa JEsum Christ, nu og Æfinnlega, Amen.

Halelujа, sem syngiast skal um̃ Joola-Fostu Tijmann.

Philippenses 4.

nu

nu nœlægur hier, med blessad Ord sitt, fyrir þad verdur tvitt, Aundin vor af oll-

SEQVENTIAN.

um Voda, Hale = = luja.

Nu bidium vier Heilagañ Anda, ad vier mœttum i Christilegri Trw

riett standa, eiñ Gud ad elska, og hañ ad kalla œ, hellst i Daudans

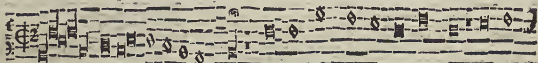
Stundu, þa vier Heime førum frœ, Kyrie-eleison.

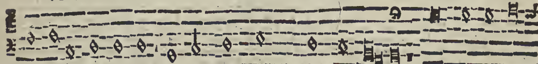
Þu verduga Lioos, gief oſs þitt Skyn; Lær oſs ad kieña JEſum Chriſtum̃ alleina, og hiaa honum ad vera, vorum Hiaalpar Mañ, ſem oſs vill iñleida, i vorn rietta Fødurs Rann, Kyrie⸗eleiſon.

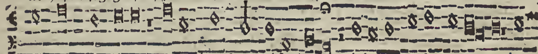
Þu ſæte Ande, ſend oſs þijna Naad, lææt oſs faa ad hallda þijn elſkuleg Raad, ſo vier mættum af Hiarta, hvør añañ Elſka, i einum Huga vera, og i Fride Chriſts ad bliifa, Kyrie⸗eleiſon.

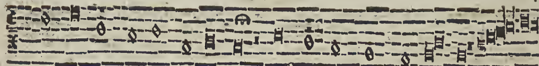
Þu hærſte Styrkur i allre Neyd, hiaalp ſo vier hrædunſt hverke Skam̃ nie Deyd, og i voru Siñe, ſieum orugger þa, nær Diofull vill aa oſs ſtriida, og Saaleñ ſkilſt Lijkama fraa, Kyrie⸗eleiſon.

CREDO.

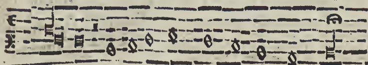

vum Voda meigum þvi mæta, Forsioon og Vernd og Heill vor, er hañ

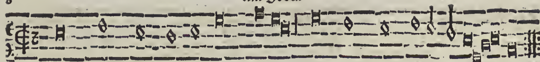

avallt; þviad i hañs Vallde stendur allt.

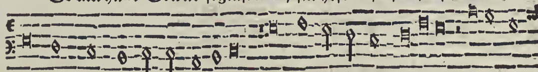
Vier trwum og a JEsum Christ, Eingietiñ Son hañs vorn Herra, hvørs Mœttur, Dijrd og Eylijfd vijst, ei kañ nockurn Tijma þverra, gieteñ af heilogum Anda, og af Mey fæddur aan Synda; J sijnum Manndoomi soñum, til Lyknar oss. topudum Moñum, a Krossinum leid Dauda, og yfirvañ; Af Guds Krapti upp aptur reys hann.

Vier trwum a Anda heilagañ; Eirn Gud med Fodur og Syne, voladra Styrkur heitir hann, hærstu Geafur a þeim sijner, allri Christni hier i Heimi, helldur, so Samlyndi geymi, Aflausn trwum allra Synda, af Jordu skal Hold vort uppstanda, epter Utlegd þessa, oll Guds Born sia, æfiñlegt Lijfid honum i hia, Amen.

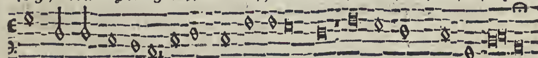
Epter Predikun skal sijngia þetta Vers.

Heidrum Gud Fødur Himnum a, sem hvørſkins hefur ad ráda,
So um̃ hans Son ad ſegiaſt maa, ſa hefur oſs frelſt af Voda.

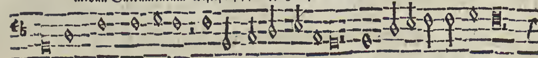

Og heidrum Heilagañ Anda med, hañ veiter oſs Giafer ſijnar, er ſu Heid-

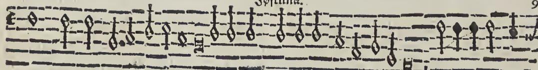

ran fra Eilijfd ſkied, alldrei hiedañ af dvijnar, uñ oſs Gud Náder þijnar.

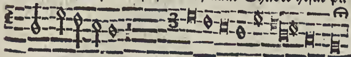
Hier ſtrax epterfylger Aminning til þeirra ſem ganga til Alltaris. Eñ a medañ Sacramentum wtſkipteſt, ſkal ſijngia þetta Agnus, i Moodur-Maale.

O Guds Lamb Saklauſa, a Kroſsinum Lijflatid, Fodurnum varſtu hlijdinn,
hvørniḡ

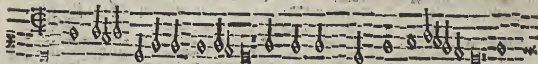

hvorneñ ſem þu varſt forliteñ, allar Synder hefur þu i burtteked, Ellegar værum i

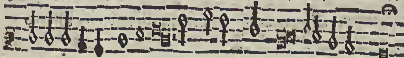

vier Fortapader. Myſkuna þu oſs O! JESU.
Myſkuna þu oſs O! JESU.
Gief oſs þiñ Frid O! JESU.

Þa margt Foolk geingur til Guds Bords, þa ſkal ſyngia ſo mikid af þeſſum Pſalme ſem vill.

JEſus Chriſtus er vor Frelſari, ſem fra oſs Guds Reidi ſne = ri, med

ſiñi Pijnu og ſarri Neyd, ſvipti hañ oſs fra Eilijfum Deyd.

Ad þvi skylldum alldrei gleyma, oss baud ad eta siñ Lijkama, þad helga Braud hañs Hollded er, hanns Blood i Vijne dreckum vier.

Hvor sem vill þa Maaltijd þiggia, þeim ber vel ad sier ad hyggia, sa Omaklegur medtekur þad, mun Daudañ saa i Lijffsins Stad.

Heidra Gud Himneskañ Fodur, hvor af Naad þig so vel sedur, og so þu leistest Syndum af, Son siñ fyrer þig i Daudañ gaf.

Trw þu riett so ecke efest, Ostyrkvum sw Fæda giefest, hvorra Samvirsku Syndenn sijr, Sorg og Mæda i Hiarta bijr.

Soddañ Naad og miwka Myllde, mæddur Hugur fiña villde; Ef saklaus ert, þa siert þar fraa, so stærre Hefnd ei hlooter ad saa.

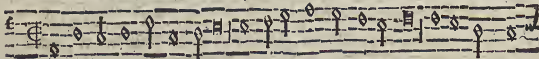
JEsus til sijn Aumum bijdur, eg vil Myskun veita ydur, Heiler gyrnast ei Grædarañ, Gagnlaus lijst þeim sw Ment hañ kañ.

Ef þier Lausn wtvega kyñer, ei være Þörf aa Pijnu miñe; Hvad skal þier mijn Maaltijd þa, megner þu sialfur Hiaalp þier saa ?

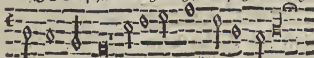
Ef þu trwer af Huga hreinum, og jaatar med Muñe þijnum, Velskickadur þa verdur þu; Vijst nærer Saal þijna Fæda sw.

Avoxt þeñañ aattu ad sijna, elska Kalltu Naaunga þijna, og þeim giarnañ Adstod siert, eins sem ad Christur hefur þier giort.

Iubilum S. Bernhardi, IESU dulcis memoria.

JESU þijn Miñing miog sæt er, og miwka Hiartans Glede lier, umfram Hunang

og allt hvad er, ylmar af JESU Nafni hier.

Siingiast eckert sætara maa, nie seigiast gledelegra fraa, Hugsun er engeñ hærre ad faa, eñ Herrañ JESUM miñast aa.

JESUS er Von þeim Ydrast kañ, øllum Milldur sem bid^a hañ, þeim er hañs leita Liwsur añ, med Lijkn vill græda sierhvern Mann.

JESUS Sætleike Hiartans hijr, Hugarens Lioos og Bruñur nyr, øll Heimsins Glede er þa rijr, ef Laungun Hiartans til þijn snijr.

Twnga þad eingeñ tala maa, nie Tign wtskijra nockur þaa, Dreynder trwad eingver faa, hvad Elsku er JESU gott ad naa.

JESUM i Hvijlu hygsa eg, Hiartans i læstum iñra Veg, Astundan sw er Jñeleg, Opeñberleg og Heimugleg.

Eins og Mariu Angraadt Gied, eg sæke JESU Grafar Bed, Hiartans Sorgfullu Hroope med, og Hug, þad Auguñ faa ei sied.

Hañs Legstad Taarum helle eg i, Hiartad mitt svalar sier med þvi, ad JESU Footum fell eg aa Mij, i Fadme þeim eg læstur bij.

JESU Undrunar Kongur kiær, Kongur Sigrande misg fraa bær, Omælanlegur Ilmur skiær, Æstelegaste Kiær og Nær.

HErrañ vor milldur hiaa oss bw, Heiløgum Gaafum uppfyll þu, Hugskots Myrkrum fraa Møñum snw, med þijnum Sætleik fæd oss nu.

Hvenær þa kiemur Hiartad i, helgur Sañleike, lijser þvi, Heimsins Fanijtu hverfa Sky, hrein Elska kviknar uppaa nij.

JESUS Sætasta Elskañ er, Ylmur Sætaste fyrer mier, þusundfalldlega Þocknan ber, þusundfallt meir eñ skilium vier.

Hañs Kvøl beviisa hellst kañ þad, og Heilagt JESU Dreyra Bad, oss sem Lausn hefur wtvegad, og vid Gud. Fødur Forlijkad.

JESUM þecke hver hellst sem kañ, hañs Astar leite sierhver Mañ, JESUS af ydar Elsku brañ, Elskañ breñande siñur hañ.

Elsked hañ er so elskar oss; Elskuñe mæte Trwar Koss, aastundeð slijkt ylmande Hnoss, med Astar Bæn og Taara Foss.

Miñ JESU HErra Myskunar, mijn Huggun allrar Gledeñar, Bruñur Sætleiksins Sadningar, og saña Hiartans Fagnadar.

Miñ goode JESU gief mier þa, Gnægd af þiñe Elsku ad faa, veit mier aan Enda ad vera þier hiaa, Vegsemd þijna og Dijrd ad sia.

Mijn Twnga vijst Overdug er, veit þo ad ecke þegia ber, Elskañ þijn Diørfung eykur mier, alleina gled eg mig i þier.

Elskañ þijn JESU alltijd hier; Endurlijsgnñeñ Hiartans er, aan Leida saña Sadning lier, Saalena hwngrar epter þier.

Hvør þig smackar, þig hellst gyrnist, hvør Saal þig drack, þar til er þyrst, Hiartans nein ecke nægs

er Lyſt, nema vier elſkum JESUM Chriſt.

Hvørn þu dryckiar med Aſtar Yl, æ Sætleik þijnum fiñur Skil, hvad ſæll er ſæ þar hugſar til, Hiartann geingur þa i Vil.

JESUS er Engla Heidur hijr, Heyrneñe Glede Saungur ſkijr, i Muñe Hunangs Ylmur dyr, i Hiarta Lijfſins Dryckur nijr.

Gloandi hef eg Gyrnd til þijn, miñ goode JESU kom til mijn; nær gledur mig ſw Nælægd ſijn, nær fær mitt Hiarta Laungnn ſijn?

Søñ Elſka JESU ſijfelldlig, Siwkañ af Elſku giører mig, ſæte JESU mier ſijn þu þig, Sæleñ mijn þar vid gledur ſig.

JESU þu ert Myſkuneñ meſt, miøg Dæſøm Glede i Hiarta feſt, af Goodſemd alldrei Gud miñ lietſt, giefdu mier þig ad elſka beſt.

O! hvad good JEſu Elſka er? Añad ei ſtunda ſkylldum vier, Æ! ad eg deya mætte mier, miñ JEſu, ſo eg lifda þier.

O JEſu Sælar Unun trw, allra ſætarſte miñ JESU, þijn leita Tæreñ nækvæm nu, nærſt er Hiartanu Gyrndeñ ſw.

Hvørt ſem ad geing eg wt eda iñ, eg þreye JESUM HErra miñ, hvad gledſt eg dætt þa hañ eg fiñ, hvad feigeñ vid þañ Sætleikiñ?

Mijns JEſu Fadm ad miñaſt vid, meira gledur eñ Hunængid, þa vier teingiunſt hañs Hægre Hlid, Hiartanu fiñſt ei længſøm Bid.

Hvørs eg leita mitt Hiarta ſier, hvad eg gyrneſt, þad fiñ eg hier, Siwkur af JESU Aſt eg er, allt Hiartad breñur nu i mier.

Ef þu ſo JESUM epter þreyr, alldrei ſlockna Kiærleikar þeir, Aſt ſu hijrnar eñ ecke deyr, ætijd vex hun og kviknar meir.

Sw Elſka breñur ſijfelldleg, Sætnar og verdur undarleg, med Undrun ſmackar Aſtwdleg, Aſtwdleg Gleden farſælleg.

Sw Elſka kiemur Ofañ ad, i Merg og Hiarta fiñur Stad, Hugarens Aſtar iñra Bad, Aunden mijn gledur ſig vid þad.

O! þad farſæla Aſtar-Bæl, upptendrar mijna Gyrnd og Sæl, O! hvad ſæt er ſw Svala-Skæl, Son Guds elſkar Hiartad og Mæl.

Sæll JESU, Meyar ſæla Sæd, Sætleikur vor og Elſku Dæd, þier Valld, Dijrd, Heidur, Heilſa, Ræd, og Hrooſun Gudleg æ ſie tiæd.

Kom, kom þu goode Kongur nær, kom þu Vegſemdar Fader kiær, ſijn vorum Hug hvad ſiertu ſkiær, ſem nu af Hiarta gyrnunſt vær.

Siæ, JESUS fegre eñ Sooleñ er, ſætare enn Balſam fiñſt hañ mier, umfram Ilm allañ, Ilma bek, elſkulegre eñ giørvallt hier.

Hañs Smeckur hrærer nu æ Ny, neirn Ilmur kañ ei jafnaſt þvi, Mætt-vana Pænkeñ er hier i, Elſkuñe lijka Hvijld eg bij.

Hier pid uner ſier Hugureñ, hier miñar Elſku

Gnægd

Syrnd eg fiñ, Þu ert mijns Hiarta Hroosuniñ, HErra JESu Frelsare miñ.

Æ! Kom Þu Hiartans Elskañ mijn, eins og Fødursins Magt, er Þijn, i Himna Dijrd sem á Þier skijn, Ovinur Þiñ má skamast sijn.

Eg skal Þier fylgia æ hvørt fer, eingiñ kañ slijta mig frá Þier, Hiartad mitt JESUS hefur med sier, Hroosun Mañkynsins JESUS er.

Fagne nu giørvall Himna-Her, Himnaña Porteñ opna ber, Þeim Sigre hroosar sijngium vier, sæll HErra JESu! Dijrd sie Þier.

Kongur Vegsemdar, Kongur hijr, Kongur hroosande Sigre dijr, Frelsudum JESUS Frelse bijr, Frelsarans Dijrd ei verde rijr.

Þu Bruñur allrar Blessunar, blessada Lioosid uppe Þar, greid burt Skyeñ Ogledeñar, gief Þu oss Byrtu Vegsemdar.

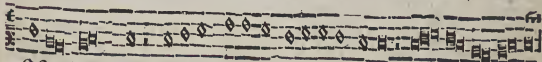
Þig prijsar allur Himna Her, Heidur og Dijrd hañ sijngur Þier, JESUS eiñ Heimiñ upplijser, og oss vid DRotteñ fridÞæger.

Stioorn JESU, Frid um Eilijfd á, yfir vorn Skilning geingur sá, Hiartad mitt gyrnest hañ ad fá, hønum eg feigeñ villde ná.

Til Fødursins uppstijgeñ er, øllum stioornande Dijrdar-Her, mitt Hiarta burtu hvarf frá mier, HErra JESUS took Þad med sier.

Veitt, sie Þier JESU Vegsemd klár, Virding, Lofgiørd og Bæna-Tár, lát Þu oss HErra Lijfsins-Hár, lifa hiá Þier um Eilijf Ar! Amen.

Þegar fáer eru Communicantes, má sijngia Þetta Agnus Dei, einnsinne edur optar.

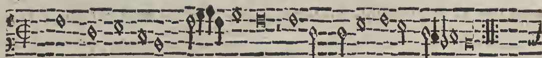

O Þu Guds Lamb, sem i burt tekur Veralldariñar Synder, Myskuna Þu oss!

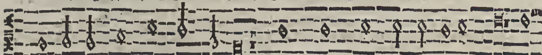
Eiñ Packlætis Psalmur eptir Sacramentid.

C

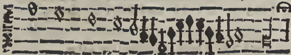
Christe

Christe vier aller þockum þier, þar sætu Ast þu oss syndir,
ut þu gafst oss þig allañ hier, og allt i Daudañ þig pijndir.

Svo ad vier yrdum Synda frij, sialfs þijns Bloodi wthelltir þvi, so

yrdum vier ei ti = jnd - ir.

Þvi er þad nu uppfyllt so, ad hañs Myst- un vier hliootum. Syndaña Lausn og saña Roo, slijkrar hanns Elsku niootum, semium Traust og sierlegt Raad, so ad vier eigi þessa Naad, med Otrw af oss briootum.

Þiñ fagra Lijkama til Fædu gafst, og feckst oss þitt Blood ad drecka, ad auka so vorn Anda Krapt, og illum Gyrndum ad hneckia, Endurfædingar ebl þu oss Aud, er Fæda þesse Barna Braud, riettast skal ei ad Rock- um.

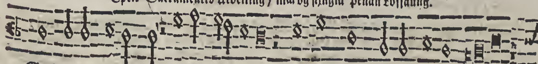
Hialp so vier kunnum Kiærleiks Verk, Christnum Monnum ad veita, vel sem þijn Kienning vijsar sterk, vier mættum þijn Bo-

en heita. Þier iñrætter þenkium æ, þijns Aptans Maals ad neyta ſo, og eige af þvi breita.

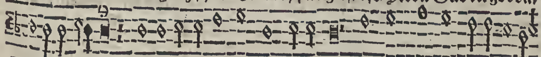
Medañ vier lifum hier i Heim, hañs Velgiorda vier miñunſt, hañs Kvol og Dauda ad kyña þeim, i Kiærleik þar um̃ yñunſt, þar til Rijkid þiggium vær, þad ſem aungvann Enda fær, i vijſum Fognud fiñunſt.

Sialfum Gudi vier ſegium Dijrd, hañs Syni og Heilogum Anda, ſem ad Upphafe wt var ſkijrd, og æfiñlega ſkal ſtanda, og um̃ Allder Allda meir, Amen ſegie aller þeir, ſem Hiortun hier vill vanda.

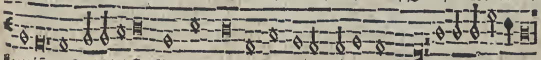
Eptir Sacramentis Utdeiling, ma og ſijngia þeñañ Loffaung.

Gud veri lofadur, og ſo bleſſadur, ſem oſs fædt hefur alla ſialfur,
mꝫ ſijnum Lijkama og mꝫ ſijnu Bloodi, þad giefi oſs Herra Gud til gooda,

Kyrie=leiſon. Herra fyrir helgañ Lijkama þiñ, hvør af Jomfru Mariu er

komiñ, og fyri þitt flecklauſa Blod frelſa þu oſs af allri Naud, Kyrie-eleiſon.

þitt

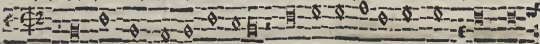
Þitt heilaga Hollд, er fyrir oss wtgiefed, i Daudañ, so vier feingium Lijfed. Ástgiof stærre einginn mætti fiñast, af þvi skulum vier heñar miñast, Kyrie=eleison.

HErra, þijn Elska þvijngade þig, þau Undur ad syna dæsamlig, vora Sekt hefur Blood þitt bætt, vid blessadañ Fodur oss alla sætt, Kyrie=eleison.

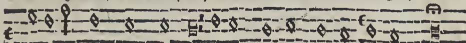
Blessan siñar Nædar Gud oss giefe, ad gaungum hañs Veg alla Æfe, i hreiñe Ást og oruggre Trw, so oss sie heilnæm Fæda sw, Kyrie=eleison.

HErra, þiñ Ande sie oss ætijd hiæ, og giefe oss jafnañ þa Næd ad fæ, ad þijn Christne, þitt litla Lid, life i Samlynde og Frid, Kyrie=eleison.

Þegar engver gænga til Guds Bords, æ þessum Adventu Tijma, þa sijngest epter Versed, Heidrum Gud Fødur Himnum æ; Þesse epterfilgiande Psalmur.

Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, hindra Pavans og Tyrkians Mord, sem

vilia JEsum Son þinn fiæ, sijnum Velldis=Stoole hrundinn fræ.

Syn þijna Magt O JEsu Christ, ollum Herrum þu stioornar vijst, oss þijna Christna auma ver, æfinnlegt Lof so syngium þier.

Gud helgi Andi Huggun trw, Hiørd þiñi gief Samlynde nu, vertu hiæ oss i efstu Neyd, wr Dauda inn i Fognud leid.

Þinni Kyrkiu og Christnum Lijd, kiære Fader, hlijf allañ Tijd, hallt þu oss fast i hre=

iñe Trw, Hernad Ovina fra oss snw.

Aull Svikrad þeirra Onijt gior, Illsku siñe so mæte hier, gief þeir steipest i Grof þa iñ, sem grafa, ad skada Sosnud þiñ.

Fullkomlega þeir þeckia þa, þu Gud lifer og ert oss hia, Hoop þeim sem hefur a þier Trw, Hialp vollduglega veiter þu.

Fyrer Lausn og Frid, þiñ Lijdur hier, leynt og berlega siingium vier, þier Guds heilagri Þreñingu, Þacker, Lof, Dijrd ad Eilijfu.

Edur þesse efterfylgande Psalmur, Ton, Være nu Gud oss ecke hia, etc.

O Gud bijfolud æ þier sie, wtvaleñ Christne hreina, svo hun jafnañ i Heime hier, halldest fyrer Rad þijna; lat þijna Magt og Soma siast, sæta Huggun og saña Ast, vilier oss aumum sijna.

Þoott moodgum þig a margañ Veg, med Synd a hverium Deige, af þijnum Vilia opt og miog, Unger og Gamler hneige, hvern Dag styrker oss Huggun sw, hefur þvi lofad sialfur þu, Syndugs Dauda vil eg eige.

Þa fullkomlega fordast vill, Framferde sitt hid liota, og vidurkieñist Verk sijn ill, Velferd og Lijf skal hliota, Hug vorn gledur sw Huggun væn, heyra verdur þu vora Bæn, lætur oss Nadar niota.

Fyrir þitt Nafn oss frelsa nu, fra vorre Mædu langre, þeim bundner eru biarga þu, burtu fra þeirra Angre, Hoop þijnum Christna halltu vid, Huggun veit þeim og goodañ Frid, i Heims Astrijdu strangre.

Sem Borgina Bethulia, brioota villde med Sverde, Holophernes, sem hafde þa, Hatur a þijnu Orde, leister þu i þeim litla Stad, Lijd allañ sem þig jafnañ bad, Frw Judith þad fullgierde.

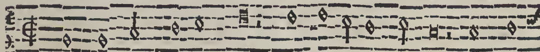
Eins er nu Zion sialfs þijns Borg, sokum Kieñinga þiña, af Verolld bwiñ Svik og Sorg, sækest hana ad viña; Alleina þu Guds Einka Son, ert heñar Vernd og Hialpar Von, Hiastod lat hana fiña.

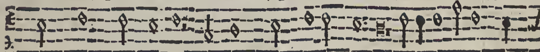
Heilagre Christne hallt þu vid, Heidner so alldrei eyde, veit þu oss DRotteñ Vernd

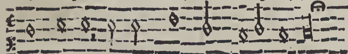
og Lid, vid Dioſuls Flærd og Reide, ſend oſs af Myſkun ſaña Trw, ſo oſs til Enda ſtyrke ſw, og i Lijf til Þijn leide.

Heidrum Gud Fodur og Frelſarañ, fyrir Myſkun margfallda, og Heilagann Anda Huggarañ, hvor oſs vid Trw vill hallda, Dijrd Guds ſem var i Upphafe, eins nu ꜵ Jordu og Himnum ſie, um̃ allar Allder Allda.

Epter Bleſſan Þeñañ Pſalm.

Greidt

Greidt wt af Salnum gaa, Glede þijna ad sina, syrg ecke Zions Lijdur, Sonur Guds til þijn rijdur, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

O! sia ein Asna ber, þañ allra DRotteñ er, Prical hañs er smatt ad siña, fliott kañ þo Daudañ viña, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Hañ prijder hoogvært Gied, og Hiartans Giædska med, sa vill Naad sijna giefa, siñe Brædur aan Efa, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Opna þu Porteñ oll, inntak Guds Son i Holl, hañ sie hia þier til Giesta, Hialpræded allra besta, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Kviistu og Klæde a Leid, Kongsins med Audmykt breid, Foolked skal færa Paalma, fagrañ Vid, og Lof-Psalma, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Ungbarna agiætt Val, allt ad eins giora skal, sa heile Saungva Skare, sijna Lofgiord ei spare, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Añañ Suñudag i Adventu, allur Saungur sem þañ Fyrsta.

Epter Blessan syngest þesse Psalmur. Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

TAlar JEsus ad Teikn mune skie, a Tungle, Soolu og Stiornum, og Ognar Kvol a Jordune, yfir þeim Kviijda giornu, Sioor og Bylgiur þa hlioода haatt, fyrer Hrædslu Meñ þa missa Maatt, af Heims straabærum Fyrnum.

Kraptar Himnaña hræraft þa, hijngad i Skye mun koma, Mañsins Sonur af Himne haa, med heilogum Dijrdar Lioома. Nær þetta skier, þa hefied haatt, Hofudeñ upp, þvi naalgast braatt, Endurlausn ydar med Sooma.

Fyrer ydur virded Fijkiu Trie, og fleire Eykur Skoogar, þier vited ad nærre Sumre

sie,

sie, þa sijna þau Bloomur noogar, eins lijka þañ Tijd þetta skier, þeinked Guds Rijke nœlægt er, Utvolldum ollum þegar.

Sañlega Sañlega sagde hañ: Sveitinn christiña Maña, forgœnga ei nie eydast kañ, iñ til þess slijkt sær kaña. Jord og Himnar forgœnga fliott, folnar giorvallt og hrornar skiott, utann Guds Ordid saña.

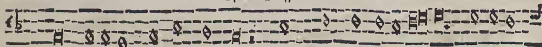
Eg trwi þvi sem þu sagder hier, sæti Guds Son og milldi, bid eg þu giefir vel Gaum ad mier, og geimir med Hlijfdar Skylldi, auktu mier Krapt i Eymdum þeim, sem yfirfalla þa þeñañ Heim, stodugur standa villdi.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dijrd uñ Jord og Himin, eins sem hun var ad Upphafi, œn Enda verdi framiñ, kieñ oss ad hallda christiñ Sid, kvittast og skiliast Syndir vid, sœ þad vill sijngi Amen.

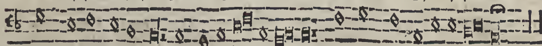

Pridia Suñudag i Adventu, allur Saungur sem 1. og 2.

Eptir Blessan

Gief þiñi Christni goodañ Frid, Guds Son uñ vorar Tijder, þvi eckert

hofum vier añad Lid, eirn þu fyrir oss strijdir, siœlfur Gud vor sañur Fadir.

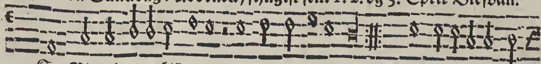
Þu eirn heilagañ Hug og Read, og hreint Frañferdi veitir, gief oss þad Hiarta af þiñi Nœd, þijns Ords alleina leiti, eptir þvi i Trwñi breiti.

Þo

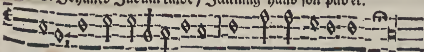
Þo vor Misgiord sie morg og stoor, med Naad virdist þad bæta, af Lijkn og Mykun lijt til vor, laat oss ei Reidi mæta, fyrir JEsum Son þinn sæta.

Um þad bidium vier oll þijn Born, ad Frid vilier oss giefa, med þinni Hond og milldri Vorn, mooti Ovinum oss hlijfa, þier til Lofs so mættum lifa.

Fioorda Suñudag i Adventu, siingist sem 1. 2. og 3. Eptir Blessan.

Sa Vitnesburdur hiñ vallde, vottast nu giorla hier, Fra Jerusalem þeir
Er Johañes Judum talde, Jatning hañs soñ þad er.

senda, Syne Levi vel kienda, med Hofud=Prestaña Her.

Þeir friettu ad hvort hañ væri, HErrann sa Christur ei? Hañ svarar sem honum bæri, seigiandi vid þvi nei. Ertu Elias froodi? eda sa Spamañ goodi? Nei kvad hañ þvert vid þvi.

Framar þeir frietta villdu, og færa Svar heim med sier, badu hañ skijra skylldi, skiootlega hvor hañ er, og þvi ecki tregdi, eitthvad so lioost hañ segdi, riett af sialfum sier:

Johañes ansa nadi, eg er þad Raddar Hliood, sem Esajas uñ spadi, af Eydimorku stood; Gotu DRottni þier greidid, og
giorid

giorid hañs riettar Leidir, huggist nu Hiort-un good.

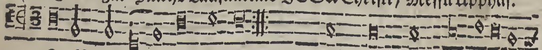
Fra Phariſæunum fooru, fyrr-greinder Sendi-Menn, ſem af þeim valldir voru, vok-tu þa Spurning enn: Þvi ſkijrir ef ertu eigi, af Þrennur þeim Eiru, eg ſegi? Anſar þeim ollum ſenn:

Eg ſkijri i Vatni ad Vanda, veit þo hiaa ydur hann, midt i Midiu ſtanda, munud ei kienna þañ, eptir mig kiemur hinn kiæri, þo kroptugur fyrir mig væri, Heimſins Hiælp-ar-Mann.

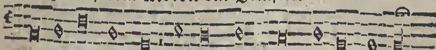
Þo framfallandi eg færi, ad Footum þeſſa Mañs, verdugur ecki væri, ad vera þo Skoo-Sveirn hanns. Sw Skijrnar Skickan klaara, ſkiedi i Bethabara, vid Jordan Ju-da-Lands.

Eg er nu JEſu goodi, þiñ aumur Læreſve-irn, kalla med hvellu Hlioode, hvorn Mann jafnt ſem eirn. Veit þu eg Veg þiñ greidi, og Volada til þijn leidi, ſie trwr og Hiarta hreirn.

A Fædingar Hatijd Lauſnarans JESU Christi, Meſſu Upphaf.

Frelſariñ er oſs fæddur nu, Af Mañs Voldum ei viſse Hañs froom Moodir var Jomfrw.

ſiw, i Heimtil vor, af Himnum foor, ſu Heilliñ ſtoor.

Med

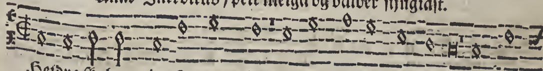
Med oſs er Gud Emanuel, Ord þau bodade Gabriel, uñ þad vitnar Ezechiel, Guds Fodurs Son, Giøf Lijfs og Von, vor giordest Þioon.

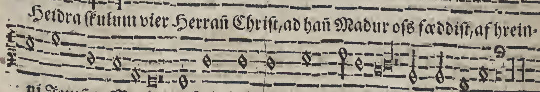
Ord Davids vel uppfyllast hier, og hvad ſkrifa Spaameñerner, Christur ſcaa Engla Kongur er, hvorn Fiaar Menn ſiaa, i Jotu laa, ein Mañeſkia.

HErrañ ofañ af Himnum ſtie, heriade epter Mañkyne, þvi vill hañ kvitt af Syndum ſie, Saal hvørs eins Manns, og hoolpeñ til Sanns, med Myſkun hanns.

Follum nu til Foota Christs, ſem fæddest oſs til Lauſnar viiſt, fieck oſs aa Himnum Frid og Viſt, ſijnge hañs Hiord, honum Lof og Diird, og Þackargiord.

Añar Introitus, þeir meiga og bader ſijngiast.

Son eilijfs Fodurs Eingietinn, i Stallinum nu finna Menn, vort aũma Holld og Blood nu ber, bleſſadur Gud aa ſialfum ſier, Kyrie-eleiſon.

J Meyar Lijfi hvijliſt hann, hvern vijd Verølld ei lykia kann, ſaa er nu ordenn ungur Sveini, ſem øllum Hlutum ſtioornar eiñ, Kyrie-eleiſon.

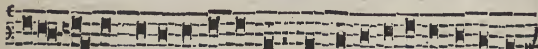
Eilijft Lioos Jngeingur þar, alla Verolld upplioomar, midt i Myrkri lioomar þad Lioos, Liooſsins Born þad giorir oſs, Kyrie-eleiſon.

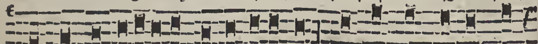
Sañur Guds Sonur Fodurſins, ſialfur vitiade Mañkynſins, ad leyſa oſs wr Eymdar Dal, og Arfa giora i Himna-Sal, Kyrie-eleiſon.

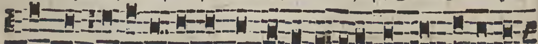
Fatækur kom i Heimiñ hier, hañs Myſkun ſo ad feingium vier, og a Himni yrdum Auduger, Englum heilogum ſamlijker, Kyrie-eleiſon.

Þetta hefur hann allt oſs veitt, ad ſijna þad oſs elſkar heitt, Guds Chriſtne oll þvi gledieſt nu, Giof þa þacke ad Eilijfu, Kyrie-eleiſon.

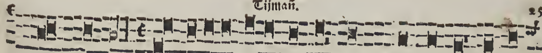
KYRIE.

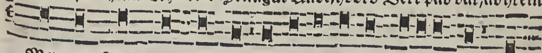

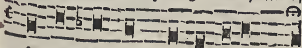
Born

Born þier hian. Ky-ri-e Heilagur Ande, hvors Verk þad var, ad hrein

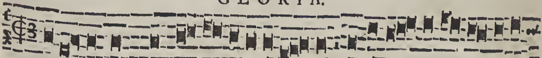

Mey aan Mañs Þwungañ bar, lat oss i Syndum ei deya hier, gef

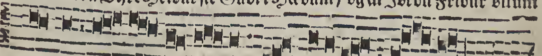

helldur Christum med oss hosum vier.

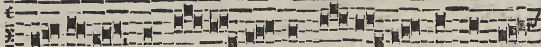
GLORIA.

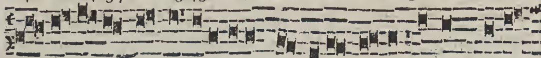
Glori a Dijrd Heidur sie Gudi i Hædum, og a Jordu Fridur øllum

Moñum, og good-ur Vilie. Vier lofum þig, Vier veg-

ſømum þig, vier gøſgum þig, vier dijrkum og heidrum þig.

Þacker giørum vier þier, ſakir mikillrar Dijrdar þiñar, Drottiñ Gud him-

neſkur Kongur, Gud Fad - ir Almatt - ug - ur, Drottiñ Eingiet - inn

Son, JESU Chri - ſte, og Heilagur Ande, DRotteñ Gud, Lamb

Guds og Sonur Fodurſins, þu ſem burtu tekur Syndir Heimſins

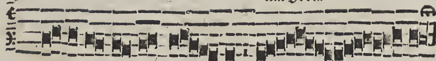
Myſku - na þu oſs. Þu ſem burt-tekur allar Heimſins Synder,

Tak til þijn vorar audmiwkar Bœner, og Myſkunſamlega heyr þu oſs.

Þu ſem ſitur a hœgra Veg þijns eilijf-a Fodurs, myſku - na þu oſs.

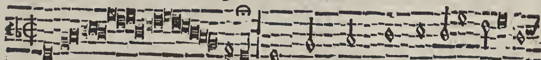
Þviad þu einſamañ ert Heilagur. Þu einſamañ ert DRottiñ. Þu

einſamañ ert hiñ hœrſti JESU Chri-ſte, med Hei-logum Anda,

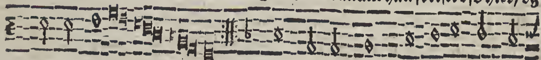

i Dijrdiñi Gúds Fødurs, A · · men.

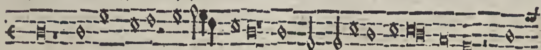
HALELUJA.

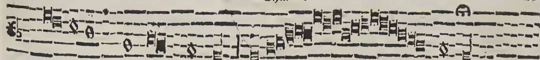
Ha le · · · · luja. Eitt Sveinbarn fædt oss sañlega er, og
Fra Daudanum hañ frelsti oss hier, og

Sonur af Gude giefiñ. Þvi skulum hañ prijsa af Hiarta
flutt til Lijfsins hefur.

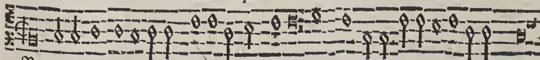

mest, so Huguriñ þar til vendi, hañs Ordi eptir ad breita betst, sem

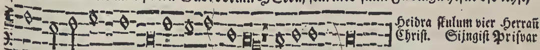

Bleſſadur Gud oſs kiendi, Ha le . . . . lu ja.

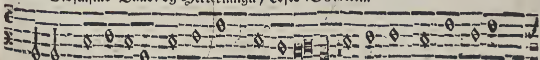
Seqventian.

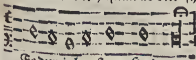
Nu vilium vier aller þacka Gudi vorum HErra, ſem med ſinni Fædingu hefur oſs leyſt,

fra Diofulſins Valldi og Hertekningu, Loſed DRotten.

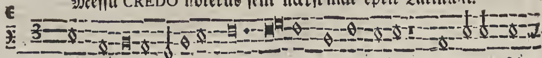

Honum ber jafnañ ad vier ſijngium med Englunum, Dijrd og Prijs ſie Gudi

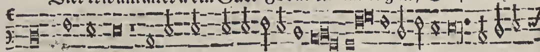

Fodur i hærſtum Hædum

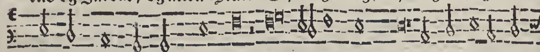
Meſſu CREDO noterud ſem nærſt mat eptir Latinunñ.

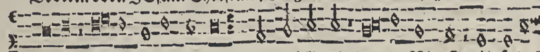
Vier trwum aller a eiñ Gud. Fodur Almattugañ, Skapara Him-

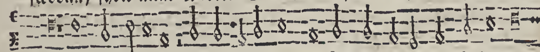
ens og Jardar, og allra Hluta Sijnilegra og Oſijnilegra. Og a eiñ

Drottiñ vorn JEſum Chriſtum, Eingietiñ Guds Son, og af Fodurnum

fæddañ, fyrir allar Allder. Gud af Gudi, Lioos af Liooſi, eiñ ſañañ

Gud, af Gudi ſoñum, gietiñ eñ ei giordañ ſamrar Veru med Fodurnum,

fyr-

fyrir hvørn ad allt er giort, hvør vegna vor Mañaña, og vorrar Heilsu

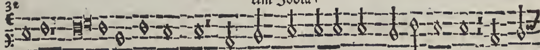
Sakir, stie nidur af Himni, Og took Holdgan af Heilags Anda Krapti,

Af Mariu Meyu, og er Madur vordiñ. Hañ er og fyrir oss krossfestur,

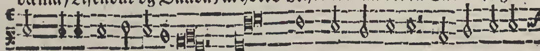
undir Pontio Pilato, var hañ Pijndur og Grafiñ. Og er Uppristñ

an Pridia Degi, eptir Ritningunum. Og hañ uppstie til Himna, situr

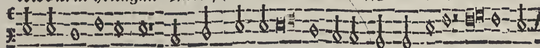
til hœgri Handar Fodursins. Og hañ mun aptur koma med Dijrd til ad

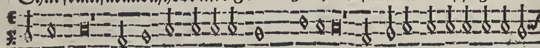
dæma, Lifendur og Dauda, at hvers Rijke ei mun verda Ender. Og vier

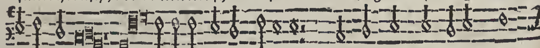
trwum a heilagan Anda, DROTTin allt lijfganda, af Fødur og

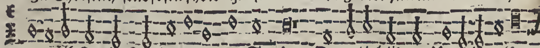
Syni framfaranda, hvør med Fødur og Syni asamt tilbeidist, og avallt

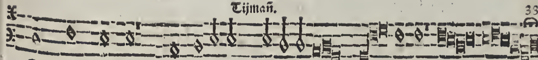
samdijrkast, hvør ed mællti fyrir Spamenina. Og eina Heilaga almenni-

lega Christni, stadfesta fyrir Postulana. Og vier jatum eina Skijrn

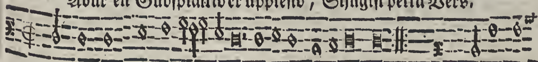

vera til Fyrirgiefningar vorra Synda. Og eptirbijdum Upprisu allra

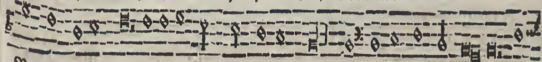

Daudra Maña. Og Lijfi þeirrar komandi Veralldar, A- men.

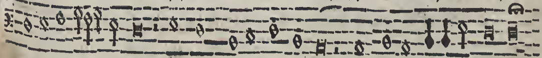
Adur eñ Gudspiallid er upplesid, Siingist þetta Vers.

J Dag Eitt Blessad Barnid er, borid og fædt i Heiminn. Væri þad
Af hreiñi Mey oss aumum hier, er til Lausnar komunn.

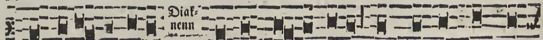
Barnid oss ei fædt, allir hefdum vier Dauda mætt, af þvi kom allt hid Gooda, O!

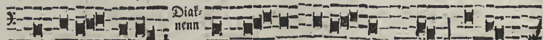
vor sæti JEsu Christ, er einn Madur oss fæddist, hlijf oss vid Helvijtis Voda.

Honum ber jafnañ, etc. Eptir Predikun: Heidra skulum vier HErrañ Christ.
Strax þar eptir uppbyrie Presturiñ præfarionem, a þennann Hatt.

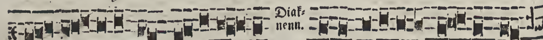
DRott=

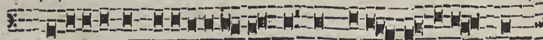
Drottiñ sie med ydur.   Og med þijnum Anda. Lyptum upp Hiortum

vorum til Himens.   Vier hefium þau til DROttins. Laatum

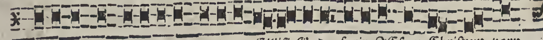
oss þacka DRottni Gudi vorum.   Þad er tilheyrilegt og riettvijst.

Sañlega er þad Tilheyrilegt og Riettvijst, skylldugt og miøg Hialpsamlegt,

Ad vier alla Tijma og i øllum Stødum Løfum þig og þøckum þier, þu Hei-

lagi HErra Almættugi Fadir og Eilijfi Gud, fyrir JEsum Christum vorn
DRott-

DRottinn, þu sem fyrer ORDED, sem a sig took Manndoom, i Liooma þinnar

Byrtu, upplijser vor Hugskots Hiortu med niju Lioosi. So ad nær vier her=

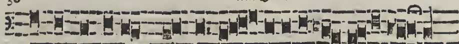
lega þeckium Gud, ad vier þa mættum i riettum Kiærleika, til sannrar Astar

og Gyrndar Oforgeingelegra Hluta, verda uppkveiktir. Og þar fyrir med

Englunum og Hofud=Englunum, med Thronunum, og Maatarvolldunum,

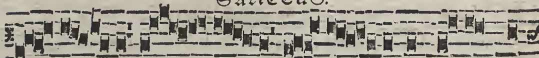
Somuleidis asamt med ollum Himneskum Hyrdsveitum, Sijngium vier

Lof=

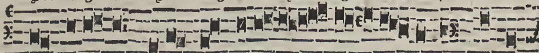

Loffsaungenn þinnar Dijrdar, O = aflœtanleg = a Segiande :

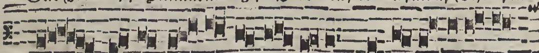
SANCTUS.

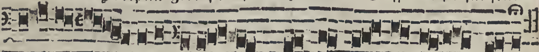
Hei = lag = ur. Hei = lag = ur. Hei = lag = ur. ert þu DRottin

Gud Zebaoth, Himnarnir og so Jørd = in, er = u full af Dijrd þin=

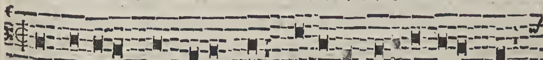

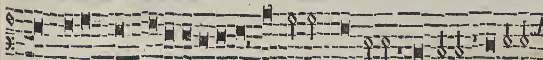
ne. Hoolpna giør þu oss i Hœdum. Blessadur sie sa sem

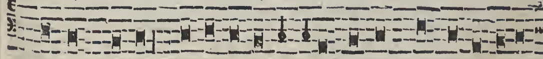

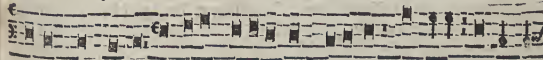
kiemur i Nafni DRottins. Hoolpna giør þu oss i Hœdum.

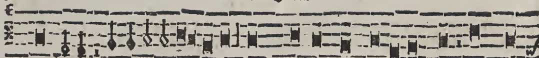
Eptir Sanctus fylgir Aminning til þeirra sem gaanga til Guds Bords, etc.
Enn a medañ Sacramentum wtdeilist, þa sie sungid.

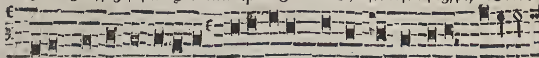

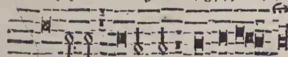

Heilagur, ſegiſt þu i Hœdiñi. Þitt Foolk o Chriſte lofar þig, þijn Brwd-

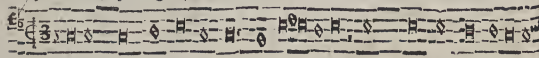

ur af Hiarta nu gledur ſig, fyrir þijna Naad og Myſkunſemi, Heilagur,

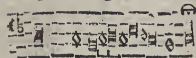

Eptir Bleſſan.

Heilagur, Heilagur, hun lofar þig.

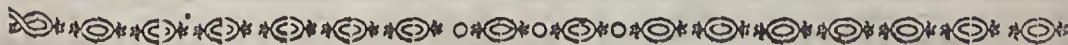

Boriñ er Sveiñ i Bethlehem, i Bethlehem, þetſt gledſt af þvi Jeruſa

lem, Hale - luja.

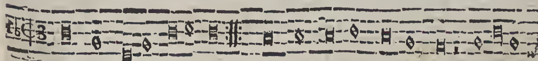
J hordum Stalle hviilist sa, hviilist sa, hvors Rijki alldrei endast ma, Haleluja.
J Hwsi Uxa og Asna þar, Asna þar, eilijfur DRottinn fæddur var, Haleluja.
Vijser af Austre færdu Sie, færdu Sie, fagurt Gull, Myrru og Reykelse, Haleluja.
Fæddur af Moodur Meyu var, Meyu var, Mañs Volld eingiñ komu til þar, Haleluja.
Ormsins Spilling ei var a þeim, ei var a þeim, af Bloodi voru barst i Heim, Haleluja.
Hann liikest oss ad Holldsins Mynd, Holldsins Mynd, hreinn og Ojafn oss ad Synd, Haleluja.
Ad oss med Giædsku giordi hier, giorde hier, Gudi lijka og sialfum sier, Haleluja.
A Fædingar Hatijd Frelsarans, Frelsarans, fagni og syngi Christniñ hañs, Haleluja.
Helgasta Preñing heidrud sie, heidrud sie, med hreinne Trw og Packlæte, Haleluja.

Añañ Dag Joola.

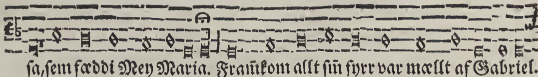
Introitus, Kyrie, Haleluja, Seqventian, Credo, og Versen af Predikunar Stoolnum, so sem a Joola-Dageñ. A medañ Sacramentum wtdeilest: Pier sie Lof og Dijrd JEsu Christ.

Pro Offertorio.

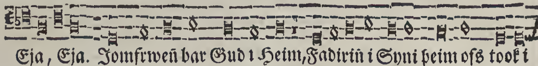

Sijnged Gudi sæta Dijrd, Par med Lof og Packargiord, nu byrtist Zion og oll Christeñ Hiord,

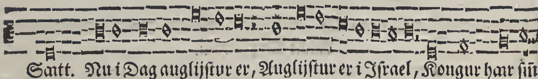
 sat

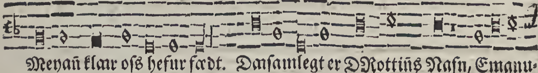
ſa, ſem fæddi Mey Maria. Fram̃kom allt ſiñ fyrr var mællt af Gabriel.

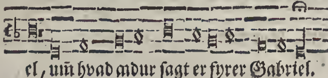
Eja, Eja. Jomfrweñ bar Gud i Heim, Fadiriñ i Syni þeim oſs took i

Satt. Nu i Dag auglijſtur er, Auglijſtur er i Jſrael, Kongur hær ſiñ

Meyañ klær oſs hefur fœdt. Daſamlegt er DRottiñs Nafn, Emanu-

el, uñ hvad ædur ſagt er fyrer Gabriel.

JEſum

JEsum Christ i Heim ofs bar, Jomfrw sem hans Mooder var, um Mañs Volld ei visse par. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria, Framkom allt sem fyrr var mællt, etc.

Fæddum Kongi fagni Þiood, fagurt syn͡ge Borneñ good, segie hvor sem hefur Hliood. Nu byrtest sa, sem fæddi Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt af Gabriel. Eja Eja, Jomfrwen bar Gud i Heim, etc.

Zion lofa Lausnarañ, Lijf-Giof vora Gud og Mañ, Synd og Kvol ofs svipti hañ. Nu byrtist sa, sem fædde Mey Maria. Framkom alltsem fyrr ec.

Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm. Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

GLldi sie Lof fyrir glediles Jool, gladt skijn fögur Riettlætis Sool, Guds Son uppran a Himna Hæd, hier a Jord giordest Kvijñ Sæd, auglijstest hañ med Ast og Frid, under hañs Væng var Hiælpræðid.

Upplijsta Meñ med Ordsins Ment, allmarga hefur til vor sendt, hañ vill med Fodrunum hiwka ad, hvorium sem kuña ad þeckiast þad, hvor til hañs leitar Huggunar, hönum hann alldrei frævijsar.

Dæmi Gydinga dærlegt er, DRottinn goodur þvi forda mier, þeir villdu ei þitt Væng͡ia Skiool, Villu-Myrkuriñ hofnudu Sool, Hws þeirra fyrir HErrans Magt, hardlega var þvi eydelagt.

So ecki komi a mig stefnd, alls Riettlæts Bloods hin særa Hefnd, hvor þeim Forherdtu hootud er, sem hrinda DRottinsRaad fra sier; Giefdu HErra ad Hug-Ast mijn, hijrlega taki Bodum þijn.

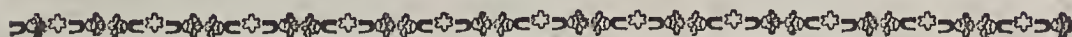
Uñ mier ad smwast æ vel vid, ollum þeim sem mier boda Frid, ad eg sem Hreidur-Ungi þiñ, athuge Gagn og Heidur miñ, og audsveipur med Elsku-Traust, adhyllest þijna Rædar-Raust.

Og þo eg yrdi eiñ fyrir þvi, Utfor ad reyna Stephani, ef þad miñ DRottiñ þocknast þier, þessa Heims lijdi Offsookner, Ja, þo mig deydi dærleg Þiood, dijrmætt er fyrir þier mitt Blood.

 Andlegañ

Andlegañ Styrk mier auktu þa, er eg skal Heimlſara fra, ad Gied hiir mijna gliwpa Ond, giefi eg JEſu i þijna Hond, Hormum mijnum i Huggun ſnw, og Himninum fyrer mier upplwk þu.

Sofna lát mig i sællri Roo, Sælann med helgum Stephano, og þo eg kanni Abels Neyd, iñ i þiñ Dijrdar Fognud leid. Frañfor mijn ſie, þo fylleſt Kijſs, Fædingar-Dagur til eilijfs Lijfs!

Pridia Dag Joola, Meſsu Upphaf, og allur añar Saungur, Fyrir og eptir Predikun, eins ſo ſem Annañ Dag Joola.

Eptir Bleſsan þeñañ Pſalm, med Lag, Ofañ af Himmnn hier kom eg, etc.

HErra JEſu mijn Heilſu Giof, Heidur ſie þier og eilijft Lof, Hiarta-Gied þitt og heilagt Maal, huggar ſtoorlega mijna Saal.

Hañ, ſem neitade Priſvar þier, þijdlega aptur naadader, og afhenter honum Embætted, ſem aumlega hafde forbroted.

Ad hañ ſkyllde med Orde og Giord, anſtviſtaſt þijna Sauda-Hiord: Hier af merki eg þig Hyrder miñ, heite eg wtvaleñ Saudur þiñ.

Elur þu jafnañ Oñ fyrir mier, og Um̃bod þitt þar til Brædrum lier, ſo Lomb þijn ecke lijde Neyd, lijtel Trw biargaſt vid þinn Eyd.

Glotun Syndugs þu gyrniſt ſijſt, graatande villt hañ leidriettiſt, med Petri ſo megi fiña Frid, og fyrri Nafn-Bootum taka vid.

Johañes er þu elſkader, um̃ þig eitt Sannleiks Vitne ber, uñter þu honum leynt og lioſt, og lagder ſem Ung-Barn þier a Briooſt.

Hanns er Minning nu halldinn frijd, a helgri þiñi Burdar-Tijd, um̃ eilijfs Gietnadar Upphaf þijns, Upphaf liet vera Gudſpialls ſijns.

Læriſveirn þeſse ſtyrkur ſtood, ſtudde hañ

Gud-

Guddooms Vitskañ frood, odladest Glede, Unadsemd, og eilijft Nafn i Himneskre Sæmd.

Nyskun þijn JEsu mættug ein, mig giøre soddann Læresvein, sem eilijflega elsker þu, auk mier Gudhrædslu Dygd og Trw.

Auda þiñ læt þu orva mig, so elskad fæe eg af Hiarta þig, eins og Petur, eptir sitt Fall, einkum þa Hana-Raustenn gall.

Eins þo so fielle um̃ miñ Hag, ætte eg med Petre Sorgar-Dag, og dragest mitt Holld a Daudans Stig, dijrkad so fæe eg þar med þig.

Elskugeñ sæte uñ þu mier, ad epterfylge eg giarnann þier, i Hoogværd, Audmyk, Hlijdne og Ast, hallde mier jafnañ vid þig fast.

Helgra Maña so hafe eg Sid, hvad sem mier kiemur ecke vid, ad eg þar alldrei um̃ hnijsest, enn athuge sialfs mijns Skylldu Brest.

Ædste Hirder og Elskann mijn, al þu oss veikleg Lombeñ þijn, med Orde og Nääd i Heime hier, og Himnesku Braude sijdar meir, Amen.

Suñudageñ mille Joola og Attadags, allur Saungur fyrer og eptir Predikun, eins og a Añañ Dag Joola, fyrer utañ Credo. Vier trwum aller a einn Gud, Skapara Himens, etc.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

Forelldrar JEsu fuller af Ast, Fregn nær ed heyrdu þessa, af honum sagda, ad þvi dæast, enn þau Simeon blessar, seiger vid Mariu Moodur hañs, morgum til Falls er sa til Sañs, eñ suma mun samt vidhressa.

Hañ er þad Teikn og Hæfed eitt, hvorinn þeir tala a moote, eñ Harma Sverded Hiartad þitt, hart trw eg særa hlioote, so margra Hugskot og Hiartans-Þel, hygg eg þa verde augliooft vel, þo annad yfir flioote.

 Phanu-

Phanuels Dootter Eckia ein, Anna sw Spaadooms Kvinna, af Asers Kyni Hiarta hrein, hafde, sem Gudspioll iña, med Eignar Manne um̃ Arinn Sio, aflifad riett fraa Meydoome, Saurgan ei viliad sinna.

Fioora um̃ Attrædt hafde hun, Himna Guds prijsar Millde, um̃ Dag og Naatt þess minnast nuu, Musterid rækia villde, med Vindindi og Bæna-Halld, bijfalar sig aa DRottiñs Valld, sem Eckiur vel akta skylldi.

Sw kom þar fram̃ i somu Tijd, segier med fijru Maali, Lijdnum þeim sem ad Lausnar beid, leinge til JErusalem, losar þad Barn sem lioost hun kann, lijser ad hann sie Gud og Mañ, eydandi Illsku-Taali.

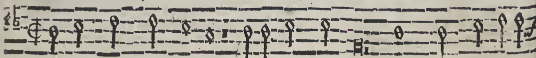
Pa giordt var allt sem Bodord baud, bædi Hioon aptur snwa, i Galilæam þo naalgist Naud, i Nazareth ad bwa, eñ Barnid JEsus Alldur jook, allañ Vijsdoom og Proska took, med Guds Naad, þvi gloggt maa trwa.

Laattu mig Drottiñ deadst ad þeim, dijrmæta Vitnisburdi, þu varst borin̄ i þenna Heim, so Præll eg frelstur yrdi, til Uppreistar eñ ei til Falls, ertu mier og Gooda alls, fæddur, so Huggun heyrdi.

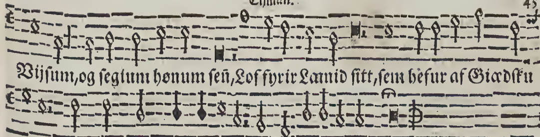
A Nijaars Dag.

Messu Upphaf, Frelsarinn er oss fæddur nu, Kyrie, Gloria, Seqventian, Credo, og allur añar Saungur sem aa Joola Dageñ.

Packargiörd fyrir um̃lidid Ar, aa ad sijngiast aa Nijaars Dag, og byriast af Predikunar-Stoolnum, strax epter endada Predikun.

Giædsku Guds vier prijsum, goodir christnir Meñ, mz Saung og sætum

Myskun hanns og Millde, vier miñunst fyrst uppa, og virdum viist sem skyllde, hañs Velgiorninga þa, sem hañ nu þetta Ar, oss giefid hefur ollum, bædi Konum og Kollum, og kuñugt fyrer oss stær.

Vølldugur Gud veitte, voru Lande Frid, Foolk allt eirneñ fædde, og fieck hvad þurfte vid, af hañs Myskunar Hond, þvi Blessan Fadereñ millde, Bygd og Bæum villde, giefa um̃ giorvallt Land.

Oss hefur vardveitt alla, af Fodurlegre Nad, ef villde hañ yfer oss falla, sem vor er Synd og Dad, med jafnre Hefnd og Piin, fyrer kaungu værum vier deydder, af Sorg og Eymdum eydder, hvor fyrer Synder siin.

Sem einn sætur Fader, so er hañ milldur viist, vier verdum þa frelsader, ef trwum a JEsum Christ, med einne riettre Trw, hann svipter af oss Syndum, og siidañ eiñeñ Eymdum, og þañeñ hiaalpar nu.

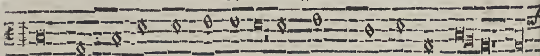
Sliikar Giædsku Gaafur, O Gud vor Himnum a, sem þu giefed hefur, lofe hvor sem maa. J JESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, gief þad Ar sem kiemur, sie þier til Æru enn oss til Gagns.

J JEsu

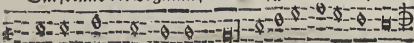
JJESU Christi Nafn, vier bidium þig enn fremur, gief þad Ar sem kiemur, sie þier til Æru enn oss til Gagns.

JJESU Christi Nafn, vier bidium þig enn fremur, gief þad Ar sem kiemur, sie þier til Æru enn oss til Gagns.

Epter Blessan.

Sa frials vid Lögmal fæddur er, Flecklaus Synd engva gierdi, med

Adams Bornum odrum hier, at sig lagdi þa Byrdi.

Hvar med Lögmaali leyster af, leingur kañ oss ei saka, Kvittan þessa Christur gaf, kom þad a sig ad taka.

Fyrir oss Guds Son Eingietiñ, wthellti Bloodi sijnu, þar med leysti hañ Lijdinn sinn, fra Lögmaals Oki og Pijnu.

Þeim Son Guds veitir Sigur þañ, sa er vid Lögmaal kvittur, fyrir þvi JESUS heitir hann, Hialp og Lausnari riettur.

Þo sa þeir ecki Frelsi þad, sem framar i Glæpum liggia, lijka sem hvad vær hefdunst ad, hañs Naad muni ei styggia.

Drottinn segir: Þiñ Gud eg er, attu þvi froomur ad vera, Myskun og Naad eg veiti þier, Vilia minn skalltu giora

O! Gud veit þu oss Virku þa, vorn Hug umskieri þinn Andi, ad giarnanu holldum oss i fra, Illsku og Synda Grandi.

For-hwdar Lyst oss forda miog, fra oss vier hana giefum, af þiñi Naad a allañ Veg, eptir Villd þiñni lifum.

Sun.

Suñudagiñ milli Attadags og Þrettanda, allur Saunggur fyrir og eptir Predikun, sem a Añañ Dag, fyrir utañ Suñudaga Credo, Vier trwum allir a ein Gud, Skapara Himins, etc. Eptir Blessan Þeñañ Psalm, med Ton, Guds Son kallar komid, etc.

ÞA Herodes þad heyra vañ, ad hofdu Vitringar gabbad hann, fullur med Fors og Brædi, sendi haun wt med Sverd i Stad, Svein Bornum veita Heliar-Bad, geystur af Grimdar-Ædi.

J Bethlehem þar Barn var fædt', Borninn hafa þeim Dauda mætt, Tvævetur og oll hin Yngri, eptir þeim Tijma a var sett, af Vitringunum hafdi friett, þesse var Neydiñ þyngri.

So fylltist þad sem fyrr var spaad, og fordum Spamañ hafdi taad, heyrast nuu Kall a Hædum, reigiñ Grætur og Raddar-Hliod, Rachel sijn grætur Borniñ good, hyggast ei Harms af Mædum.

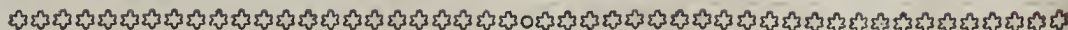
Eptir Herodis illann Deyd, Engill Guds kiendi Joseph Leid, wt af Ægyptalandi, i Draumi baud hañ halldi heim, i Heliu væri þeir, Sveini þeim, villdu verda ad Grandi.

Joseph took Svein og Mariu Mey, med sier a Leid og tafdi ei, foor heim til Juda Jardar, Archelaus, sa Nijkiun ried, riettvijs Joseph hanns hrædist Gied, Reidi og Hefndir hardar.

Vogar þvi ei'ed vitia heim', vitradi Gud i Svefni þeim, i Galilæa ad gista, naadi þvi Bygd i Nazareth, naadugann Svein þar fooftrast liet, so var og sagt med fyrsta.

Af Spamoñunum er þad taad, adur til Forna so var spaad, so skuli Sveinn sa heita, Nazarenus vid Nafnid bætt, sem noog er liooft og harla sætt, þvi Lausn vill Lydum veita.

J Utlegd gafst þinn einka Son, eilijfi Gud sem vestann Þioon, til Fodur-Lands oss ad færa. Ovina Hrædslu frels oss fra fyrir oss þa til Heliar sla; Þier sie Lof, eilijf Æra.

Þañ Þrettanda Dag i Joolum, skal syngia þeñan Psalm pro Introitu, Med þeim Ton, J Dag eitt blessad Barnid er.

PA Barnid JESUS i Bethlehem, borid var i Heimiñ, Herodes a Dogum þeim, hiellt Juda Kongdoomiñ, Vitringar i Austri þa, yfrid fagra Stiornu sia, þetta Teikn so þijda, Kongur eirn sem ollum maa, er nu fæddur Judum hia, þeim oll Lond eiga ad hlijda.

Tignar Gæsur tooku nu, tofdu ecki leingi, honum ad iata holla Trw, HErrans Raad so feingi, i Jerusalem sockru þa, sogdu: Hvar er Kongur sa, nu er fæddur Judum? Stiornu hanns vier hofum sied, hier komum þvi Foornir med, ad Hlijdni honum bioodum.

Ad Herodes Otta sloo, og ollu Borgar Lidi, Heiptar Raad i Brioosti bioo, Barn ad svipta Fridi, Kyrkiu Raad og Kieñimeñ, kallar til sijn alla senn, so med Svikum spurdi, þa Christur fædist hier i Heim, sem heitinn er til Lausnar þeim, i hvorri Borg þad yrdi.

Allir svara a eina Lund, i Bethlehem Juda, seigia honum i samre Stund, so Spaadoomeñ hlioода: Bethlehem þu Juda Jord, best ert þu af Borgum verd, a Gydinga Landi, eirn sa HErra af þier skal, wtkoma, sem Jsrael, riett verdur raadandi.

Vitringa i Leyni liet, lijka til sijn koma, af þeim nam sem gloggvast gat, Gang og Stiornu Tijma, baud þeim: farid i Bethlehem, bijdid ei, ad Sveini þeim, med allri Lyst ad leita, þa Barn þad fiñid, byrtid mier, braadlega so komum vier, Virding þvi ad veita.

Ferdast so sem sagt var þeim, soñum Kongi ad þiena, Stiarna, su i Austur Heim, aadur hofdu siena, a þeim Veigi undañ foor, allmiog var su Gledi stoor, þa kom þeim i Siñi, so gaf Stadar Stiarnañ biort, stood yfir þvi Hwsi þvert, sem blessad Barn var inni.

J þvi Hwsi ungañ Svein, og hañs Moodur fiña, þeirra Trw var helg og hrein, Hennis

ings Foatækt ei siña, frañ fyrir Barnid fiellu
þar, Foorna Gæfur veglegar, Gull, Myrru,
Reykelse, Medalgæangara Mañ og Gud,
miwkt baadu ad Heidnum Lijd, veitti Frid og
Frelse.

J Draumi var þeim andsvarad, añaun
Veg heim snwa, Herodes þa heyrdi þad,
Her-Meñ liet wt bwa, uñ alla Borgina
Bethlehem, og Bygd fylgiande Stadnum
þeim, saklaus Svein-Born deidde, Tvævetur
og yngri oll, eptir Tijd, sem Synda-Þræll,
af Vitringunum veiddi.

Joseph veittist Vitran trw, veik þvi fyrr
wr Landi, med JEsum og Mariu Frw, nættu
eingvu Grandi, hia Egyptskum uñ Ariñ
fæ, allt til þess Herodes doo, dvelst af Drottiñs
Raadum, añad Siñ ævijsa liet, aptur
foor i Nazareth, og bingguþar i Raadum.

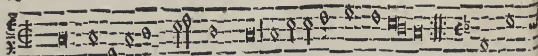
O JEsu þitt er Ordid oss, andleg Leidar-Stiarna,
Christne þijna þetta Lioos, þiggia
læattu giarna, so ad hun til þijn snwi sier, sig
med Hiarta gief i þier, Ovinum ei hlijdi, Afsverk
þijn ad eignunst vier, og i þaa Dijrd sem
eilijf er, forum vier i Fride.

Kyrie, Gloria, Seqventian og allur Saungur, so sem æ Jooladageñ, fyrir utañ præfatiuna, sem alleinasta er æ siælfre Stoor-Hatijdeñe.

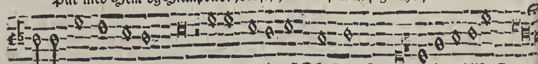
Fyrsta Suñudag eptir Þrettanda, Messu Upphaf,

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, Vier trwum aller æ eiñ Gud, Skapara Himins, etc. Fyrer og epter Predikun, æ medañ Sacramentum wtskiptest, allt so sem Añañ Dag Joola; Eñ hvar ecki eru Communicantes, þa siingest þesse Psalmur.

Missa

Millde JEsu sem Manndoom tookst , i Mariu Jomfrwr Kvide, Þu scast
Þar med Heill og Hiœlpræði jookst , hverium sem œ þig trydi,

vora Eymd og Andar Tioon , ollum var bwen̄ Skom̄ og Smœn,og sœ eilijfe Daude

Yfir oss virdtist aumka þig , ei kunnir þad leingur lijda, ad Diofull kiæmi oss undir sig , ein̄ villdir fyrir oss strijda. Af Himnum komst i Heim til vor , hoofst oss þvi Lausn og Fridur stoor , fyrir þin̄ dijrstann Dauda.

Og þu hefur oss ollum sagt, œ þig skylldum vier treysta; Offur þitt, Hlijdni Ast og Magt, af Syndum hefur oss leysta. Eflaust þvi setium œ þig Trw , allt þad fyrir oss losader þu, alldrei kann oss ad bresta.

Vor Brooder kiær þu ordin̄ ert, ætijd vill hiœ oss byggia , Vernd og Adstod oss veite bert,vier viljum Hiœlp þijna þiggia. Þad er oss Gagn og Glede stoor,Guds Son ordin er Brooder vor,hvad mœ oss sijdan̄ hryggia.

Heidrum og lofum HErran̄ vorn,han̄ ein oss endurleyste, vier erum med þier blessud Born, Brooder vor JEsu Christe. Gledie oss jafnan̄ Gœfan su,Gudi þockum han̄s Ast og Trw,Lijknsaman̄ sig auglijsti.

Epter Blessan. Sijnged Gudi sæta Dijrd, ut supra.

An̄an

Añañ Suñudag eptir Þrettanda, allur Saungur fyrir og eptir Predikun, so sem fyrirfarandi Suñudag, fyrir utañ Exitum, Eptir Blessan, med Ton, Heimile vort og Hwsefñ med.

HEidrad sie JEsu hæleitt Verk, og honum Lofstijr tiedur, sem giørde liooſañ siñ Guddooms Styrk, gudlegum Tæknum medur, uppbyriande þad i Cana, Almætte sitt ad lœta sicꝛ, sijna Sveina og Moodur.

Hugsvolun stoor er hryggre Lund, Happ sem i Cana skiede, HErrans þa kiemur Hiaꝛspar-Stund, Hormungiñ snijst i Glede, hiꝛ þeim sem hafa Gud fyrir Giest, giæfusamleg Umbreiting siest, til Pocknunar þeirra Giedi.

Hier af lærl eg ad Hioona-Stiett, heidurleg er af Gudi, Moñum til heilags Sooma sett, i syndlausum Fognudi, ad egtast og byggia Brwdkaups Bod, Blessunar eru Dæmiñ good, leyfd er oss grandvor Gledi.

Sætlega fagnar Sæliñ mijn, i sijnum Hiartans Uñusta, hvert sem hun dreckur Vatn eda Vijn, vil eg þar Trw æ festa, fyrst hun Guds Syni festnud er, til Farsælldar allt mun snwast mier, i þijna Náad lœt mig þyrsta

Vill JESUS ei, sem Verálldar-Meñ, Vijnid i fyrstu giefa, steiper helldur æ Steinkiereñ, Stwr og Vatninu daufa, Hiortum kolldum til Hreinsunar, hvert ed ufisnijst til Velferdar, þeim sem Polgooder lifa.

Satan giefur þad sæta Vijn, sijnum Bornum med fyrsta, eñ eptir æ kiemur eilijf Pijn, Angur og Bol med Sijdsta, eñ DRottins Foolk sem Sorg hier saup, sijdar medtekur Glede-Staup, og Atlætid allra besta.

Avi! egbrotleg Brwdur er, Bodum þijnum reis mooti, audfeingiñ eru Andsvor mier, i Eymdum þo Fulltings leite, sæti JEsu ei seig vid mig, Syndare, hvad hef eg med þig? Hiælp þijn mier Huggun veite.

Bæti miñ Hag þijn blessud Naad, Brwdguminñ JEsu Christe, so Mariu þiñar Moodur Naad, mier sie skrifud i Briooste, ad ætijd giori eg Þienari þiñ, þad sem þu skipar Drottiñ miñ, og yfir allt þier treyste.

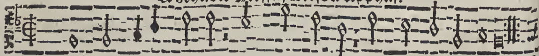
Snw mijnu DROttiñ Vatni i Vijn, Vondskunni i Riettlæti, i himneska Heilsu Holldsins Þijn, Hrygd i Gudlega Kiæte, eptir Stundlega Eymd og Þraa, nu þu ofs þijna Dijrd ad sia, i blessudu Brwdkaups Sæti.

Þridia Suñudag eptir Þrettanda, allur Saungur fyrir og eptir Predikun, sem fyrirfarandi Suñudag, fyrer utañ Exitum.

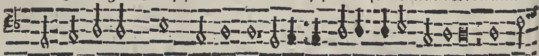
Eptir Blessan, Sijnged Gudi sæta Dijrd, etc.

Og med þessum Hætti, skal sijngia sijdañ, allt til Kyndil-Messu.

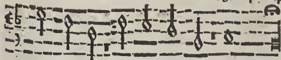
A Kyndil-Messu, Messu Upphaf.

Med Hiarta og Tungu, hvør Mañ sijnge, hætt Lof Gudi soñum
Siñ eigiñ Son, sem er allra Von, sendi ofs aumum Moñum.

Fognud þeñañ, Foolk liet kieña, Frelsarin Lijda, ei villde bijda, hañ liet

sier sooma hier ad koma, vor Gud.

Flockur Englanna, Fognud sannann, foor bodandi a Jordu, Christs af Burdi, kætir urdu; Kyni Maña Velgiorder, frekar tiedust, Fridur og Gledi, fagur Soomi, af Drottni kominn, þeim er sier valdi, og Vini taldi, vor Gud.

Gyrntust skiirir, Guds Meñ diirir, þann Gledi-Dag ad sia, ad Son þiñ kiæri, Christur væri, keminn hier Jordu a, Spamanna allra, Ord ad fylla, sem þeirra fyrir, Munn þu mæltir, þad þu vildir, vera oss Milldur, vor Gud.

J Moodur-Kvidi, Johannes gladi, jafnskioott nærri vera, lifandi Maña, Lausnarann sanna, þiñ liwfa Son vorn HErra, hædstu Raad, og hier med Gledi, hafa aller, sem þig akalla, þa þeir heira, med Hugskots Eyra, vorn Gud.

O! þa Gledi, þier Gud tiedi, þu hin gooda Elisabeth, af þijnum Burdi, þa þu spurdir, þad Gud hafdi asett. Simeon gladdist, i Gudi og saddist, af Sealar Kiæti, sa Madurin mæti, hoof ad priisa, med helgri Wijsu, vorn Gud.

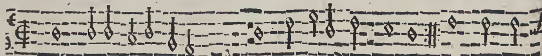
Laat nu Þioon þinn, liwfi HErra minn, hiedann i Fride fara, eptir Ordi þijnu, med Augum mijnum, eg leit þann Frelsara, sem hefur ad sonnu, Hialp ollum Moñum, fyrirbwid, fra Dauda snwid, Lioos Heidingia, Heidur Gydinga, vor Gud.

Spakona Anna, ein fieck sañann, Andar-Fognud og Gledi, af naadarsomu Sonarins Komu, og Sælu þeirri oss tiedi, þa Holldi klæddist, og hijngad fæddist, HErrañ sanni, Hialparinn Manna, Soñinn hreina, sagdi þig eina, vors Guds.

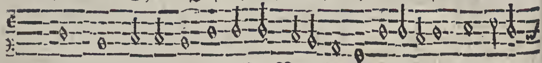
Gudi ædstum, a Himni hædstum, honum sie Lof og Æra, fyrir sijna Milldi, sem hañ villdi, sialfur oss til færa, fyrir sitt Ord, af hvoriu er giord, Velferd oll, og Andar Heill, hañ er sem huggar, Hiortun gloggvast, vor Gud.

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, fyrir og eptir Predikun, Sub Communione, allt samañ so sem Annann Dag Joola.

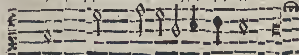
Eñ sieu ecki Communicantes, þa sijngest þesse Psalmur.

Natturañ oll og Edli Mañs, er spillt i Adams Falli, An Hialpar erfdum vier Syndar Illsku hañs, erum þvi tijndir allir,

Christs, sem auma vijst, af þessum Voda keypti, þar i Adam, oss ollum

kom, Guds Reidi, yfir oss steypti.

Ormurinn

Ormurinn hefur Evu ginnt, af Guds Vegi ad falla, Ordum Guds hefur hun ei sinnt, hier af kom yfer oss alla, eilijfur Deyd, so noog var Neyd, Raad Guds ad senda villdi, þa Lyknar Von, sinn sæta Son, sem Lijf oss veita skylldi.

Sem nu annarleg Adams Volld, alla Fordæmda giora, so komunst vier fyrir Christi Skulld, i Kiærleik Guds vors HErra, og sem øll Mannkynd, i Adams Synd, erfdi eilijfann Dauda, so hefur Gud, fyrir Christi Deyd, frelsad oss fra þeim Voda.

Vor Gud gaf Son sinn øllum oss, þa yfir oss var hanns Bræde, hann er deienn og hieck a Kross, hafinn i Himna Hædir, fyrir þad til sijn, fra Daudans Pijn, frelsar oss ef vier trwum, a Frelsarann, þeim Fadirinn ann, fra Daudans Ogn oss snwum.

Hann er vor Vegur, Hlid og Lioos, hreirn Sannleikur og Lijfid, Guds Raad og Ord sem øllum oss, af Fødurnum er giefid, og a þad Traust, efunarlaust, allir meigum vier voga, oss hellldur hann, so enginn kann, wr hanns Høndum ad draga.

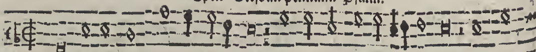
Sa Mann fra Gudi fallinn er, finnur ei Heill nie Gledi, af Monnum Traust sem ætlar sier, enn ei af sialfum Gudi, hvor adra Von, enn a Guds Son, hefr i sijnum Huga, Satan mun þann, hinn sama Mann, sigra og yfirbuga.

Hvor a Gud trwir og vonar vijst, verdur stødugur standa, Bygd hefur sa a Biargi reyst, þo beri honum til Handa, Mæda og Neyd, Menn hafa þad sied, mun sa þo alldrei falla, sem hefur Traust, a HErranum Christ, hann frelsar trwada alla.

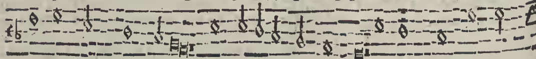
Hier bid eg nu af Hiartans Grunn, HErrann ei fra mier taki, sitt liwfa Ord af mijnum Munn, ad mig ei Syndinn saki, sem bijr i mier, best treysti eg þier, bregdst þu i eingum Voda, hvor sem vid þig, kann hallda sig, hrædast þarf sa ei Dauda.

Þitt klaara Ord oss kiennir riett, kunnum þvi ei villt fara, hvor sem þad fær i Hiartad sett, hlijtur strax auglioost vera, med Giædsku Hæett, sig byrtir brætt, blessud sw Guds Gaafa, Guds Andi kiær, er øllum nær, sem a honum Von hafa.

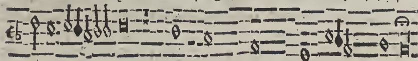
Eptir Bleſsan þennann Pſalm.

Hiedañ i burt med Fridi eg fer, feigiñ og gladur i Gudi, huggad

nu vel mitt Hiartad er, og horfiñ allur Kvijdi, ſo ſem Gud ſialfur

fyrir - hiet mier, Hvijldar Svefn miñ er Daude.

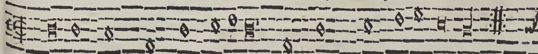
Guds Son JESUS einn giorir þad, Grædarinn goodi og trauſti, hvørri nu mijn Augu hafa ſied, Hug minn hann vel upplijſti, ſo ad eg veit i Dauda og allri Neyd, er hann mijn Heill, Lijf og Hreyſti.

Þann hefur oſs fyrir ſett', þijn Nææd og Myſkun gooda, og til hanns Rijkis allri Heims Stiett, HErra þu lætur biooda, fyrir ſæt Ord þijn, ſem nu liooſt og riett, ſo vijda um̃ Heiminn hliooda.

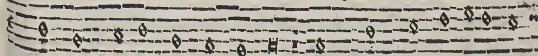
Hann er bleſſad Lioos, Heill og Skiool, Heidinna allra Manna, upplijſandi þaa, ſo læri vel, Lijfſins Veiginn ad kanna, af þeſſum fær allt Foolkid Jſrael, Fognud, Prijs og Sælu ſanna.

Allt

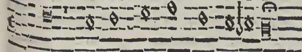
Allt fra Kyndilmessu, og til Nijuvikna Föstu, Messu Upphaf, Natturan öll og Edle Mañs. Kyrie, Gloria, Haleluja, Credo, Epter Predikun, sem Dominica prima Adventus. Enn sieu ecki Communicantes, þa skal i Stadinn fyrir Offertorium, syngia þennann Psalm.

Aller Guds Pioonar athuged, ad hañs Hws vel forstandid, Sijngid Guds Lof og prediked, og hañs Pioonustu vandid.

Med Dygd og Trw uñ Dag og Natt, DRottinns Ord vel a allañ

Hatt, byrtid, breidid uñ Landid.

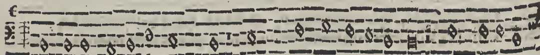
J Helgidoom, Hiarta og Sioon, og Hendur skulud upprietta, akallid Gud i ydar Boon, uñ Velferd akra Stietta, Offur JEsu og Afverk med, Endurlausn og Nad predik-ed,

dikid, so allt Foolk þacke þetta.

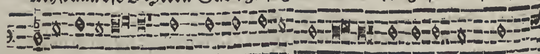
Bodid Guds Sofnud Blessan þa, Boot Synda og Riettlæti, Lijf eilijft Gud þig lati faa, Lausnariñ JEsus sæti, fyrir sijns Gudspialls Sannleiks Ord, sa sem skapadi Himin og Jord, Mein þitt og Mootgang bæti.

Fødur Syni og Anda sie, ædst Dijrd uñ Jord og Himin, eins sem hun var ad Upphafi, an Enda verdi framiñ. Kieñ oss ad hallda christiñ Sid, kvittast og skiliast Syndir vid, sa þad vill, syngi Amen.

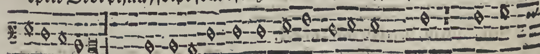
Eptir Blessan.

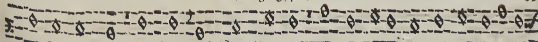
Myskuna oss O Herra Gud! gief Frid uñ vora Daga, lat oss lifa

eptir Ordi þijnu, svipt fra oss Hallæris Pijnu, þvi þu ert vor Verndari alleina.

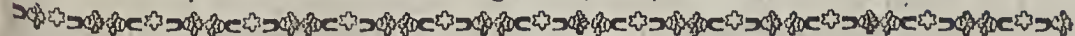
ari alleina. Gud giefi vorum Kongi og allri Valldstioorn, Frid og gooda

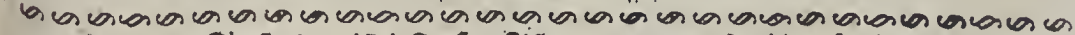
gooda Farſælld, ad vier med þeim øllum, goodañ og roolegañ Lifnad lifa

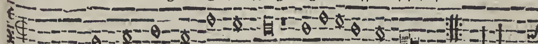
mættum, i allri Gudrækni og Sidſemi, A men.

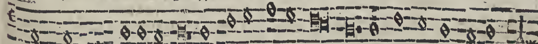
Fyrſta og añañ Suñudag i Nijuvikna Føſtu ſem fyrr ſegir fraa Kyndil-Meſſu.

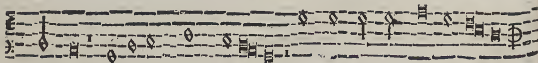
Suñudagiñ i Føſtu Iñgaung, Meſſu Upphaf.

JEſus Chriſtur ad Jordan kom, af Johañe ad ſkijraſt. Eina
Af Vilia Guds og vijſum Doom, Verk þad framkvæmdi dijraſt.

Hialpar Laug iñſetti þa, ad afmaa vorar Syndir, og Andar Kvøl ad frelſa

oss fra, fyrir sitt Blood og Undir, nijtt Lijf hofum vier þar fundid.

Heyri allir og hugse vel, hvad sialfur Gud Skijrn kallar, og hvad einn christinn trwa skal, ad fordast Villur allar. Gud vill og bijdur Vatn sie þad, Vatn skal þo eitt ei vera, Guds Ord teingiast þar einnig ad, og Andans Gafann dijra, so vill hañ sialfur skijra.

Þad hefur Gud oss augliost giort, i Mindum og so Ordum, Fodursins Raust þar opinnbert, allir vid Jordan heyrdu, sagdi, minn sæti Son þad er, sem mitt Hiarta wtkiori, þann vil eg allir heidri hier, og honum giarnann heyri, og eptir hanns Vilia giori.

Son Guds i sönum Mañdoomi, sialfur var þar og staddur, heilagur Andi ofañ stie, i Dwfu Lijking klæddur, so alldrei skuli efast neirn, ad nær vier skijrdir yrdum, Þrïar Guds Persoonur gafu Skijrn, giarnañ og hier a Jordu, Heimili hia oss giordu.

Sioodur Postulum Guds Son baud, gangid Heims Þiood ad fræda, ad hun sie oll i Syndum daud, sig skuli med Yidran græda, hver sem trwir og tekur Skijrn, Tignar eilijfrar nijtur, sa Mann nefnist Guds nijfædt Barn, Naad hanns þeim alldrei þrijtur, Arf Himnarijkis hlijtur.

Hver sem ei trwir soddañ Naad, sa deyr i Syndum sijnum, og fellur i fordæmdra Stad, fær þar eilijfa Þijnu; oll Helgi hañs og eigiñ Verk, sa ei hialpad Saalunni, Arf-Syndiñ þessum er osterk, alinn var hun þar inni, hun leysir ei Lausn hann finni.

Einsamallt Vatnid Augunn sia, eins og þa Meñ þvi ausa, Trwinn i Anda þeckir þa, þañ Krapt Bloodsins flecklausa, þvi lijtst heñi sw Laugiñ raud, litud med Christi Bloodi, sem Andar Skada af Adams Naud, og allt vort Synda Wdi, af oss hvær og grædir.

Haleluja

HALLEUJA um Langa Føstu.

Ha le lu ja. DRottiñ Gud, gior ei vid oß eptir Syndum

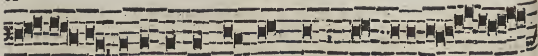
vo - rum, og ei gialld þu oß ep - tir Illſkum vor - um.

DRottiñ Gud vor, miñstu e - cke a Illſkur vorar gam - lar, helldur

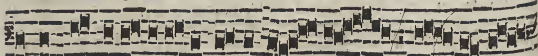
aptur hverfe snarlega til vor, Myſkunsemder þijn - ar, þviad vier er-

um miog Fatæker og Aumir. Hialpa þu oß Gud Fadir og Lausn-

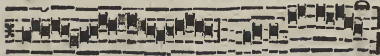
ari

na-ri vor, og Sakir Dijrdar þijns Nafns, Drottiñ frel - sa oss,

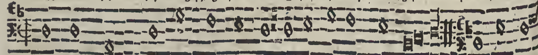

og Lijknsamur sier-tu yfir Syndum vor - um, Sak - er Nafns

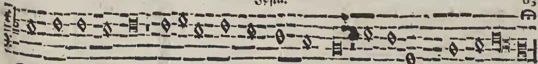
þij - - - - - ns. Ha le lu - ja.

Sieu ecki Communicantes, þa sie strax epter, Heidrum Gud Fødur, etc. sungiñ ept
erfylgiande Psalmur, hvør og syngiast ma um Føstu-Tijman, edur og stundum pro Exitu.

Giørvoll Christniñ skal glediast nu, og Gudi Lofsaung fœra, Ad sialfur
So ad i Ast og sañri Trw, syngia kyñum og lœra,

Gud

. Gud oss siindi hier, sætustu Nꝍd og Dæsemder, gaf til þess Gialdid dijra.

J Diofuls Fiotrum eg fangiñ lꝍ, Fꝍr Daudans vijst eg skillde, Dag og Nꝍtt mig særdi Syndiñ þa, sw miñe Fæding fylgde; Æ! jafnañ vox mijn Synda Sekt, sigrade Lifnad miñ so frekt, til allrar Jllsku tælde.

Ogylld voru mijn Verkiñ froom, vañst þeim ei mier ad stoda, Sialfræðid slijr Guds dijrañ Doom, dꝍdlaust til alls hins Gooda, Hugvijls fieck mier sw Hrelling lioot, hiꝍ mier var Daudi eñ eingiñ Boot, og vijs Helvijtis Vode.

Eilijfañ Gud angrade þa, Eymdeñ mijn Morg wr Mꝍta, hañ miñtist sijna Myskun a, mier villdi hiꝍlpa lꝍta, sitt Fodurlegt mier byrte Briooſt, med blijdri Nꝍd eñ eingum Briooſt, hañ kostade dijrt miñ Bata.

Mællti vid kiꝍra Soniñ siñ, sie eg Mꝍl Nꝍd ad giefa, far nu til Sonur mæti minn, Mañkyni aumu ad hlijfa, leys þad af sꝍrri Synda Kvol, sialfañ Daudañ þu slꝍ i Hel, lꝍt þad so med þier lifa.

Guds Son i Heim vitiade vor, Vilia sijns Fodurs fyllde, fædde hañ Meya Mooder klꝍr, miñ Brooder verda villde, gieck hier med aumañ Holldsins Hꝍtt, og huldi miog siñ Guddooms Mꝍtt, ad Satan sigra skyllde.

Mier sagde hañ, þier hallt vid mig, heite eg þier goodum Vilia, eg gief mig sialfañ frañ fyrir þig, til Frelsis þier lꝍt mig kvelia, þvi eg er þinn, og þu ert miñ, og þar eg er, skalltu vera med mier, Diofull skal oss ei skilia.

Mijnu Bloodi wthellir hañ, hier med Lijfe mig svipter, þier til hiñs betsta eg þetta vann, þijn Trw hugse þar epter, sialfur Daudeñ sigradur var, Synd þijna mitt Meinleysi bar,

so ad Andar-Hvijld þu hrepter.

A Himna aptur til Fodursins fer, fraa þessa Lijfsins Hætti, ad eg Myskun wtveige þier, og Anda þañ senda mætti, sem huggi þig i hvorskins Kvøl, so i hreiñi Trw mig þecker vel, og a Leid Sañleiks þijn giæti.

Bod mijn og Verk þau bijd eg þier, i Breitni og Kieñing ad sijna, Guds Lof og Dijrd ad efter hier, og auker so Christne mijna, Setningum Maña siaa þu vid, sem saurga þeñañ Hiaalp'ar-Sid; þeim Skilmaala skallt ei tijna.

A medañ Sacramentum w:deilist, sijngest so sem Fyrsta Suñudag i Adventu.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

So elskadi Gud aumañ Heim, ad Einka Son siñ gaf hañ þeim, ad aller sem trwa a hañ eirn, eilijft Lijf hafi, ei tapist neirn.

JEsus Christur vor HErra kiær, kom Heiminum til Myskunar, sijnum Postulum siaalfur hann, sagde Hiaalprædis Lærdoom þann.

Nema hvør eiñ endurfædist, af Vatni og Guds Anda vijst, i Guds Rijki kañ ecki saa, inn ad gaanga, og þad ad siaa.

Holldlegt er allt af Holldi fædt, Hiaalplaust, Bølvad, ef ei er bætt, hvad Andiñ fædir, Andlegt er, Endurnijung sw riettlæter.

Þvi farid wt um̃ allañ Heim, til allra Þiooda; kiennid þeim, Fridar-Lærdoom og Fognud þañ, Fullnadar Lausn eg øllum vañ.

Hvørier sem þyggia þesse Raad, þeim skulud veita Skijrnar-Raad, i Nafni Fodurs og Sonar, og Anda Guds sem allt helgar.

Eins sem eg hefi ydur sett, allt kiennid þeim ad hallda riett, i Trw, Kiærleika og Christnum Sid, Kvøl og Hørmung ei skielfist vid.

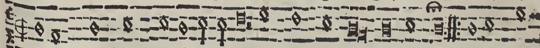
Hoolpiñ skal vera hvør og eirn, sem hefur Trw og helga Skijrn, hvør ei hefur rietta Trw og Traust, tapadur verdur endalaust.

Siaa, eg vil ydur vera hiaa, Voda og Diofle frelsa fraa, allt þar til Verølld endast

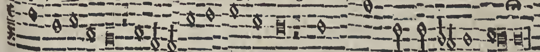
a,

a, eitthvt Lijf skulud þier þa fa.
Vor HErra JEsu vardveit þu, veika Christne i riettri Trw, leys oss fra allri Andar-Neyd, i Himna Frid og Fognud leid.

Fyrsta Suñudag i Føstu, og alla Suñudaga uñ Føstu Messu Upphaf.

Af diwpri Hrygd akalla eg þig, O Gud hlijd Røddu miñi, Ef Syndir Pijn nadug Eyru opni sig, ad eg bænheyrast kinni.

og Athæfi illt, alltijta og tilreikna villt, hvør stendst fyrir Reidi þiñi?

Ast og Nad dugir ein hia þier, ad forlata Syndina, ei gylldir par hvad giorum vier, Goodverk þo kyñum sijna, hia þier eingiñ sier hroosa kañ, hrædast verdur þig sierhvor Mañ, og Myskun þyggia þijna.

A Gud alleina eg vona vil, Verdleik mijnum fra snwa, mitt Hiarta O Rottiñ hyllast skal, hañs Nad og Giædsku trwa, hvad heilog Ord hanns hietu mier, Heill mijn og Blessan þad eflaust er, ad þeirri Von vil eg bwa.

Þo Dvøl su færist fram a Natt, fra þvi til Morguns sijdañ, mitt Hiarta a Guds Ast og Matt, efast skal ei nie kvijda, sañur Israel so giorer, sem af Andanum fæddur er, sijns Guds vill giarnann bijda.

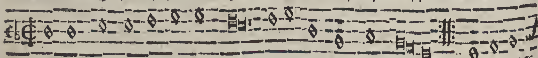
Þo morg og stoor sie Mañleg Synd, miklu stærri er Nadiñ, Endalaus er Guds Hi

calpar-Hond, hverſu ſtoor ſem er Skadinn, ſa Hyrdir eiñ afleyſir vel, af ollum Syndum Iſrael, þad er oll Chriſtna Þioodiñ. Jord og Himen, eins ſem hun var ad Uppheſi, an Enda verdi framen, kienn oſs ad hallda chriſtinn Sid, kvittaſt og ſkiliaſt Synder vid, ſa þad vill, ſyngi Amen.

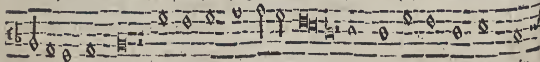
Fodur Syni og Anda ſie, ædſt Dijrd um

Allur Saungur fyrir og eptir Predikun, ſiñ Suñudagiñ i Foſtu-Iñgang.

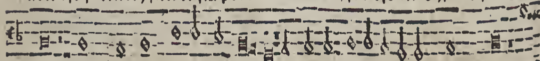
A medañ Sacramentum er wtdeilt, ſkal ſyngia, O Gudz Lamb, etc. Edur IEſus Chriſtur er vor Frelſare, Eptir Bleſſan þeñañ Pſalm.

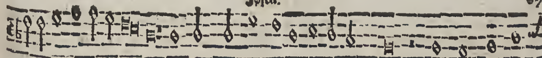
IEſu Chriſte vier þockum þier, þu frelſter oſs fra Pijnu. Þvi þu elſk- Byrdina vora barſtu hier, og Bloodi wthelltir þijnu.

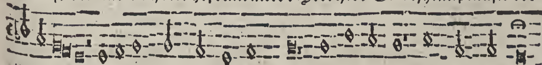
adir oſs ſ kiært, ſæll er ſa þvi kañ ad trwa, ſvo oſs til Lijfſins feingir

fært, foorſt ſialfur Vegiñ ad bwa, hefdir þu ecki wtgiefid þitt Blood, og fyrir

fyrer oſs betalad alla, vier hefdum aller i Helvijtes Glood, hialplauſir ord-

id ad falla. Jeſu Chriſte, vier þockum þier, vier loſum þig, vier heidrum þig.

Eng:nn finnſt meiri Aſt enn ſw, af Gudi hofum vier feingid, Syndir þær oſs ꝏngra nu, af Bodum hanns hofum geingid, ꝏvallt oſs þad Ogna ſkal, ad bꝏrum hanns Reide þwnga, eilijf þvi hlaut ad koma Kvol, yfir gamla Menn og unga. Enn Guds var Aſt og Goodvilld ſtoor, giordi oſs Myſkun veita. Sinn Son hijngad ſ:ndi til vor, ad Sꝏlum vorum ad leita. JEſu Chriſte, vier þockum þier, vier loſum þig, vier heidrum þig.

A þetta ad gledia alla vſs, og ꝏvallt ſkulum Gud loſa, annars gyrniſt hann ei eñ þeſs, fyrir allt ſitt Lꝏn ad hafa, ſijdann fordunſt Syndir vier, Son Guds þ:i liet ſig pijna, gudlegt Lyferni holldum hier, hver odrum Elſku ad ſijna, þeim oſs moodga, giorum þeim gott, Gud vid oſs þann Veg giordi, ef kallaſt viliim vier chriſt:d Foolk, Kiærleikuriñ halldinn verdi. JEſu Chriſte, vier þockum þier, vier loſum þig, vier heidrum þig.

Aññañ Suñudag i Foſtu, allur Saungur fyrir og eptir Predikun, ſem fyrirfarandi Sunnudag, fyrir utann Exitum.

Eptir Bleſſan mꝏ ſijngia þeññañ Pſalm, Ton, O! þu ꝏgiꝏta, Edla Rafnid JEſus.

EIn Canversk Kvinna, kom þar sem var JESUS, færd Sorgar Lina, so mæler: O! JESU, mynskuna mier þu, Mogur Davids JESU, Doottir mijn kvad dygg Frw, er Dioful setinn JESU, sijndu ockur Naad nu, Nauds-Hiaalparinn JESU, ad hratt verdi heil sw, hugga mig so JESU.

Hæglega heyrdi, hvad hun kallar JESUS, enn eingu Ordi, ansar henni JESUS. Hañs Sveinar svara: Siaa til hennar JESU, laattu Fliood fara, fyrst hun kallar JESU. Til Israels Skara, er eg sendur, kvad JESUS, vid vondu vara, og vera þeirra JESUS.

Neyd Konu knwdi, hun komst aa Fund vid JESUM, tilbad og trwde, og talar so vid JESUM: O! HErra heyr mig, hiaalpa þu mier JESU, biarga þu, eg bid þig, Barne mijnu JESU. Ohijrañ liet siaa sig, vid sagda Kviñu JESUS, og Afsvor þañ eñ aumlig, aptur greidde JESUS.

Hæfer ei Hundum, heilagt sagde JESUS, Braud fraa Barn-Kyndum, bijtt sie þeim kvad JESUS. Vijf segir: vel satt, Vijst er þad minn JESU, þo tijna þeir hratt, þad veitstu minn JESU, Mola þann af Dwk datt, Drottna þeirra JESU, allt er þetta eins satt, ockar aa milli, JESU.

O! Doottir mæt mijn, mælti þa so JESUS, Trw miøg so merk þijn, mikil er, kvad JESUS, verdi þvi Vijf þier, sem villtu, sagdi JESUS; undir eins þad Ord tier, almaattugur JESUS, hennar Doottir heil er, hiaalpa nam so JESUS. Hann sem ollum Lykn lier, lofadur sie JESUS.

Sw Dootter Saal mijn, siwk er lijka JESU, þvi hef eg Þorf þijn, og þiñar Lyknar JESU. O! HErra hiaalp mier, Hundi þijnum JESU, þo illa hafe eg þient þier, þad forlaat þu JESU, verdugur þess ei er, ad ansir þu mier JESU, wtskwfa þo ei mier, fraa Augsyn þinni JESU.

Brot veit eg mijn morg, mooti þier O! JESU, Hund-Tijk þvi er org, i Augsyn þinni JESU, þo mig giori þu slaa, þad

er

er maklegt O! JESU, enn Þogn þijn er þung þa, Þrauter stranga JESU, liggiande langt fra, lwdra eg til þijn JESU, sannlega munt mier tia, Myskun þijna, JESU.

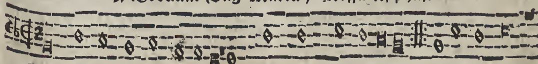
Myskunar Mergd þijn, mig tilhvetur JESU, og so lijka Eymd mijn, ad akalla þig JESU, viist er þo veik Trw, i Vidlogunum JESU, utan veiti Afl sw, ædsta Hetian JESUS, Afsvor og Þogn þu, þreyt ei leingi JESU, verde þier sem villt þu, vid mig seigdu JESU.

Jeg þrae þaangad, þu sem ert minn JESU, so feinge eg faangad, Fulltijng þitt O! JESU, þu lækuar Lijf Manns, Lijfsins Brauded JESU, Myskunar Molans, mier unn þu, O! JESU, sem fellur burt af Bord-Krans, Barna þinna JESU, nu sem fæ eg neytt hans, næger mier þad JESU.

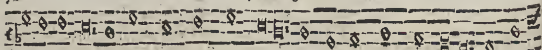
Þa eg fæ þig sia, i þijnu Hwse JESU, Mola ecke þarf þa, þar ad tijna JESU, eilijf og oll Hægd, er hia þier minn JESU, og Sadningar noog Nægd, af Naavist þinne JESU, Synd kvitt og Sorg lægd, sæll er eg þa JESU, þitt Lof og þijn Frægd, þverre alldrei JESU.

Þann 3. 4. 5. Sunnudag i Føstu, allur Saungur fyrir og eptir Predikun, sem fyrsta Sunnudag i Føstu.

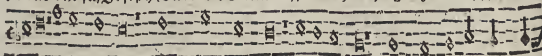
A Bodunar Dag Mariu, Messu Upphaf.

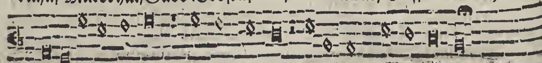
Gud hann Engel sinn Gabriel, af Himnum sialfur sende, eine Jomfrw, J Nazareth, so Borginn hiet, a Galilea Lande, jant-

jmtud var ſu, Joſeph Davids Ættmañe, ſu Meyañ helg inz Sañi, hiet Ma-

ria, af Milldi hm, Guds Bodſkap bar, ad bweñ var, Bleſſun Mañkyne m

Jørdu, vœre ſiw Nmd, ei Verølld tiad, aller Fordœmder yrdu.

Til heñar iñ, gieck Engilliñ, og Nmdar Kvediu lijſti; heil Maria, af Milldi hm, med þier er HErrañ hædſte, þu Jomfrw hrein, ber Bleſſan ein, øllum Kveñmoñum meire; hrœdeſt þa Ord þau heyrer, og hugſade hver Kvedia ſie. Engilliñ ſm, anſade þa, ad hun ei ſkielfaſt ſkillde, frm Gude eg þier, med Fognud ſer, ſanſt þu hañs Nmd og Millde.

Sim, Avøxt þier, i Lijſe ber, einn Son mttu ad fœda, JESUS nefneſt, þad Barned beſt, Bølvan Mannkyns mun grœda; Dyrſtur hañ er, i Heime hier, hædſta Guds Son ſkal heita, honum vill DRotteñ veita, Dyrd Kongs Rijkes, og Davids Seſs, allt Jacobs Kyn, einn HErra ſinn, hañ ſkal um̃ Eilijfd hallda, hañs Tignar Stooll og Stiooꝛneñ øll, ſtendur um̃ Allder Allda.

Mey Maria, ansadi þa, eingañ Kallmañ eg kienni, hvernig mun þad, mier koma ad? Engill so svarar henni: Heilagur Andi, er komandi, og yfir þier mun byggia, æ þig mun einninn skyggia, Guds Kraptur klaar, af Himni haar, Mann-Vit ei kann, um Atburd þann, annars, nie lengra leita. Sæ þu fæder, sannhelgur er, Son hæsta Guds skal heita.

Guds Milldi merk, og Volldug Verk, vid þau ættu þier hallda, þess eins eg get, Elizabeth, Ast-Kviña þier miog skyllda, olldrud er hun, eñ þo gat Son, er nu æ Mæanud Sietta, olijkt þo þækte þetta, Gude Ord hægt allt, þu hyggia skallt. Mey Maria, so mællti þa: sia! O Drottinns Ambatt eina, verdi mier nu, sem sagdir þu. So skilst Engill vid hana.

Kyrie, Gloria, so sem fyrsta Sunnudag i Adventu. Eptir Blessan, Milldi JEsu sem Mañdoom tookst, sem Fyrsta Suñudag eptir Þrettanda.

Suñudagiñ Palmarum, Messu Upphaf, Af diwpri Hrygd ækalla eg þig, ut supra. Haleluja og allur Saungur so sem fyrirfarande Suñudag, nema eptir Blessan þeña Psalm, med þeim Ton, Þakkdt oss Gud vid þitt hreina Ord, mæ og syngia undir þessum Nootum

Þa JEsus til Jerusalem, æ einum Asna rijdr heim, med og moot honum Foolkid fer, fram æ Leid Klædi og Blooma ber.

Hosanna

Hosanna gladir syngia hærst, Syni Davids sie Virding stærst, Sigur og Blessan sie þeim stoor, semi Guds Nafne kiemur til vor.

J Hædum Dijrd og Himnum Frid, hropadi þetta Fylgdar-Lid, i hanns Komu bifadist Borg, byrtist Kienning og Tæknenn morg.

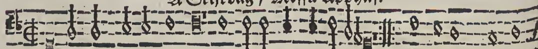
Sitt Hws byrti hañ Bæna-Stad, Byrgi Ræningia ordid kvad, Kaupmenn og Voru wr Kyrkiu sloo, kreppta og blinda læknar þo.

Sveina og Barna Saung um hann, sa Phariseum Opeckann, þeim ansar: Ef ad þegdud þier, þa mundu hroopa Steinarner.

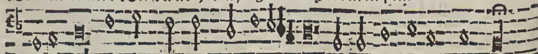
A þennann Dag allt þetta bar, þad segia lioost oss Ritningar, Zions Doottir a Osnu sa, audmiwkann Kong sinn koma þa.

Eptir Fognud og Hefdar Hoatt, hoosst þijn Læging og Pijna brædt, Kongur sigrandi Kvol og allt, christnum til Lofs þier jafnañ hallt.

A Skijrdag, Messu Upphaf.

Oss lat þin Anda styrkia, þu Edla Skapari miñ, Fagnandi mier þad
Veit mier med Vitsku ad yrkia, og virda Heidurin þiñ.

byria ber, uñ blessud Ord þijn ad syngia, Herra þar til hialpa mier!

Eilijfleg

Eilijfieg Ord þijn blijfa, Esaias so, i sinni Book skijrt ried skrifa, skal Verolld þrioota þo, og oll Skiepna af Gudi giord, eydast og umbreitt verda, Gud bregdur ei sijn Ord.

Jatum ä Jordu sendañ, JEsum Guds Fodurs Ord, med stoorum Däsemdum syndann, seldann fyrir lijtid Verd, af Juda sijnum eiginn Svein, og i Dauda forrädid, Lamb Guds med Lijti ei nein.

Päska-Lamb ätu þar iñi, eins sem Guds Logmäl baud, ad hefdu þeir hann i Minni, i Hendur took sier Braud, mällte: Lijkame minn þad er, mun sä fyrir ydur giefast, frä Synd so ad frelsist þier.

Baud þeim sijnu Bloodi rauda, ad bergia Vijni i, og minnast so sijns Dauda, Sancte Päll lijser þvi, sä verdugur þiggur þetta Braud, og þeña Kaleik DRottinns, alldrei sier Andar Naud.

Hann þvodi þeirra Fætur, þeirri Noott somu ä, sä Lærdoomur var sætur, siälfur þeim kiendi þa, elskid hvor añañ allañ Tijd, og mijnir Lærisveinar, þeckist af þessum Sid.

J Grasgarde sijdann, Guds Son þrisvar bad, Juda vill Brædi bijda, bundu hann i þeim Stad. Fyrir Doomarann fluttur var, fleingdur og krijndur Þyrni, til Dauda dæmdur þar.

Helgastann hann uppfesta, Hofdingia Lijfs ä Kross. Hann sagdi sig miog þyrsta, sannlega eptir oss, ad bæta allt vort Andar-Tioon. Af morgum miog var hæddur, eilijfur siälfs Guds Son.

Nidur sitt Hofud hneigdi, hann siñ Anda uppgaf, sem Johannes þad sagdi, svo var Krossi tekiñ af, i Grof hafa hanns Lijkama lagt, uppreis ä Pridia Degi, sem hafdi hann fyrirsagt.

Uñ Tuttugu Dagana tveña, taladi Christur þeim, Ord sijn og baud ad kienna, ollum Pioodum uñ Heim. Hver Trw og Skijrn hier tekid fær, Tign eilijfs Lijfs skal erfa. Þad veiti Christur kiær.

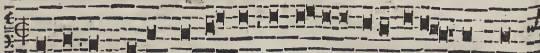
Lucas i Letur sette, Lausnarans Himna-Ferd, er þo med Ordi og Almætti, ætijd hiä sinni Hiord, lijka sem oss lofadi hann, Holld

Heimur og Helvijte, hindra þad ecke kan̄.

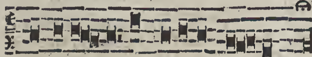
Huggarann hann oss sendi, Heilagann Anda sinn, Sannleikan̄ sem oss kiendi, Scalum gaf Fognudinn, aller skulum ækalla han̄, oss mun sia sijst forlæata, alldrei þad bregdast kann.

Fyrir Yfervallde eigum, aller ad bidia Gud, af þvi þo þyggia meigum, Þyngsl og Rænginde med, ad Gud unni þeim Myskunar, fyrir JEsum Christ vorn Herra, nu og til Eilijfdar.

A medan̄ Sacramentum wtdeilest, JEsu þijn Miñing miøg etc. pro Exitu: JEsu Christe vier þøckum þier, Edur þesse Psalmur epter Ritualnum.

Oss var giefiñ, oss var fæddur, af hreinustu Jomfrw sa, medann i Heimi hier var staddur, Hiealpar-Veginn leidde a, Æfi sijna, so liet dvijna, sierhvor Skiepna undrast maa.

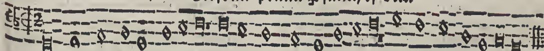
Noott seinustu sat ad Bordi, sialfur Christur Brædrum med, mynduga þa Maaltijd giordi, ad mætte fylla Logmaaled, med Hondum hreinum, Lærisveinum, sig til Fædu giefa ried.

Holld i Braude, Blood i Vijne, baud ad være Christur kiær, þo þad ei fyrir Skilning skijne, Skynsemd Mañs þvi ecki nær, Trw alleina, Hiartad hreina, hier nooglega stadfest fær.

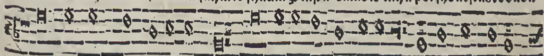
Helgidoom so haafann aller, heidra skulum allañ Tijd, gamlar Logmaals Foorner falle, fylgium DRottiñs nijum Sid. Trwinn mæta, best mun bæta, Manvits Skort hia Christnum Lijd.

Sonnum Gudi Son gietanda, og Syni gietnum fyrir Upphaf, og Huggaranum helgum Anda, hvor þeim baadum kiemur af, æ skal sijngia, sierhvor Tunga, sanna Dijrd, Heidur og Lof.

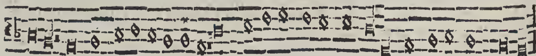
Eptir Blessan þeñañ Psalm, ef vill.

Vor HErra JEsus visse þad, var þa hañs Tijma komid ad, vid Verolld skilia skylldi,
Til Bords hia Lærisveinum sat, med sijnum Paaska-Lambid aat, a þvi sijdarsta Kvolldi.

Sagdi þeim mig nu laangar miog, med ydur þess ad neiti eg, fyrr eñ Pijsl a mig

take, upp frꜳ þessu ei eta vil, af Pꜳska Lambe þꜳngad til, ad komid er Guds Rijki.

A þeirri Nꜳtt sem svikiñ var, Son Guds fyrir þeim Hugsan bar, frꜳ Trw ad fielli eigi, eitt Testament þeim iñsette, i Hønd took sier Braud, þackade, braut þad, gaf þeim og seiger: Takid, etid, þad er mitt Holld, ꜳ Krossins Trie fyrir ydar Giølld, wtgiefid ꜳ ad vera; aller sem trwid ad eg er, ydar Lausnare, þad skulud þier, i mijna Minning giøra.

Eins þa Kvølldmꜳltijd endud var, Ostyrkvum þeim til Huggunar, sitt Sacrament fullgiørde, ad hønum alldrei hverfe frꜳ, hañ took Kaleik og þackar þa, gaf þeim hann og so sagdi: Dreckid af þessum aller þier, nijtt Testament mijns Bloods þad er, sem wthellist fyrir ydur, til Syndalausnar og Sꜳttar Heim, so opt þier dreckid af Kaleik þeim, miñist þier mijn þar medur.

Lijka sem Gud ꜳ eiñi Nꜳtt, øllum Frumburd i hvorre Att, um Ægyptaland eydde, forsugum Kongi Pharao, fleygdi nidur i rauda Sioo, og allt hanns Her-Lid deydde; Hañ setti Pꜳska Hꜳtijd þa, hañs Stoormerki ad minnast ꜳ, øll Þiood ad þacka kiñe, af Prældooms Hwse hefur leidt, HErrañ þeim Lausn wr Voda veitt, ꜳ þurrum Siꜳfar-Grunni.

So hefur Christur fyrir sitt Blood, i Skijrninni af sinni Þiood, dreckt øllum Andar-Voda, Handskrift Samvitsku særande, med sier festi ꜳ Krossins Trie, vañ Synd, Vijte og Dauda; so æ minnunst þad aller vier, ad Pꜳska Lamb vort hañ ordiñ er, eitt Sacrament iñsette, hvar oss i Braude Holld sitt fær, hanns Blood i Vijni dreckum vær, af DRottiñs Orda Almꜳtte.

Hvør þad Braud etur, sem hañ gaf, og

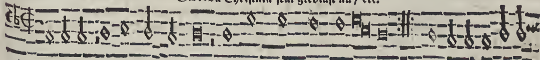
HErr-

HErrans Kaleik dreckur af, Christs Dauda skal kunngiora, ad JEsus Guds Son galdt a Kross, og giordi noog til Lausnar oss, a sier bætti Synd vora, so Gud er oss nadugur nu, nær vier hofum a þessu Trw, og vid Skijrn vorä blijfum; elskuleg Guds Born erum þa, Arf Himnarijkis eigum faa, med Fridi og Fognud eilijfum.

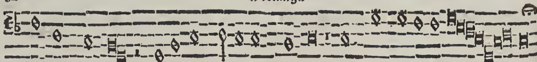
Hvor Mann proofe sig sialfur vel, Sacramentum þa þiggia skal, svo hañ sitt Hiarta þecke, hvort hann Trw rietta hafe vijst, og hreina Elsku, so hann sijdst, Osatt og Vantrw flecki, svo Dooms Afelle ei eti sier, af þvi hañ ecki adgreiner, Lijkama sijns Lausnara. Allra Synda þvi ydrast a, og alvarlega hverfa fraa, sijdann Guds Vilia giora.

Hier med skulum sem blijdinn Born, himneskann Gud og Fodur vorn, af ollum Hug akalla, fyrir JEsum Christum Soniñ sinn, sem a Krossi er lijflatinn, leid noog fyrir oss alla. Med heilags Anda Hialp og Naad, hañ styrkir vora Trw, so ad, lifum epter hañs Ordi, i Elsku, Samlyndi og Sid, sijdann giefe oss eilijfann Frid, vid Andar Voda oss fordi.

A Føstudageñ Lauga, tekst undañ allur Fyrri Partur Messuñar, og þar i Stadinn skal sijngia þeñann Psalm, hvorn og sijngia maa med þeim Nootum, Giorvoll Christniñ skal glediast nu, etc.

Eilijfur Gud og Fader kiær, an Upphafs alls og Enda. Ad hafer þu fyrer
A þig alleina trwum vær, sem heilog Skrift oss kiende.

þinn hærsta Krapt, Himin og Jord af aungvu skapt, og Skiepnur allra Hand = a.

Eg trwi og so a JEsum Christ, hann er Guds Son alleina, af heilögum gietiñ Anda vijst, i Jomfrwr Lijfe hreina, Maria hiet sw Meyan klaar, Milldur af hvorre fæddur var, sa mæte Læknir Meina.

J Bethlehem fæddi sinn blijda Son, hañs blessud Maria Mooder, sw er vor hærsta Hialpar Von, þad hañ er ordiñ vor Brooder. Þar fyrir trwe nu hvor fyrer Sañ, ad JEsus sie bædi Gud og Mann, sw Trw til Lijfsins leider.

J Gydinga Lande hañ gieck um̃ krijng, Guds Fødurs Vilia ad kienna, med Jardteikn, Ord og Aminning, eilijfañ Gud sig sannar. Lausnarinn adur enn leid hañ Pijn, Lazarum vakti af Dauda sijn. Saar ried Svik Judas finna.

Þegar nu Guds hiñ sanni Son, sig gaf i Pijnuna saaru, giordi hann sijna Blessadur Bæn, med bloodugum Sveita-Taarum. J Aldingardi var eptir þad, af Gydingum gripinn þegar i Stad. Postular fraa honum fooru.

Fyrir vora Skulld (vier trwum þvi), villdi hann reyrast med Böndum, so vier yrdum af Syndum frij, og saarum Ovina Höndum, af eilijfum Dauda og Andar-Pijn, sem Adams fyrer Synda-Mein, yfer oss alla dunde.

Fyrst var hañ leiddur fyrir Annam Prest, og fieck þar margt ad lijda. Fyrir Caipham hann kom þvi nærst, Kvalarar ei villdu bijda, med Hogg og allskins Haad og Spott, hrakiñ og dreginn þa alla Noott. Saart neytar Petur sijdann.

Afstundan Juda aarla Dags, ein var sw fyrir öllu, JEsum þeir leida aller strax, inn i Pilati Höllu. Fals-Vitni mörg og furdu

lioot

lioot, færdu Judar honum ꝏ moot, þeir kvꝏdu hann Kong sig kalla.

Aform þeirra vel undirstood, og þeckte Doomsins Herra, hañ sꝏ þa þyrste i saklaust Blood, sꝏr Osund kunni ei þverra. Draap-Sok einga Doomarinn fañ, þo dæmdi samt til Hwdlꝏts hann, Christ, so ei yrdi af verra.

Þioonar Pilati þessu nærst, þeir komu saman ad Bragdi, Koronu af Þyrnum kynia fast, þeir keyrdu ad JEsu Hofde, med Hrꝏkum, Slogum og hverskyns Spie, hædande hañ, og fiellu-ꝏ Knie, lijttum Kongs Nafn til-logdu.

Yfir Beniar hañs og bloodugt Holld, þeir breiddu Purpurann rauda, færdañ miog fyrir vor Synda-Giolld, so liet Pilatus wtleida, til Gydinga, enn þeir giordu brꝏtt, med grimum Hlioodum ad hroopa hꝏtt, kvel hann med Krossins Dauda.

Aptur ꝏ moot þeim ansar hann, eg kañ ei annad ad finna, enn JEsus sie einn saklaus Mañ, þvi skylldi eg hañ þa þijna? Kolludu Judar af Kappi sijn, Keysarans ertu ecke Vin, ef lætur þu honum i lina.

Þegar hann heyrdi þesse Ord, þad Keysarans Reide feinge, Dooms Riettlætid datt fyrir Bord, so dugdi Vidvorun engiñ, fyrir Keysarans Reidi hann Kvijdann bar, um Christum ei hugsadi par, sem vijda hefur tilgeingid.

Hendur i Vatni hreinsar hann, hvar med sitt Sakleyse tiꝏdi, enn dæmdi ei sijdur til Dauda þann, sem Dygdarlauser umbꝏdu, og kvadst saklaus i Dreyra hanns. Þeir æptu ꝏ moot: Þess sama Manns, sieum vier sekir i Bloode.

Þeir hofdu hann wt ꝏ Hausa-Stad, hañ hlaut sinn Kross ad bera, margt af Foolkenu flycktist þar ad, og fieck Medaumkan sꝏra. Þu Zions Doottir syrg ei mig, Sonu helldur þijna og þig, fyrir Tilkomanda Fꝏre.

J Kvalastadiñ þa komiñ var, ꝏ Krossiñ Jesum festu, millum tveggia Mordingia þar, meinlausañ hañ uppreystu. O! Fadir þeim

nu forlæt þad, fyrir Ovinum so a Krosse bad, Myskun Guds ad þeir ei mistu.

Fullir af Gabbi fiellu a Knie, slæræder a allar Lundir, þa beysku Pijnu og þunglegt Spie, Prææar heilar leid hañ Stundir. Sijdann Fodur signudum gaf, Saalina Lijkamanum af, og so dor fyrir vorar Syndir.

Hvatt a Krossi Herrann hieck, Heiptar-Menn þetta skoda, hañs Sijdu Spioot i giegnum gieck, so griñ var Juda Brædi, Falurinn hvass i Hiarta stood, hier wtrann med Vatni Blood, þad giorvoll Mein vor grædir.

Joseph Yfirbodarañ bad, beint mætti Jesum jarda, Nicodemus kom og þar ad, og dijrmæt Smyrsl ei spardi, Christum tooku þeir Krosse af, og komu honum i nija Grof, i Josephs Jurta-Gardi.

HErrann foor a Heliar Laut, Helvijti og Diosul ad viña, mardi hañs Hosud og i Mola braut, hanns Magt og Valldid stiña, og hefur med sijnum harda Deyd, fra Helvijti frelst og allri Neyd, þa honum af Hiarta uña.

Þañ Pridia Dag um Ottu-Stund, uppreis Christur fra Daudum, med sætum Sigri a alla Lund, sialfur oss leysti af Naudum, Lausnarinn driwgum liet sig sia, af Lærisveinum sem epter a, wtsendust med hañs Bodum.

HErrañ Christur til Himna foor, þa hosdu þeir Dagar Enda, og so hijngad ofann til vor, wtsendi þañ helga Anda, svo er nu JEsus Gud og Mann, jafnann fyrir oss bidur hann, til Fodursins hægri Handar.

J Añad Siñ er hañs aptur Von, ad dæma þa Lijfs og Daudu, goodum bestu giefur hann Laun, ad glediast i Himna Fride. Omilldir munu hañ eiñiñ sia, og eilijflega honum skiliast fra, hraktir i Helvijtis Voda.

A heilagañ Anda er og mijn Trw, eiñ vird ist hann mier ad rada, hann mun mitt Hiartad hreinsa nu, og hialpsamlegana nada, so ad eg Ottist DRottinn Gud, og alvarlega hanns ræki Bod, mijnum Naunga til Gooda.

Añad Gagn eiñiñ giorir oss hier, sa goode

Heilage

Heilagi Ande, i hvorskyns Neyd sem ad Hondum ber, hañ trwe eg hiaa oss stande, hann hiaalpar ad sønnu og huggar þa, sem hann af Hiarta kalla aa, i allskins Neyd og Vanda.

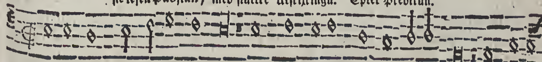
Heilaga Christne hier trwe eg, i Heime jafnañ vera, og samra Guds Barna Samfielag, sem Krossen med Christo bera, oll hafa þau eina Trw og Von, aa Jesum Christ Guds kiæra Son, hañ er þeirra Gud og HErra.

Eg veit og trwe vijst fyrir Sann, ad vor Himneskur Fader, Syndernar oss uppgiefur hañ, af Giædsku siñe og Naadum, alleina fyrir Christi Pijnu og Deyd, oss frelsar hañ fraa Helvijtis Neyd, þvi kann oss eckert ad skada

Eg mun Daudanum eflaust fraa, aa efsta Dege rijsa, og Oforgeingelegur verda þa, Ord Guds sem glogt auglijsa. Fyrer Guds hinn mykla Maatt þad skier, ad Menn aller i Heime hier, endurlifna ad vijsu.

Þad er mijn Von og Tal-laus Trw, til Christs mijns kiæra Broodur, ad mier giefe hañ andlega Roo, og eilijst Saalar Foodur; Glede um Alldir Allda og Frid, eptir þeñann Stundlega Deyd, veiter oss Guds Son Goodur.

Sijdañ, Nu bidium vier heilagañ Anda, etc. Ad honum endudum sie leseñ Passian, med stuttre Utskijringu. Epter Predikun.

Fyrsta sýnir hañs sæta Nꜳd, sinn Fodur kroptuglega bad, um̃ Heill Ovina siña: Miñ Fader fyrirgief þeim þad, þeir vita ei hvad þeir vinna.

Añad hañs mikla Mýskun er, minnast þad jafnañ skylldum vier, Ræningia so ried svara: Nu Efa skalltu i Dag med mier, i mijnu Rijki vera.

Þridia merkir hañs milldu Trw, Munadarlausre segier nu: Siꜳ, þar er Son þinn Kviña: Johañes, Mooder þijn er sw, henne skallt Um̃sioon inna.

Fioorda sijner þier Synda Mꜳtt', Son Guds kallar ꜳ Krosse hꜳtt: Gud, þvi villtu mig Forlꜳta? Hardlega kvelst allt Holldid mitt, yfred miog wr Mꜳta.

Fim̃ta Ord hañs skallt festa i Hug, Frelsareñ dijrt ad keypti þig, þvi sagde hann sig Þyrsta, hañ gyrntest Heill Mañkynsins miog, Holld hañs sꜳrt Naglar nijsta.

Siötta Ord Christs er einka sætt, alla synduga sær þad kiætt, hverium i Hug þad kiæme: Uppfyllt er allt og øll Synd bætt, med minne Kvøl i Heime.

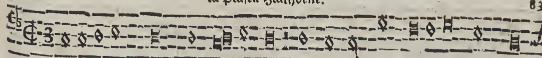
Seinasta, þier Fader fel eg i Hond, fram̃ stijgande nu mijna Aund. Eg bid þig miñ Lausnara, heilags Anda mier Huggun send, þa hlijt eg af Heime ad fara.

Hver sem Christs Pijnu Heidrar ꜳ Jord, og hugsar opt þau Siö JEsu Ord, honum vill Drotteñ hlijfa, hier med Frid, eñ i Himna Dyrd, ꜳn Enda lætur lifa.

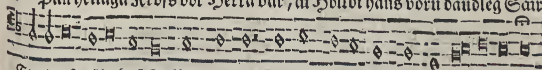
Strax þar epter fylger Amiñingeñ til þeirra sem til Guds Bords gꜳnga, og allt añad, so sem ꜳ Skijrdag. A medañ Sacramentum wtdeilist, skal syngia, O Guds Lamb saklausa, ꜳ Krossinum lijflꜳtid.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Þañ

Pañ heilaga Kroſs vor Herra bar, a Holldi hañs voru daudleg Saar

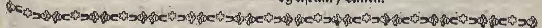
Fyrir oſs alla hañ Fullnad giørdi, vier urdum ei keyptir med ødru Verdi.

Christi Moodir Maria, og Meñ helgir eru Gude hiaa. Pad er ei ſkied fyrer adra Forþienan, enn fyrir Christi Dauda alleina.

Pvi hlijdid kiæru christnir Menn, hvad kiennir oſs øllum Ritningeñ, þeir ſem Viſt a Himnum hliota, HErrans Pijnu þeir verda ad niota.

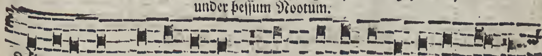
Pañ helga Anda hærſtañ Twlk, hier bid eg fræda christid Foolk, vijſi hañ oſs a Veginn ſaña, fra Villu Lærdoomi vondra Manna.

Einaſta Gudi ſie Æra og Dijrd, er ſinn Son ſendi hijngad a Jord, hañ ſtijri og ſtiorni oſs øllum ſamann, ſo vier hann ottunſt og elſkum, Amen.

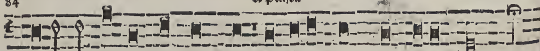

A Paaſka Daginn ſkal fyrſt ſyngia þeñañ Hymna,

under þeſſum Nootum.

Allfagurt Lioos oſs byrtiſt bratt, Bygd Himnaña Lof ſijngur katt, af

Føgnude gladdist Heimur hatt, Helvijti griet, þad misti Matt.

Blessada Kongs Almattur ad, Ast Daudans braut og eyddi þad, frægur Helvijte Føtum trad, frelsade Lijd vor Kvala Stad.

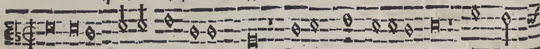
Christur i Stein-Proo lagdur laa, Lid Hermañã þar vakti hiaa, þañ Sigur dijrstañ segia maa, Son Mariu reis Dauda fraa.

Daudans Harmur er horfiñ vijst, hin mesta Hrigd i Glede snijst, skijnandi Engill frambar fyrst, fraa Daudum upprisinn JEsum Christ.

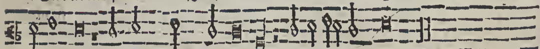
Einum Meistara uñu betst, Ast-Meñ hañs Dauda harma mest, grimir Heidingiar giørdu vest, Guds Son hofdu aa Krossiñ fest.

Nu dijrkum allir Drottiñ þañ, af Dauda reis og Siguriñ vañ, med Fodur og Anda Helgum hñ, hefur þad Vallo, ei endast kañ.

Par nærst þeñañ Lossaung fyrir Messu Upphaf.

Endurlausnariñ vor JEsu Christ, er Daudañ sigradi vijst, uppreis

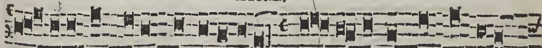
af Dauda, ei maa Synd oss skada, Kyrie eleison.

Saa

Sa er aan Synda faddur var, fyrir oss Guds Reidi bar, Frid hefur oss feingid, og Fodurs Naad umgeingid, Kyrieleison.

Synd, Dauda, Dioful, Lijf og Naad, lagdi Gud allt a hanns Naad, hann frelsar alla, þa sem hann aakalla, Kyrieleison.

KYRIE.

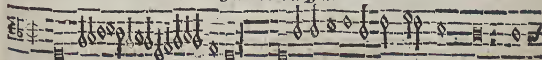

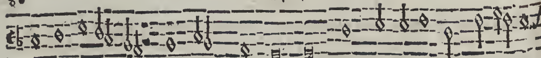

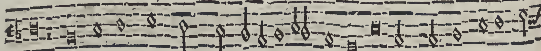
Gloria, Dijrd Heidur sie Gudi. Svo sem a Joola-Daginn.

HALLELUJA.

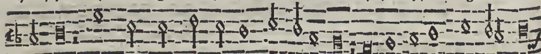

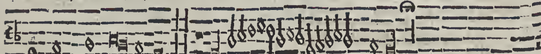
ſañri Aſt ſvo ſem riett-chriſtnum ber, til Guds trwader Hiørtuñ hefied

hier, hvør af Naad og Giædſku ſiñi oſs vardveiter, af Myſkun og mikilli

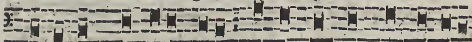

Milldi, Mañkyn fra Daudanum leyſa villdi, til Gledi og Huggunar,

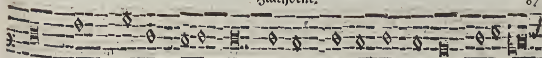
er hañ oſs uppriſeñ, Hale - = - - luja.

SEQVENTIAN.

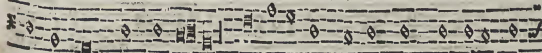

Chriſtur reis upp fra, etc.

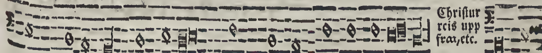
Paaſka Lamb vier heilagt hoſum, Herrann þann vier Chriſtner loſum.

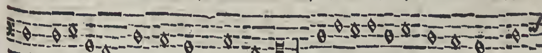
Lamb Guds Saudum Sigur vann, saklaus Christur Frid oss fann, sættande

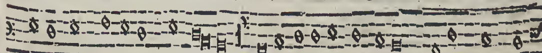
syndugt Lid, sinn Fodur vid. Undarlegt þad Einvijg var, sem ættu Lijf

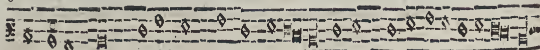
og Daude þar, siælfur Lijfs DRottinn do, dijrstur lifer þo. Upptel

oss Maria, allt hvad æ Leid sieckst ad siæ. Lifanda JEsu eg Legstad fann, leit

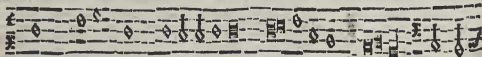

eg i Dijrd upprisenn Lausnarann. Englana hef eg heyrt og sied, Hofud-Dwk hañs

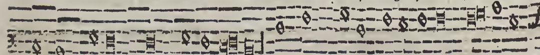

og Lijnlok med, Chriſtur vor Von uppriſenn er, undann ſijnum i Galilæam fer.

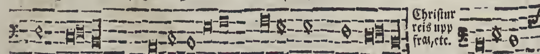
Chriſtur reis upp fra, etc.

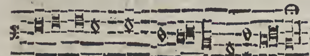
Meir trwum vier Mariu einni, meinlauſri og hreinni, helldur

enn Fals-fullum, Flock Juda ollum. Eſlauſt Chriſtum aller boduin, uppriſenn

fra Daudum, Sigrarenn ſæte, Sonur Guds vor giæte. Sigrarenn

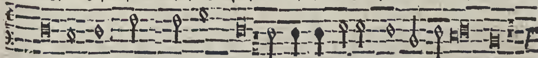

ſæte, Sonur Guds vor giæte, Ha le lu ja.

Credo

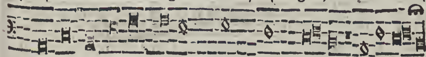
CREDO Vier trwum aller æ eiñ Gud, Fødur Almættugañ, so sem æ Jooladageñ.

Fyrer og epter Predikun sie swnged Prisvar; Christur reis upp fræ Daudum, etc.

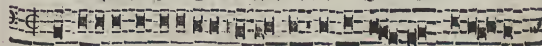
Christur reys upp fræ Daudum, leysti hañ allañ Heimiñ af Naudum,

þvi skulum vier aller glader vera, losa og dijrka vorn Lausnara, Haleluja.

Sigrariñ sæti, Sonur Guds vor giæte, Haleluja.

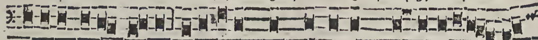
PRÆFATIAN uppbyriast so sem æ Jooladagenn.

Sannlega er þad tilheyrilegt og riettvijst, skylldugt og miøg hiælpsamlegt.

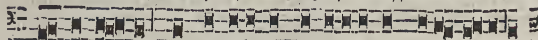
Ad vier DRottinn alla Tijma, haaleitlega heidrum og losum þig, enn þo einkann=

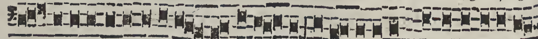
lega a þessum Degi, a hverium vort Paaska=Lamb Christur er fyr = er oss

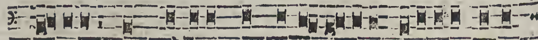
fornfærdur. Þvi hann er þad sannarlega Paaska=Lamb, sem burt took all = ar

Heimsins Synder. Sa sem fyrer sinn Dauda hefur vorn Dauda sigrad, og

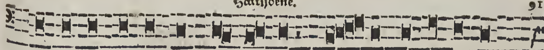

Lijfed fyrer sijna Uppri = su endur = nij = ad. Og þar fyrer med Englunum og Hofud=

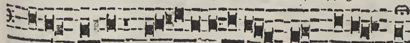

Englunum, med Thronunum og Magtarvoldunum, somuleidis asamt

med

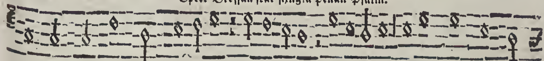
med ollum Himnesk=um Hyrdsveit=um, sijng=ium vier Lofsaungenn

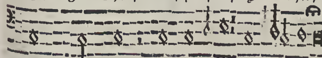
þinnar Dijrdar, O = aflœtann = leg = a, Segian = de:

SANCTUS, Heilagur, Heilagur. Sem a Jooladaginn.

Epter Blessan skal sijngia þenan Psalm.

J Dag er Christur uppriseñ, Haleluja, Haleluja, af þvi gledieſt nu

Christnir Meñ, Haleluja, Hale - luja.

Sa Fyrra Dag leid sara Piin, Haleluja, Haleluja, saklaus fyrir alli Mannkyn, Haleluja, Haleluja.

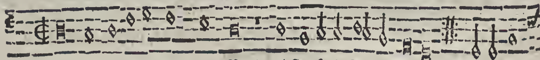
Þier hrœddu Kvinnur farid fram, Haleluja, Haleluja, fliootlega i Galilœam, Haleluja, Haleluja.

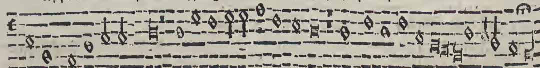
Lærisveinum þad segid hier, Haleluja, Haleluja, sa Kongur Dijrdar Uppriseñ er, Haleluja, Haleluja.

A Paaska Gledi sætt Lof sie, Haleluja, Haleluja, sungid DRottni af Christninne, Haleluja, Haleluja.

Heilagri Preñing hærstu Dijrd, Haleluja, Haleluja, af Hiarta segium og Þackargiord, Haleluja.

A Aññañ Dag i Paaskum, allur Saungur fyrir og eptir Predikun sem aa Paaska Dagin, eñ aa medañ Foolkid geingur til Guds Bords, skal syngia, Þier sie Lof og Dijrd, sem Annañ Dag Joola, enn sieu ecke Communicantes, þa skal syngia fyrir Offertorium, þeñañ Psalm.

Daudañ

Daudañ gat eingeñ sigrad sa, er sialfur var Lostum bundeñ, af Sonum Maña satt skal tia, Syndlaus vard eingeñ funden, þvi kom sw dapra Daudans Pijn, deydde allt med Krapte sijn, i Her-Fiotrum so hiellt ofs þa, Haleluja.

Eingietenn Guds Son JESU Christ, i vorn Stad er nu geingeñ, Syndena vañ hañ so med List, Sigur er a Daudanum feingeñ, hañs Grimleik allañ burtu bar, so Born Guds skadar nu ecke par, hægur Svefnhøfge heita maa, Haleluja.

Eitt Strijded var miog Undarlegt, þad attu Lijf og Daude, Lijfed svipte hañ siñe Makt, og sigrade hañs beysku Nauder, JEsu Daude eydde hier, þeim eilijfa Deyd, sem Skrifteñ tier, eitt Gabb af Daudanum giordest þa, Haleluja.

Vort Paaska Lamb miog prijdelegt, plogum vier JEsum ad kalla, af Kiærleiks Hita a Krosse steykt, i Kvoleñe fyrer ofs alla, hvors Blood er dreift uñ Hiartans Root, þvi helldur Trweñ Daudanum moot, ofs kañ ei skada Kvalareñ sa, Haleluja.

Þessa Hatijd so holldum vær, med Hiartans Glede og Ynde, þvi sialfur Jesus Son Guds kiær, Sigur-Veg Lijfs ofs kiende, hañ uppvekur Hiartans Þel, huggande ofs af Sorgum vel, Syndanna Myrkrum svipter fra, Haleluja.

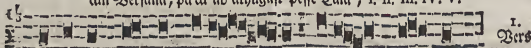
Salena skulum vier sedia fyrst, med soñu Paaska Braude, af Hiarta elskum HErrañ Christ, þvi Hwngur er burt og Daude, þad Gamla Swrdeig er horfed hier, hañs Ordid klaart sw Fædañ er, sem lifande Trwna lijfga maa, Haleluja.

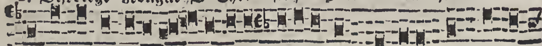
Leyste hañ ofs fra laangre Neyd, liootum Syndum og Dauda, med siñe Pijnu og sarum Deyd, so vier ei kiendum Nauda, þvi rijsum nu upp af Synda Sid, og Saurgun alla skiliunst vid, so hliootum vier Fognud Himnum a, Haleluja.

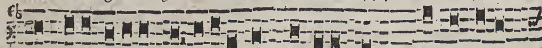
Pharaonis sw freka Makt, foreydd er nu med ollu, hefur Christur hañ under lagt, og hrunded Fangelse illu, sem i Ægypto attum vier, eñ Christur sañur Moyses er, Israels

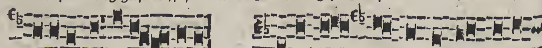
Saalum Frelse ad faa, Haleluja.
O Drotteñ riettur David ertu, Dijrdar Kongur O Christe, Sigur hofum ad soñu nu, siñ Krapt Goliath miste. Pharao, Goliath Formeñ Tveir, Fianda og Dauda merkia þeir. Vor Hialp ad Christur kallast aa, Haleluja.

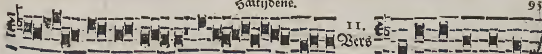
Epter Blessan, Dyrdlege Kongur O Christe, fyrer utañ Verseñ, þau meiga syngiast i Aptan Saung, þar ed vill., eñ þegar þesse Psalmur er sungenn aan Versaña, þa aa ad athugast þesse Tala, I. II. III. IV. V.

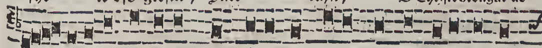

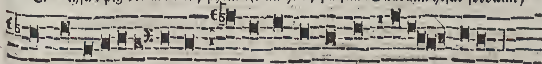

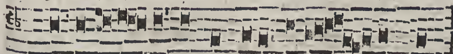
fyr · ir ofs giefiñ, Hale · luja, O Christe Kongur ad

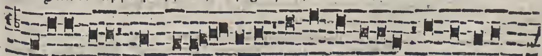
Ei = lijfu, þig bidium vier, þyrm ofs nu hier, þu sem Daudann hefur fordæmt,

Og Sæluhiælp:na forþient, bænheyr ofs vor Drottinn, Hale = luja.

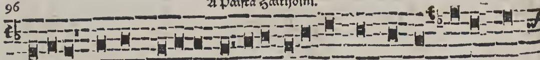

III. Hañ er upprisiñ, sem hañ sagdi, Lof · id DRottiñ.

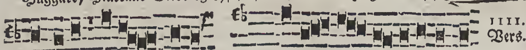

Heilagur Andi, vor Boon er til þijn, O Gud vor Hiælpari, Samvitskuñar

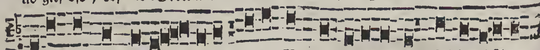
Hugg=

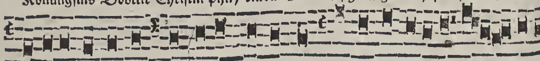
Huggare, Hiartans Glede og Lyst, afmaa þu allann Hugar-Brest, Frid og Fogn-

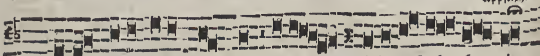
ud gief oss, Lof-id Drottinn. IV. Bid þu þiñ Fodur fyrir oss.

Konungsins Doottir Christni þijn, kiæra Brwdur sig nu gledur, þvi hun i Anda

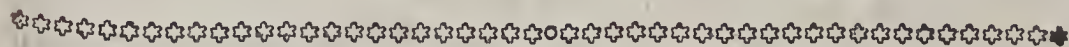

nu hefur þañ, aa hvern hun treyster Gud og Mañ, hañ er sem hañ sagde, Upprisinn.
Uppstiiginn,

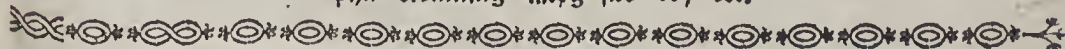
V. Hale-luja, losid DRottiñ, Hale - luja, Hale-lu - ja.

Pridia

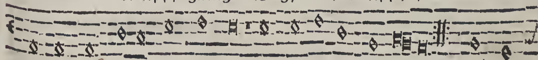

Pridia i Paaskum, syngist allur sami Saungur, sem Aññañ Dag, bædi fyrir og eptir Predikun, fyrir utann Gloria.

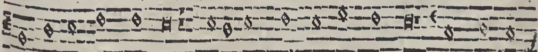
1. 2. 3. 4. 5. Suñudag eptir Paaska, allur Saungur sem a Pridia i Paaskum. Enn da medañ Sacramentum wtdeilest, maa syngia: JEsu þijn Minning miøg sæt er, etc.

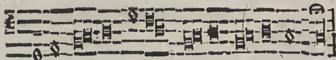
A Uppstigningar Dag, Messu Upphaf.

J Dag ba Hatijd holldum vier, til Himna stie vor Herra. Vor aum' Eilijfi Gud vier þockum þier, þig bidium virdstu ad vera,

ra Maña Verndiñ blijd, Veralldar Kvøl er mørg og strijd, hialp oss ha-

Lof sie Gudi vor Lausn er giord, Lijfs-Veg oss bwinn sõnum, Christur upplauk oss Himna Hurd, hvor byrgd var ollum Monnum, hver sem trwir fær Fognud þañ, fyrer þad sig tilbwa kañ, eptir ad fylgia honum, Haleluja, Haleluja.

Þeir leita ecki Lausnarans, sem liggia i Syrndum Synda, lukt er þvi Himnarijke hanns, Holldi og Bloodi blinda. Trwinn æ Gud sie soñ og hrein, so mun Lijfed i hverri Grein, til hañs æ Himna stunda. Haleluja, Haleluja.

Guds Born hier jafnann bwa sig, burtt til Himna-Ferda, Holldsins Syrndum og Heimsins Sid, Heilaglega sier forda, med Trw og Ast sitia uppi Hæd, enn Gud ofann med sinni Naad, frañi til þess Funder verda, Haleluja, Haleluja.

Vid Tignar Dag þa tokum fyrst, til sijn lætur Gud oss koma, samlijka giorir sialfum Christ, i Sælu Dijrd og Lioma, þa hlioot-um Fognud, Frid og Hlijf, fulla Sælu og eilijst Lijf, Gud giefi oss þann Sooma, Haleluja, Haleluja.

Kyrie, Gloria, Seqventian, allt so-sem Añañ Dag Paaska. Fyrir og eptir Predikun Þetta Vers Prisvar, med Ton, Christur reis upp fra Daudum.

Christur til Himna uppfoor, sitiande hæatt yfer Engla-Koor, og giefur oss Giafer æ alla Lund, honum sie Heidur æ hverre Stund, Haleluja.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Lag, Allfagurt Lioos oss byrtist brætt, etc.

ALLer Christner nu kæter sie, Christur med Dyrd til Himna stie, Lofsijnged þier, Lof sijnged þier, Lof syngium honum aller vier.

Allur Engla Her Himnum a, Heidur Gudlegann Christo tiaa, hærst Lof og Dijrd sw Fylking froom, fagurt syngur med sætann Room.

Ad Guds Son sialfur JEsus Christ, sannur Madur er ordiñ vijst. Englar Guds fagna af þvi mest, unna oss þeirrar Sæmdar best.

Son Guds oss tilbioo Samastad, sonn Hvijld vor æfinnleg er þad, Lof synged þeim, Lof synged þeim, Lof synged honum um allañ Heim.

Arf i Guds Rijki eigum vier, Englum i Sælu samlijker, med Fognude þeir þetta sia, þacka med oss Guds Millde þaa.

Ottast þurfum nu einga Kvol, Andskota, Dauda, Synd nie Hel, Son Guds og Mariu Sigurenn vann, Sæmd þeirre ætijd helldur hann.

Heilagann Anda hier ofañ gaf, Hiartans Fridur þar kiemur af, hreyster oss fyrer sitt heilagt Ord, hwaskalaust giorer Diofuls Mord.

J Frid og Fognud eilijfañ, frooma Christne oss tilbijr hann, aller sem trwa a Guds Son, erfa þa Heill og Nadar Von.

Hlijdni, Von, Trwinu hrein og sterk, Heilags Anda er i oss Verk, upplyser Hug og Horku sær, i Hrygd og Kvol oss stendur nær.

Hvad Gudleg Tign a helgum Kross, hefur wtvegad fyrir oss, þvi wtskipter Guds Ande sia, af þvi Frædare nefnast maa.

Son siñ hefur Gud hijngad sendt, hañ fær odruwijs eingiñ kiendt, nema Guds Ande gi=efi þaa Ment, giori sialfur vort Hiartad hreint.

Saa helgi Andi af Hæd oss fær, HErrans Gæsur, sem odlunst vær, fraa Ovinum hlijfer oss allt um krijng, orkar þess Christi Uppstigning.

Hver Mann DRottenn af Hug og Saal, heidra lofa og dyrka skal, med Sofnud

Engla siingium Dijrd, so hun verdi i Himna heyrd.

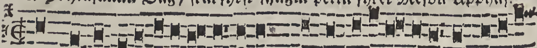
O Gud vor Fader eilijfe, æfiñlega i Christnenne, hærst Lof, Þock, Dyrd, og Heidur þier, af Hiarta aller siingium vier.

O JEsu Guds Son eilijfe, alls Mañkyns Endurlausnare, oll þijn Christne med Þackargiord, þier synge jafnann Lof og Dijrd.

Heilage Ande HErra Gud, Huggare vor i allri Naud, æfinnlega vier þockum þier, þig lofum og dyrkum aller vier.

Siøtta Suñudag eptir Paaska, allur Saungur so sem a Upgstigningar Dag.

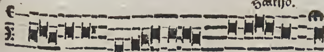
A Hvijtasunnu Dag, skal fyrst siingia þetta fyrer Meßu Upphaf.

Kom þu goodi heilagi Andi, fyll upp Hiørtu þiña trwandi, og breñandi

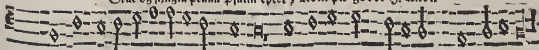
Elsku þijna, i þeim uppkveikiandi, hvør med Adskilnade allra Tungna

fagurlega varst kallande, Þiooder allar i Eining Trwar, samann-

safnande, Ha le lu ja. Ha le lu ja.

Skal og siingia þeñañ Psalm epter, Kom þu goodi H. Andi.

Kom Andi Heilagi, i þijnum Grasum, veit oss þa Vitsmuni, vorn Gud vier losum

Uppfyll þu þeirra Briooſt, þier sem riett trwa, so ad þvi leynt og liooſt, læri vel bwa.

Elld þinnar Aſtar nu, i þeim upptendra, so halldi helga Trw, hafni Leid Synda.

Eilijfi Andi Gud, ædſt Lof þier siingium, ad þu i eiñ Sofnud, af ollum Twngum

Til Trwar Einingar, tookſt heidnar Pioder, med Lærdoom Myſkunar, miög vel þær fræder.

Lof Dijrd og Þock sie þier, þu helgi Andi, ad Kienning hreinni hier, helldur i Landi.

O Gud lät Anda þiñ, wtſendañ vera, ad nye allt þad Kyn, Avoxt kann bera.

HErra sem hefur frædt, Hiortun Trwfaſtra, og i Upplijsing rætt, Andans helgaſta.

Gief oss i Anda þeim, uñ þig vorn Herra, og Foorn Chriſts fyrer Heim, frædum ad vera.

Og ad hañs Huggun af, helſt Fognud tækium, i Arf-Von oss sem gaf, ad Himna sækium.

So Guds og Sonar hañs, Graft ad oss komenn, fyrir Hiaalp Helgarans, halldiſt oss, Amen.

Lijka eirniñ þeñañ Psalm, med Lag, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

Umlideð færdi oss Arid hier, aptur þann Fögnuð sem mestur er, þa Huggunar Andi med helgri Grein, HErrans Postula yfirskein.

Logandi Elldur lioomar þa, Lijking Twngna þeim byrtist a, ad Ordfæri þeim aukid sie, og so Kiærleikur brennande.

Toludu allra Twngna Hliood, took þad ad undrast heidin Þiood, Öl=druckna sumir ætla þa, sem Andi heilagur bygde hia.

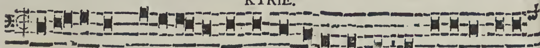
Framkom þetta Fyrirheit þar, fra Paaskunum þa lidinn var, Heilagra Daga Tal að riett, sem Logmaal hefur til Lausnar sett.

Audmiwklegana aller hier, eilijft Gud þig bidium vier, himneska Giof heilags Anda, i Hiortu vor þu virdist senda.

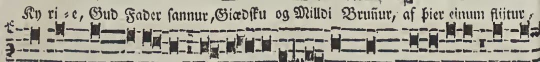
Hiörtu Trwadra helgud nu, himneskre Gaafu sadder þu, vorum Syndum oss frelsa fra, Frid þinn lat þu oss halldast hia.

Hædst Lof og Heidur Eilijfe, Heilagre Þrenning sungin sie, oss bidium Soninn ad senda, Astsemdar Giof heilags Anda.

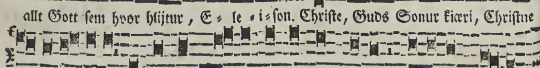
KYRIE.

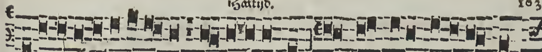
Ky ri = e, Gud Fader sannur, Giædsku og Milldi Brunnur, af þier einum flijtur,

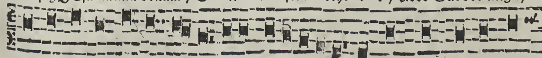
allt Gott sem hvor hlijtur, E = le = i = son. Christe, Guds Sonur kiæri, Christne

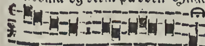
sijna bænheyri, þeim af Hug hreinum, hier a Jord trwum, jaatum og þioonum,

a þig JEsu alleina vonum, E = le = i = son. Kyr = i = e, Lioos Guddoomlega,

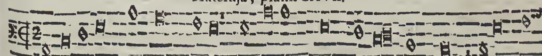
liooma og verm þu vorn Huga, ad þier Heilage Ande, oll Guds Børn Lof jafnann

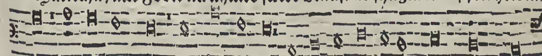
best vande; E = le = i = son.

Gloria, Dijrd Heidur sie Gudi, etc. So sem a Jooladagenn.

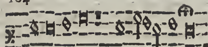
Haleluja, psalm CXVII.

Haleluja, allt Foolk nu a, med sætri Raust ad sijngia traust, øll heidna

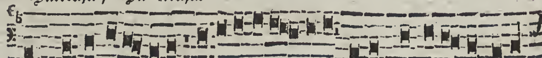

Þiood, heidra þiñ Gud, nu Londiñ øll, lætur nu kieña sijn klaar Gudspioll

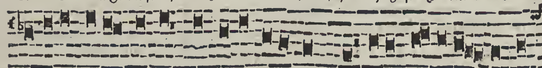

SEQVENTIAN.

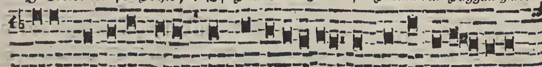
Haleluja, Ha leluja.

Kom Gud Helge Ande hier, og af Himne hijngad her, Lioosid þad sem lioomar af þier,
Kom Voladra Fadir sws, kom greidande Gaasur oss, kom helgasta Hiartnanna Lioos.

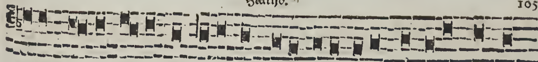

Huggariñ sem hiaalpar best, Heill fær Saaliñ af þeim Giest, Endurnæring miwk og mest.
J Ervidi ert þu Hvijld, i Of-Hita Stilling milld, i Harminum Huggun gilld.

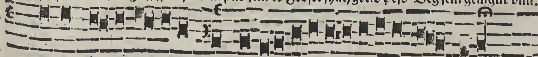

Blessad Lioos þig bidium nu, Brioostid iñra fyllir þu, hiaa þeim sem þier hallda Trw,
Sie oss þitt Fulltijnge fraa, sñist eckert gott Mønnum hiaa, ei maa nockud saklaust saa.

Lauga

Lauga þad sem saurugt sier, vokva þad sem visnad er, lækna þad sem Lemstur ber.
Mijk þu stirdnad miog og spillt, verm þad sem er Froste fyllt, greid þess Veg sem geingur villt.

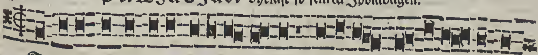

Veit þeim sem þier vel trwa, Von allre til þijn snwa, signada Giof Siofallda.
Gief Dygdañà gledeleg Not, gief hialpsamleg Æfe Þrot, gief Fognud um̃ Allder Allda.

CREDO, Vier trwum allir a einn Gud Fødur, etc. Eins og a Jooladageñ. Versed a Predikunar-Stoolnum, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Maa og syngia þetta Vers i Stadeñ hins, Prisvarsiñum, fyrer og epter Predikun, med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

Christur siñ Anda sende, sa oss Lijfs Veigeñ kiende, og huggar vora hrelldaLund, hellst þegar kiemur Dauda-Stund, Halelúja.

PRÆFATIAN byriast so sem a Jooladageñ.

Sannlega er þad tilheyrilegt og riettvijst, skylldugt og heilsusam-legt, ad

vier

vier DRottinn alla Tijma, hæleitlega heidrum og lofum þig, fyrir JEsum

Christum vorn DRottenn, hvor upp er farenn yfir alla Himna, sitiande til þinar

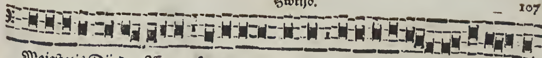
hægri Handar, og hefur sijnum Utvolldum Bornum giefid þann fyrirheitna

Heilaga Anda, hvar fyrir allur Heimurinn stoorlega sig gledur, med Hiartans

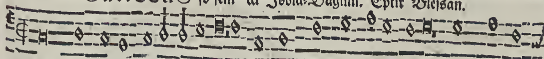
hærsta Fognud ɔc. Lijka einninn þeir Himnesku Kraptarnir, og Englanna

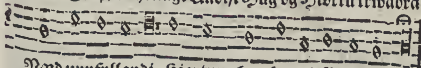
Maktarvolldinn, asamt med þeim siýngium vier einni Lof þinni Guddoomlegri

Majes-

SANCTUS so sem a Joola-Daginn. Eptir Blessan.

Einn Huggari sem alldrei braast, ertu og Guds Fodurs Gaafa hærst, lifandi Brunnur, Elldur, Ast, andleg Smurning allrar Naadar stærst.

Siofolld er oss þijn Ast-Giof kiend, einn Fijngur ertu a Guds hægri Hond, kroptug Losun af Christo send, kennande Twngumaal um oll Lond.

Lof þitt i vorum Hug uppkveik, Astsemd þijn ætijd sie i oss rijk, eydande Holldsins Ostyrkleik, Afl veiti oss ollum Gaafa slijk.

Rek fraa oss Satans Svik og Raad, send þu oss nu þinn blessada Frid, leidi oss so þijn eilijf Naad, ad allann Voda vel skiliunst vid.

Sialfann Fodur og Son hanns nu, so þeck-

þeckium, veit oss Vitsmuni, og beggia þeirra
Ande þu, ætijd gief ad vor Trw stødug sie.
Sonnum Fødur og Syne mest, sie Lof,
Dijrd, Heidur, Vellde traust, og helgum
Anda sem huggar betst, hvad um̃ Alldir ver-
di Endalaust.

Añañ Dag Hvijtasuññ og hiñ Pridia, allur Saungur fyrir og epter Predikun sem a sialfa Hvijtasuñu, eñ præfatian maa undañtakast. Medañ Sacramentum wtdeilist, Pier sie Lof og Dyrd, sem Añañ Dag Joola. Sieu ecke Communicantes, þa sie sungeñ þesse Psalmur.

Kom HErra Gud Heilage Ande, med hærstri Naad uppfyllande. HErra Gud þiña trwadra Hiortu Hug og Ged, heita Astsemd þeim kveiktu med

fyrir þitt Lioosed skiært, i Trw rietta feckst samann fært, einn Lijd af ollum

Heims Twngum, ad þier Gude til Lofs syngium, Haleluja, Halelu-ja.

Bless-

Blessada Lioos og betsta Saad, byrtast lꝏt oss þijn Lijssins Raad, kienn þu oss riett ad þeckia Gud vorn, þess Foðurs oss ad jꝏta Born, Herra Gud vernda oss Villu frꝏ, so Vitsku adra ei gyrnunst ꝏ, enn trwa riett a Guds Son, af Hiarta ollu til hans hafa Von, Haleluja, Haleluja.

Heilagi Elldur Huggarinn sæti, Hiꝏlpiñ þijn jafnañ ad oss giæti, frañ ad hallda Pionustu þinni, Þrautir eingvar ad oss lini; HErra Gud fyrir þiñ hærsta Mꝏtt, Hollds Veikleika vorn styrk þu þrꝏtt, Riddaralega so reynder hier, Rijki þitt sijdar fengium vier, Haleluja, Haleluja.

Eptir Blessan, Kom Skapari Heilagi Andi, etc. ut supra.

A Trinitatis Hatijd, Messu Upphaf.

Mꝏr þvi med Ton, JEsu Christe vier þockum þier.

GUd vor Fader vertu oss hiꝏ, og vid Fordæmingu vara, leystu oss ollum Lostum frꝏ, lꝏt vel af Heimi fara, moot Dioste siert vor Hiꝏlp og Hlijf, hallt oss vid Trwna fasta, til þijn lꝏt þu oss þyrsta, þier af Hug ollum treysta. A oss Eign þijna ætijd sꝏ, og allar Christnar Piooder. Frꝏ Satans Svikum leider, soñum Guds Vopnum skrijder. Amen, Amen, þad sie Jꝏ, samsijngium Haleluja.

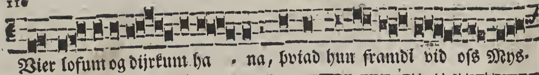
JEsu Christe vertu oss hiꝏ, og vid Fordæmingu vara, etc.

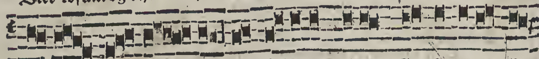
Heilagur Andi vertu oss hiꝏ, og vid Fordæmingu vara, etc.

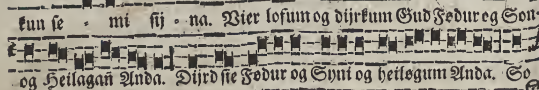
Hier nærst skal siingia þetta Messu Upphaf.

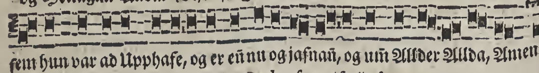
Blessud siert þu heilog Þreñing, og svo Oskipte - leg Ein - ing.

Vier

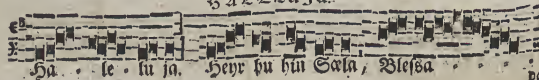

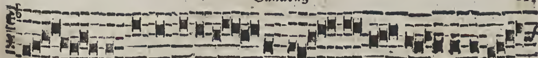

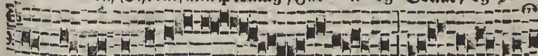
Kyrie, Gloria, Credo, sem a Hvijtasunnu.

HALELUJA.

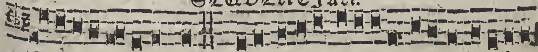

. . . da, Dijrdarfulla Preñing, Fad - ir og Sonur, og Hei-

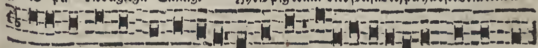

lag - ur Andi, Myskuna þu oss. Ha - le - luja

SEQVENTIAN.

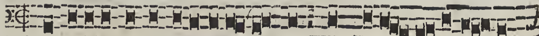

O þu gofuglega Þrenning. Fyrir þig erum vier skapader, eñ sanne Eilijfleike.
O þu virouglega Eining. Fyrir þig erum vier frelsader, þu hærste Kiærleike.

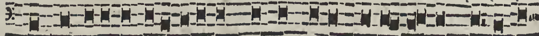

Lijd allann þiñ Drottiñ vernda þu, hoolpiñ gior, frelsa og af ollum Syndunn hreinsa.
Þig Almaattugañ þa gofgum vier, þier syngium vier, Lof og Dijrd og giorum Þacker,
Um O - endann - legar Allder Allda, Amen.

Eptir Predikun, Heidrum Gud Fødur, etc. **Hvørt Vers syngia skal** jafnlega allt til Adventu. PRÆFATIAN byriast so sem a Jooladaginn.

Sanlega er þad tilheyrilegt og riettvijst, skylldugt og heilsusamlegt,

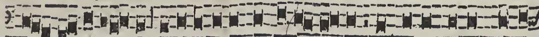
ad vier alla Tijma og i øllum Stødum, lofum þig og þøckum þier, þu hei-

lagi Herra almattugi Fadir og eilijfi Gud, fyrir JEsum Christum vorn

Drottin. Þu sem med þijnum eingietna Syni og heiløgum Anda, ert ein

Gud og ein Herra. Ecki i Einingu Persounnar, helldur i Þreningu ein-

rar Undirstødu. Þvlad allt þad sem vier trwum fyrir þijna Opinberan,

um

uñ þijna guddoomlega Dijrd, þad sama trwum vier uñ þiñ Eingietiñ

Son, þad sama og eiñin uñ heilagañ Anda, fyrer utañ allañ Mismun

nockurs Adskilnadar. So ad i einñi sañri og eilijfri Guddoomsins Vidur-

kieningu, tilbediñ verdi Sundurgreining Personaña, og Eining Veruñar,

med jafnri Majestatis Dijrd og Heidri. Hvoria Majestatis Dijrd ad lofa

Englarnir og Hofudenglarnir, Himnarnir og allir Himnaña Kraptar, Che

ru-

rubim og so Seraphim, mz samhlioodandi Daflætanlegri Roddu segiandi:

SANCTUS.

Heilagur, Heilagur; Heilagur, ertu DRottinn Gud Allsheriar, Himin og Jord

eru full af Vallde Dijrdar þiñar, Hoolpna gior þu oss i Upphædum,

Blessadur sie sa sm kiemur i Nafni DRottins, Hoolpna gior þu oss i Upphædum.

A medañ Sacramentum utdeilist, skal singia so sem a Jooladageñ.

Eptir Blessan þeñann Psalm, med Ton, Hallt oss Gud vid þitt, etc.

SAnnheilagt Lioos, samjosn Þrenning, i sialfri Vern Gudleg Eining, þu giorer him oss Guddooms Verk, gloggt sijnandi þinn Almoatt og Styrk.

Himin og Jord og Hafid vijdt, herma oss Krapt og Velldid þitt, Daler og Fi oll-

oll þvi dylia siist, DRottinn ertu yfir ollum viist.

Soolinn umgeingur sierhvern Dag, so Twngl þu hafir añad Lag, Stiornur i Hlijdni hallda sig, HErra eilijfañ þær sanna þig.

Dijr og Fuglar um Lopt og Jord, allt hvad i Sioonum hefur Ferd, med Kost og Edli kienna ad sioa, þad Kraptur og Vitska þijn sie hoa.

Þu hefur Himin wtþanid vijdt, þakid med Vatni Efra hitt, um Jord geingur hañ allt um krijng, Okyrrann setur þennann Hrijng.

Þu stidur, prijder, stioornar riett, stendur so allt sem hefur sett, so doasamlega, ad engiñ Mann, wtskijra þad nie skoda kann.

Hversu meigum þa veikir vier, Vitsku þijna ransaka hier, um Skiepnur þær vier skodum þraatt, ef skynia kunnum harla faatt?

Vier sioaum hun er skopud skijr, skilvijs, hrein, morg, þorf og dijr, O! hvad dyrdlegri þu DRottinn ert, Dyrd hennar hefur þu alla giort.

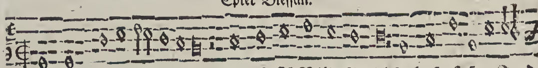
J þinne Hende er Himin og Jord, hvor kann wtsegia þijna Dijrd? Miog doasamleg er oll þijn Stiorn, eilijfann ioatum þig HErra vorn.

Fadir Sonur og Andi hreiñ, eilijfur Gud i Þrenning eiñ, af Hiarta lofum allir þig, Amen siinge nu hvor um sig.

Þann 1. 2. og 3. Sunnudag eptir Trinitatis, Messu Upphaf,

Gud vor Fader vertu oss hiaa. Kyrie og Gloria, sem Fyrsta Suñudag i Adventu. Halleluja, Heyr þu hin sæla. Seqventian, O þu Gofuglega Þreñing. CREDO, Vier trwum allir aa eirn Gud, Skapara Himins og Jardar, etc. Eptir Predikun, Heidrum Gud Fodur Himnum aa. Medañ Sacramentum er meddeilt, O Guds Lamb saklausa, edur añar goodur Psalmur, sem til er giordur i Grallaranum, og Tijmanum hentar. Vide supra Dominica 1. Adventus. Sien ecke Communicantes, þa maa siingia, Allir Guds Þioonar athugid, sem 4. Suñudag eptir Þrettanda. Og so skal siingia allt til 10. Suñudags, fyrir utañ Jntroitus og Exitus.

Epter Blessan.

HErra Gud i Himerijke, hañ oss siñ Vilia kiendi, þa hañ ofañ a Jard-

Rijki, þau Tiju Bodord sendi.

Fyrsta Bodord einkum ætt, af øllum Hug ad merkia, Himm-Gudi einga þu hafa mætt, hann eiñ skallt elska og dijrka.

Annad. Þu skallt ad Onijtu, alldrei med Guds Nafn fara, helldur bidia af Alvøru, heidra og Þackir giøra.

Þridia hañs Bod hugleida skallt, Hvijldar Daginn ad helga, Guds Ord heyr þu og giarnann hallt, Gyrnd Heimsins skallt ei fylgia.

Fiørda. Heidra med fullri Ast, Fødur og þyna Moodur. Vid Yfir-Menn skalltu alldrei siæst, Ohlijdinn, stoor nie reidur.

Fimta. Ei slaa med Heipt i Hel, Hollð Mañа skallt ei meida, helldur forda og frelsa vel, fraa Voda hvørn Mann leida.

Siotta. Vid Hoordoom varast skallt, Vilia Hollдsins ei giøra, Himskap eda Hreinlijfi hallt, Hooflaat þier þeckast vera.

Siøunda. Einkis ættu Fie, okra, stela nie ræna, helldur styrkia ad halldid sie, hiaalpa, giefa og laana.

Attunda Bod. Ei mæla mætt, Mein-Vitni, Roog nie Lijgi, Mannnga þiñ þu afsaka ætt, ad Heidri hallda meige.

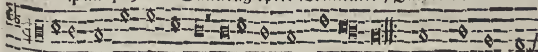
Nijunda. Ei skallt ægyrnast, añars Ma-

ns Hws nie Pioona, hiaalp so hann meige vidhalldast, med hvorskins Eigu sijna.

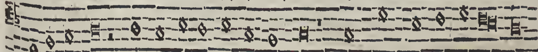
Tijunda. Hreiñ i Hug vertu, hañs Kvinu girnstu alldrei, helldur offa af Ast og Trw, vid eigen-Mañ sinn hallde.

Gud Fader Son og Ande hreinn, oss virdest Naad ad senda, ad þesse Bod hanns hvor og eiñ, hallde til Lijssins Enda, Amen.

Pañ 4. 5. 6. Suñudag epter Trinitatis, Introitus.

Lifande Gud þu lijt þar aa, og laattu þig þad mæda. Þijn gudleg Ord Þijna heilaga vier fiñum faa, flester oss auma hræda.

ei gillda nu, gior sloken er nær heilog Trw, hiaa Bornum allra Pioodanna.

Fram bera jafnan falska Lyst, sem finna sier, til Sooma. Brioost þeirra eru samlynd sijst, Samleik Guds ei vid koma. Einn velur þetta añar hitt, wr Maata villa Foolked þitt, allmiog þo utann lioma.

Hepte Villur og Hræsnis-Meñ, HErrañ med sijnum Anda. Eydest sw Tunga sialfhælen, segir: hvor maa moot standa? Vier einer hofum Valld og Riett, verdur halldast hvad hofum sett, hver skal vid oss umvanda?

Þvi segier Gud: Eg vakna verd, volader of þwngt bera, af Þiaaning stynia þwngt aa Jord,

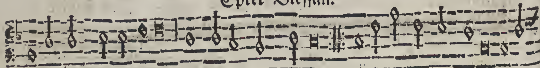
Jord, þeirra Kvein hlijt eg heyra. Blessad Ord mitt þvi byrtast skal, berlega þeim þad hyggia vel, og aumra Uppreisn vera.

Siosiñum bored Silfur i Elld, sañast skijr ara sijdañ, eins skal Mañ vid Guds Ordenn milld, æijd stodugur bijda. Þad vill med Krosse verda reynt, vottar þar Krapt siñ Orded hreint, lioomar uñ Landed vijda.

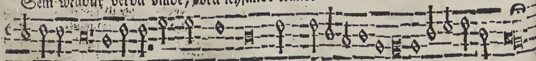
Vor Gud og HErra vilier nu, vardveita Ord þitt hreina, og æfeñlega þyrmer þu, vid þeim sem oss þad meina, þvi gudlaust Foolk i allañ Stad, eykst nær þeir hafa Yfir-Raad, sem kiesia oss Christne þijna.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dijrd uñ Jord og Himeñ, eins sem hun var ad Upphafe, ean Enda verde framen, kieñ oss ad hallda christeñ Sid, kvittast og skiliast Synder vid; sca þad vill, sijnge Amen.

Epter Blessan.

Hædste Gud Herra millde, Huggun og Naad oss send. Bode nu Verolld naade, Villa Sem Madur verda villde, vora leysande Aund.

er heñe kiær, eitrud af Ormsins Raade, Eymdar siñar ei gaade, er þo ei endud nær.

O Rettenns Lærdoomur dijre, daglega lioomar nu, epter þeim aller giore, af Ast og

saᵬ

saũre Trw, komid er ad Heims Enda, epter vors HErra Spaa, Gud virdest Naad oss senda, so til hanns kyñum venda, Millde og Myskun faa.

Fridur er ei aa Jordu, almennt þad geingur liooft, Heims Piood i Orde og Giordum, er full af Heipt og Piooft, Otrwir og Jllraader, engeñ er Ast i þeim, hædste HErra þad næde, hrakter eru og smaader, aumer i ollum Heim.

Siaa þu, synduge Madur, Sok þijn er miorg og þwng, milldur Gud er moodgadur, miñst þess hañs Hefnd er straung, hvad skaalfur Christur segier, uñ Sam-Pioon Omilldann, hañs Kvol aa Hefndar-Deige, hørd kom so linnte eige, þvi Naad Guds gleymde hann.

Gledst eg af þeim Guds Ordum, greiner oss Abraham, til Lijfsins leidder verdum, Lazarus so foor fram. Kom Gud med Millde þinne, minnstu þa riettu Tijd, so Hiord þijn Hiaastod finne, Huggun er Ondu miñe, Erfd i eilijfum Frid.

Uñ volada i Anda, allt þetta skilia skallt, HErrañ vill hiaa þeim standa, hindrar þaa eckert Valld: Hvad Christur hefur heited, hañs Fader veita vill, vel ad Guds Vilia leited, vorunst Ovinar Eitred, sigrum hanns Svikenn ill.

Peñañ Loffsaung nu læatum, liña, þo minnunst eitt, Or-Eigum Adstod veitum, alldrei skal oss þad leidt, Huggun þa Hool ei lijte, Hræsnis Sid leggium af, Heilræde þau hvør nijte, Hondenn Vinstre ei vite, hvad sin hin Hægre gaf.

A Jons Messu Skijrara, Messu Upphaf, Lifande Gud þu lijt þar aa. Og allur añar Saungur fyrer og epter Predikun, sem fyrerfarande Suñudag.

Epter Blessan mæa syngia þeñañ Psalm, med Lag, Allfagurt Lioos, etc.

Eilijf-

Eilijfum Fodur oll hanns Hiord, af Hiarta synge Packargiord, med siñar Naadar sætu Ord, sende Johañem oss aa Jord.

Hañ baud ollum ad hafna Synd, hrædde Dramblaatra Maña Lund, hædsta Doomarans feinge Fund, frañ til þess være lijtel Stund.

Hier med þa Lydur hræddur var, Hiaalpar Veg sañañ predikar, sialfst Lamb med Fijngre syner þar, sem Mannkyn vid Gud forlijkar.

Stodugur þennañ Bodskap ber, byrte Christs Komu fylgia sier, eins sem Dagstiarnañ undañ fer, Uppgaungu Soolar kunngiorer.

Phariseæarner froomann Mann, feingu ei beigt, nie Anda þañ; Elias añañ holldum hañ, Hræsne diarflega straffa kann.

O! Fader, þig aakollum vier, ad þu vor Hiortu uppvekier, so eflaust trwum aller hier, eins sem Johannes Vitne ber, Amen.

A Vitiunar-Dag Mariu, Messu Upphaf. Med Hiarta og Tungu, hvør Mañ synge, etc. Eins og aa Kyndel Messu. Allur añar Saungur, sem fyrirfarande Suñudag. Epter Blessan maa syngia þeñañ Psalm, med Himna Lag.

Fagnadar Bodskap byrte þa, burt foor vlangt af Galilæa, Frænd-Konu sijna kom ad sia, og kvadde Jomfrw Maria.

Hædsta Glede i Hiarta var, heilagrar Elisabetar, þa Andeñ heñe aavijsar, ad Mey Maria Guds Son bar.

Frelsarañ, sem siñ Fodur vid, forlijka skyllde Mañkynid, sem med grimlegum Glæpa Sid, Gud hafde styggt, og broted vid.

Fedur osku du adur þess, ad kiæme Heime til Hiaalpræd is, þañ fyrstur Maña medkiendest, i Moodur-Lijfe Johannes.

Zacharias ei segia kann, sökium Mꜳlleysis Fognud þañ, ꜳ sier þo Merki synde hann, sialfann Gud vera nꜳlægann.

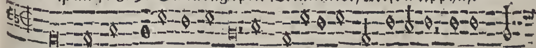
Nyrrar Guds Christne heilög Hiörd, Hiws-Korn þetta var fyrst ꜳ Jörd, sem Kvinna Sædis sætu Ord, sannar, og lijser stödug giörd.

Herodes med Manndrꜳpum þa, Makt sijna villdi stadfesta, Caiphas leidde Lærdoom frꜳ, liet Guds Kienniñeñ Dauda fꜳ.

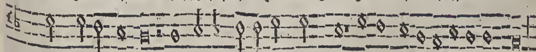
So er nu Christniñ sijneleg, særd og þvijngud ꜳ allañ Veg, Strijd, Villur og Vijg ymisleg, vekur nu grim̃e Satan miög.

Ad Heimsins Styrk og Hollsins Mꜳtt, Hiꜳlparlaus er hun Dag og Nꜳtt, Christe veit henni Hlijf og Sꜳtt, Heidur þinn so hun sijnge hꜳtt.

Pañ 7. 8. 9. Suñudag eptir Trinitatis., Meßu Upphaf.

Mitt Hiärta hvar til hryggest þu, i Harme og Trega velkest nu, fyrer vallt-

ann Veralldar Aud, set þijna Trw ꜳ sannann Gud, sꜳ allt skapadi fyrir sitt Bod.

Yfergiefa þig ei vill nie kann, alla Þorf þijna þecker hann, hanns er Himin og Jörd. Minn sæte Fader og sanne Gud, þu send mier Hiꜳlp i allre Naud.

Þvert miñ Gud og Fader kiær, þitt Barn alldrei forlꜳtid fær, Ast þijn er miwk og milld, enn þo mig mædi Eymdinn hörd, eckert hef eg Traustid ꜳ Jörd.

Rijkur af Gotze gledur sig, Gud miñ, i þier eg hugga mig, þo hier forliteñ sie, þad er mijn Trw og eftaus Von, Adstod veiter þijnum Þioon.

Hiaalpare Gud Helia var, þa Himen lukt ist so eirigndi par, i þeirre Oaars Tijd, a Sidons Lande Eckia ein, allvel fædde ÐRottins Svein.

Þig maatte eingin mæda Kvol, med þvi Gudi þioonader vel, og honum hlijdeñ varst, Hrafnar komu med Kiøt og Braud, Kvolld og Morgna ad svipta þig Naud.

Einirber Trie satstu under þa, Engill Guds kom og liet sig sia, bar þier Vatn og Braud, til Orebs Fialls þar epter giecks, einga Neyd a Veginum fiecks.

Egyptskum Joseph selldur var, saklaus sat i Fangelse þar, Gud leit med Giædsku hann, med Herra Nafni hefur hann giædt, til Heidurs allri sinni Ætt.

A Daniel minntest Gud so gløggt, i Grof Leona þa var honum sockt, siñ Engil sendi wt, Fædu liet honum færa þar inn, fyrer Habacuch Þienara sinn.

Sannur Gud byrte þa sitt Valld, Sveinum Þremur var fleygt i Elld, sinn Engel sende þeim, Baaled þar ecke brenna maa, burt wr Voda frelsade þaa.

Hiaastod Guds Jona hlijfde þar, i Hvalfiskeuum byrgdur var, Þriaa Daga og Nætur Þriaar, enn fyrer Guds eilijft Raad, aptur hefur hann Landinu naad.

Þitt Rijki ÐRottinn þrijtur sijdst, þitt Valld er stodugt jafnamr vijst, a þier er allt mitt Traust, eilijft Gotz hefur eckert Taal, audga med þvi mijna Saal.

Stundlegann Heidur eg hugsa ei a, himneskaun villde eg giarnann faa, hvoru þu hefur keypt, med þijnum Dauda og dijrri Þijn; ÐRottinn bid eg heyrdu til mijn.

Allt þad Verolldinn er af full, Eigner Gotz, Silfur eda Gull, stundlegt Skraut og Skart, lijtenn Tijma þad laanad var, lijknar ecke Saalunne par.

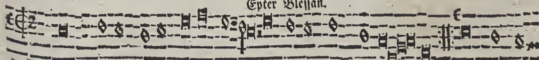
JEsu Guds Son eg þacka þier, þessa Vitsku þu sijnder mier, fyrir þitt gudlegt

Ord,

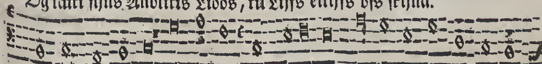
Ord. Veit mier stoduga Von og Trw, væ-nst er Saalu Huggun sw!

Lof og Heidur a hvorre Stund, Hædste Gud, sie þier a alla Lund. Þig Fader þess eg bid, eilijfann gief oss Andar-Frid, og Arf Himins þa skiliunst hier vid.

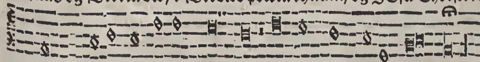
Epter Blessan.

Gud myskune nu ollum oss, og giefe Blessan sij-na. So Vilia
Og lati sijns Andlitis Lioos, til Lijfs eilijfs oss skijna.

hans og Verkin oll, i Verolld þeckia kynnum, og JEsu Christi kroptug

Heill, kuning sie ollum Monnum, ad giarnan hlijde honum.

Þier Gudi Lof og Þackargiord, þeir Heidnu jafnann jaate, og fagne allskyns Foolk a Jord, fagraun Saung heyrast laate, ad þu Doomare ert a Jord, Jllsku lijdur þvi eigi, Vernd og Uppheldi er þitt Ord, allt Foolk styrker so meige, gaanga a riettum Vegi.

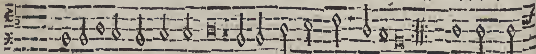
Packe þier Gud og losi þig, þitt Foolk fyrir þa Milldi, Avoxt ber Jord og audgar sig,

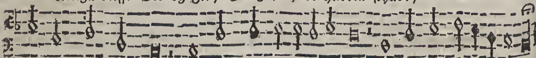
Ord

Ord þitt er vort Upphelldi, Gud Fader Son og Andi hreinn, oss olessi alla samann, vegsami hann og Ottist einn, allt Mannkynid umm Heimenn, seigium af Hiarta, Amen.

Þann 10. 11. og 12. Sunnudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Nema Gud sialfur styrke Stad, og stioorne Borg og Lande, hlijfe og giæte ollu ad, so eingu stofnist Vandi, giefe og sialfur goodann Frid, gagnlaust er þo vaki Lid, fær eingu fordad Grandi.

Vera upp ærla veiter ei Þorf, nie Vokur længar ad hafa, Ahyggiu Vijl og ærinn Storf, Audlegd þad kann ei giefa, hugsiwker eta Harma Braud, enn hollare Fædu giefur Gud, sier liwfum, þa þeir sofa.

Lijted Avoxt og ydar Born, af Gudi þau hafed þeiged, hallkvæma fra þau Hialp og Vorn, hanns Gææfur soddann seged: Forsioon vill hann þeim veita vel, vijs þeirra Fæda hun ævallt er, sialfer þad sanna meged.

Eins sem Pijlur ecke fær, oflugur hefur i Hen-

Sendi, þangad sem hugdi hann sier til Fiær, sierhvorri fræ sier rendi, Mæatt Guds og Vilia merkir þad, Mann og Kvinnu ꝛvr ymsum Stad, til Samvista hann sendi.

Sæll er sæ Mañ, þeim giefur Gud, goodann Fiollda Barna, Ovinum kvijder ecke vid, þeir yfa hañ ei giarnañ, i Borgar-Hlide nær yrdast æ, ørugga Hiæstod hefur sæ, Svivirdu sier ad varna.

Fødur, Syni og Anda sie, ædst Dijrd um̃ Jord og Himen, eins sem hun var ad Upphafe, æn Enda verdi framen, kienn oss ad hallda christenn Sid, kvittast og skiliast Synder vid; sæ þad vill, sijngi Amen.

Sieu ecki Communicantes, þa skal fræ þessum Suñudege allt til Adventu, sijngiast þesse epterfylgiande Psalmur, Ton, Ovinañleg Borg er vor Gud.

VErolldinne villde Gud, Vinættu slijka veita, ecki sparadi eilijf Raad, Eingietiñ Son sinn sæta, helldur ꝛvtgaf hann, Hiælparann Gud og Mann. Trwa hvor Christo kann, kvittur vid eilijft Bann, Himna-Vist hlijtur mæta.

Ei sendi Gud sinn einka Son, ad Heiminn dæma skylldi, helldur ad feingi Hiælpar-Von, hvor æ hann trwa villdi. Hvor sem honum hverfur fræ, hardann Doom mun sæ, þvi trwa vill ei æ, Eingietiñ Guds Son sæ, ollum baud ædstu Milldi.

Atkvædi Doomsins er so vart: J Heim kom Lioos þad eina, Menn elskudu so Myrkrid svart, meir enn þad Lioosed hreina; valldaþvi Verkinn lioot, Villd Guds sæ giorer moot, af Hatri og Heiptar Root, hafnar ad vinna æ Boot, ætlar so Jllsku ad leyna.

Hinn er Sañleika fylger fast, feilar sier ecki i Lioose, þvi Athofn hanns ei lijdur Last, Læni DRottins þo hroose: Goodverk þau greine eg hier, Guds Raad sem vann med þier, riett Trw þa auglijst er, Avoxt ef goodann ber, hvorn Christi Born sier kioose.

 Epter

Eptir Blessan hennar Psalm, med Lag, Vor HErra JEsus visse bad, etc.

SAElir eru þeir aller nu, ed Flecks lisa i riettri Trw, i Guds Logmaale ganga, vel er þeim sem hanns Vitnisburd, viliuger geyma hier a Iord, af Hug þar eptir laungar, þvi hvorier giarnann a Guds Veg, ganga jafnann þeir varast miog, Misgiord og Synd margfallda, HErra sem Almaattugur ert, ollum hefur þu boded bert, heilog Ord þijn ad hallda.

O Gud, veit mier ad Ordid þitt, alvarlegana Lijfid mitt, af Hiarta halldid giæti, nær sem eg blessud Bodord þijn, berlega set fyrer Augu mijn, Ogn og Smaan eingre mæte; af riettum Hug eg þacka þier, þu hefur kiennt og sijndir mier, dijrann Riett Dooma þinna, þijn heilog Bod eg hallda vil, Herra, medan eg life til, laat mig þitt Filgi finna.

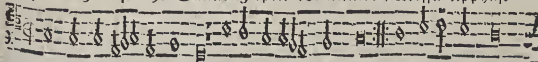
Hvorninn sinn Veg einn Yngis-Mann, Ostraffanlega ganga kann? Ef sier vid Ord þijn helldur: Eg leita þijn af heilum Hug, hiaalp, so med eingu verdi eg, fraa þinni Kienning felldur. I Hiarta mijnu hef eg fest, heilog Ord þijn, so fordadest, mooti þier Grand ad giori. Lofadur siertu sanni Gud, Saaleikann þinn og heilog Bod, gief þu eg giarnann læri.

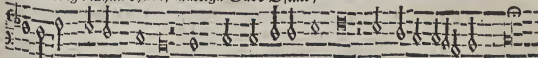
Med Vorum mijnum eg vijda skal, vitna um þinna Dooma Tal, sem er þijns Munns Adkvædi; af þinna Vitnisburda Veg, verd eg gladur og feiginn miog, eins sem af allskins Audi. Optast Ræda og Ordin mijn, eru um heilog Bodord þijn, og Veg þinn vel umskoda, þijnu Riettlæti ætijd ann, Ordum þijnum ei gleyma kann, i Sælu, Sorg og Voda.

Heidur, Lof, Dijrd med hreinni Trw, himneskum Gudi Fodur nu, sætlega skulum syngia, hanns einka Syni JEsu Christ, sem oss hefur med Dauda leyst, kiennt Leid til Lijfs ad ganga, heilogum Anda sem jafn er þeim, upplijser oss i þessum Heim, og eykur Christinndoomenn, fyrir Guds Ord og Frelsarann, finnum, elskum og eignumst hann, sa þad vill, syngi Amen.

Pan

Þañ 13. 14. 15. Suñudag eptir Trinitatis, Messu Upphaf.

Minn Gud eg þier jaata, jafnañ eg Syndir vann, so eg i eingann Maata, Ast þijna med mier fann, helldur meir odru ann, Holld trwi eg hvorn Dag naudi, Heims ad safna Audi, sem mig þo svijkia kann.

Myskun virdstu mier veita, miñ DRottenn, þess eg bid, Synder mier Svika leita, sie eg þeim ecke vid, jafnann mig fyrra Frid. Vid Fiandans Flærdar Skeyti, Frelsarinn miñ giæti, ꝏ þessari Nadar Tijd.

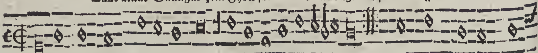
Syndir mier so ei kiæmi, sæla ad missa Von; þijn Ord þo Illverk dæmi, Andar þau bæta Tioon. Vor Gud mier veit þa Boon, ad stodugur standa kynni, so Flærd engeñ mig ginni, fraa þinni Sannleiks Sioon.

Christe, þu ert alleina, einn Gud og Hiælpar-Raad, hefur þu Guds Ordid hreina Heims Syndir eiñ afmaad, þeir sem þa þyggia Daad, lætur þa Heidur hlioota, og Himna Arfs vel nioota, med Gledi og goodre

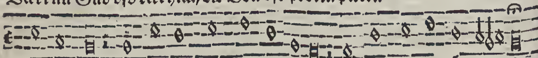
Naad.

Hærsti Heilage Ande, hafande Guddooms Mekt, sem Sannleik christnum kiendir, og Kiærleik efter frekt, med þinni Naad og Spekt. Medañ lifi eg hier i Heimi, i hreiñi Trw mig geymi, fra allri Synda Sekt.

Allur Añar Saungur sem Fyrirfarande Suñudag. Eptir Blessan.

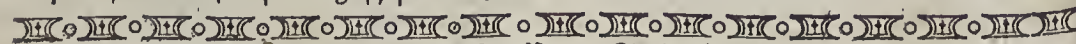
Væri nu Gud oss ecki hia, Israel segia mætti. Þvi vier erum Hiord
Væri nu Gud oss ecki hia, oll Von oss þrotiñ hætti.

aum og sinna, sem allskins Þioodir setiast a, angra med øllum Hætti.

Heipt þeirra er so a oss strijd, ef Gud veitti þeim Leyfi, uppsvelgdu oss a eiñe Tijd, alla med Saal og Lijfi, sem Votn sockttu og eyddu oss, yfir Saal vora geinge Foss, mikill og haar wr Hoofi.

Þock sie Gudi sem þad ei gaf, þeirra Teñur oss myrdi, so sem Fugl Snoru sviptur af, Saal vor þar fra leyst yrdi, brast Snarañ og burt sluppum vier. Blessad Guds Nafn vor Adstod er, sem Heiminn og Himna giørdi.

A Michaelis Messu, Introitus.

Esajas

Esaias Spaamann sdladest ad sia, ad hann i Anda DRottinñ sitia saa, i

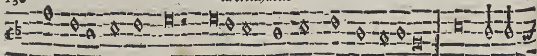
sijnu Velldis Sæti, hanns Dijrd var stoor, hanns Klæde uppfylltu þann

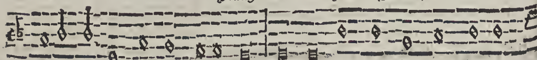
allann Koor. Tveir Seraphim stoodu hiaa honum þar, Sex Vængi ad hvor

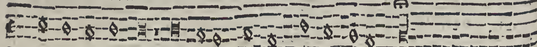
þeirra bar, med Tveimur byrgdu þeir sitt Andlit klaara, og sdrum Tveim huldu

þeir sijna Fætur bera,. med Pridiu Tveim flugu þeir braatt, moot hver od-

rum

Mä og syngia þesse Ord undir somu Nootum.

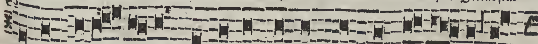
Esaias Spamañ i Anda sa, eilijfañ Gud hærsta Stooli sitia a, i lioomande Tign, Makt og Heidri hä, hañs Klæda-Falldur fyllti upp Kyrkiu þa. Tveir Seraphim stoodu þar hønum hia, hvor hafdi Vænge Tveña Pria. Tveimur hver uñ sitt fagra Andlit bra. Adrir tveir Hulning þeirra Footum sa. Med Þridiu tveimur flaug hvor mest sem ma, milli sijn hroopande hatt, og þetta tia: Heilagur Gud vor Herra alls Valld a, Heilagur Gud vor Herra alls Valld a, Heilagur Gud vor HErra alls Valld a,

a, hanns Dijrd uppfyllir oll Lond stoor og Hliood hau hæ, Hwsid vard fullt af Reik og fnæ. Stoolpar og Grundvollur skalfvid Þoku þæ.

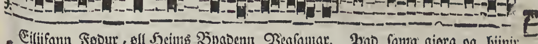
Allur añar Saungur, sem fyrirfarande Suñudag. Credo,

Vier trwum allir æ eiñ Gud, Fødur Almættugañ, etc.

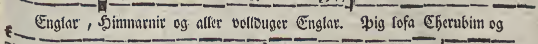
Eptir Predikun i Stadiñ almeñilegrar Þackargiørdar, ad Gud hañ vardveitir oss, fyrir sijna H. Engla, þa skal syngiast þetta, Te Deum Laudamus, i Islendsku.

O Gud vier losum þig, vier jætum þig einn DRottinn og HErra. Þig

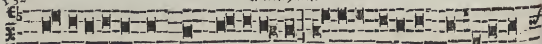
Eilijfann Fodur, oll Heims Bygdenn Vegsamar. Þad sama giora og þijnir

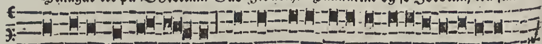
Englar, Himnarnir og aller vollduger Englar. Þig lofa Cherubim og

Seraphim, med Oafsættannlegri Roddu, segiande: Heilagur, Heilagur,

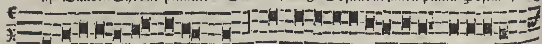
Hei-

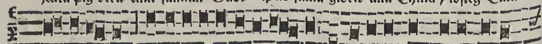
Heilagur ert þu DRottinn Gud Zebaoth. Himnarnir og so Jordenn, eru full

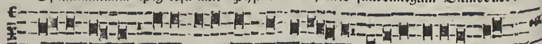
af Valldi Dijrdar þinnar. Sa Dijrdlegi Sofnudur, allra þinna Postula,

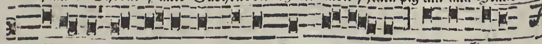
jaata þig vera einn sannañ Gud. Pad sama giorir alla Tijma, losleg Tala

Spamannaña. Þig losa allir Pijslarvottar, med fullkomlegum Vitnisburde

þinnar Dijrdar, aller Gudhrædder og Utvalldir, jaata þig um alla Heims

Bygdina, einn Fodur hinns hæsta Vallds og Dijrdar. Og þinn Eina

So

Son JEsum Christ, hallda þeir med þier einn sannann Gud. Þar til hinn

Helga Anda einn sannañ Huggara. O Herra Christe, þu ert Kongur Dijrd-

arinnar. Þu ert eiliifur Sonur þijns Fodurs. Þu forsmæder ecke Jung-

frwr Holld yfer þig ad taka, til Lausnar allra Utvalldra Manna. Þu sem

halldid hefur Strijd hinns bitra Dauda, og ollum Utvolldum Moñum upplok-

id Rijki Himnanna. Þar fyrer situr þu nu a hægra Veg i Dijrdenne Fodur-

 sins

sins. Og hier epter muntu verda komande einn strangur og riettlatur Doomari. O Drottiñ, vier bidium þig, ad þu vilder þijnum trulyndum Þioonum verda hialpande. Hvoria þu hefur leyst med þijnu dijrmæta Bloodi. Gief þijnum Þioonum ad verda hluttakande þiñar Dijrdar. O DRottiñ hialpa þijnu Utvolldu Foolke, og blessa þa sem þier eru til Erfdar giefner. Og þu sialfur þeim stioorna, og kienn þeim þiñ æfinnlegann Vilia ad gio-ra. Vier lofum og dyrk-

dijrkum sannann Gud, alla Daga og Tijma. Og vier losum þitt Nafn æfinn=

lega, og um Allder Allda. O DRottinn, vardveittu þijna Utvallda alla

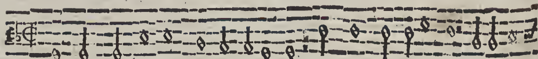
Tijma, so ad þeir meige alldrei ꝏ mooti þijnum Vilia giøra. O DRottinn

Gud myskuna oss, og vert oss Lyknsamur. O DRottinn tiꝏ þu oss þijna

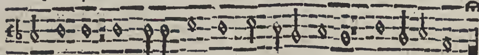
Myskunsemi, epter þvi ad vier setjum vora Von i þier. J þier DRottinn er

öll vor Von, þar fyrer laat þu oss ecke neitt til Skamar verda, A = = = = men.

Eptir Blessan man siingia þeñañ Psalm.

Pier Packer giorum, Skapara vorum, þijnum Syni kiæra, skapadir

þa Skara, Elldlega Sveina, Andana hreina, Englana þijna.

Af Lioose þijnu, liooma þeir einu, i Dijrdar Sæti, siaa þeir þitt Augliti, og Ord þijn hyra, Vitsku þvi dijra, vita og skijra.

Ei villt þeir væri, Ydiulaus Skari, nie Raadlauslega, um̃ Loptid sliwga, nie medal Vinda, utann Parsinda, aa Skiemtan stunda.

Helldur hiaa Christe, villt þeir sig viste, Ondu og Lijfe, Urvalldra ad hlijfe, sem Ord þijn muna, af Hiarta uña, esla sem kunna.

Þvi þijnu Lidi, med Heipt og Strijdi, forn Dreke stundar, Faar Lijfs og Andar, saa Heill Heim sneidde, Synd fyrst innleidde, sw Mannkynd deydde.

Hvor Landi, Bygdum, Logmaale, Tryggdum, Stioorn, Frelse, Fridnum, Stiett, Heilsu, Sidnum, ollu vill illa, og Kyrkiu mest spilla, og Kienning villa.

Oss fordar þeirre, Astrijdu stoorre, Christur vor kiære, og hañs Engla Skare, sem miog mootstanda, oss aasækianda, Ohreina Anda.

Loth af Sodoma, Englar wtkoma; af Hernadar Voda, Elisæo gooda, kom eing-

inn

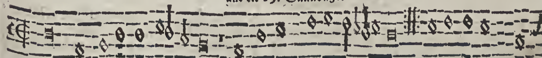
inn Kvijdi, fricals var med Fridi, i Engla Lidi.

Dijr Guds Spamadur, Daniel sat gladur, midt milli Leona, meigum vier so vona, þessa Þienara, ætijd forvara, oss og Eign vora.

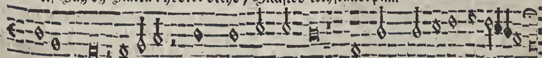
Þessa Giof þijna, heidrum nu hreina, christner Menn kæter, og Englana Sveiter, med Hug og Vorum, Þacker vier giorum, Skapara vorum.

Af ollum Huga, Oskum miwklega, Christinndoom sonnum, Sonar þijns Monnum, sem Ord hanns stunda, æ vilier senda, þaa Vardhallds Anda.

Þan 16. 17. 18. Sunnudag eptir Trinitatis, Messu Upphaf, allt til 19. Sunnudags.

Til þijn heilage Herra Gud, hef eg lypt Saalu minni, Laattu mig alldrei Af Hug og Hiarta i hrorre Neyd, Hiaastod treystandi þini.

lijda Smaan, Olucku, Brygsl nie Saalar-Tioon, so Fiandmenn ei fagna kunne.

Oskann adir verda allir þeir, eptir þier hver-ia langar, enn sviivirdast munu meir og meir, so margir sem afvega ganga, hafnandi þinni Hialp og Naad, enn hyllast Diofulsins skiem-

ar Raad, og elſka ei utann hid ranga.

Volldugur HErra viiſa mier, a Veg og Gotu þijna, vid Sannleik þinn mier halltu hier, og hrongrada Saalu mijna, med Vijsdooms Anda uppfylltu, og Ordi þijnu bleſsudu, þvi a þig trwi eg alleina.

Minnſtu a þijna miklu Naad, og Myſkun Þuſundfallda, og þad himneſka Hialpar Raad, ſem hugdir fyrir Alldir Allda, fyrer Giædſku þijna nunſtu mijn, og mier þitt Fodurlegt Hiarta ſijn, hreinni Trw laat mig hallda.

Minn Ungdooms Breſt og Afbrot leid, a lijt ei HErrann kiære, þeinktu helldur a þinn Eid, og Obrygdanlegt Sære. O Herra Gud, af Hiarta eg bid; Harmþrwngnum þu mier veiter Lid, ſo ſem eg ſaklaus være.

Goodur og Riettvijs Gud vor er, ſem giarnann medtekur alla, þa ſem ad Lijfs-Braut leita ſier, og lætur þaa til ſijn kalla, hugbreyſter Skielfda og hialpar vid, ſo hafi þeir Gledi og Andar Frid, og ei megi fraa honum falla.

Ord Guds og Veger aller hanns, eru Myſkun og Sannleike, Naadar-Brunnur og Næring Manns, naakvæmuſt, hvad ſem veiker, þeir ſem Hug og Hiarta meſt, hafa a hanns Ordi feſt, af Trwnni ſo alldrei ſkeike.

Naaduge Gud fyrer Nafned þitt, og Nægd Myſkunar þinnar, gief ad mijn Synd ſie klaar og kvitt, kienni eg daglega hennar, hun ſærer bæde Saal og Lijf, nema ſender þu mier Styrk og Hlijf, Samvitſkann ſo Frid mege finna.

Hvor ſem Ottaſt og elſkar Gud, ſkal eilijfa Myſkun hlioota, Gud kiennir honum ſijn heilog Bod, og lætur ei Bleſsan þrioota, Afkvæmi hanns mun Audlegd faa, og bloomgaſt allvel Jordu a, Gudhrædder Naadar nioota.

Upp til DRottins Augunum, avallt giori eg ad renna, þvi allemaſta hiaa honum, Huggun trw eg mig finna, Synda Fiotur af Footum mier, færa mun hann til Dijrdar ſier, ſo megi eg hanns Krapt medkienna.

Siaa til mijn og hialpa mier, til Hiarta

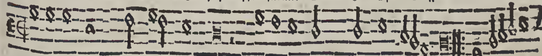
kant

lcat hier geanga, ad eg so hicadur i Symdum er, og Ofsookn bijd eg lcanga, cerijd margfalldast Anaud sw, frca Oki hvi mig frelsa hu, og fyrirgief Glæpe rcanga.

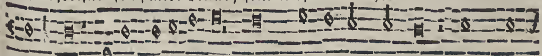
Geymi mijna Scal og svipt mier frca, Saurgun Ohreiñra Anda, heilagt Meinleysi lcat mig fca, til Lykta stodugann standa, hvi mijn orugg Von er oll i hier, Jsrael virdstu ad frelsa hier, wr Hcaska og hverium Vanda.

Dijrd Gudi Fodur og Syni sie, sunginn uñ Alldir Allda, eins sem hun var ad Upphafe, ædsta Lof skulum giallda, Heilogum Anda med Huga og Raust, hliooti hann Lofgiord Endalaust, fyrir Blessan margfallda.

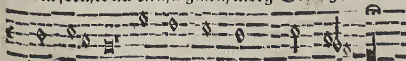
Allur añar Scmngur, sem fyrirfarande Suñudag. Eptir Blessan.

Ovinañleg Borg er vor Gud, cmgicta Skiolldur og Veria, Sca ille hañ frelsar oss af allri Naud, sem ca oss kañ ad heria.

Ovin forn, er nu Akafa-giarn, morg Svik og Volldiñ vest, Vijg-Viel

haus eru mest, of-stoer vid Heims Makt hveria.

Vor

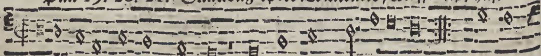
Vor eigenn Nattur eckert kann, oll vor Von strax er farenn, fyrir oss strijder ædste Mann, af sialfum Gude kiorenn, ef spyr þu hanns Heite ad, HErrann JEsus er þad, DRottinn Allsheriar einn, ei er Gud añar neinn, sa er jafnann Sigrarenn.

Være af Diøflum Verolld full, og villde oss svelgia alla, vel tækest þo vor Efne oll, eckert skal oss þvi hrella. Þessa Heims Hofdinge, hrædelegur þo sie, a oss ei orka kann, ædur er dæmdur hann, eitt Guds Ord kann hann fella.

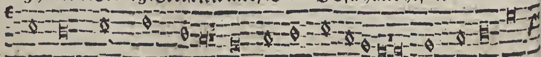
Þeir skulu eingar Þacker fa, þad Ord lata þo standa, sannur Gud er oss sialfur hia, med sijnum Gafunn og Anda, taki þeir Lijf af oss, Sæmd, Kinnu, Born og Gotz, allt þad umlijdum vier, Abate ei neinn þeim er, Arfi Guds holldum an Enda.

Myskunar Fadirenn millde Gud, mest sie þier Dijrd um Heimenn, ad sender oss aumum sæta Nad, Son þinn er til vor komenn, og Heilogum Anda med, sem oss fær Lyfn og Frid, Veg til Guds vita liet, Vist oss a Himnum hiet, Heill sw halldest oss, Amen.

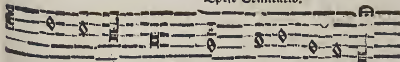
Þañ 19. 20. 21. Sunnudag epter Trinitatis, Messu-Upphaf.

Sælir eru þeim sialfur Gud, Syndir af Nad tilgiefur, Sæll er og hvorra Brot og Breiskleik med, Blood JEsu hulid hefur.

sa Mañ, þeim Gud þess añ, um Lost eingañ atelur, af Hug ydrast, og

Synd flijr fast, sialfs Guds Myskun sig felur.

So leinge sem mig Samvitskañ, Synder liet ecke jata, Mañdad og Hugbod mijnka fañ, mætte eg þvi jafnann græta: Um̃ Dag og Nætt, eg fañ þiñ Mætt, of-þwngañ Mañkynd aumre, Megned mitt þa, mier droost so fra, sem allt þornar a Sumre.

Þvi jata eg þier oll mijn Brot, an Fegurdar og Varnar, hyl ei, ad syndgast hef þier moot, Hollds Villd fylgiande giarnañ. Sagde eg med mier: Minn Gud, vil þier, mijna Glæpe medkienna: Aflausn og Sætt, af þier fieck brætt, allra Misgiorda minna.

Um̃ þa Kvittun a riettre Tijd, aller helger þig bidia, hvenær sem kiemur Hormung strijd, hier fyrir villt þaa fridia. Þu ert mitt Skiool i allre Kvøl. Vid Hæska villt mier hlijfa. Vardveit þu mig, so vite eg þig, um̃ Lausn gladur ad lofa.

Þu hietst Vitsku ad veita mier, vel færa Leid ad boda, Forsioon vera og Fylgd mijn hier, forda vid ollum Voda. Vered ei meir, sem vitlaus Dijr, hvag hliota Beytsl ad lijda; utañ Ognar, og Naudungar, ei viljed Gude hlijda.

Ill-þwser rata Eymd og Tioon, Okiør þwng og Hefnd marga, hverier a DRottne hafa Von, hañs Myskun vill þeim biarga. Um̃ þad gledjest, i Gude mest, af Nææd og Trw riettlæter, hverier af Hug, hañs ræktd Bod, hrooſed Guds Adstod kæter.

Dijrd Gude Fodur og Syne sie, sungeñ og heilogum Anda, eins sem hun var ad Upphafe, ofs veite Nææd ad standa, vel a hañs Veg, enn varast miog, Synd, Diøful, Holld og Heimeñ. Gud giefi þad, hañs holldum Nææd; sijngum þvi aller, Amen.

Ept-

Eptir Blessan skal siungia þeñañ Psalm, med Ton, Helmile

vort og Hwsch med, ut supra, etc.

SEll er sa Mañ sem hafna kañ, hreckviisra Maña Raade, og syndugra Veige alldrei añ, ei sat hia skiemdar Haade, helldur med Vilia, Hug og Maatt, hreinferduglega Dag og Natt, ad Guds Logmaale gaade.

Sa Madur eins og Eyk sig er, upp vex hia Vatna Straume, a siinum Tiima Allden ber, ei fellur Lauf nie Bloome. Allt gott sem hann vill hafast ad, honum mun ætijd veitast þad, farsællega framkome.

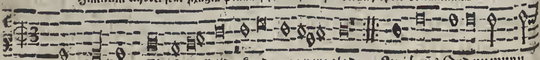
Þeir Glæpa Veige gaanga a, Guds Raadum ecke hlijda, Audnu þvilijkre alldrei naa, Afelle helldur lijda. Eins sem þa Fis a flatre Jord, feykia Storm=Vidre hvoss og hord, um ymsar Alfur viida.

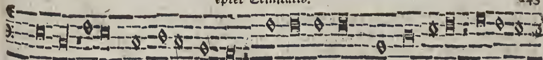
Illgiarner kuña ecke þvi, Uppreisn i Doomehlioota, sannra Guds Vina Sofnude i, Synduger Kiors ei nioota. Eñ goodra Maña greider Veg, Guds Raad og Myskun æfiñleg, Raanglaatra Leid mun brioota.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Diird um Jord og Himen, eins sem hun var ad Upphafi, an Enda verde framen. Kieñ oss ad hallda christeñ Sid, kvittast og skilast Synder vid; sa þad vill, siunge Amen.

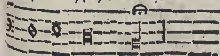
A Allra Heilagra Messu, skal vera Messu Upphaf, og allur añar Saungur

sem næst fyrerfarande Suñudag. I Staden fyrer Versed, Heidrum Gud Fødur Himnum a, etc. skal siungia þeñañ Psalm epter Predikun, epter Ritualnum.

hliooda, so hcatt um̃ Verralldar Lond, sem Christi Dijrd kann oss biooda, og kiær er

vor Hiœlpar Hond.

Gud Fader af Giœdsku siñe, gaf oss einn Christenn Mañ, sijn Ord ad setia i Miñe, so og bevijsar hann, ad vier sem kollunst christner, kynstra miøg soo rum villt, vorum til goods mi og visner, vor Kieñing var illa spillt.

Riett Braut til Rijkes Himna, er Naunar Guds Ord ospillt, hañ sioelfur so vill kieña, sw Leid hun fer ei villt, vier høfum þad illa baktad, vort Traust ei sett þar til, þvi hefur Gud oss ei aktad, œ Myrkrum hielldum vier Skil.

Allt þad vier œttum ad giora, er eingum nijtelegt, þvi Fiandeñ villde oss fœra, fast moot Guds Ordum rijkt, med Fals Jarteiknum og Draumum, droo hañ sitt Net fyrer oss, Guds Orde vill hañ vier gleymum, og giesunst i Synda Foss.

Nu lœtur hann noog uppskrifa, ny Bod Guds Orde œ moot, og med Eytre wtdrifa, alla Guds Orda Root, ad Meñ treyste œ añad, eñ JEsu Pijnu og Deyd, berlega Gud þad bañar, og bodar þeim Vijtis-Neyd.

Þa mœttu so merkia og skilia, sem mestar Villur fœ, þeir hafa hvor siñ Vilia, og hallda fast þar œ, falskar Fundingar Manna, þeir festa i siñ Lærdoom, blessad Guds Ord þeir baña, þad beyskest i þeirra Goom.

Þeir hallda fram̃ Vana Maña, og marg-

ra

ra Forelldra so rijkt „meir eñ Guds Orde saña, og eilijfs Guds Fodurs Skrift, sem ætijd og æ hefur verid, eñ nu þeir segia þad nijtt, Guds Ord þeir hafa af-svarid, og Andskotans Lærdoom hlijdt.

Þeir klæda Stocka og Steina, Stoor-Helgar þeim hallda i Vil, og þañ Veg Gude ad þiena, þeir ætla sier Hymna til, eñ Faatækur fellur af Hwngre, i Frostum og stoorre Neyd, þeir akta slijkt ad eingu, sem Almaattugur Gud baud.

Ærna hefur saa Blindne, sem ei trwer Gude sijn, sem er þo eilijf Sañinde, og uppgiefur Synd og Pijn, ollum þeim Ordum hanns fylgia, allt hefur Þad Christur forþient, aa gofugum Krossens Gaalga, Gud hefur hañ þar til sendt.

Gud Fadir sinn Son oss sende, sannlega ad hiaalpa oss, sitt Saattmaal so oss kiende, sem er eitt fullkomid Hnoss, hañ kañ þad hellst ad læra, er hverium er nytsamlegt, Þijdingar vier þurfum ei fleyre, þitt Hiaalpræde er Christur rijkt.

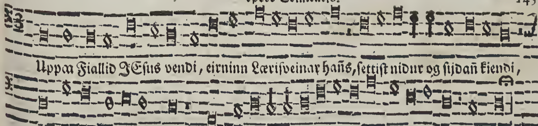
Þvi laatum vier þessa fara, sem þeimkia aa sialfs sijns Makt, vier vilium vid Guds Ord vera, vier trwum hvad Gud hefur sagt. Oll Sanninde i honum fiñast, oll Naad, og oll Myskun, saa Ord hañs ei vill kiennast, hrapar i Helvijtis Grunn.

Sidvane kañ slijka ei naada, sem Doomureñ halldast skal, og ei Forelldrar stoda, ædra er Christi Maal, frijd Ord hanns fram munu gaanga, fyrir þa alla Meñ, sem klaara hanns Kienning faanga, og komast i Himnarijke iñ.

Lof sie æ Gude um̃ Alldir, sem oss hefur Ord sitt sendt, hvort voru Hiaalpræde velldur, og hefur fraa Diofulsins Ment, þad kieñer oss Christo alleina, klaarlega ad trwa best, og Naunganum noog ad þiena. Nu uñe oss DROttenn mest.

A medañ Sacramentum wtdeilist, skal syngia, Þier sie Lof og Dijrd JEsu Christ.

Eptir Blessan þeñañ Psalm.

Sæler eru vijst og verda, volader Meñ, ad JEsus tier, andlega sem alldrei skierda, Ertr og Trygd i Heimi hier, vid Lijknar Krossinn Hug siñ herda, Himnarijked þeirra er.

Sæler eru þeir hier syrgia og graata, sañlega skulu þeir Huggun fa, og so þeir i Pridja Maata, er þijda Hoogværd stunda aa, Jordina vil eg þa erfa laata, og ollum Heillum þar med naa.

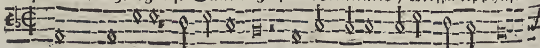
Sæler eru þeir sem Þorsta lijda, þar med Sullt fyrer Riettlæted, sannlega skulu þeir Sadning bijda, sæta Huggun fa þar med, og Myskunsamer ad missa Kvijda, þvi Myskun skal þeim verda tied.

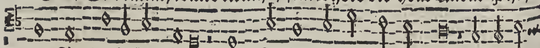
Sæler eru med Hiarta hreinu, þvi Himna Guds þeir Auglit sia, fridsamer so allt ad eini, aller Guds Born kalla þa, og þeir fyrer Riett mæta Meinum, munu Arf i Guds Rijki fa.

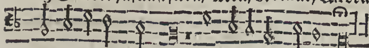
Sæler erud þier sem Offsokn alla, af illum Moñum lijded hier, med A-Lygar þeir yferfalla, og aktast flest til Stygdar mier, fagned Launum Himna Hallar, hroktust so Spaamennerner.

Avoxt Trwar Ydran sanna, JEsus giefi og Hoogværd mier, gagnhreint Þel til Guds og Manna, ad giæte Fridarins leitad hier, og Guds Barna Um̃bun kanna, erfa Lijf med sialfum þier.

Paa 22. 23. og 24. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Ok mitt er sætt og Byrde liett, epterfylg mier so muntu riett, hiaa Helvijte sneida, hiaalpa skal þier mijn Hiaastod merk, hlioota muntu af mijnum Styrk, Arf Guds eilijfra Giæda.

Allt þad sem giørda eg ydur og leid, uñ Æfi mijna fyrr og sijd, aa ydur vil eg skilia. Ahyggiu, Verk og ydart Maal, allt riett og gott þad vera skal, ef geingur Guds ad Vilia.

Hiaalpræde kijs og Heiinur faa, hatar þo alla Mædu þa, sem Børn Guds hlioota ad bera, þad tekst þo ei aa añañ Haatt, aa þad ven þig sem mest þu maatt, viliir þu hoolpiñ vera.

Oll Skiepna vel þvi Vitne ber, uñ Votniñ, Lopt og Jord sem er, vid Kvol ei kañ sier forda. J Guds Nafne saa ei vill þad, med sijdarsta mun i Kvala Stad, sitia med Hugrauñ harda.

Heill,

Helll, Ungur, værn i Dag er Mañ, æ Morgun siwkur og sear er hann, framlidenn fliott vier reynum. Lijka sem Bloome værn uñ Voll, Veralldar Prijde prijtur oll, og eydest i Svip einum.

Holldid kvijder vid Kvol og Deyd, þa kominn er Mann i sijdurstu Neyd, þa fyrst byrja froomer verda. Eiñ stundar hitt, enn añar þad, alla Lijf-Daga þaangad ad, uñ sijna Saal ei hyrda.

Þa Lijfed ecke leingur fæst, leynir sier ei Afsokun stærst, þa vill sig Gudi giefa. Hvort þa gudlega hitter Raad, sem hefur Ovirdt og jafnann smaad? Þad horfer hellst til Efa.

Rijkum Fiaarmagn ei forda kann, frelsar ei Hreysti Ingismañ, fraa sijnum Fegnud þeir hnijga. Þo Verolld veittist einum oll, Audur heñar Silfur og Gull, i Daudans Dans maa stijga.

Lærda verndar ei Vitska sijn, Vols, Makt og Sæla Heimsins dvijn: Aller hliootum ad deya. Sæ Gudi vill ei gaanga aa Hond, þa giefed er Lijf og Audar-Stund, i eilijfri Eymd mun freya.

Heyrid og merkid Borniñ blijd, sem bund ud Trw vid sañañ Gud, ydur skal Kvol ei er gia, hreinum Guds Ordum halldid traust hugga þau ydur Esalaust, æ vill Gud ydur biarga.

Alldrege launed illu illt, ydar Lijf sie sakslaust og stillt, ei laatid ydur upperta. Einstijg þañ gaanged hier uñ Heim, Hefnd og Dijrd alla giefid þeim, sem Verolld hardt mun hyrta.

Hefdud þier alla Holldsins Villd, Sælu, Virdingar, Gotz og Snilld, allskiott yrdud þo kallder. Hyrting sender þvi Herra Gud, Holld ydar typtar Krossi med, ad seinne Sælu halldid.

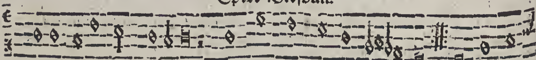
Þyke Heims Mootlæte þwngt og þraangt, þeink Viitis Baal muni heitt og laangt, hvort vitlaus Verolld reñur; Med Lijfe og Saal þar liggur i Kvol, sem linner hvorke nie er aa Dvol, enn þo alldrei uppbrennur.

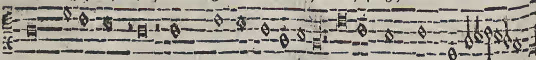
Þier munud epter þessa Tijd, þiggia med Gudi Sælu og Frid, hvort jafnann Huga

suwid. Manns Twnga einginn mæla kann, Mactt, Dijrd og Fognud eilijfann, sem Gud hefur ydur bwid.

Hvad Gud milldaste Herra vor, hiet og i sijnu Nafne soor, ofs Christnum ollum samann, an Efa helldur oll sijn Heit, ofs hialpi hann i Engla Sveit, fyrer JEsum Christum, Amen.

Epter Blessan.

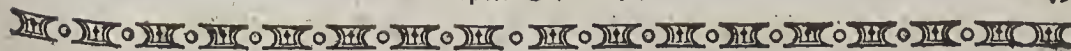

Ad Hiartans Son sinn HErrañ Christ, hefur fyrir ofs giefid, þar af seinnum vier Fodurs Ast, fyrer hanns Dauda Lijfid, Samvitsku hreinu, vid Synda-Mein, sig af Guds Yndi gledur, ABBA! O Fader! bidur.

Bodad er nu þad blessad Ord, berlega ollum Moñum, fra Upphafe og ytst um Jord, odult Mañkyni soñu, hvad andad fær, Guds Gæfur þær, gofge, þacke mest leinge, og Haleluja sijnge.

Gud Fodur og hanns einka Son, ætijd lofum og þockum, helgann Anda sem veiter Von, i Villu ad ei sockvum, fyrer Orded hreint, hañ lioost og leynt, helldur og hlijfer Freistne, samt allre sinne Christne.

Þann

Pañ 25. 26. 27. Suñudag eptir Trinitatis, Messu Upphaf, Med Ton, Hærsti Gud HErra millde, etc.

Vaknid upp Christnir allir, og sioid Syndum vid, af Hiartans Root ækallid, eilijfann Fodur Gud, ellegar Hefnd hanns mætum, hañ hverfur oss i fræ: Utann Syndum aflæætum, ydrunst og lifnad bætum, mestu Kvol munum siæ.

Sitt Ord DRottinn oss sendi, sw Nææd var milldilig, þo er æ oss sw Blindni, i Synd hvor eykur sig. Einginn Umvondun batar, utann Gud hegni hardt, hanns Pioona Heimur hatar, heilagri Kienning glatar, eitthvad vill verda suart.

Oduld er allra Sioonum, Jllska sem rijker nu, hiæ Bændum, Þegnum, Pioonum, þeir byggia ei Nææd inn trw, hvad vardar oss um Klerka (ausa nu Sierlæter), þeir vekia Villu sterka, vora Þorf skulum verka, kieñi þeir siæalfuin sier.

Fræ Heims Upphafi HErra, hatadi Syndir mieg, grim komu Giolldinn þeirra, geing ur nu sama Veg. Ef Syndir so ei þræum, sem sagt er Ninive fræ, Heiptar Hyrtingþa siæum, Hefnd og Straff vier fææum, sem þeir i Sodooma.

Gydinga Prioostku þiædi, þa forgefins var kieñt, hofnudu HErrans Nææd, hvad Gud þeim hafdi sendt, fyrer Spæmenn og Skrift-Frooda, Johannem, JEsum mest, sijdann hanns Sveina gooda, Sannleiks Ord liet þeim bioda, Ætt Juda afmææd siest.

Undir Tyrkians Ogn vier stondum, ei veit nær komiñ sie, Drepsoott i ollum Londum, Aurbyrgd og Hallære: Af hvorium Adstod þyggium, eilijfe Fader kiær? Utañ þitt Lof uppbyggium, ydrunst og Synd afleggium, grimlega glotunst vær.

Eingiñ i Blindleik bijde, betri nu hvor sitt Nææd, so Hyrting Guds hiæ lijdi, sem hofum for-

f...bienad, vel meigum Plagur vita: Vond Guds sem geingur nu, ei villdum fyrr ælijta, Ast Guds nie giarnann nijta, Þvi kom oss Piœning siv.

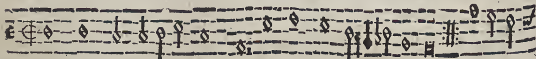
Rœadlæggia ydur lœtid, Lostu ad skila vid, af hreinni Ydran grœtid, ill Verk og vondañ Sid. Heilagri Umboot heitid, hyllist Gud hier i fræ, mest ad hanns Ordi leitid, eptir Þvi giarnann breitid, hann vill oss vera hiæ.

Heill og Rœad hann oss giefur, hlijdna ef fær oss sied, i eilijft Lijf upphefur, ollum Guds Bornum med. Þvi er skylldt til vor tæ...um, Trygd Guds og Myskun hanns, þa Rœad alldrei Orækium, eptir heñi hellst sækium, hotum Synder til Sanns.

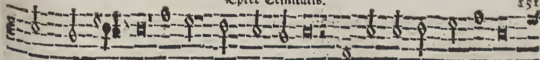
JEsum Christ Son sinn blijda, sendi Gud ollum oss, liet hann fyrer oss lijda, Last, Heipt og Kvol æ Kross, so Rœad oss ollum syndist, i Dauda Lijf sitt gaf, fyrer oss aunna pijndist, æn þess Mannkyn allt tijndist, hann hiælpi oss Eyndum af.

So annars Heims ei deyed, ækalled JEsum Christ, hanns Rœad hier erfa eiged, epter Veralldar Vist. Læanga Mædu hier lijded, leited þvi DRottne ad, Ord hanns elskid og prijded, ollum hanns Vilia hlijded, Guds Rœad oss giefe þad.

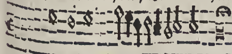
Epter Blessan.

Lopt

Lopt mun lijda, Lwdrar hatt sijngia þa, med Engla Fylking frijda,

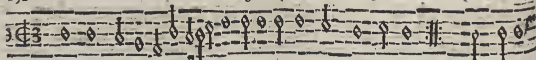
fegursta Sky - e ar.

Þa mun Reynglæatum reynast, | Reide Guds þwng og strijd, med helvitskum Loga launast, linnir ei Kvala Tijd, i eilijfann Elld þeir rata, alldrei þo Daudann fæ, gnijsta Tonnum og græata, Grimd sw ei segiast mæ.

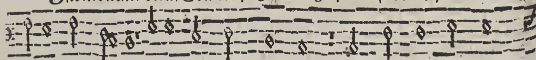
Guds einka Son wtvallde, er sendur ad leysa oss, Fullnad fyrir mig þolde, festur æ hardann Kross, æ þig eg skal mig reida, wtgafst fyrir mig þitt Blood, dyrkir þad mig vid Dauda, Diosul og Heliar-Glood.

Fagnadar Liooscd frijda, fridande hriggva Lund, frels mig af Faare og Kvijda, fyrir þijns Sonar Und, þa vil eg gladur afgaanga, Guds Naad mier efle Trw, Arf þijnum mig epter laangar, i þessum Heime nu.

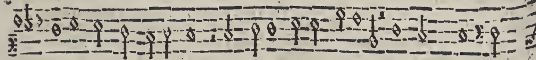
A Sunudogum allra sijdarst, eptir Exitum, þa Foolk fellur fram, mæ sijngia þetta Vers, sem vanalegt er allvijda i þessu Lande.

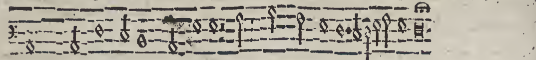
Frid veittu voru Lande, vollduge Fader fyrr og sijd. Pa lijdur
Yfirmoñum ollu Grande, og Undergiefnum forda Lijd.

ad Lijfsins Enda, og liñir Heimsins Stund, gief oss þiñ Guddooms

Anda, ad gledie vora Lund, Fadir og Sonuriñ sæti, og Sañleiks Andiñ

best, hañ geymi vor og giæti, þa geingur æ mooti mest.

Men og siingia þetta Psalm-Vers ef vill, Ton,
Heidrum vier Gud af Hug og Sæl, etc.

Vors Herra JEsu Verndinn blijd, veri med oss a hverri Tijd, Gud huggi þa sem Hrygdenn slær, hvert þeir eru fiær eda nær, Christnina efli og auki vid, Yfirvolldunum sende Grid, hann giefi oss ollum Himna Frid.

Endir Suñu- og Hatijdis-Daga Messu-Saungs.

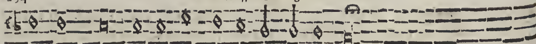
II. Saungur og Embættesgiørd a Bæna- og Samkomu-Døgum, þar þeir eru halldnir.

Messu Upphaf.]

Nu bid eg Gud þu nadir mig, Nægd Myskunar eg beidi þig,
afplana øll mijn Illsku-Hoot, eg veit mijn Brot so mørg og lioot,

Illsku mijna þu af mier þvo, og allar Syndir lijka so, þvi eg medkieñi

mijna

mijna Synd, i mijnum Huga hun er ei leynd.

Moot þier einum i morgum Last, mig eg braut og syndgadest fast. Oll er þijn Ræda orugt Rꜳd, so aller bidie þig um̃ Nꜳd, þvi Edle vort er allt i Synd, ellegar være ei Nꜳd-inn reynd. Þu sigrar þa sem soddann Trw, setia ecke i Hiartad nu.

Sicꜳ hier getinn i Synd eg var, sem mig hyngad mijn Mooder bar, allann Sannleika elskar þu, og leynd þijn Rꜳd mier synder nu, þu hefur sied hvornenn eg er, halldeñ i Synda Gyrndum hier, ꜳdur vissa eg ecke þad, fyrr enn þijn Vitska mier kom ad.

Dreif ꜳ mig sicꜳlfur Drottiñ miñ, dijr-legt Jsoop og Myskun þijn, snart kannt þu mig af Syndum þvo, so eg verde hvijtare Sn-ioo. Þetta Jsoop er þijns Sonar Blood, sem hreinsar oss af Synda-Mood. Lꜳttu mig heyra þijn lystug Ord, so gladiest þau Bein sem hrigg voru giord.

Sicꜳ þu ecke til Synda mijn, sliett og afmꜳ Jllsku og Pijn. Skapa mitt Hiarta skiært og hreint, med skijrum Anda liooſt og leynt. U-skwfa mier ei frꜳ Asicꜳn þijn, enn Anda helg-um halldt til mijn, gief mier aptur Gledi og Nꜳd, gladañ Anda og stødugt Rꜳd.

Vantrwudum eg vijsa vil, ꜳ Veg þinn, þier ad snwast til. Frels mig, HErra minn Hicꜳlpredis Gud, af hættri Blood-Skulld og allri Naud, mijnar Varir miñ Gud upp-lꜳt, so Munnurinn lofe þig med Gꜳt, ef þu villder vort Offur fꜳ, eg skylldi þad framlꜳ-ta þꜳ.

Audmiwka Aund aktar Gud mest, og ꜳn-grad Hiarta hañ lijdur best. Zion veit þu Gud Sæmd og Nꜳd, so Jerusalem byggist med Dꜳd, þad er þijn Christne kiær og hrein, kallande þig ad bæta Mein, þesshꜳttar Foorn ad þu villt fꜳ, ꜳ þijnu Alltari lꜳta sicꜳ.

Heidur sie Gude Himnum ꜳ, hañ vill oss sijna Myskun ticꜳ. Þar fyrir ætijd þockum vær,

vær, ad þijn Giædska hun er oss nær. Guds Einka Son vort eilift Traust, jafnann vier lofum med Hiarta og Raust, Anda Heilogum ætijd med, um allar Alldir Dijrd sie tied.

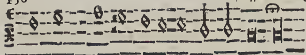
Þar nærst þetta Kyrie.

Ky = ri = e = e = leison, Christe = e = lei = son. Ky = ri = e = e = lei = son

Þar nærst sie sungen þesse Fadir Vor, sem eptirfylgir.

O Gud vor Fader sem i Himmarijki ert, hætt yfir oss i Anda mest, vill t
Helgasta Nafn þitt hia oss verdi opinbert, heidrad og lofad allra betst, a
þvi tilbedin verda, Þitt Nadar - Rijki komi hier, kien oss i þvi ad lifa,
Himni og a Jordu.

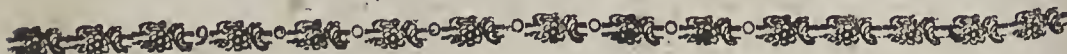
og hvad sem ecki þocknast þier, þar fra vilier oss l lijfa. Se M sinlega

ødlunst vier, i þijnu Rijke ad blijfa.

Volldugi Gud, þiñ Vilie verde Jordu aa, vel jafnañ og aa allañ Veg, eins og i Himnarijki. Þvi þar kann eingenn standast eda koma maa, utann þinn Vilia ydke miøg, og lifñ so þier lijki. Vort Daglegt Braud oss veit þu nu, vora Saal med ad næra, Fridar Ord þitt er Fæda sw, fegna laat oss þad læra, hvar med þu oss aa helga Trw og Hiaalpar Veg villt fæ ra.

Forlaat oss vora mikla Skulld, og marga Synd, moodgum vier þar med jafnann þig, þær virdstraf oss ad taka; So sem vier fyrirgiefum þeim af goodri Lund, sem giordu oss mootog styggdu miøg, ei vilium þaraa saka. Inn i Freistne oss ecki leid, aa raangann Veg so vijki Helldur frels oss af allri Neyd, Aund vora so ei svijki, uppljis og helga oss þinn Lijd, ad erfum vier þitt Rijki.

Hier eptir skal syngia, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Eptir Predikun skulu Tvo edur Þriw Ungmenni syngia Litaniuna, og skulu Prestarnir hallda Foolkinu, ad svara þar til.

LITANIAN I MOODUR-MAALI.

Kyrie-

Fyrste Kor. Añar Kor.

Kyri - e - eleison. Gud Fader Myskuna þu oss.
Christe - eleison. Christe Guds Son Myskuna þu oss.
Kyri e - eleison. Gud heilagur Ande Myskuna þu oss.

Gud Fader i Himeryke. Myskuna þu oss.
Sonur Guds og Lausnari Heimsins. Myskuna þu oss.
Drottinn Gud heilagur Andi, sannur Huggari. Myskuna þu oss.

Vert oss Lijknsamur. Hyrm þu oss DRottenn Gud.
Vert oss Lijknsamur. Hiálpa oss DRottinn Gud.

Af øllum Syndum. Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra allre Villu. Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra øllu Illu. Frelsa oss DRottinn Gud.
Fra Drepsoottum og Hallæris Tijd. Frelsa oss DRottinn Gud.

Fra Fiandans Flærd og Lystum. Frelsa oss O Drottinn Gud.
Fra Orustum og Bloods Uthellingu. Frelsa oss O Drottinn Gud.
Fra Upphlaupum og Tviidrægni. Frelsa oss O Drottinn Gud.
Fra Jardskialftum og Vatna Agange, Frelsa oss O Drottinn Gud.
Fra Hagli og Ovedurattu. Frelsa oss O Drottinn Gud.
Fra brädum og Ovijsum Dauda og Fordæmingu. Frelsa oss O Drottinn Gud

Fyrer þijna helgu Hollðgan og Hijngadburd. Hialpa oss O Drottinn Gud.
Fyrer þinn blooduga Sveita. Hialpa oss O Drottinn Gud.
Fyrer þijna beisku Pijnu og Dauda. Hialpa oss O Drottinn Gud.
Fyrer þijna helgu Jardan. Hialpa oss O Drottinn Gud.
Fyrer þijna helgu Upprisu og Uppstigning. Hialpa oss O Drottinn Gud.
Fyrer Tilkomu heilags Anda Huggarans. Hialpa oss O Drottinn Gud.
A vorum sijdarsta Tijma. Hialpa oss O Drottinn Gud.
A ytsta og stranga Doomi. Hialpa oss O Drottinn Gud.

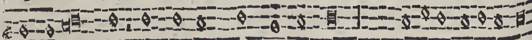
Vier Aumer og Synduger bidium þig. Bænheyr þu oss O Drottinn Gud.
Stijr og stioorna þinni heilagri almennilegri christilegri Kyrkiu. Bænheyr þu oss O Drottinn Gud.
Laat alla Biskupa, Sooknar-Presta og

Guds

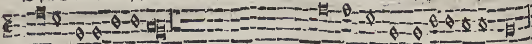
Guds Ords Þienara, halldast i helgum Lifnadi og hialpsamlegri Kienningu. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Hept þu alla Vandræda Menn, og hindra alla Villu. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Leid þaa alla aa rietta Gotu sem Viller fara. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Gief oss Makt ad Foot-troda Diøfulenn med þinne Kienningu. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Trwlynda Verkmenn send þu i þinn Vijngard. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Gief þeim ollum þinn Anda og Krapt, sem hlijda þijnu Orde. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Styrk þaa alla sem eru Ottaslegner. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Gief ollum Christnum Kongum og Hofdingium, Frid og Samþycke. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Gief vorum Naaduga Herra og Konge N. N. jafnan Frid og Farsællega Rijkesstioornan. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Gief ollu Kongsins Raadi i Danmørk og Noregi, med vorum Logmonnum hier aa Landi, sem stijra eiga veralldlegum Retti, þijna Hlijfd og Blessan. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Gief ollum Almwganum Frid Raad og Myskun. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.
Hiaalpa ollum þeim, sem eru i Naudum og Haaska stadder. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud
Haf Umhyggiu fyrir þeim sem eru Hiaalparlauser. Bænheyr þu oss O Drottenn Gud.

 Vertu

Vertu Myskunsamur øllum christnum Mønnum. Vænheyr þu oss O Drottinn Gud.
Fyrergief øllum vorum Ovinum, og lꜳt þꜳ smwast frꜳ øllu Vondu. Vænheyr þu oss O Drottinn Gud.
Gief Avoxt a Jordina og vardveit hana undir þinni Blessan. Vænheyr þu oss O Drottenn Gud.
O HErra Gud Vænheyr þu oss Naadarsamlega. Vænheyr þu oss O Drottinn Gud.
O JESUS Christus Guds Sonur. Vænheyr þu oss O Drottinn Gud.

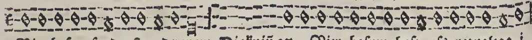

O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Syndir. Myskuna þu øllum oss.
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Synder. Myskuna þu øllum oss.
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Synder. Gef oss øllum þinn Frid.

Kyri e = e le i son. Gud Fader Myskuna þu øllum oss.

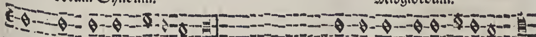
Siidan fellur Presturenn a Knie fyrer Altarinu, og syngur þetta Vers.

Vier høfum syndgast med vorum Forfedrum. Diakninn og Foolkid. Vier høfum haft oss rꜳnglega i øllum vorum Framferdum.

O

O DRottinn giør ei vid oss eptir vorum Syndum. (svarar) Og ei gialld þu oss eptir vorum Misgiordum.

O DRottinn heyr þu vora Bæn. Og lát vort Akall koma til þijn.

Þar epter pronuncerar Presturenn þessar Collectur fyrir Altarinu,

Eina edur allar Priaar, segiande: Vier vilium bidia.

HEyr þu Almattuge Gud og eilijfe Fader, sem jafnann ert Milldur og Myskunsamur, af þinni Guddoomlegri Natturu, til þess ad fyrergiefa Syndernar, virdstu til þijn ad taka vorar audmiwkar Bæner, so ad vier Aumer og Fatæker, sem bundner erum med marg-folldum Synda Bondum, mættum snarlega leysast af þeim, sierdeilis fyrir þijna Milldi og Myskunsemi, Amen.

Bæn fyrir Konginum og Rædinu.

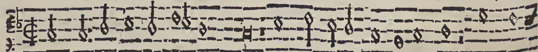
O Þu Allra Mektugaste og Eilijfe Gud, sem sannarlega stioornar og stijrer, veiter og giefur alla Hlute a Himne og Jordu. Lijt þu mysskunsamlega yfer vorn nadugasta Herra Konginn, Kong N. N. Med ollu hanns Rijkis Rædi; Og alla þa, sem eiga ad stioorna og stijra Londum og Rijkium, Borgum og Lands-Bygdum, og lát þa alla riettilega stijra sijnum Almwga hier i Heime, so þeir mege epter Daudann odlast ad vera med þier i Himnarijke Eilijflega, Amen.

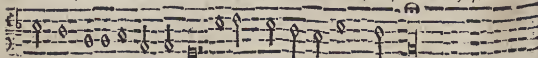
Bæn um̃ Frid.

Almættugi Gud og Eilijfe Fader, sem ad ert Bruñur og Uppspretta alls andlegs og tijmanlegs Fridar, og allrar Hiartans Hvijldar og Stillingar. Vier bidium þig audmiwklega, ad þu, fyrir þijna Giædsku, Goodgyrnd og Millde, virdist ad giefa oss þañ saña Frid, hvorn Verolldenn mæ ei giefa. So vier mættum lifa epter þijnum Bodum, i Saunleiksins Otta og Frelse, fyrir allra vorra Ovina Skielfingu og Voda, fyrer þiñ Elskulegann Son JEsum Christum vorn HErra, Amen.

Sijdañ snijr Presturiñ sier til Foolksins og syngur Blessunar Ordiñ.

Uñ Laungafostu mæ siungia þessa Psalma eptir Blessan, til Skiptis.

Þad lættu þier nu vera kient, ad þetta hafer þu ei forþient. Af Elsku hef eg þier allt þad veitt, enn ecki fyrer þitt Verkid neitt.

Þvi lættu þad uppvekia þig, ad þu kom'r fram fyrir mig, med Anari og Ydran-Hiarta þijns, so ad þu niootir Dauda mijns.

Ad

Ad Sal þijn verdi af Syndum hrein, og saurugleare Lasta Grein, fyrir þann Dreyra i dayre Pijn, sem dunde wt af Sarum mijn.

Enn hveriu giegnir Heimskan sw, ad hugsa fæaer um þetta nu? Margur er sa Madurenn þar, um mijna Pijnu ei hugsar par.

Hvorninn hann kunni hellst ad sa, Hialp Andar sinar og leysast fra, eilijfum Dauda og Andar Pijn, og Reidi Guds fyrir Syndir sijn.

Enn fagna og gledst mijn fatæk Hiord, fyrir minn Dauda hoolpinn giord, sem hefur allt þitt Traust a mier, ad vijsu vil eg hialpa þier.

I mijnum Dauda er þitt Lijf, þijn Hialp, þitt Traust, þijn einka Hlijf, mitt heilagt Blood þier hialpar mest, og hreinsar þijnar Syndir best.

Lof og Heidur sie Lausnarinn þier, fyrir Lykn og Myskun, þu veittir mier, fyrir þinn Dauda og Dreyra Foss, O DRottinn hialpa ollum oss.

Annar Exitus, med sama Lag.

Synduge Madur sia þitt Raad, segier vors HErra JEsu Raad, giæt þess i Reidi Guds þu ert, giatadur sær þo ei vid þvi giort.

Eg var liwfur ad leysa þig, Lyknargiarnan þier sijnda eg mig, kunnug var mier þijn Kvol og Sekt, kostade mig þijn Borgun frekt.

Eg var hlijdinn til Dauda allt, Illsku þinnar og Synda gallt, hugsa þvi vel ad hlijder mier, HErra þinn alldrei afrækter.

Eg leid Mædu, og Heimsins Haad, hefur mig þinna vegna þiaad, so feinger Raad og Fridar Giof, Frelsara þijnum sijngir Lof.

Eg var sleiginn og særdur miog, so heill þu yrder fyrer mig, og allar Syndir varist vel, verdir kvittur vid Eymd og Kvol.

Eg var Bolvadur byrtur hier, Blessan eilijf so veittist þier, og Ord mitt hefde i þier Stad, alla Hluti sier helgar þad.

Eg var bundinn og hraktur hier, hialpadi eg so wr Villu þier, ad a mier standi oll þijn Trw, Asioonum mijna so siaier þu.

Eg var hrakinn og hwdstrijktur, med Hadung klæddur og krijndur, negldur a Krossinn, nakinn þo, og hryggilega a honum doo.

Eg gaf þar wt mitt meinlaust Blood, med þvi veittist þier Kvittun good, so leyste eg af þier Synda Baun, Satan, Synd, Danda og yfirvañ.

Synd, Dande, Kvøl af Adam er, eñ Lijf og Næden kom af mier, Eva gieck Leid sem giegnde verst, giørdi eg mijns Fødurs Vilia best.

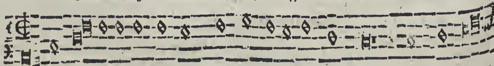
Andskotanum Kwm Eva gaf, undañ skildn Trie æt hun af, eg hieck wtþaninn a Krossins Trie, Edik og Gall þar smackade.

Sem Adam spilltur allur var, um allt mitt Lijf voru Undir og Sær, allar Syndir sem Adam braut, a mijnn Hollde eg borga hlaut.

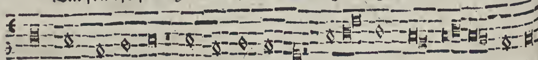
Bæt þig Madur og ydrast nu, innflij til mijn med hreinne Trw, so verdir þu kvittur Syndir vid Sæl þijn og eilijfañ sær þa Frid.

J Stadiñ Litaniu ma og brwka þeñañ Saung, einkum a Ut-Kyrkium, þar lijtill Sofnudur er, hvør lijka ma sijngiast Choraliter, af Tveimur Ung-Meñum i Kordyrum, edur fyrir Altaris Gradu.

Allur Koriñ.

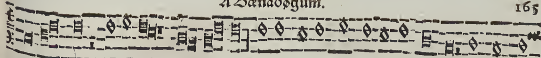
Tak fra oss sæti Herra Syndir vorar og Misgiørdir, so ad vier mætt-

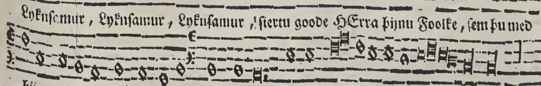
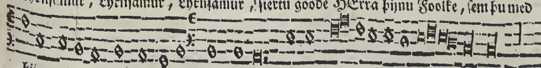
um med riettri Trw, og hreinu Hiarta, fyrir þitt Aug - li - te koma.

Tvo Ungmeñe.

Lykt'

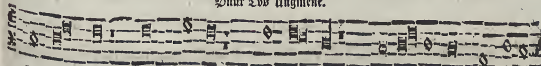

Lyknsamur, Lyknsamur, Lyknsamur, Vertu goode HErra þijnu Foolke, sem þu med

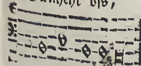

þijnu dijrmæta Bloode leystir O Christe, og vert oss ecke Æfinnlega Reidur.

Nūur Tvø Ungmeñe.

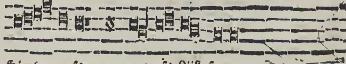

Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, O HErra Gud vor Fadir
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, Heyr vora Bæn O Christe
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, Heyr vora Bæn O Helge

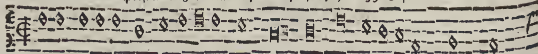
Myskunsamaste,
Heimsins Frelsare.
Ande Huggare.

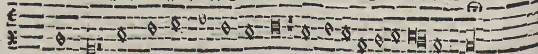
Koreñ svarar.

Hiaalpa oss, og vert oss Lijknsamur.
Bid fyrir oss, þiñ kiæra Fodur.
Upplijs oss, og vert oss Lijknsamur.

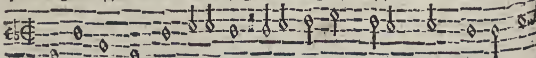
Presturen og Koren til samans, af Ezechiel. 33. Cap.

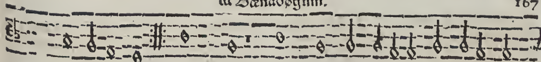

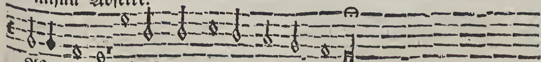
Hier eptir syngur Presturiñ Verseñ med Bænunum og Blessaneñe, sem fyrr er sagt. Epter Blessan, Myskuna oss O HErra Gud, edur Giej þiñe Christne goodañ Frid. Eñ uñ Lauga-Føstu, þa Tvo tilgiørdu Exitus, til skiptis, ut supra.

Packargiørd fyrir lideñ Vetur, og Bænar Foorn uppa komande Sumar.

uñ-

Samt hef eg syndgad mikid miog, moote þier Hæstign Guddoomleg, min Gud minstu þess eige, laat yfirgnæfa Giædsku þijn, giordu enn framar vel til mijn, hvad eg efa alldreige. DRotten, DRotten, mijn hefur giætt, og Meinen bætt, þijn Myskun rijka, un mier hun fylge æ epter lijka.

Missered er nu umlided, en hid nælæga tekur vid, þvi bid eg HErra hijre, ad mig leide þijn Hiælpar Hond, hættulaust yfir Mein og Grond, og Athøfn allre stijre. DRottenn, DRotten, Ande þin, ad Anndu mine alltijd giæte, en Lijkamen Engla Lidsemd mæte.

Jngang bæde og Ugang min, Aform og Hegdan sierhvert sin, blessa þu Gud min goode, mier og mine so stioorna Stiett, ad stunde eg hana vel og riett, i þinar Forsiaar Floode. DRotten, DRotten, leid þu mig, um Lucku Stig, fra Lasta Voda, virdstu mig alltijd i ollu stoda.

Allt hvad eg giore og giora læt, Gud min blessadur ad þvi giæt, so farnest farsællega, Reisur mijnar og Rææda Hag, Rædu og Tilstand Noott og Dag, anast þu alla Vega. DRottenn, DRottenn, læt ei granda, illan Anda, Arfleifd þine. Sijndu mier Myskun og Saalu minne.

Leid þu mig Gud þann vissa Veg, sem vijsa Ord

Ord þijn Guddoomleg, um̃ alla Æfe mijna. Geym mijn i sañre Gudrækne, gief þu eg so iñlæstur sie, i eilijfa Elsku þijna. DRottenn, DRottenn, leifdu mier ad lifa hiꝏ þier, og lijka deya, og eilijfa Lofgiord um̃ Auder segia, Amen.

Packargiørd fyrer lidid Sumar, og Bænar Foorn uppa komande Vetur, med sama Lag.

O Gud Heilagur Heilagur, Heilagur Gud og DRotteñ vor, blessadur um̃ Allder Allda. Þier offra eg nu Packlæte, þier offra eg nu Bæneñe, þier vil eg gott Lof giallda. Gud miñ, Gud miñ, skylldt er mier, ad þacka þier, og þig ad prijsa. Upp upp mijn Harpa og Andleg Vijsa.

Lof sie þier Astar-Elskañ mijn, eilijfe Gud, fyrer Myskun þijn, og veitta Velgiørd allæ, sem nu um̃lidna Sumar-Tijd, sijnt hefur þu mier, Heilleñ blijd, og lietst mier allt vel falla. Gud miñ, Gud miñ, mig hefur leidt, og Meinum eydt, þijn Millden rijka, bevarad mig og blessad lijka.

Þu upplaukst þijnum Astar-Bruñ, oped setter Naadar Afgruñ, miñ DRotteñ mier til Handa, þadañ kom mier øll Þorfeñ mijn, þui prijsa eg nu Giædsku þijn, og vil þier Vegsemd vanda. Gud minn, Gud miñ, allt hvad er i aumum mier, þier einum uñe; Lof þitt sie jafnann i mijnum Munne.

Eñ hvad eg hefe opt og þrætt, æ reitad þig a margañ Hꝏtt, med Syndum, Hꝏrign hijra, hygg þu ei ad þui Herra kiær, hylia lꝏttu og afma þær, Naada Blood Drotteñs dijra. Gud miñ, Gud miñ, bid eg eñ, mig berer señ a Briostum þijnum, hafande Gꝏt a Hogum mijnum.

Allañ mig DRotteñ offra eg þier, a komande Vetre hier, og alla Æfe mijna, geym mijn vid Verkum Glæpugum, geym mijn vid øllum Oforum, geym mijn fyrer Giædsku þijna. Gud miñ, Gud miñ, hvar eg er, og hvert eg fer, og hvad eg giøre, skil alldrei vid mig Hirder hijre.

Allt þad sem ecke þocknast þier, þad virdstu

taka

taka i burt frꜳ mier, Vilia þins vel so giæte; Eñ þad sem þier er þægilegt, og þienar til þiñar Dijrdar frekt, gief mier þad Gud miñ sæti. Gud minn, Gud minn, øll mijn Verk og Vegnan sterk, sem Mꜳl og Minni, farsælist i þier wti og inni.

O HErra tak þad allt frꜳ mier, er mier kann snwa burt frꜳ þier, so ockur einginn skilie, O DRottenn gief mier aptur þad, er mier kann þier ad snwa ad, er þad mijn Osk og Vilie. Gud miñ, Gud miñ, tak mig mier, og mig gief þier, miñ HErra hijre: Eilijft Lof sie þier DRottenn dijre, Amen.

Bænar Offur, og Packlætis Offur uppꜳ Misseraskipte.

Bænar Offur i Jñgaungu Sumars, Ton, A eiñ Gud vil eg trwa.

NU skal enn i Guds Trauste, inngꜳnga nijañ Arsins Hrijng, Lijffins Hertogeñ hrauste, hafdu Gꜳt ꜳ oss allt um̃ krijng. Ferska Blessan Ferskt Sumar, færa lꜳttu oss nu, Satans Arꜳser aumar, allar forhindra þu, lꜳt nija Nꜳdar-Strauma, nijkomna frioofga Tijd, virdst oss vernda og geyma, besælann Islands Lijd.

Upphef þu Augum̃ bædi, yfer þijn eigenn Handa-Verk, giefdu oss Føt og Fædi, fram̃leide oss þijn Hondiñ sterk, lꜳt vel i voru Landi, Viingard þiñ bloomgast hier, sañri Christne safuandi, sialfum til Dijrdar þier, klæd oss Kyrtle Riettlætis, krijn Arid Frioosseme, wtfossande Agiætis, yfer oss Nꜳd þijn sie.

Gylline Fridinn gooda, giefdu oss eñ i Landi hier, af Jordu Gras og Grooda, Gagn Siꜳfarins og Heilsu Kior, Blessan og Audlegd alla, Andar og Lijkamans, oss lꜳttu eñ til falla, A-bwum þessa Lands, sijdañ i Nꜳdum nioota, Næringar Lijfs og Ands, þa skal ei Þockenn þrioota, Þꜳgn vors daglegs Brauds.

Kongsins Tign stødug standi, stid þu Drottiñ hañs Rijkis Rꜳd, Frids og Frioofgunar Andi, forsorgi þetta Isa-Lꜳd, Kyrkiu-Balld, Christiñdoomiñ, Kieñing, Trw, Lijf og Fiør, lifande Liissins Liooomiñ, lꜳt þad stiornast

O

ornaſti þier, Iñgaang og Utgaang Manna, øll Verk og Ferdalag, Bw og Bygder Mañ-aña, bleſsa þu Noott og Dag.

Alla Lands Yfer-Herra, iñlæſtu þiñi Stioornar-Hond, Eign og Embætti þeirra, og allar Saaler um̃ chriſteñ Lond. Ey-Land þetta um̃-mwre, almaattug Hond þijn ſterk, oſs ſo hier eingiñ giori, Ahlaup nie Skiemdar Verk, laat þitt Velldis Bod vera, vorn Skiolld aa alla Hlid, þa mun allsdeingiñ þora, oſs ſpretta Fingre vid.

J Stioorn og Umſiaa vorre, Ytre og Jñre Fridur ſie, ytre i Hondlum hvorre, hiñ i Samvitſku Rooſeme, eñ ſaa eilijfe Fridur, oſs giefeſt Himnum aa, iñlæſtir i hañs Ydur, allerverdum vier þa, Heill vor, Vernd, Lijf og Veria, vertu i Lande hier, ſo ſkal Sumarid byria, ſannur DRottenn i þier, Amen.

Packlætis Offur i Utgaungu Sumars, med ſama Lag.

LOf ſie þier DRotteñ dijre, Daga og Allda Stioornin trw, Haa-Sumar Tijmiñ hijre, hann er kliaadur aa Enda nu; O hvad morg Edla Giæde, oſs veitte Naadinn þijn, einkum þad andlegt Sæde, Ordid þitt ſem hreint ſkijn, klaar Trw med Kyrd og Fride, Chriſtiñdooms Medøl øll, Umſioon af Engla Lide, enn einginn ſtoor Sliſa Føll.

Med miøg margfølldum Giædum, Myſkun þijn krijndi Sumarid, Feitleike af Himna Hædum, hefur Jordina aadropid, Land og Sioor Gagn og Grooda, giefid hefur oſs nu, Ahlaupi illra Þiooda, oſs hefur fordad þu, yfir og undir Stiettir, aaſaa þijn millda Hand, i þijna Umſioon ſettir, almenniligt Tilſtand.

Þier giorum Packer færa, þiidi Fader af Hug og Trw, Lof þitt eflist og Æra, vid allt þad ſem oſs veitter þu, enn hvad aa hvorium Degi, hofum ſtyggt Vellde þitt, minn Gud, minnſtu þeſs eige, Misverkinn øll gief kvitt, laat oſs ei Glæpa giallda, Giædſku ſtreymande Foſs, helldur virdſtu framhallda, Hiaalp og Naad ſamt vid oſs.

Lof ſie þier Fadiriñ frijde, fyrer þiñ Son ſem doo aa Kroſs, bleſsande Land og Lijde, Læſing Arvinnu upplaukſt oſs, fyrer Lijf og

Lucku-

Lucku alla, Laan, Heilsu, Vernd og Fie, er þu lierst oss til falla, æfinnleg Dijrd þier sie. So skal Sumarid enda, syn oss þig Naadugann, og virdstu oss Veturinn senda, vægann og farsælann.

Bænar Offur i Jñgaungu Vetrar, med sama Lag.

KOminn er kalldur Vetur, komdu til med oss Drottiñ miñ, Lijf vort Eign og Adsetur, aññastu Maña Skapariñ, Ofride, illum Dauda, Olucku Lopt-Flugum, Ovina ollum Voda, Jñra Mañs Sturlunum, Hwnare, Strijde, Hallære, Hardindum, dyrri Tijd, forda oss Fadir kiære, fylge oss Naad þijn blijd.

Gefdu oss goodann Vetur, gefdu oss hagstæd Vedrafoll, gefdu oss gott Adsetur, gefdu oss Þarfa Medol oll, aññastu Eckiur allar, aññastu Fodurlausann, annast þaa er þig kalla, annastu vanfærann, unn oss þitt Ord ad læra, unn oss ad fordast Last, unn oss i þier ad vera, unn oss ad leidriettast.

Blessa þu Bygder Manna, blessud Vel felli laat oss faa, blessada Brauded sanna, Blessun Guds Orda umm oss naa, blessa vor Brioft og Sinni, blessa vor Verk og Maal, blessa vor Bæa Kynni, blessa þu Lijf og Saal, blessa þinn Barna Skara, blessadu Menn og Hws, blessa oss og bewara, blessade Gud JEsus.

Herfveit af Tignar Trooni, trwlega laat þu giæta vor, sem oss ad ollu þioone, so alldrei gaungum nein Slisa-Spor, innri og ytri Fridur, Eining i hverri Stiett, halldist oss einig vidur, og allskonar Hondlan riett, geym oss vid Glæpa Follum, Grandi, Faari og Neyd, sijdann wr Eymdum ollum, i eilijft Sumar innleid.

Packlætis Offur i Utgaungu Vetrar, med sama Lag.

VEtur er enn a Enda, eiliift Lof sie þier Fadir kiær, þu lietst oss Lucku henda, og lagdir þad til sem þurftum vær, þu hefur allt vort Efni, annast vid Faari og Neyd, vernd-ad i Voku og Svefni, veitandi daglegt Br-aud, varnad Voda og Follum, Vedrum og Hungurs Pijn, afstijrt Stoor-Slisum oll-um, og stedad vel Borninn þijn.

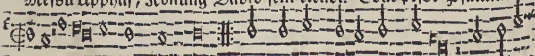
Enginn kann yfervega, alla Blessan sem veitter þu, Andlega og Stundlega, a þessum lidna Vetri nu, Lijf, Heilsa, Heill og Hagur, Næring, andleg good Kior, Framraas og Feidar-Dagur, farsældist oss i þier, þu geim-dir oss vid Grandi, gafft oss þitt Engla Lid, yfir oss varst vakandi, og verndadir alla Hlid.

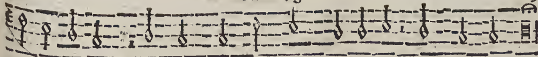
Packlætis Offrid þijda, þiggdu nu af oss aptur a moot, fyrir Ast og Asiaa blijda, oll Velferle og Naadar Hoot, einkum fyrir Son þin sæta, sendann til Lausnar oss, þu lietst hañ borga og bæta, Brotiñ vor oll a Kross, i honum allt hid Gooda, oss veitter O Drottiñ þu, þier giorum Packer biooda, þad er vort Offur nu.

Hvor kann ad tia og tijna, Tegunder þijn-ar Velgiordar, eda med Ordum sijna, alla Gnoott þinnar Myskunar? Auga þitt ad oss gaadi, Eyra þitt heyrdi oss, Hondinn þijn hialpa naadi, Hiartad gaf Astar Koss. O þu vor Hialpar Hella, Hyrder og Geimare, hier og uñ Eilijfd alla, æfiñlegt Lof þier sie.

A þeim almeñilega Fostu og Bæna Degi, sem eptir Kongl. Majest. Hañ. loflegu Skickun, halldast a aarlega, þann Fioorda Fostudag epter Paaska,

Messu Upphaf, Konung David sem kiendi. Edur þesse Psalmur.

mleg eg styggde hñ, mijn hroopleg Synd mier hratt i Bañ, mier hratt i Bañ.

O Gud minn, Gud minn, mig angrar þad, ad eg þijn Bod, og blessud Raad, beint yfirtrad, Heimsins Villia hylltist ad, hvad er forþient nema Vijtis Bad? Eilijfur Drottinn aumka þu þad, aumka þu þad.

Gief Raad, gief til Raad, Grædari minn, so giete sig bætt, og hrædt vidriett, þrælliñ þinn, hell þu mier i Hiartad iñ, heilogum Anda i hvort eitt Siñ, dijrdlegur heyr mig DRottinn minn, DRottinn minn.

Eia, Eia, eg var mig gled, af þvi nu, ad mijn Trw, hun fær sied, fyrir Saal mijna er sett i Ved, Sonarins Pijna og Daudi med, riettlega ber eg þvi roosamt Ged, rosamt Ged.

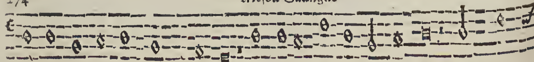
Eg finn, eg finn, i Heimi hier, Huggun þa, sem hondla ma, einginn af mier, Lyknar Brunnur og Lijfsins Kier, leyst hefur mig til Handa sier, þijde JEsu, þad þacka eg þier, þad þacka eg þier.

Lausnare minn, Lausnare minn, þu leidst a Trie, langa Neyd, og sarann Deyd, fyrir Synda Ve, Lof þitt alldrei ligge i Hlie, lati þad hvor Twnga i Tie, uñ allar Allder æ so sie, æ so sie.

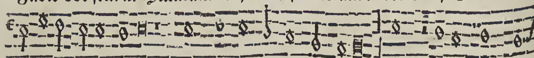
Par nærst: Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Sijdann snijr Presturenn sier frañ, Segiande: DRotteñ sie med ydur, etc. Collectañ eptir Gudspialla Bookinni, O Maduga Gud, Myskunsami kiæri Fadir, etc.

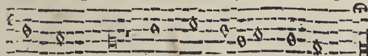
Pistilliñ Esaiæ 55. Leitid DRottinns medañ hañ er ad fiña, etc. A mille Pistils og Gudspialls syngist þesse þeñañ Psalmur.

Fadir vor sem ꜳ Himnum ert, oss hefur øllum boded bert, Brædrum

ad vera og bidia þig, Bæn vor því er þier þægilig. Hialp, so bidium af

Hiartans Root, Huglaust ei tali Twungañ fliot.

Helgist þitt Nafn, O Herra kiær, hrein Ord þijn gef ad høfum vær, og heilaglega lifum hier, lijka sem þijnu Nafne ber, vid Fals-Kenningu oss vernda þu, vieludu Foolke apt ur snw.

Til vor komi nu Rijki þitt, og halldist sijdann æfinnligt, sꜳ helgi Andi sie oss hiꜳ, sijnar Gæfur lꜳti oss sꜳ, brioot Diofuls Valld og Heipt i Heim, hlijf þiñi Christni fyrir þeim.

Verdi ꜳ Jordu Vilie þinn, eins sem ꜳ Himni sierhvort Sinn, hialp oss i Neyd ad hafa Þol, hlijdnum ad vera i Sæld og Kvøl, Hollds og Bloods Gyrndir hept og brioot, hvør þijnum Vilia giøra ꜳ moot.

Gief oss i Dag vort daglegt Braud, Drottinn bæt alla Lijfsins Naud, hlijf oss ætijd

vid Ofride, Upphlaupum, Soott og Hallære, so ad vier hofum vænañ Frid, Vijl og Agyrne skiliunst vid.

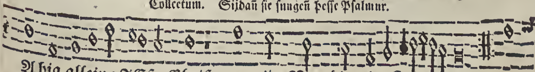
Forlaat oss vora Søk og Synd, so hun ei hrigge vora Lund, sem giarnañ þeim tilgefum vier, giørdu oss moot og styggdu hier, laat oss vid alla liwfa siaast, lifa i Samlynde og Ast.

Ei leid þu oss i Freistne inn, þa oss aasæker Ovinurinn, aa vinstre og aa hægre Hlid, hañs Svik ad standast veit oss Lid, med heilags Anda Himastod mest, og hreiñe Trw vidbwnir best.

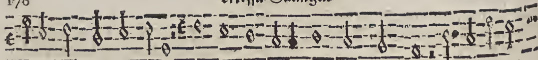
Fraa ollu Illu oss frelsa þu, faarleger Tijmar eru nu, leys þu oss fraa eilijfum Deyd, og hugga oss i sijdurstu Neyd, gief oss þa hæga Hvijldar Stund, Hønd þijn taki vid vorre Aund.

Amen, so verde, wtþijdest, ætijd styrk oss i Trwnne mest, so ad alldreie efum vier, um hvad nu hofum beded hier. Uppaa þitt Nafn og Orden trw, aller sijngium vier Amen nu.

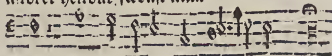
Þar epter sie pronuncerad Gudspiallid, Matth. 3. Capitula, Svo giøred nu verduga Avøxtu Ydraniñe, etc. Sijdañ, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Ad þvi endudu geingur Presturen i Predikunarstoolen, og wtleggur Pistilen, og strax þar epter les hañ af Predikunarstoolunum þa Bæn, sem til er giørd, ad hverre endadre, sijngest Litaniañ øll. Þar epter pronuncerar Presturen standande aa Knijaanum, fyrir Altarinu, Versen: Vier høfum syndgast med vorum Forfedrum, etc. med veniulegum Bænum og Collectum. Sijdañ sie sungen þesse Psalmur.

A þig alleina JEsu Christ, er mijn Von hier i Heime. Fraa
Hlijfd þijn giører mig hoolpeñ vijst, Himastod añari eg gleymi. og

Onduerdu var engenn sá, sem kvittad sái mig Kvolum frá. Kalla eg þig aldrei helldur fædast má.

á, Hiálp þinne lát mig HErra ná.

Mijn Synd er þwng, og þo miog mørg, þreinger þad Hiarta mijnu, frelsa mig vid þad Fáár og Sorg, fyrir þinn Dauda og Pijnu. Vid sialfan Fodur mig sátt ái gior, sem fyrir mig ei þyrmder þier, vid Synda-Klif. þvi kvittur er, Christe halltt nu hier, lijkt sem þu virdtest lofa mier.

Giefþu mier JEsu Grædari minn, gloøande Trw og hreina, so ad eg Náád og Sætleik þinn, sanulega mætti reina, ollu framar ad elska þig, og Náungann sem sialfann mig, ad Framfør mijn sie fridsamlig, forda mier Heliar Stig, lát Diøfla Gyrnd ei gledia sig.

Heidur sie Gude á Himna Tron, hærstum Fodur alls Gooda, og JEsu Christ hans sæta Son, sem leyste oss frá Voda, helgum Anda med sama Sid, sem ætijd veiter Christnum Lid, ad Ást og Trw oss auki vid, i þessa Heims Tijd, sijdar eilijfann eignunst Frid.

Hier epter snijr Presturenn sier fram og blessar yfir Søfnudenn, med veniulegre Blessan.
Epter Blessan má syngia þennann Psalm.

O vier Syndum setner, med sarlegt Glæpa Strijd, þar inne vier erum gietner, og fædder hveria Tijd, leidde yfir oss alla, þa Eymd og stooru Neyd, ad vier yrdum falla, i þann eilijfa Deyd. Kyrieeleison, Christeeleison, Kyrieeleison.

Ur þeim Daudans Drooma, dugdu enginn Verk, oss aptur burt ad koma, um Of var Syndenn sterk, eñ þad vier leystir yrdum, og er þad Trwann mijn, Guds Son hlaut þa hordu, Heliar lijda Pijn. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Ef komeñ ei Christur være, kiærstur i þennann Heim, og ecke a sier bære, Eymd i Mañdoom þeim, nie vegna vorra Synda, vilingur Lijfid mist, vier hefdum verid an Enda, æ fordæmder vijst. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Soddañ mestu Milldi, og miwka Fodurs Naad, sem utañ alla Skylldu, oss hefur Gud tiad, i Christo Syni sijnum, er sig liet negla a Kross, til hardrar Heliar Pijnu, eñ Hi-

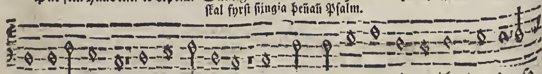
alpar

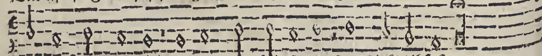
ealpar ollum oß. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Þad skal oß hughreysta, moot hverre Synd og Deyd, og Ottast eingañ Neysta, af illri Vijtis Neyd, Þvi Skom̃ og ollum Skada, skylder erum nu frä, fyrir Blood JEsu bleßada, vors Brooders Himnum ä. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Þar fyrer þraatt skulu losa, og þacka aller Menn, Fodur og Syne ä ofann, og Anda helgum senn, og bidia hann vilie oß vijkia, Vielum Diofuls frä, so hann meige oß ei svijkia, Guds sæta Orde frä. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Þar sem halldenn er Aptan Saungur edur Kvolld Predikun, ä þessum Deige, skal fyrst singia þeña Psalm.

Ef Refsing rietta, raung Verk vor hitta, hvor stendst so strijda, Stroffunar Kvol ad lijda? Hefndar Hrijsid reida, hradt kyñi eyda, Bygd Heimsins breida.

Siea þvi Vægd vorum, Vondsku Hæattum stoorum, og leat Rietti lijka, Lijkn þijna fylgia rijka, samt mea sæt blijfa, Sekt Heims ad hlijfa, Art þijn eilijfa.

Heim-

Heimsins heills Smidur, hvi ertu so reidur, Ormum Ohreinum? Efne vort vier greinum, Kveik spillt, Mor Molldar, og Myrkur Verralldar, Fet-Torfa Folldar.

Fedra Sekt forna, fleckar oss borna, veikann vorn Huga, Viel Hollds vors þræbuga, Manns Neyd so siwkri, Sioon þijn adhiwkri, med Myskun miwkri.

Læt Christs Korvnu, Kross, Nagla og Pijnu, Bond, beyskañ Dauda, og Blooded hañs hid rauda, midt mille standa, Mergdar vorra Synda, og Handar Hegnanda.

Gøfugt Guds Smijde, Glotun ei nijde, Lausnar Pijsl kioosa, læt ei vera Gagnlausa. Dijrst Vatn og Dreyre, Drottens Brioosts hier vere, Lausn Synda Saure.

Heill þa helgasta, halldast lættu fasta, oss christnum ollum, æ þig nu af þvi kollum, Eirn Gud og Þrenne, i Hætignenne, Heims HErra sanne.

Hier epter skal sijngia þennann Psalm, med Lag, Nu bidium vier Heilagann Anda.

HEilagañ Anda ækollum nu, og bidium hann helst uñ rictta Trw, ad verudi oss og geyme, uñ Æfe vora, og wr aumum Heime, i Fride læte fara, Kyrie-eleison.

Þu helgasta Lioos, upplioома oss hier, ad alleina JEsum þeckium vier, hiaa þeim Lausnara vorum, þat oss blijfa, sem fylger oss ad forum, i Fodurland eilijfa, Kyrie-eleison.

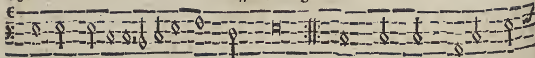
Þu sæta Ast, send oss þijna Nææd, so uppkveikist i oss Kiærleiks Dææd, ad af Hiarta hreinu, hvør odrum uñi, i Samlynde einu, og Frid blijfa kunne, Kyrie-eleison.

Þu hærsta Huggun i allri Neyd, hiælp oss so ei hrædunst Smææn nie Deyd, og Trw alldrei bresie, i vorum Huga, nær Ovinur veste, vill oss yfirbuga, Kyrie-eleison.

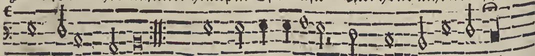
Sijdañ geingur Presturen i Stoolen, og predikar wt af tilsettu Evangelio, Matth. 3.

Epter Predikun lesest Bænen, eins og i Hæmessuñe. Sijdañ ſe ſungeñ ſw ſtutta Litania, Tak af oss ſæte HErra, etc. med Peninlegum Versum og Collectum, þar uppæ fylger Blessuneñ, og sijdañ Exitus, Mysiuna oss O HErra Gud, ut supra. Edur þesse eptersylgiande Psalmur.

Or

A Gud alleina, eg hefe sett mitt Traust. Ønd, Lijf mitt, Æru, og
Hañs Ordid hreina, mier hiaalpar Efa laust. Allt hvad æhrærer, þad

Aform eg þier fel; Gief og giøre færa, þier Gud Immanuel.
unter þu mier vel,

Hvad Satans snaru, Svik hafa rænt fraa mier, i JEsu klaaru, Undunum lagfært er, vijst vil þvi giefa, i Valld þitt JEsu mig, þu ert aan Efa, mijn Ast Oraskañlig, medañ maa eg lifa, mier une eg vjd þig.

Þier laat mig þioona, þu miñ HErra og Gud, Trw Hiartans hreina, hafande um̃ þijn Bod, nær Heimur hatar, hrekur og stuggar vid, og Eymd eg rata, mier auktu Þolgiædid, fra Glaum þeim er glatar, þu greid miñ Veg, eg bid.

Þu mig hughreyster, i hvørskyns Sorg og Neyd, sem so dijrt leyster, med snarre Vijnu og Deyd, ad audnast meige, mier i þier Hug-gun best, og miñast eige, mitt Angur Sorg nie Brest, þa sætt Lof segie, og sijng med Eng-la Raust.

O JEsu froome, mijn einka Roosemd, ve-it, ad eg ei kome, i Ovinaña Reit, leys mig fraa Mædu, og med þier leid þu heim, send Hiaalp af Hædum, þa hiedañ fer og geym, og gled med Giædum, i Guds Jerusalem.

Þar þa ad blijfa, hiaa þier med Vegsemd hia, og Dijrd eilijfa, med Engluin Drotteñs sia.

sa. Lææt mig og læra, ad lifa i Eymdar Dal, so heppnist ad heyra, þitt hijrlegt Altar-Tal: Kom Barn mitt kiæra, i Kongsins Brwd-kaups Sal!

Einn Bæna Lofsaungur i allskyns Neyd og Offooknum Christneñar, og einkanlega i moot Tyrkianum, hvern Ungdoomurinn ætti liika ad læra og ydka, so ecke falle wr Miñe, þad Ran, sem skiede hier i Lande, af Tyrkians Ahlaupum, Año 1627. Maa siingia stundum pro Exitu á Bænadøgum, epter þvi sem Tijdeñe hagar.

Eilijfe Gud vort einka Raad, eiñ Fadir og vor HErra. Lijknsamur oll Christneñ bidur uñ þijna Naad, ansiadu Hørmung vora.

til vor lijter þu, Løstu vora so þeckinum nu, og kyñum Ydran giøra.

Syndgast høfum þier miøg á moot, margvijslega uñ Æfe, med Drambe, Hatre, Heipt og Bloot, Heims Gyrndum og Saurlijfe, Fie-Draatt, Agyrne, Fals og Ploog, framed høfum med Lygd og Roog, ei fiñst sáá Aumum blijfe.

Helgust Ord þijn vier høfum smaad, høfundum þau ad geyma, Astverka þiña ecki gaad, yfer oss vard þvi koma, Vøndur þiñ stoor og Hyrting hørd, hvar med þu straffar þijna Hiørd, á þessum efsta Tijma.

Miklar Sootter i mørgum Stad, Mañ-Fiolda stooran deyda, Dijr-Tijd geingur og Aureigd ad, aumlega Foolked neyda, Tyrkians Ofrijke arfram ser, ausæker opt med grimmum Her, og kieppist Christne ad eida.

Enginn Madur þad þenkia mat, þiñ Vond rænglega hliootum, forskulldad hefur Hyrting þar, hvor vor med Syndum liootum, sw Refsing þijn af riettum Doom, Rainglæti voru makleg kom, þvi Vod þijn jafnañ vier briootum.

Af þvi vor Fader eiñ ert þu, ei vilium frat þier falla, helldur eftaust af Hug og Trw, Hiaistod þijna ákalla, flya til þijn med fullri Von, forsmat þu alldrei vora Boon, þu verndar þijna alla.

Sæte HErra, þijn Giædska good, gleymte ei Christne siñe, vernda oss þijna veiku Þiood, vor Eymd sie þier i Miñe, ei duga Vopn vor, Afl nie Strijd, ef þu veiter oss ecke Lid, so Tyrkiañ sigra kyñi.

Þu hefur frelsad Fordum Tijd, Foolk Israel wr Voda, þa Oviner uppvsktu Strijd, ætludu þad ad deyda, Josua, David, Ezechia, og fleyrum veitter Lidsemd þa, sem Ritning vottar vijda.

Eñ þa Lydur þiñ ysde þig, med allskyns Syndum sijnum, heidrudu Skurgod-Heidinlig, hafnande Lærdoom þijnum, þa braust Her-Foolk at þeirra Lønd, þyrmde eingu med grimre Hønd, sloo þad med allskyns Þijnum.

Ef þeir snerust aptur til þijn, þa Anaud þolldu mesta, og gyrntust Hialp af Hiarta sijn, Hiaistod liest þa ei bresta, þu leyster þa af þwngre Kvøl, þeirra Ovine sloost i Hel, Foolk þitt fieck Huggun besta.

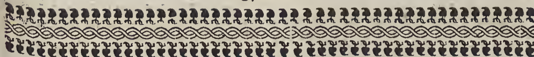
Kiære Fader þig køllum ar, Kvøl hormuleg oss græter, hialpa oss eingiñ añar mat, utañ þu Herra sæte, fyrergief þu oss alla Synd, Ovina Vallde frar oss hrind, Neyd vora Nad þijn bæti.

O Gud vor Fader eilijfe; a vorar Bæner heyrer, kom nu til Hialpar Christniñe, kvitta af Offsoknum giører, fyrer JEsum Christ þiñ sæta Son, sem oss forþiente Naudar Von, Hlijfd og Hiaistod oss veiter.

O JEsu Guds Son Eingietiñ, ei gleym oss Christnum þijnum, fyrer Hattign og Heidur þiñ helgañ Mañdoom og Þijnu, fyrer þitt Blood og dijrañ Deyd, O Rotteñ leys oss af allre Neyd, og frar grimum Ovinum.

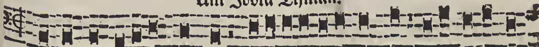
Heilage Ande HErra Gud, af Hiarta at þig køllum, wr hættum Kvølum, Hrygd og Neyd, hialpa oss Christnum øllum, Ovine vora yfervin, uppliss og blessa Lijdeñ þiñ, so alldrei frar þier føllum.

O Þreñing heiløg, HErra eiñ, hugga nu Christindoomeñ, Gud Fader Son og Ande hreiñ, ei lat oss hrædast Heimeñ, þa vier skilium vid þetta Lijf, þijn Nad og Myskun sie vor Hlijf, um Allder Allda Amen.

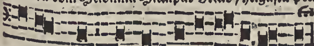

III. Nockrer Hymnar, Psalmar og Loffsaungvar, a þeim sierlegustu Hatijdum, lijka a Kvølld og Morgna Utann Kyrkiu sem Innañ.

Um̃ Joola Tijmañ.

Nu kom Heidinna Hiaalpar Raad, helgasta þetta Meyar Saad, undarlegt virdtist

ollum Heim, ad Gud villde so fædast þeim.

Ei af Holldi nie Bloodi Mañs, helldur Guds Krapte og Anda hañs, ORD Guds eiñ Madur ordiñ er, Avørtur Lijfsins bloomgast hier.

Lijf eiñar Joomfrwr Oliett var, Okreinkt ad Meydoom Pwngañ bar, af Dygdum̃ lioomar eins og Sool, og var Gud þa i sijnum Stool.

So geck hann fram̃ um̃ Svefn-Hws sitt, sem var kongleguṁ Sooma prijdt, sialfur Gud og einn sannur Mann, sijna Leid fws ad ferdist hann.

Af Fødurnum wtgenginn er, aptur til Fødurs hiedann fer, allt til Helvijtis ofann stie, upp þadañ a Guds Hasæte.

Fødurnum jafn ad ølln er, a sier Hollds Sigur-Merke ber, leggiande a sitt eiged Valld, Symder

vorar og veika Holld.

Lioomar nu Jata Lausnarans, Lioos niitt giefur oss Rootteñ hañs, eckert Myrkur þad kefia kañ, Christiñ Trw bijr vid Lioosma þañ.

Hærstum Gudi sie Heidur og Dijrd, hañs Syni Lof og Packargiord, He'logum Anda sie æ og nu, nuñ Allder Allda Wirding sw.

Añar Psalmur, uñ Holldgan og Hijngadkomu Herrans Christi, med sama Lag.

Aff Adam er uñ allañ Tijd, at vorn Holld: Bolvan strijd, til Dauda Sail og Andi er sair, sakslaust eckert at Mañi var.

Oss hafdi sangad Ogna Neyd, yfer oss rijkti Synd og Deyd, i Fordæmingu fiellum vier, sañst eingeñ Boot hiar nockrum hier.

Pa leit Gud yfer allt Kyn Manns, ef nockur giørde Vilia hañs, hañ villdi eiñ sier hollañ fa, holldlega Meñ alleina sa.

Pvi Lijf og sannlegt Sakleise, Sæmd og Upprunna-Riettlæte, i Adam høfdum aller mist, af hverium komnir vorum vijst.

Pa hañ so leida Løstu sañ, Lækning eingva nie Hiaalpar-Mañ, ut sijna sstooru Elsku leit, ad øll hañs hielldist Fyrirheit.

Mælti: eg vil mysskuna þeim, miñ Son wtgiefa fyrer Heim, ad Heill þeirra og Hiaalpræde, Huggun og Saalar Lækning sie.

Abraham og Afkvæmi hañs, og David soor þañ Eyd til Sañs, þann Soniñ hiet ad senda þeim, sem leisti allann Lijd uñ Heim.

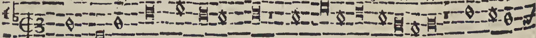
Spamøñum var sw Vitran giørd, vijda wtbreiddust þeirra Ord, Fiølda Konga og froomann Lijd, fijsti þar epter langa Tijd.

Lijkamlega sem lyste þaa, lijka þo hann ei mætti siaa, þa Trw høfdu þo i Hiarta traust, hañ munde frelsa þau Efalaust.

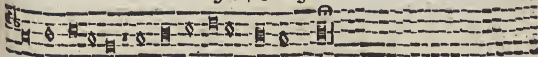
Sem komid var þeim Alldri ad, af hvørium Jacob hafdi spaad, Davids Ætt-Manne einum þa, er trwlofud Mey Maria.

Af hennar Meydooms hreinu Bloode, himneska Guds Krapturinn goode, skoop Barn helgasta Heimi i, Hiaalp, Naad og Myskun er hiaa þvi.

O JEsu Lijfs Avøxtur hreinn, aun Synda ert þu getinn einn, veit þu oss Blessan, Heill og Hlijf, himneska Dijrd og eilijft Lijf.

Skaparinn Stiarna Herra hreinn, hvør trwudum ad lijser einn, Christe sem all

allann leystir Lijd, lijknsamur vorum Børnum blijd.

Mæddi þik Hug, sw mesta Neyd, ad Mañkyn fiell i eilijfañ Deyd, vesæla leystir Verolld þa, Vægd og Lækn.ng lietst auma fai.

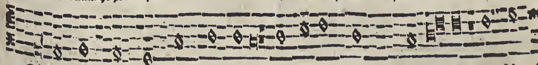
Þa Kvolldi Heims var komid nær, kom af Salnum Brwdgumi skiær, af Jomfrwr Lijfe sa Herra hæar, helgust Mooder var Meyan klaar.

Þañs dijrstu Valldi hneigia sig, Hnie allrar Skiepnu audmiwklig, æ Himne, Jordu og Helvijte, þañs Vilia ollum blijdenn sie.

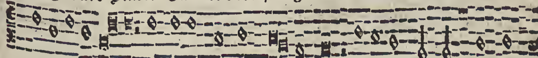
Allt hefur hañ med Ordi skapt, Edli giefur þvi Lijf og Krapt, epter sijns Vilia Setninge, so hann af ollum þecktur sie.

Helgaste JEsu heyr oss nu, Heimiñ ad dæma kiemur þu, vardveittu oss ai allri Tijd, illgiarna Diofuls Vielum vid.

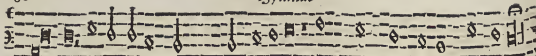
Gudi Fodur og Syni sie, soñ Dijrd, Heidur ad Eilijfu, og helgum Anda sem huggar traust, hvad uñ Alldir sie endalaust.

Af Fodurs Hiarta Barn er borid, eingietiñ Guds Son er þad, ad Upp-

hañ er tilkiorid, ad veita Heimi Lijf og Nend, i ollum Hlutum allt hañ

jatum, i Gledi og Hrygd þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

Mey sw heiløg vijst mun vera, Mañ slijkann i Heiminn bar, hvør kann skilia og kuñgiøra, Kraptur og Naid sw hvilijk var? Syni og Moodur mesti Heidur, gafsti af Hæd, þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

Walld og aller Englar biooda, ædst Lof Fødur Himnum ai, so skal og af Hiarta hlioøda, Heimur uñ Guds Elsku þai, mestu Milldi, veita villdi, gaf siñ Son, þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad E.

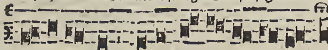
Uñ þañ Spaimañ aller segia, ad hañs Komu gyrntust siai, hverra Osk og Hiartans Trega, heiløg Ritning miñist ai, hvenær Heime, Heill sw kiæmi, sem feingum nu, þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

Elldri Meñ og Yngri lofid, ætijd Gud med Hug og Raust, Jñgaung Himna opiñ hafid, og erud kvitter Efalaust, vid Eymd stærsta, eignist hærsta, Dijrd og Naid, þvi Gudi sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

O ad vier þa Elsku þecktum, Oforskuldad Gud oss gaf, ad hañs Bod og Vilia vøktum, vorum Syndum lietum af, i Lijfe og Dauda, DRottne hlijda, hann hiailpe oss og hønum sie, hærst Lof, Heidur ad Eilijfu.

Christur allra Endurlausn og Von, af Fodur Guds Eingetiñ Son, fyrer Upphaf

eiñn fæddist hann, framar þad enginn segia kann.

Geiste

Geisle Fødursins ertu og Lioos, eilijf Von øllum siefeñ oss, giættu blessadur ad Bænum þeim, bidur þiñ Lijdur uñ allañ Heim.

Miñstu, eflande Aundu Frid, ad Saker vor i fyrre Tijd, af hreiñe Jomfrw hijngad barst, Hollds Mynd vorre þu skrijddur varst.

Hætijd vottar hier þesse þad, hvert Ar kiemur oss eitt Siñ ad, øllum Heime ein Hiælpeñ trw, af Hæsæte Fødurs varst sendur þu.

Himineñ, Jørd og hier med Sioor, hvør Skepnañ i þeim smaa og stoor, fagnande sijnge sætlegt Lof, ad Son siñ Gud i Heimiñ gaf.

A Fædingar Hætijd ad færa þier, Fagnadar Lofsaung skylldugt er, oss, sem hefur þu biargad best, med Bloode þijnu endurleyst.

HErra JEsu þig heidrum vier, hver af Meyuñe fæddur er, med Fødur og helgum Anda, øllu stioornande aan Enda.

Einn Lof-Saungur med sama Lag.

FØdursins Tignar lioomande Lioos, af Lioosi Lioosid færdir oss, Lioos Lioossins og Bruñur Byrte kiær, byrtande Dageñ Dagur skiær.

Oss upplijsi hin saña Sool, sem æfiñlega lioomar vel, og Guddooms Anda Geyslañ siñ, giefande i vor Hiørtuñ iñ.

Fødur þig nefnum fegner vier, Fødur, hvørs Dijrdeñ eilijf er, Fødur, sem besta Blessan gaf, Byrdi Synda oss liette af.

Athæfe heilagt efle saa, Ædi Diøfulsins hrinde fraa, og Þrautir allar þverri braadt, Þoliñmædiñar styrki Maatt.

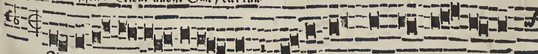
Huganum raade og hegde nu, i Hollde skijrlijfu byggi Trw, Astseme Trwar audge Sail, ecki kuñande Flærd nie Tal.

Christur veri vor Sadning sæt, sie Trwan og vor Dryckian mæt, Tallans sw Andans Giøfiñ good, gledie mest jafnañ christna Þiood.

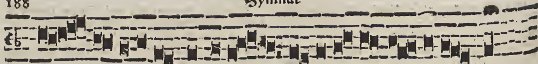
Daguriñ lijdi oss allvel af, Ydran lijk sie vid hañs Upphaf, Middeige Trwiñ myndist vid, Merkingar Hwmsins fordunst Sid.

Færist Daguriñ fagur uñ Heim, fylgium Lastvarir Skilning þeim, med Fødur Sonuriñ allur er, allann Fødur hefur Ordid i sier.

Gud Fødur allir heidrum hier, hañs einka Son og dijrkum vier, med Huggaranum ædstum Anda, allsvalldanda Gud aan Enda.

Jatte þad allur Heimur hier, Hiælprædi Lijfsins kom - ed er,

O · vinarins þa Anaud þver, Endurlausniñ vard opinber.

Esajas hvad ordti fyr, af Meyuñe fram̃kom þar, Engill DRottins þañ Bodskap bar, af blessudum Anda fullgiørt var.

Af trwndu Sæde Maria Mær, medtook Ordid DRottni kiær; hvørn allur Heimur ei halldid fær, hañ bar i Liife Meyañ skiær.

Bloomgast Root Jesse saña sw, so einniñ frioosgast Vøndur nu, Avørtiñ tiede Oliett Frw, Obrugdiñ Mey var Mooder þo.

J Jøtu liet sig leggia þañ, sem Lioosid øllum fyrstur sañ, med Fødur skapade Himna hañ, hvørn Mooder Reifum vafde Mañ.

Hañ sem Løgmaalid Heimi baud, hvør einniñ setti þau Tiju Bod, einn Madur sialfur giørdist Gud, giekk under Løgmaalsins Anaud.

Adam saurgade elldri flest, Adam nije þad þvodi best; Metnadur hiñs hvad læckade vest, hoof Lijtelæti þessa mest.

Veittest øllum Lijf, Lausn og Trw, lideñ Moott, sigradur Daude nu. Kom hijngad Þiood, so trwir þu, ad Gud fæddi Maria Jomfrw.

Dijrd verde jafnañ DRottiñ þier, sem af Meyuñe fæddur er, med Fødur og helgum Anda hier, hiedañ af og um̃ allar Allder.

Eñ þa eiñ Lofsaungur, med sama Lag.

ORD Himneska wtgiekk til vor, af Fødur fyrr sem gietid var, hvør Sonur oss til Hiaalpar foor, Heimur þa efra Alldur bar.

Lijs upp þu DRotteñ dapra Lund, i Daad Astar þiñar verdi brend, ad allri mætti sviptast Synd, Sañleiks Ord þijn þa verda kiend.

Alla ad dæma apter ser, engeñ Hugur þig dulid sær, Afbrot ressands riett sem ber, riettlætum hlijfir Kongur kiær.

Vægd siaa oss um̃ þad Gialld og Grand, sem Greidsla er makleg vorri Synd, med Helgum þijnum a Lijfsins Land, leid þu oss prijdda þiñi Mynd.

Søm̃um Fødur og Syni mest, sie Lof, Dijrd, Heidur, Velldi traust, og helgum Anda sem huggar best, hvad um̃ Alldir sie Endalaust.

Añar Lof-Saungur, med ſama Lag.

AF Fodurum̃ Son Eingietiñ, i Heim oſs fæddi Jomfrwiñ, Skijrn med Kvøl ſiñi helgar hañ, hvørn eiñ ſo fæder chriſteñ Mann.

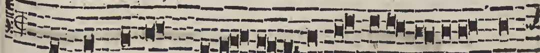
Hærſtur Guds Son af Himnum ſtie, Hollds Mynd ſkrijdde ſig Mañlegre, Skiepnn med Dauda Frelſe fañ, Fognud Lijfs eilijfs øllum vañ.

Lauſnari vor þad þyggium vier, þijn Naad yfir oſs komi hier, i Hug vorn gief þitt helga Lioos, hreina Trw þar med auk i oſs.

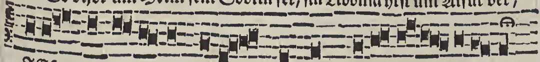
Vor DRottiñ jafnañ vert oſs hiaa, Villu og Myrkri frels oſs fraa, af oſs Saur allra Synda þvo, Saal vorri veittu Lækning ſo.

Þañ adur komiñ vitum vier, Verølld ad dæma aptur ſer, Kougur vor þijna vallda Þiood, vernde þijn Naad og Milldiñ good.

Heidur, Lof, Dijrd ſie Herra þier, af hreinne Mey oſs fæddur er, med Fødur og helgum Anda, nuñ allar Alldir an Enda.

So vijdt um̃ Heim ſem Sooliñ fer, ſiñ Liooma ytſt um̃ Alfur ber,

JEſum eiñ HErra jatum vier, ſem Jomfrw Maria fæddi hier.

Heims Skapari og HErra eiñ, Hollde klæddeſt ſem annur Sveiñ, ſo leyſte Holld med Hollde hreiñ, ad Hiaalplans ei være Madur neinn.

Hrein Moodir medtook helgaſt Bloom, himneſk Guds Naad til heñar kom, Lijf Jomfrwr bar þann Leyndardoom, lijkleg var ei ſu Gaaſa froom.

Meyar Hiarta Hreinlijfi prijdt, hier vard Guds Muſteri nijtt, um̃ Hollds Tilverknad hrein og kvitt, hun gat af Ordi Barnid ſitt.

Sæl Maria fæddi Soniñ þañ, ſañaſt Gabriels

Ord

Ord sem han, i Moodur-Lijfi Lausnaran, luktur Johannes þeckia kann.
Hærsti Kongur i Heye lá, hafnade ecki Stalle þa, litla Mioolk þyggur sialfur sá, sem sedur einum Fugla smá.
Af þvi fagnar øll Himna Hyrd, HErra þeim syngia Englar Dijrd, gløggt byrtist þeim sem gey mdu Hiørd, Gud og Skapari alls á Jord.
Heidrum med Munne, Hug og Trw, HErrann oss fæddan af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, án Enda halldest Lofgiørd sw.

Lof-Saungur wt af Fædingu Christi, eptir Gudspialls Historiunne.

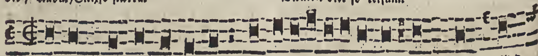
Ton, J Dag eitt Blessad Barnid er.

HAtijd hærst er halldenn sw, Himna Kongs Tilkoma, af Meyar Lijfe Lausnarinn nu, liet sier Fæding sooma, datsamlegur er Sveinenn sá, Sæmdum prijddur mest sem má, i Manndoomlegum Hætti, allt er hønum Ônijtt hier, eingum vinst ad segia frá, hans Guddooms Dyrdar Mætti.

Guds Son kom af einne Mey, eins og Roos ber Lilia, Mann Natturann orkar ei, Atburd þann ad skilia, af Frw Mariu fæddur er, þann fyrir Upphaf jafnan vier, Skapara Heims og Herra, Moodur-Brioost hann metta hier, Mioolk Skijrlijfis, sem þo ber, Alldur, Eilijfd stærra.

Soolinn skijn i gegnum Gler, og giørir ei Spilling neina, fyrir og eptir Fæding er, ospillt Meyann hreina, sæl var hun sem Sæmd þa fieck, ad soddann Barni Oliett geck, og Gud i Heimenn fædde, heppinn Brioost Þreningu þeck, þann til lietu Mioolkur Dryck, sem sialfann Gud vel sadde.

Hyrdar vøktu heila Nott, Hiardar sinar giæta, Engell Guds þeim byrtest braudt, bodar Glede sæta: borenn er Kongur Himna hreinn, i hordum Stalle liggur Sveinn, vafinn i vondum Reifum, sá er DRotten Engla einn, Adams Barna sinst ei neinn, hvørs Vænleik vier so leifum.

ei halldid fær, hañ giordest Madur Guds Son kiær.

Sonar Guds en saña Trw, Synder Veralldar leyste nu, hier med veitti, Heiløg Frw, hrein Mey ofleckud værir þu.

Milldasta Guds Moodir hrein, medal Kveña ert blessud ein, barst i Heim þañ sæta Svein, sem græder øll vor Andar-Mein.

Gud vorn Fødur heidrum hærst, hañs Syne JEsu Dijrd sie stærst, og heiløgum Anda nærst, eilijft Lof sie þier Preñing ædst.

Uñ Holldgan og Fæding HErrans Christi, wt af Gudspiallsins Historin. Med Lag: Hatijd hærst er halldiñ sw.

JOmfrw Maria Oliett var, at Augusti Tijma } Heitiñ Guds og Helgar Spair, hlutu fram ad koma, af Keysaranum wtgieck Bod, uñ allañ Heimeñ skyllde Þiood, sig Skattskrifa lata, hvør Mann svor ad hallda þad, heim at siñ Fædingar-Stad, Hlijdne hønum ad jata.

Joseph wt af Nazareth, at Galilæa Lande, i þa Borg Bethlehem hiet, bradlega farande, þvi af Davids Ættum var, atte hañ ad biooda þar, Skatt-Skylldu arsetta, og med hønum Maria, Mey hafde sier fastnad þa, ad Barne Olietta.

Toakst so, heñar Tijme var, Tøf medañ þar hafde, fyrsta Son siñ fædde þar, Føtum sijnum vafde, i Jøtuna hañ hneigde þa, þvi Herberginum var vijsad fra, þwng var Fatækt þesse, fyrir oss þolde Frelsareñ, uñ Ellefu Areñ þreñ, og endade a Krosse.

FiarMeñ voru i somu Sveit, sem vøktu uñ þær Nætur, hielldu sinne Hiørd at Beit, HErrans Engell mætur, til þeirra kom, so Byrtu brá, blessadre i krijngum þa, af þvi Hrædslu hlioota, Engell kvad: Ei ottist þier, ydur eg stooran Føgnud ber, øll Þiood at þess ad nioota.

J Dag fæddest ydur i Heim, Endurlausnarenn transtur, i Borg Davids Bethlehem, boreñ er Herrann Christur, gaunged nu i greindañ Stad, gief eg ydur Merke þad, þar skulud þier fiña, reifad Barn i Jøtu lagt, einga hefur Heims Hoffrakt, at sig took Eymder sinna.

Ad þeim Engle epter þad, otal Himna Sveita søfnudust i sama Stad, sætt Lof Gudi veita,

ſungu Gude aa Himnum hærſt, Heidur, Lof og Dijrd ſie ſtærſt, um̄ eilijfar Allder, Fridur aa Jørdu jafnan̄ ſie, Fognudur med Man̄kyne, og heiløg Trw ad halldeſt.

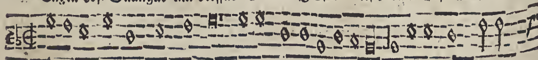
Enn ſem fooru Englarner, upp til Himna þadann, Fiaar-Menn ſøgdu, ferdunſt vier, fram̄ til Davids Stadar, Atburd ſkulum þan̄ ſiaalfer ſiaa, er ſeigia liet oſs DRotten̄ fraa, og þar er tilfallen̄, komu fram̄ og feingu ſied, Frw Mariu og Joſeph med, og Barnid lagt i Stallenn.

Þa nu høfdu þetta ſied, þadan̄ af kun̄giørdu, Atburd þan̄ og Orden̄ med, er af þvi Barne heyrdu, hvør Man̄ ſem̄ þvi heyrde lijſt, af Hiardar Møn̄um ſootte vijſt, undarleg ſw Saga, Ordin̄ þeſſe øll ſier hiaa, ørn vardveitte Maria, og ſette ſier i Huga.

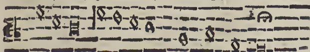
Hyrdar geingu glader heim, Gud heidra og loſaad Saan̄leik allan̄ ſynde þeim, ſem aadur heyrt haſa. Chriſten̄ Þiood med Þackargiørd, þyggi JEſum boren̄ aa Jørd, og hønum hlijda ſkyllde, hven̄ er nu Bleſſan ſtoor, ſem baud oſs Gud og fyrre ſoor, af ſinne Aſt og Millde.

O vor Herra Jeſu Chriſt, oſs i Man̄doom boren̄, þu hefur allan̄ Lijd þin̄ leyſt, til Lijfſins aadur kiørenn, opna vor Hiørtu, ad vier nu, Ord þijn geymum med riettre Trw, hvar med hier aa Jørdu, Endurfædder eignunſt vier, Arf Himna med ſiaalfum þier, og bleſſud Børn þijn verdum.

Engla Lof-Saungur um̄ bleſſad Barned JEſum. Af ødrum Capitula Lucæ.

Ofan̄ af Himnum hier kom eg, hef eg Tijdenden̄ gledeleg, Tijdende good vil eg

ydur tiaa, trwa meiged þier vijſt þar aa.

Eitt

Eitt Barn er ydur borid og skeinkt, siv blessud Mooder Oforkreinkt, fæddi ydur þad frijdast Jood, fagne og gledieſt Hiørtun good.

Sa er hiñ hærste HErra Gud, sem hialpar ydur i allri Naud, Endurlausnare ydar kiær, af øllum Syndum frelsad fær.

Hañ giefur ydur Glede þa, sem Gud hefur tilreidt Himnum a, ad eilijft Lijfed eirneñ þier, eignast mættud, lijka sem vier.

Til Merkis munud þier fiña þetta, miooa Jotur og Reifar lietta, sa Heimi øllum hialpar vidur, hañ er þar lagdur i Stalliñ nidur.

Þvi gledium̃st vier nu gooder Meñ, og gaungum þar iñ aller señ, og skodum hvad oß Skaparen mætur, Skiepnum sijnum hier veitast lætur.

Hygg ad mitt Hiarta og hyrf þar a, hvad i Jotu liggur: Hvor er sa? Þad er so miøg blijdt Barnkorn eitt, af blessudum Fødur giefid og veitt.

Ver vel komiñ þu Giesturen millde, oß auma ei forlijta villder, i Utlegd til mijn ert komiñ hier, alldrei fæ eg fullþackad þier.

Þu sem ad giørder Himna og Haudur, hvar fyrer ertu so ordeñ snaudur? Þu lætur þetta lijka þier, ad liggia a stirdu Heye hier.

Þo Verolld sie bædi vijd og laung, ad vijsu er hun þier Sæng of-þraung, og ei þess verd þo være hun full, med vænar Perlur og besta Gull.

Þijn Silke-Sæng og Flugel frijdt, eru fauer Klwtar og Hey Oþijdt, þad var þitt Skraut og Skarted stærsta, þu sem situr a Himne hærsta.

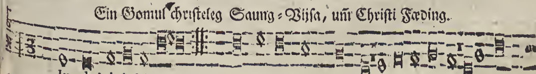
So lietsiu DRotteñ lijka þier, þiñ liwsa Sannleik ad sijna mier, ad Audur Heims og øll hauns Mekt, i Augsyn þiñi sie ecke þeckt.

Gr rdarliñ bid eg þig goode þess, þu giører þier bæde Sæng og Sess, ad hvijla i Brjooste og Hiarta mier, so hiedañ af alldrei gleymi eg þier.

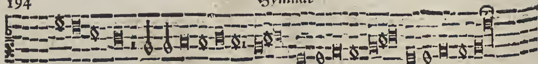
Af þvi vil eg af Elsku Grund, ætijd fagna a alla Lund, og sijngia Lof med sætum Ton, sialfum Fødur fyrer sinn Son.

Heidur sie Gudi a hærsta Tron, hañ hefur giefid oß siñ Son, Englaña sijnge Fylking frijd, fagnurt Lof Gudi um̃ allañ Tijd.

Ein Gomul christeleg Saung-Vijsa, uñ Christi Fæding.

In dulci iubilo. Liggur Oß vors Hiarta, in præsepio, skijn sem
Glader sijngium so S Soolen

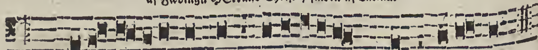
Soolen biarta, Matris in gremio. Alpha es & O. Alpha es & O.

O IEsu parvule, Hugurenn hꝏ þier sie, styrk þu oss i Siñe, O puer optime, med allre Giædsku þiñe, O princeps gloriæ, trahe me post te, trahe me post te.

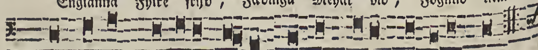
O Patris charitas, O Nati lenitas, Vier Daudañ hefdum fenged, per nostra crimina, hañ hefur oss uñigenged, cælorum gaudia, eja værum vier þar, eja værum vier þar!

Ubi sunt gaudia, þar sem heyra mꝏ, ad Guds Englar syngia, nova cantica, og Bꝏsonur klyngia, in Regis curia, eja værum vier þar, eja værum vier þar!

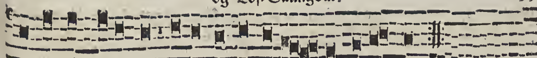
Ein good og gomul Seqventia, sem sungiñ var i christilegri Kyrkiu, af Fædingu HErrans Christi, snweñ af Latinu.

Hꝏtijd þessa Heimsins Piood, himnesku Organs Hliood, heyrde hꝏ.
Englanna Fylke frijd, Fædingu Meyar vid, Fognud tiꝏ.

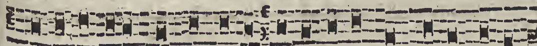
Hvad velldur, ad Vilia Manna, Virding sanna, ei efla mꝏ?
Hyrdar rote voru ꝏ Velle, vegleg heyrdu Ord Englanna.

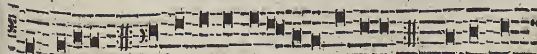
Lof Gudi, Foolki Frid, fagnanda Engla Lid, sætt syngur þa.
Christum þeir hefia hæatt, heilagri Oska Seatt, Menn mættu naa.

Afgiöf þaa ei adrer reyna, enn sem hafa Hyggiu hreina. Syndirnar
Almeñt slijkt ei aattu meina, Eigendur þvi gior skal greina. Himneskum

skal Hiartad skiliast vid, skijrann þa hliootum þeñann Frid, þvi Hreinlyndum
Jardneska lijkist Lund, Lofgiord veite aa hvorre Stund, hærstum Gu-

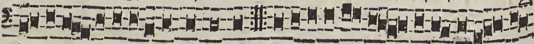
heitinn er saa. Æ skal Madur miñast gladur Milldi þa. Bodar Fæd-
di Himnum aa, Guddooms Velldid voru Holldi vistast hiaa. Leidsogu

ingar Stundu Stiarnann blaa, stooru Lioose yfer braa. Christum komna
greida af þvi Fiaarmeñ saa, fram̃ til Bethlehem Borgar gaa. Gud sem giordi

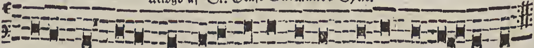

HErrann Himna, hiaa Skynlausum Skepnum sina. Meyann Moodir,
allt med ORDJ, nu i hordum Stal= le laa. Lof sem ætti,

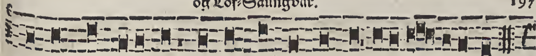
Mañ þañ fædir, heidrar þessi Hiordiñ smaa. Frelsid þeir sem feingu samsynge, Amen.
lijka mætti, veiti oss hañs Vitskann hiaa.

Sw fagra Seqventia: In Sapientia disponens omnia. Um̃ Sending Guds Sonar af Himnum i vort Holld; Ma syngiast aa øllum Stoor=Hatijdum Arsins og optar.
Utløgd af Sr. Olafe Gudmunds Syne.

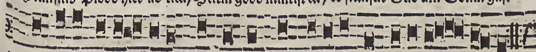

Guddoomsins hærsta Raad, hefur med Vitsku gaad, Haattum Mannkynsins ad.
Lidum vier laanga Pijn, leit hann med Myskun sijn, og liet sig aumka þad.

Siidañ

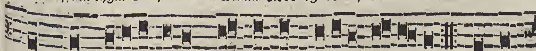
Sijdann Gud sendi þann, soddann Bod veit og kann, Hæsæte Fødurs af.
Heimsins Þiood hier ad tiæ, Heitiñ good miñtist æ, er siælfur Gud uñ Soniñ gaf.

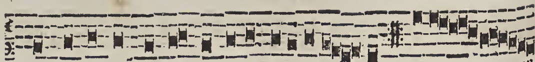
Mey kvedur og mællte þæ, Madur og Gud Maria, mun gietast medur þier,
Lijfi þijnn fædast fræ, Frelsarinn Manna sæ, sem allra Hluta Upphaf er.

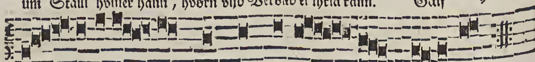
Ei leinge undann droo, og verdi þad, hun mællti so, giørdist Guds Nædar Stooll.
Tiædi fram̃ tijgiñ Son, trwadra Mañа Lioos og Von, Riettlætis sanna Sool.

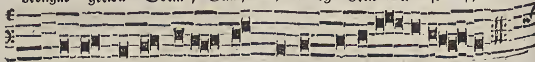
Son Guds fæddist i Heiminn hier, Himna Kongur ei annar er. Lioos þad
Himnarijkisins Hyrdinn gaf, Heidur Gudi og mesta Lof. J Læg-

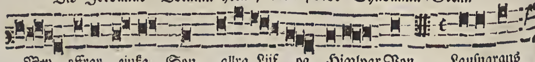
Fiærhyrdum lioomar hiæ, Lijder volldugér ecke siæ. Stiarn = ann
um Stalli hviiler hann, hvorn viid Verolld ei lykia kann. Gaf = ur

Biar = ta byrt = est þar, sem Bloomgan Von = dur Jesse bar.
Kongar greida Svein, Gull, Myrru og Reik = el = se sijn.

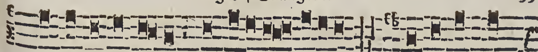

Umskurn leid hann einnenn hier, oss sem fæddur og giefinn er.
Vid Jordanar Votninn hrein, vora þvode Syndanna Grein.

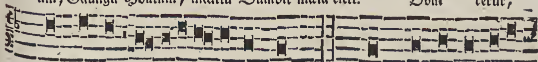

Mey offrar einka Son, allra Lijf og Hiælpar Von. Lausnarans
Simeonis Hændur þæ, sijnum Fognud hielldu æ. Gaf Sioon blind=

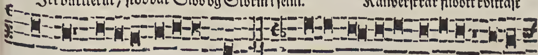
Christi

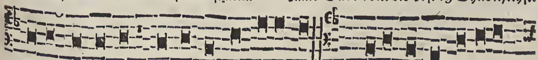
Christi Kraptur Fyrsti, Vatn ad Vijni verda liet. Heyrir Daufur,
um̃, Gaungu Holltum, mættu Dumbir mæla riett. Ovin rekur,

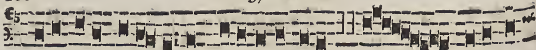
Holldþræ flijr, og upprijsa dauder Menn. Braudeau Fim̃ og Fiskar
Ikt burttekur, stødvar Sioo og Storm i senn. Kaiverskrar flioott kvittast

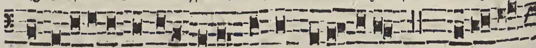
Tvennir, Fim̃ sedia Þusundir þa. Eptir Ordum Spæmañaña, einka
Dottir, Kviñu Bloodlaat stødvast mæ. Lamb Guds kvitt vid Lost og Syndir, leysti

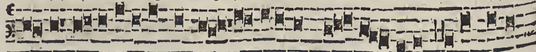
Hyrder Saudanna, leidt til Foornar Lambid er. Veitti Lijfgiof Voludum,
Daudans Bond, Krossins Naud og Kvalir ber. Er sien af Postulunum,

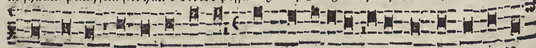
veik aptur fraa Helviijtum, uppreys a Pridia Dege. Og ad uñum
J Daasemdar Giordunum, sañri Raad samverkande. Holldsins vors Heidur

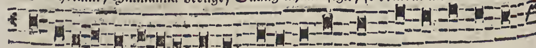
Ovinum ollum þeim asiaaendum, JESUS er uppnuminn. Huggunar
nn, hærstri med Sigurvinningu, i Himin er upphafinn. Sendi Gaaf-

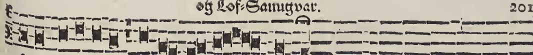
Anda, Engill Raadsins ried senda, er ad hann adur lofade. Eja! hvor af
ur sijnum þeim, sem sier hañ kiori wr þessum Heim, Twngur nijar hvor talade.

Trw hreinnii, Himnanna Konge, Saung nijann segir, so Raadar mæt:um nioota,

nær þesse Heimur naair ad frioota, frialsir af Syndum, Fognud vier fiñdum,
sem

Responsorium og Lof-Saungur um JEsu Christi Hijngadkomu og Fæding, er swnged af Tveimur Ungmeñum og Kornum til Skiptis. Versin eru under þvi Lage, Nu vilium vier aller þacka Gude, vorum HErra. Og Intakid af Kornum, sem: Hønum ber jafnañ, ad vier sijngium.

1. Lofid Gud gooder christner Meñ, synged hønum Lof aller señ, oss skal gledia þad, ad af stoorri Naad, Gud vid oss giort hefur eilijfann Frid.

Guds Son hiaa oss villde vera, vort Holld ad sier sialfum bera, liet sig hier sijna, Lijkn oss ad sijna, og þad eilijfa Lijf ad forþiena.

Hañ er komeñ Hialp ad veita, himneskum Aud oss ad bijta, oss vel ad frida, af Synda Voda, sem oss glader hanns Englar boda.

Þockum jafnañ Gude, ad oss fyrir sinn Son, soddann Myskun og Naad veitte hann.

2. Unga skal þad gledia og Gamla, Guds Lofun eckert maa hamla, Arf sin vill sijna, upphoof Hialpsaña, og sende fyrirheiteñ Gud til Maña.

Hvør kañ ædra hugsad hafa, hvad Gud mætte Mønum giefa, eñ þeñañ Hialpar Mañ? JEsus nefnest hañ, vorn Lausnara sañañ vier jatum þañ.

Hvør maa añar Hialp oss veita? Hier med vorum Ovin mæta, og Blessan giefa, blijdañ Gud ad hafa, sa oss frelsar eiñ af øllum Voda.

Lof sie Gude, ad hann sitt Foolk ei vill hata, helldur sinn Son þvi hialpa læta.

3. Gledied ydur Guds Utvallder, giøred þackir Meñ Nij-alder, hañ vied oss sijna, Hialpræded sañia, og sijna Naad vid oss giørde kuña.

Vinskap ydur villde sijna, veitte øllum Elsku hreina, ydar vill vitia, Auand vel bæta, og sijna Blessan oss sialfur veita.

Reide liet hañ rietta falla, med rijkri Blessan gladde alla, liet oss kuñgiøra, Lausn Synda vorra, Myskunsamañ og Milldañ vera.

Lof

Lof og Þacker, Gude Fodur, jafnañ verde, fyrer siñ Son oss Blessan færde.

4\. Lofid Gud Christner Meñ kalter, og Christum sem Synder bæter, Vitsku oss sijnde, Sañleik so kiende, øll sijn Fyrirheit Gud allvel ender.

Gude skulum glader sijngia, og gøfga Lioos Heidingia, i Myrkre mun skijna, med Kieñing sijna, sa Utvallde fyrir Fæding hreina.

Aller skulum eiñ Gud lofa, ad Christo vorn Fagnud hafa, hønum ad hvør Tunga, Heidur og Lof sijngia, og Engla Lof-Saung alldrei afganga.

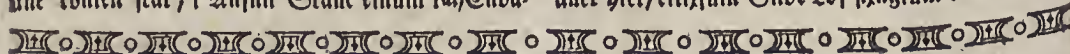
Heidur Gude, hier ad Jordu, Fridur verde, Christur oss Gude þecka giørde.

Einn goodur Psalmur, med Lag, Fadir vor sem ad Himnum ert.

Eitt Barn er borid i Bethlehem, þvi gledur sig Jerusalem, almattugs Fødurs eilijft Ord, ad sig took Holld og Madur vard, Gabriel þeñañ Bodskap bar, Barns hafande ein Meya var.

Sem Brwdgumi af sijnum Sal, Son af Meynñe komeñ skal, i Auñun Stalle einum lag, Endalaust sem þo Rijki ad, Fiar-Meñ Engill þa frædde eiñ, Fre'sare Heims sa være Sveiñ.

Af langri komu Frooder Før, færdu Gull, Myrru og Reyki-Kier, aller þeir geingu i þad Hws, ungañ Svein sierhvør kvadde fws. Einum og Þreñum aller hier, eilijfum Gude Lof sijngium vier.

A Nyars Dag, Barna Saungur, med Ton, Osañ af Himnum.

Jesu vor Endurlausnare, eptir Moyses Løgmale, ad Atta Dege umskoreñ, upp fra þvi þu varst i Heim borenn.

Sw Uthelling þijns helga Bloods, hier var fyrst Mañkyne til Goods, lagder þig under Løgmaled, liettst so þess Bølvan ad þig med.

So ad oss leyster Syndum fra, siálfur giekkst under Byrdi þa, hier fyrir JEsus heitir þu, Heill vor eilijf og Lausneñ Trw.

Umskier þu HErra Hiørtun vor, hreinsa þau vel af Synda Saur, sem þijnum Vilia sækia moot, og Satan villde ei feinge Boot.

Gief oss þijn Bod ad geyma riett, giær vor vid Heimsins Slægd og Prett, ad vel uppbyrium Ared nijtt, elskum og hølldum Orded þitt.

Onijt er Ment og øll vor Verk, af þvi gief þu oss

oss Rááð og Styrk, so að þijn Christne unn allan Heim, eilijft sijnge þier Lof, Amen.

Nijars Psalmur, ad Oska Goods ollum Stiettum, med Lag, Heidra skulum vier HErran Christ, etc.

Gud lati Saung vorn ganga nu, Gledelega af riettri Trw, Fagnadar Ar þa oskum vier, af Guds Millde að þigged þier, Haleluja.

Eingen Heims Stiett, og eingin Man, can Guds Hiaalpar standast kan, þvi bidium af Huga æ hvorre Tijd, han leide allan Christenn Lijd, Haleluja.

So ad Wallds Men i sine Stiett, setter af Gude, stioorne riett, umvande vel og gaumgiæfe, gooder, froomer og vijser sie, Haleluja.

Hondle so allt til Heidurs sie, hærstum Gude og hans Syne, stunde hans Ord og verndevel, so varast meige seirne Kvol, Haleluja.

Almwogin hlijden að þeim sie, i Sidgiærdum og Riettvijse, med Kiærleik, Trygd og fullann Frid, froomum Wallds Monum lijkest vid, Haleluja.

Bwanda Foolki bidium vier, Bæum og Eign sem hefur hver, gange ollum sem giegner best, Gude til Lofs og Dijrdar mest, Haleluja.

Vinuhiwum Hlidne og Frid, Hollustu og Trw, sem bijdur Gud: oss þienade Guds sæte Son, sa þvi trwir er þarfur Pioon, Haleluja.

Hioonum sie jafnan Hiartad eitt, hvort bere anars liwst og leidt, lise i Ast sem eitt sie Holld, under Guds Raad og Hlijfdar-Skiolld, Haleluja.

Bornen fra Æsku ottest Gud, Ord hans lære og hallde Bod, ad lofe Gud og gagnest Heim, good Ment og Sider aukist þeim, Haleluja.

Forelldrar best þar fylge ad, full Þorf og Skyllda son er þad, til Guds erum þvi uppalder, ad eins vid Bornen breytum vier, Haleluja.

Yngis

Yngis-Foolk so sieae vid, Saurgan Hollds og liootum Sid, i Hreinlijfe sier hallde riett, Heidre og Virde Ædre Stiett, Haleluja.

Þeim Heilsu-Brest og þwuga Soott, þoldu leinge Dag og Noott, oskum vier ad Gud giefe Þol, giore Linun a þeirra Kvol, Halelu.

Þa sem Freisting og Fangelse, Fiandskap, Offsookn og Mootlæte, leinge hafa lided i Heim, leyse Drottenn af Þijngslum þeim, Halelu.

Fatækum sende sañur Gud, sijna Naudþurft og daglegt Braud, Þoliñmæde i þeirra Naun, þeim giefe fyrer Christ sinn Son, Haleluja.

Þeim riett med Heidri hvern eiñ Dag, hallda sier vid sitt Viñulag, Bornum og Kviñum Biorg ad fa, blesse Drotteñ og efle þa, Haleluja.

Audugum sem uñ Eigner hier, Athuga bera, oskum vier, sedie auma af sijnu Fe, so ad i Gude Rijker sie, Haleluja.

Aluwgaus Biorg sie Efling good, og allrium veite Vernd og Stod, laate Born stunda Lærdoom mest, Lof fa Rijker af þessu best, Haleluja.

Syndugum Kvittun kioosum nu, Christs Nad gyrnest med riettre Trw, breyte sier eins og Ord hañs kijs, ad hier og sijdar Nad sie vijs, Haleluja.

Þeim Synd og Villu varavid, vel kienna Trw og christeñ Sid, byrta oss JEsu Ord og Verk, af Gude bidium Nad og Styrk, Haleluja.

Alls þessa af Hiarta oskum hier, ad Gude þecker verdum vier, heidarlegt Foolk i hvorre Stiett, hañ dijrke, elske og otterst riett, Haleluja.

Vernde oss JEsu Volldug Hond, vid Diofle, Skada, Skom og Synd, bregdest alldrei sw Blessan klaar, byrium vier so hid Nija Ar, Haleluja.

Nijars Psalmur, Ordtur af Biskupinum Mag. Steine Jonssyne.

Ton, Blijde Gud, Bornum þijnum ei gleym.

EJtt vier Nijtt, Ar byriad faum nu, gott og blijdt, Gud Raadar tiena oss þu, þetta bijtta Tijma Toom, til Saalar Glede, Christur hærsta Himna Bloom, Heill ollum tiede. Uni han, oss vissra Boota, Siñu Raa, Swt leat ei brioota, iñra Maa, eige Roo þrioota. Gief oss liwfe Faderenn Frid, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke, og eilijft Jubil Ar med þier i Himnarijke.

Heilleñ oll, Heidurs Þiood breidest ad, Villu-Foll, fære ei med oss Stad, gofugt Pferwalldeð Vollð, i Vil Soolar Grame, brwke, sekum giallde Giolld, goodañ Lijd frame: Presta-Briooſt, Bord Hiordum reide, freste Þiooſt, fra Otrw sneide, bestu liooſt, Bod Raadar greide. Gief oss liwfe Faderen Frid, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke.

Hioona-Mein, hept Loptsins Stijrer klari uni ein, vid Indis-Band sierhvor Ar. Borneñ giarnañ bioodi blijd, bestu Ast sijna, Christe, hrestu lwdañ Lijd, leat Þrauter dvijna; rauda Blood, wr Ben duned þiñe, Saudum Slood, sijne, Raun liñe, Randa Mood, Þiod þijd ei fiñe. Gief oss liwfe Fadiriñ Frid, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke.

Dijrdar Ord, DRottne hæatt færum vier, Værd a Stord, veitast liet kiæra hier. Son siñ eina sendi a Grund, Sælar-Kvol bæta, Von er bein ad Andar-Und, ei næe græta. Christe Briooſt, best giftu Lijda, mesta Þiooſt, moot lat ei strijda, þitt hærsta liooſt, Lof gnæfe vijda, gief oss liwfe Faderen Frid, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke, og eilijft Jubil Ar med þier, i Himnarijke.

Nijárs-Psalmur, med Ton, A þier HErra hef eg nu Von.

NJJs upp mijn Saal ad niju nu, nija Lofsgiord uppbyria þu, þvi nu er Nijtt Ar komed, nijr Steinkur þier, nij-giefeñ er, nij-ruñed Himna-Bloomed.

Lof sie þier Gud fyrer lided Ar, Lijfs-Heillenn mijn oll i þier stær, O! Þu miñ Andar-

Kraptur, sem vægder mier, so eñ eg er, aa Nijtt Ar kominn aptur.

Þu hefur verndad Vedhlaup mitt, vel so eg giæte Hnosßed hitt, aa nu umlidnu Are, miñ Lijfsins Baat, i læst Uppsaat, leidder wr øllu Faare.

Mitt Lucku-Segl wtþander þu, þijnum med Naadar-Vinde nu, i Heimsins Ossa Floode, og miñar Stiettar Styre riett, stioornader þu, Gud goode.

J þier var Hvijlld og Unun mijn, eg sat og under Skugga þijn, og gieck i Geymslu þiñi, Athvarfed þad, var innsiglad, er þu fieckst Saalu minne.

O! mijn Saalar Heill hiartanlig, halltu þvi sama fraū vid mig, aa Are inngaangandi, Handleidslann þijn, sie Hlijfdenn mijn, vid Haaska og øllu Grandi.

Myskunar rijka Regnid þitt, venne allt inn i Hiartad mitt, og vel plante þar iñe, Riettlætis Skart, og Elsku Art, med allri Gudrækninne.

O JEsu! sockt u Syndum mijn, i saara Flooded Taara þijn, og heilags Hafs Bloodrauda, annastu mig, Naad Elskulig, eins i Lijfe sem Dauda.

Allt þad gott sem mier unnter þu, almaattug Hønd þijn geyme nu, blessande mig og mijna; O Andlit blijdt, eilijft Ar Nijtt, yfer oss laat þu skijna, Amen.

A Þrettanda, Eiñ Psalmur med Hymna Lag.

HErodes grimē þvi hrædest þu, Hvott hijngad komi Christur nu? Veralldlegt Gots ei gyrnest saa, sem Glede Himna oss veita maa.

Ferdast Vitringar, fylgiande þa, frijdre Stiørnu sem liet sig siaa, Liossens leitande med Leiptre sijn, lofudu Gud med Gaafum sijn.

Liet sig hier Vatni lauga i, Lamb himneska og laut ad þvi, øll vor hreinsande Andar-Saar, alls Syndalaus þo siaalfur var.

Hellst maa þad kalla hærsta Maatt, hier nærst litast i Kierinn braatt, einfallt Vatn aadur, eñ vard þo Vijn, vijst bregdande Natturu sijn.

Þig Fødur og Son lofe Þioodeñ flest, þu sem i Dag auglijsast lietst, og helgum Anda Hridur og

Priis, a hvørre Stundu æ fre viis.

A Hreinsunar Dag Mariu, med Ton, Ofañ af Himnum, etc.

JEsu i Faataækt fæddist Þu, frelsade oss Þijn Millidiñ sw, lijtel Mioolk hefur Lijf Þitt nært, lagdur i Hey og Stalleñ vart.

Ser Vikum Þiñe Fæding frá, færdur varstu i Kyrkiu Þa, froomum Simeon feingeñ var, i Fadme siinum Þa Barned bar.

Hvørs miøg leinge af Hiarta bad, hønum nu veitte DRotteñ Þad, hañ lofade Þa Lausnarañ, ad lifa naade Tijma Þann.

Anna Spaakona Eckia froom, a sømu Stundu þangad kom, uñ Þañ Svein øllum sagde vel, sem væntu Lausnar i Jsrael.

Christe a Jordu veit oss Væru, verda laat oss Þijn andleg Børn, so fræde oss Þiñ Aude hier, ad af Hiarta til Þijn sutwunst vier.

Laat Þu oss stioorna Lærdoom Þiñ, leid oss i Þijna Kyrkiu iñ, hvar alleina Meñ Þockuast hier, Þock, Lof og Heidur sungiñ er.

Allt sem i Trwñi er Þar beidt, af Mysknn Þiñe verdur veitt, hvør Þar inn kiemur, sæll er sa, og Søfnud Þeim ei hvørfur fra.

Helgaste JESU hialp oss nu, Hollde voru Þwi ſkrijddest Þu, i Nafne Þijnu øll Christneñ, eilijfa faie Lausn, Amen.

Eñ Þa eiñ Psalmur med Hymna Lag.

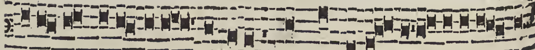
GUds Syni hægast Hlid sw var, helg Mey Naadarfull sem hañ bar, er Þo læst og til Eilijfdar, enn Þo Christur framgeinge Þar.

Himneska Lioossens helgast Skyn, hier kom af Meyu Skaparinn, Lausn, Blessan og so Brwdguminn, beriandest fyrer Søfnud sinn.

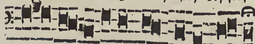
Huggun Moodur og hærsta Diird, helgust Von riett-trwadre Hiørd, blessud hañs Pijna beisk og hørd, borgade Mañkyn allt a Jørd.

Heidrum med Muñi, Hug og Trw, HErrañ sem fæddist af Jomfrw, Fodur og Anda æ og nu, aan Enda halldist Lofgiørd sw.

Gamall Palma Dags Lof-Saungur.

Lausnarinn Kongur Christe, Lof sie Þier, Dijrd, Heidur meste, hverium af Hiarta

twng = u, hærsta Lof Sveinarner ungu.

Israels ætta Sooma, og Davids Sonurinn frooma, blessadi Yfir-Kongur, i Nafne Guds til vor geingur.

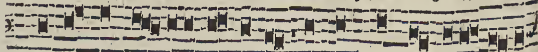
Heidur Þier hærstum veitir, Hird Guds og tignar Sveitir, hvør Madur hier a Jordu, Heimur og Skiepnurnar giørdu.

Med Paalma moot Þier foorn, margt Foolk sem Gydingar voru, med Bænum Psalm og Saungum, sia, til Þijn audmiwk‑ir gaungum.

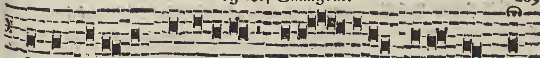
Adur enn upptookst Þijn Pijna, prijsudu Þeir Komu Þijna, heidradann Himni ofar, hvør vor nu giarnann Þig lofar.

Lijkadi Lofgiørd Þeirra, lijt nu a Þioonustu vora, allt gott Þier lynda lætur, lijknsamur Kongur agiætur.

Af Dauda og Pijnu Herrans Christi, Hymnar, Psalmar og Lofsaungvar.

Konungsins Merke framkoma hier, Krossins Tign leynda auglijst er,

Med Noglum helgast Holld var fest, Hendur og Fætur teigdar mest, ad frelsud yrdi Adams Børn, offrud var þessi saklaus Foorn.

Nakinn a Krosse þa Herran hieck, hans Sijdu Spiootr i giegnum gieck, Blood med Vatni þar wt af rann, ad oss af Syndum þvæe hann.

Uppfylld var þar sw andleg Spa, i Davids Psalmi sem finnast maa, Samkunduñi þar seger fra, siaalfur Gud rijkti Trienu a.

Skijnande og vel skapad Trie, skrijddest med Guds rauda Bloode, af vænsta Stofne wtvalid, svo heilagt Holld ad koma vid.

Tyngulegur sa Widur var, Verd Heims a sijnum Kvistum bar, Vigt þess helgasta Hollds var hañ, sem Herfang Vijtis aptur vann.

O JEsu allra vor einka Von, af Myskun veit oss nu þa Boon, med Hiartans Fognud Guds Børn gled, gief og syndugum Kvittun med.

Þier eini Gud i Þreñingu, Þacker og Lof sie ad Eilijfu, ad med blessadre Kvøl a Kross, keypter, og ætijd verndar oss.

Eiñ goodur Psalmur, med Hymna Lag.

Skapariñ Christe Kongur vor, Kvittun Trwadra Naadar stoor, andmiwkra Bæner þocknast þier, þig einn lofum og dijrkum vier.

Himna og Jord þu hefur giørdt, Holldi voru þu klæddur ert, virdtist ad undir vorri Eymd, være Dijrd þiñar Tignar geymd.

Gudleg Naad þijn og Giædska klaar, grimma Kvøl leid og Krossins Saar, vid fyrstu Hioona Fall og Mein, fañ Lækning þijn Myskuniñ hrein.

Søkum vor bundiñ saklaus vart, so oss leyster fiøtrada hardt, Svivirding leidst, og bætter betst, Brot allra Maña stoor og flest.

Frelsariñ a Krosse festur vart, fraabært Myrkur þar giørdist snart, þa Herrañ uppgaf helga Aund, Hellur klofna og skialfa Lønd.

Sigrare Daudans sien vard braadt, samjafn Fødur i Dijrd og Maatt, Naad heilags Aunda Hlijf og Stod, hærsti Kongur veit þiñi Þiood.

Eiñ fagur Lof-Sánngur, med Lag, Pa JEsus til Jerusalem.

HÆrsta Hiálprædis Føgnude, Heimur állur nu kálltur sie, Lausnari allra Christur kiær, kvittade Syndir Veralldar.

Fám Døgum fyrer Páska kom, Frelsariñ i Bethaniam, Lijknarfullur lijfgade þar, Lazarum sem fyrr grafinn var.

Christur vid Bord med Sveinum setst, sw kom sem foor med Smyrsliñ betst, Høfud og Fætur HErrans þa, hrein-trwud smurdi Maria.

Eins sem spád stendur, epter þad, Ösnuna og Folañ sækia bad, til Jerusalem sat á þeim, so kom berlega Kongur heim.

Audmykt sw var Osegiannlig, ad Gud virdtist so lægia sig, Heims Skapare og Herra med, hoogvær, forsmádre Ausnu reid.

Oliu Greiner gøfugar, og grænañ Pálma Foolkid bar, mallega JEsu á mooti gieck, Mystunar Kongs var Koma þeck.

Dijrdlegt Hosanna swngu hærst, Syni Davids sie Virding stærst, Christur blessadi Kongur er, komiñ i Nafni DRottins hier.

Þrenning og Eining sañri sie, swngiñ Dijrd, Heidur eilijfe, Gud Fødur, Son og Anda med, ætijd mest lofe Mañkyned.

Psalmur af Pijnuñe Herranns Christi, epter Fioerum Gudspiallamoñunum.

Med Ton, Vor Herra JEsus visse þad, etc. Versenn eru epter Stafroofs Rød.

ADams Barn, Synd þijn so var stoor, sokum heñar ad JEsus foor, af Fadmi Födurs til Jardar, hreinust Maria hann hijngad bar, Heimi til Lausnar sendur var, sátta vid Gud oss giordi. Sitt Lijf i Dauda lagdi hann, leid Eymd vora sem veikur Mann, þar til ad villdi verda, Son Guds fyrir oss Sætleiks Foorn, og Synda Þwnga ad bera vorn, hafinn á Krossinn harda.

BYriade sætra Brauda Tijd, byrte þad JEsus sijnum Lijd, Son Mañs mun Svikum mæta, hann slá, kvelia og hrækia þeir, háduglega á Krosse deyr, upprijs þo ydar ad giæta. J Simeons Hwse sat vid Bord, Smyrsl hefur Kona þángad færd, Herrañs Høfud ried væta, ágiarn Judas þad; Eydslu kvad, eñ Ast-Verk Drottiñ sier virdti þad, Kviñu baud kyrra ad láta.

Christi

Christi Hollustü fallenn frá, Falsare Judas Silfur þáag, fyrer þad Son Guds selde. J fyrr tilbwna Salnum sat, med sijnum Páska Lambid át, og endade á þvi Kvölde: Nijtt Testament hefur sijdann sett, so hanns Dauda æ minnunst riett: Þeirra Fæður þvo vilde, Astar Dæminn þau dijrust baud, dapra Lærisveina af Naud, frædde, so Huggun hiellde.

DRottenn foor þa i Fialled wt, Fylgdar-Mönum hann baud med Swt, vid Freistne bidia og vaka, skamt i Garden heim gieck hañ frá, grandvar fiell nidur til Jardar þa, Fodur bad frá sier taka, þeñan Kaleik, þvi eckert er, Omøgulegt ad vinnist þier, þiñ Vilia þo ei forsaka, þrisvarsiñum um þetta bad, þess á mille gieck sijnum ad, af Svefne sig ei Omaka.

EKa ber eg, þier sofid samt, Svijkiandi mig er burtu skamt, nu er siu Stund, uppstandid, Mañsins nun verda seldur Son, i Syndugra Hond, þvi giorid Boon, ad Freystni ydur ei grandi. Sia þar Judas med Sofnud Mañs, med Sverdum, Staungum, kom til hañs, med Lyktum og Log-Brandi, þetta Merke gaf Þegnum hlioodt, þañ sem eg kysse, fangid flioott, og Medfor Meñ vel vande.

Fyrr visse allt sem fram kom hier, Frelsarinn spyr, hvors leitid þier? JEsum Nadverska votta. Jatade DRottinn, jeg er sá; Juda Sveiter sem sooktu á, jafnskioott til Jardar detta. Judas heilsade Christ med Koss: komstu Vinur ad svijkia oss? Hereñ þa heyrde þetta, HErrañ grijpa og hallda fast. Hvert ei skule med Sverdum slaast? Fylgdar-Meñ JEsum frietta.

GRamdest Petri, sitt Sverd wtdroo, Svein Yfir-Kieñimañsins sloo, Eyrad þa Malchus miste, DRottiñ baud þeim, ei bañid nu, brugdid Sverd aptur slidra þu, ætlar þu Boon mig breste? Þo Engla villde eg Fylking fá, Fodurs Kaleik eg drecka á, Þioon Lækning þáag af Christe. Bundiñ til Annas færdu fram, frá þeim til Biskups Caipham, allt Radid þangad þuste.

HErrans For Petri Hugraun fieck, i Holl Biskups til Sveina gieck, Mæls-Lof ad mætti kanna: Dyra Ambættiñ oñur brædt, og adrir þvi nærst lijstu hatt: eiñ ertu JEsu Maña. Neytade Petur nærsta frekt, nockru Siñi hañ hefde þeckt, soor sig og sæart vied baña. Haniñ galar; sier HErrañ snijr, hañ leit: þa man hvad mællti fyr, wtgieck med Ydran sanna.

JEsus spurdur um Kieñing, kvad: kiende eg ollum i hverium Stad, þæ læitu þar um svara. Eiñ Pioon JEsum i Andlit sloo: ættu Biskupi ad svara svo? Ljuguitni lietu bera. Biskup sagde: Þig særi eg hert, Son Guds blessadur ef þu ert, oss þad nu auglioost giora; ansade DRottiñ: eg em sæ, upphiedañ skulud Son Mañs siæ, vid Hond Guds Hægri vera.

Kieñimañ reif sijn Klæde þæ, klaart hanns Gudlastan heyra mæ, Votta þa virdum nijta, allt Rædid spyr, hvad ydur lijst? Af Lijfe strax þeir dæma Christ, uñ hañs Asioonu hnijta. Ymser med Spotte spyria so, spæ du oss Christe, hvor þig sloo? A hann med Hædung spijta. Arla kom saman alment Ræd, eñ spyria Christ, so feinge næd, hvat med hann mættu ævijta.

Landstioorn þa bundeñ seldañ sier, Svikariñ Judas aptur ber, Talid Fie, Tuga Pryggia, syndgade eg þvi saklaust Blood, sveik eg: þa ansar Juda Piood, oss ber ei sw Umhyggia: Kastar Sylfre, wr Kyrkiu gieck, Kvidur hañs brast i Snoru hieck, Blood-Gialld villdi Gud ei þyggia; leitst a Stefnu ad looga þvi, fyrir Leyr-Smids Akur þeim Daudu i, Utlendingum ad liggia.

MEinlausa JEsu Jarl vid took, Juda spyr: hveria hefde Sok? Amæli ecke svara, Skatt af Keysara skipar hañ fyrst, skielfir Foolkid, sig helldur Christ, opt neiddur eini svarar: Mitt Valld er ei af Verolld hier, Vottur Sannleiks eg fæddur er. Til Herodem hlaut ad fara; Kæitur margs spurdi Kongur fliott, ad Christ þeigiande giordi Spott, siælfur med sijnum Skara.

Neyt-

NEitar Kongur, frad Jarl, og jeg, JEsum sekann a nockurn Veg, resstum burt bana eg eige. Um Fannga ein hafid fornan Sid, frialst sie ydur um Paaska Tijd, annan hvorn oska meiged: Piooden aeggiud Þuste fram, Þyggium vier helldur Barabbam, Christur a Krosse deye. Fru hans baud um þann frooma Man, faast eckert, mig so margt um hann, dreymde a þessum Dege.

HOsekan strijkti Stioornar Man, Strijds Men Purpura klæddu han, Þyrni hans Hofud krijna; Lietu i Hond hans hægri Rœyr, heill Juda Kongur sogdu þeir; Hnie Fall og Hædne sijna, Hofud og Kynnur Hnefum sla, hans Asioonu miog hræktu a, wtleiddu han fyrir hina, med soddann Bwnad Saar og Blood, Sveiten kallar sem være Od: han skallt a Krosse pijna.

PJlatus vill han verde laus, villtur Lijdur hans Dauda kaus, þviad sig Guds Son giorde. Keysarans Reide þu fulla fær, Fride leingur ef þesse nær. Þa Jarlen þetta heyrde, Hand-Laug sier took, a Doom-Stool stie, Stoorbrota Man þeim liet i Tie, JEsus lijslaatenn verde. Utleiddur, Kross sinn sialfur bar, Simoni þar til naudgad var, ad gieck under þa Byrde.

QVinnum baud: aumkid ecki mig, um ydur og Bornin hvor um sig, hafid Græt og Harma stoora, sw kiemur Tijd ad segid þier, sæl Obyria og Barnlaus er; Fioll, hylied oss og vora. Ef giort er so vid þad græna Trie, gietid, hid visna hvad mun skie? J Astoku-Stad wtfara. Christ negla þeir a Krossenn þar, kvalder voru tveir Ræningiar, sin honum vid Hond hveria.

RÆningium jafn sa sijndest Heim, sagde: Fadir fyrirgief þm, ei vita hvad þeir vinna. Handskrift Sok JEsu jaata liet, Juda Kongur af Nazareth: Yfirmen ad þvi finna. Hans Klædum skiptu Hermen þa, vid hriggva Moodur mælti; sia, sa er þin Son: Kvinna, sijdan Johannem sagde vid; Sia, þijn Mooder; Fra þeirri Tijd, hana took sa til Sinna.

SKapraunir, Hædung, Hroop og Brixl, Heidnir og Judar sogdu a vijxl. Ræn-

ingia annars Ordi, ansar hinn, Gud skallt Ottast nu, ockur er makleg Pijna sw; þesse Illt eckert giorde. J Rijki þijnu miñstu mijn. Milldinn soor, J Dag Ondiñ þijn, med mier i Paradijs verdi. Sortnade þa Sool og mi-og vard myrkt. Minn Gud, minn Gud, þvi fraa mier ert? Hvor Mann hann kalla hey-rde.

Trwlega allt nu fraamkvæmt hañ, ad fylltist Ritning, sagde hañ; Þyrstir mig. Þar ri-ed standa, Kier fullt Ediks og Ysoop hiaa, af þvi hañ dryckia: sagde þa; Allt hefur þad nu Enda. Med haarri Roddu hañ mælti miog; Minn Fader nu bijfala eg, Ond mijna þier til Handa. Sijdañ hann hefur þetta sagt, og Hofud sitt blessad nidur lagt, uppgaf sinn eig-iñn Anda.

Vard þa aa Tiallde Skipting skioot, skielf-ur Jordenn enn klofnar Grioot, opnast Grafer allvijda, lidna Meñ helga lijfgar þad, lijstust morgium i helgum Stad, Upprisu JEsu sijdar. Hofdingeñ stood med sinni Sveit, sem hanns giætti þau Undur leit, hvar af þeir Hrædslulijda, Guds Son hann vera votta lioost, vidstaddur Lijdur sloo sijn Brioost, þad siaa hanns Viner, þar bijda.

Yfir-Menn vilia ecke sie, uũ Haatijd Lijk-inn fest aa Trie, Strijds Mañ Bein beggia brijtur; litu JEsum laatiñ til Sañs, lagde eiñ Spiooti i Sijdu hañs, Blood og Vatn burtu flijtur. Raads Herrann Joseph kom uũ Kvolld, af Krossi ad taka JEsu Holld, Pilati Leifi hlijtur, Christ med ad sveipa kaupir Lijn, kom Nicodemus fyrri Vin, Smyrsl mikil med sier flytur.

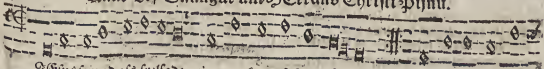
ÞEssir af Krossi Lijkid laust, Lijni sveipa, og smurdu traust, eptir Sidveniu sinni. Þar stood og Josephs Stein-Þroo ny, Stad þeim ei fiaarri Gardi i, fyrr laa þar enginn iñi, Lijkama JEsu logdu þar, þvi leid ad Haatijd, og velltur var, stoor Steiñ ad Grafar Muñi, helgar Kvinnur þar voru vid, vitia heim, til-reida Smyrslinn friid, varast uũ Haatijd vinne.

YEdstu Menn Juda Añars Dags, eggia Pilatum: laattu strax, giæta Grafar

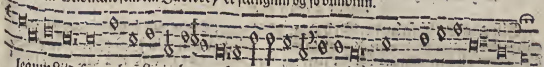
svo

ſvo ſeinge, þeſſa Svikara þeinkium Tal, a Þridia Degi eg uppriſa ſkal; verri þa Villa geinge, honum ef þeir hvinſka i burt, hitt ad ſſge, mun verda ſpurt: Vakt baud þeir fulla feinge, ſett Vorn og margur Vokū Sveinn, var þa Innſiglum merktur Steiñ, ad geymā, ſo grande engenn.

Aūar Lof-Saungur uñ HErrans Chriſti Pijnu.

JEſus ſem ad oſs frelſade, einn var hann ſaklaus fundiñ. Og færdur Ogud-
Uñ Midnætt ſem eiñ Illvirke, er fanginn og ſo bundinn.

leguin Lijd, ſem a hañ Lijge ber - a, hæda, lijta og hrækia med, hvad Gudſpiollen kuñgiora.

A Foſtudagſins Forſtu Stund, þo findiſt Søkeñ engeñ, i Pilati hins heidna Hønd, hafdur ſem einn Mordingeñ, froman Chriſtum og Fridhelgañ, fañ og ſo vidurkiende, þvi fra ſier i Hallde hañ, Herodi Konge ſende.

Uñ Pridiu Stund ad ſtriiktur var, og ſtood ſem Lamb til Dauda, Þyrni-Koronu þvinga bar, þar med Purpurañ rauda, Reyrlegg i Hønd til Hadungar, Høgg og Spott vard ad reyna, til Kroſsfeſtingar ſialfum ſier, ſinn Kroſs hann bar alleina.

Nær Siotta Stund ad negldur var, nakeñ a Kroſſeñ Chriſtur, og Blodde ſiñu uthellte þar, upp med Kroſſenum reyſtur, vidſtadder marger hæddu hañ, og hiñ añar uppfeſte, Gudlaſt þad Sool ei lijda kañ, Lioома ſiñ af þvi miſſe.

Uñ Nijundu hañ hroopar hatt, har ſeñ kvad Gud ſier

fier vera, eñ þeir Gallid og Edik brædt, upp ad hañs Muñi bera, JEsus þa sijna Aund uppgaf, i tveñt Tialldid sier skipti, hristist Jørdiñ hardlega af, Hellum i sundur svipte.

Uñ Kvølldsins Tijma til var sagt, tveggia Bein ad Meñ briooti, sijdañ var þa i Sijdu lagt, sialf-um Christo med Spiooti, Blood og Vatn þar strax wt af rañ, uppfyllda Skrift þa segier, Johañes, þvi ad þad sa hañ, þessum þier trwa egid.

Enn þegar Dageñ endade, og miøg a Kvølld leid lijka, þa kom Joseph, af Krossins Trie, Herrans Christis Holld ad taka, veglega, sem þær Sidur var, smyriande þad til Grafar, Vardhallds-Meñ sijdañ sætu þar, so sem Matthæus skrifar.

Hialp oss O JEsu Herra kiær, harda Kvøl þu sem reynder, ad hlijdner þier æ verdum vær, og vorunst allar Synder. Dauda þiñ og hañs sana Søk, so jafnañ vier gauingiæfum, og þig DRottiñ med Ast og Þøck, æfinnlegana losum.

A Pæska Hætijdeñe, wt af Upprisu HErrans JEsu Christi

Nockrer Hymnar og Lof-Saungvar.

Eiñ goodur Psalmur, Med Lag, Allfagurt Lioos oss byrtist brætt, etc.

Nagnadar Kieñing Kviñum fær, klaar Guds Engell talar vid þær, i Galilæa Christur kiær, kañ vijst sien verda sijnum nær.

Grøfiñe skioott þær geingu fra, greina Postulum slijkt sem sia, lifanda JEsum lijta þa, lwta hañs Footum og þreifa a.

Heyrande þetta HErrans Piood, hradt ferdast sem þeir feingu Bod, ad lijta Christ, þeim Gyrnd er good, Glede, Von, Traust, af þessu stood.

Jørdiñ og Sooliñ byrtast blijd, bist og reid i hanns Dauda Tijd. Þa Christ lijta ad Lijkamans Sid, Læresveinar, og mæla vid.

Klærlega Sar þeim sijnde hañ, a sijnu Hollder Daudañ vañ, upprisen jata allrer þañ, eilijfa Mystun veita kann.

Lijknsamur Kongur Christe þu, kveik i oss til þijn Ast og Trw, ad liñe þier alldrei Lofgiørd sw, er Lijdur æ greida leystur nu.

Milldaste Gud sw Mystun þijn, med Upprisuñar Fognud skijn, vid Ogn Daudans og Andar Pijn, øllum hlijfe trwudum sijn.

Nu dijrkum aller DRotteñ þañ, af Dauda reis og Siguriñ vañ, med Fødur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld ei endast kañ.

Eiñ

Eiñ goodur Psalmur, med sama Lag.

CHristnen sijnge nu Sætleiks Lof, Syne Guds þacke Lausnar-Giøf, Ovin med sijnum øllum Her, i Siooeñ rauda søcktur er.

I stoorum Voda vorum þa, villde hañ alla oss afmaa, Lausnare vor sitt Lijf oss gaf, leidde i giegnum rauda Haf.

Fridadi oss og frelste wr Neyd, Flecklausa Lambsins Blood og Deyd, þa Christur bardest vegna vor, Vijkingeñ kiæfde diwpur Sioor.

Þaska Lamb helgast høfum vier, hvørt a Krosse oss bakad er, Holld þess er Fæde Heidurs verdt, HErra JEsu þad sialfur ert.

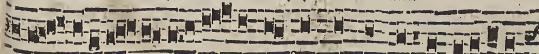
Þetta er saña sæta Braud, sviptande oss eilijfum Deyd, dijrgast Blood Lambsins dreckum vær, Diøfull oss þa ei skadad fær.

Þacker alldrei vær gietum giørt, Gude, sem er þad Offur verdt, fra Ofsøgnud og Andar-Kvøl, erum vier þar med leyster vel.

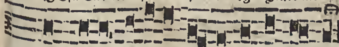
Lamb Guds þier hæfer Lofgiørd best, Lotning, Heidur og Dijrdeñ mest, øll þijn Christnen i Heimi hier, æfiñlegana þacke þier.

Nu dijrkum aller DRotteñ þañ, af Dauda reis og Siguriñ vañ, med Fødur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld ei endast kañ.

Eiñ Psalmur under þessum Nootum.

JEsu Endurlausneñ vor, ertu og Hiartans Gyrndeñ stoor, Skapare allrar

Skiepnu saa, i skijrum Manndoomi liet sig sia.

Mesta þig þar til Milldiñ droo, Misgiørder vorar ad bera so, Holldsins þolande hardañ Deyd, hvar med oss leyster af Daudans Neyd.

Helvijtis giegnum Hlideñ gieck, Hertekna sijna frels-

frelsad fieck, Sigurv[...]egariñ vid Merkid mætt, med Fødur situr a Himnum[...]i hatt.

Þijn Goodvilld tif þess þreyngde þier, þijns Fyolks ad bera Misgiørder, þyrma oss, og so þar med lia, þitt millda Auglit mættum sia.

HErrañ Christum nu heidrum vier, hvør af Dauda uppriseñ er, Fødur og helgum Auda med, i øllum Løndum Lof sie tied.

Eiñ stuttur Lof-Saungur uñ Upprisu HErrans Christi,

Med Lag, Christur reis upp fra Daudum, etc.

UPPriseñ er Christur, af øllum Kvølum leystur, af þvi glediunst nu aller vier, JEsus vor Hialp og Huggun er. Haleluja.

Ef uppriseñ ei være, øll Verolld fyrerfærest, DRotteñ vor JEsus Daudañ vañ, dijrkum og losum þvi aller hañ. Haleluja.

Eiñ Añar Lof-Saungur og Responsorium wt af Upprisuñe Christi.

Med Ton, J Dag er Christur uppriseñ, etc.

KORENN.

UPPriseñ er nu JEsu Christ, Haleluja, Haleluja,
sa allañ Heimeñ hefur leyst, Haleluja, Haleluja.
Ef hañ ei uppriseñ være, Haleluja, Halelnia.
Øll Verolld þa fyrerfærest, Haleluja, Haleluja.
Þar hañ er nu uppriseñ vijst, Haleluja, Haleluja.
Aller losum vier JEsum Christ, Haleluja, Haleluja.
Heilagar Kviñur komu þriar, Haleluja, Halelu.
Til Christi Grafar þegar i Ar, Haleluja, Haleluja.
Leitudu hañs Lijkama þar, Haleluja, Haleluja.
Lausnareñ þa uppriseñ var, Haleluja, Haleluja.
Heilaga Engla hittu tvo, Haleluja, Haleluja.
hryggvar Kviñur þeir gloddu so, Haleluja, Halelu.

Engilleñ.

F Hrædslu leingur ei hafi þier, Haleluja, Haleluja.
Hvørs nu leited, hañ er ei hier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sæll Guds Engill seig mier þa, Haleluja, Hale.
Sialfañ Drotteñ hvar fiña ma, Haleluja, Halelu.

Engilleñ.

Af Grøfiñe uppriseñ er, Haleluja, Haleluja.
Arla i Dag þad segie eg þier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sætañ Herrañ miñ sijn mier pa, Haleluja, Halelu.
Sem nu er Daudnum risen frá, Haleluja, Haleluja.

Engilleñ.

So gænged iñ og siaed þar, Haleluja, Haleluja.
Samastad hvar hañ lagdur var, Haleluja, Halelu.

Maria.

Herrañ er burt, hañ hier ei sïest, Haleluja, Halelu.
Ef fiñda eg hañ, þvi fagna mest, Haleluja, Haleluja.

Engilleñ

Liited hier á Liijndwka strax, Haleluja, Haleluja.
Jaa hañ i þeim til Pridia Dags, Haleluja, Halelu.

Maria.

Soñum vier þetta siælfar viist, Haleluja, Halelu.
Sijn oss vorn Herra Jesum Christ, Haleluja, Hal.

Engilleñ.

J Galilæam gænged hier, Haleluja, Halel. uja.
Þar siaed hañ sem sagde fyrr, Haleluja, Halelu. ja.

Maria.

Hier Engill Guds vier þöckum nu, Hale. Halel.
Það skal oss ollum Huggun trw, Haleluja, Hale.

Engilleñ.

Fared og seged satt þar um, Haleluja, Haleluja.
Sancte Petre og Postulum, Haleluja, Haleluja.

Maria til Foolksins.

Syngium nu aller af Hug og Raust, Hale. Hale.
Uppreis vor HErra Efalaust, Haleluja, Haleluja.

Allt Foolked.

Af þvi glediunst nu aller vier, Haleluja, Halelu.
Eiliif Huggun vor Christur er, Haleluja, Haleluja.

Af Uppstigningar Hatijd DRottiñs vors JEsu Christi, Hymnar og Lof-Saungvar.

Barna Saungur a Uppstigningar Dag, med Ton, J Dag er Christur uppriseñ, etc.

J Dag er Christur Uppstijgeñ, Haleluja, i Dijrd siins Fødurs iñgeingeñ, Haleluja.

Hvør med Kvøl siñe sarustu, Haleluja, Synder þvode af Verolldu, Haleluja.

Mestu veitte oss aumum Ast, Haleluja, ecke mætte nein þvilijk fast, Haleluja.

Þvi riiker nu sa Sigrare, Haleluja, samjafn Fødur i Almætte, Haleluja.

Og wtvegar oss aumum Lijd, Haleluja, af siinum Fødur Nad og Frid, Haleluja.

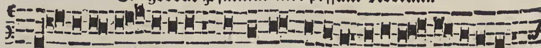
Hier Meñ wt af Galilæa, Haleluja, þvi vilied upp i Hiimiñiñ sia, Haleluja.

Sem hañ stie upp frá Heime hier, Haleluja, hiingad aptur komandi er, Haleluja.

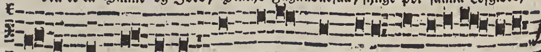
J þessum mesta Sigre sie, Haleluja, sunged Lof Gude af Christneñe, Haleluja.

Heilagre Þreñing hærstu Dijrd, Haleluja, af Hiarta seginn og Þackargiørd, Haleluja.

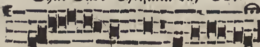
Eiñ goodur Psalmur med þessum Nootum.

Nu er œ Himne og Jørd, Hœtijd Fagnadarfull, sijnge þvi sanna Lofgiørd,

Syne Guds Christnen øll, DRotteñ med Dijrd sinne, Dyr Himna opnade,

oss aumre Þiood, af sætre Nœd.

Eingiñ Twnga i Heim, uñ þañ Føgnud og Tign fær, diktad sem œ Degi þeim, dijrdlegast byrtur var, Riettlætis saña Sool, Son Guds œ Himna Stool, med Engla Her, uppstijgeñ er.

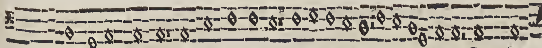
Hañ hefur vissañ Veg, vijsad øllum upp til sijn, œ Trwñe mun liggia miøg, Madur vel giættu þijn, alla Guds Nœd og Gøts, giefur riett Trweñ oss, Vatn, Ande, Blood, votta þad Þiood.

JEsu vier bidium þig, ad i þessum Eymdar-Dal, Fylgd þijn og Nœd fødurlig, fordi oss Vijtis Kvøl, þitt Lam med Þackargiørd, þiggia lat oss hier œ Jørd, gief oss Gyrnd þa, þier verda hiœ.

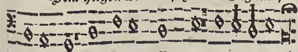
Eins sem fyrre frœ Jørd, foorstu uppœ Himna hædst, med Valld og mestu Dijrd, munt þadañ aptur siœst, œ Doomsins Dege þeim, sem Englar søgdu Heim, Tign og Ast þijn, oss forde Pijn.

Eiñ Gud, þo Þreñe med, þig af Hiarta lofum vier, ad oss hefur auma sied, af Millde tookst ad þier, vid hreina Trw oss hallt, so bliootum vier þetta allt, vert þu vor Hlijf, veit eilijft Lijf.

Eiñ œgiæt ur Psamur wader þessum Nootum.

Heill helgra Manna, Heidur Englaña, eilijft Lijf allra, i Trwñi sællra, Drottinn

deyande, Diofulsins Grandi, ollu eydandi.

Gief Glede þijnum, goodfwsum Pioonum, Sigur þiñ sæla, ad sijngia og mæla, i Heimi vijdum, a þessum Tijdum, Paiska-Halld prijdum.

Frai Vijti fariñ, frægur Sigrariñ, uppreist i Sooma, og Fylgdeñ þijn frooma, Holld þitt helgasta, Haitijd þar nærsta, hoofst i Dijrd hærsta.

HErrañ nu helldur, hærstu Tign milldur, upp yfir Himen, er Christur nu komeñ, med Mañdoom sama, mun aptur koma, allt Holld ad dæma.

Alltijd upptoga, til þijn vorn Huga, Hai-Stool hiai Fødur, ai hægra Veg rædur, i Afgruñ vara, oss þijnum Skara, frai þier ad fara.

Guds Son og Fader, giefe þad bæder, og helge Ande, af þessum komande, allt yferviñur, eilijfur sañur, eiñ Gud og Preñur.

Lof-Saungur wt af Uppstigningar Historiuñe, mai sijngia so sem Allfagnrt Lioos oss byrtest braudt, etc.

FErtugasta Dag Paiskum frai, Frelsareñ stie til Himna þa, sijnum Lijd safnar a eitt Fiall, uppfylld var Stiett og Verk hañs oll.

Hañ sagde: Nu er endad allt, hvad i Ritning er um mig mællt, Spamañaña, og Moysi, margt kiende þeim þar skrifad i.

So hlaut ad skie um sialfañ Christ, saurañ Dauda ad þylde fyrst, Pridia Dag rise Daudum frai, Dijrd sijna iñ ad gaunga þa.

Bæde ai Himne og ai Jørd, er mier giefed allt Walld og Dijrd, Ande miñ kieñer ydur þad, af þvi vitned i hverium Stad.

Gaunged nu ut og prediked, ollum Heims Pioodum Gudspialled, skijred so verde Syndeñ kvitt, so skal uppbyriast Rijked mitt.

Hver Trw og Skijrn i Heime nær, himneska Sælu

Sælu siidañ fær, hvor Trwñi vill ecki taka vid, tapast og siiñr alldrei Frid.

Allt þad sem hafid heyrt af mier, heilagri Christne kieñe þier, eg æfiñlega med ydur er, epter Giøf miñi biidid hier.

Hendur siinar þa hoof hañ braadt, hiedañ foor upp til Himna hautt, Postular litu Loptid i, leiddi hañ þeim fra Sioonum Skij.

Hviitklædda Meñ þeir hittu Tvo, hiaa sier standa, er mæltu so: Galverster Meñ þvi undrist opt, aller horfande hatt i Lopt.

JEsus sem upp fra ydur stie, er a hægra Veg Tigniñe, eins sem hañ stie til Himna hier, hiingad komande aptur er.

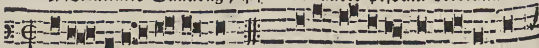
Nu situr hañ i siñi Makt, Syni Guds allt er undirlagt, hañs Riikisstioorn er Ordid sitt, af Saafum hañs þad verdur priidt.

HErrañ opnadi Himna Dyr, i Hæd stiigande ollum fyr, med sier faungadañ færdi Liid, Fridar Stioorn helldur allañ Tiid.

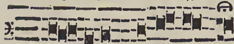
Aptur kiemur a efsta Doom, aller vakna vid Lwdurs Hlioom, blessudum Lombum biidur Frid, Bølvan eiliifa hreppa Kid.

Med Huga og Hiarta Christe kiær, Komu þiñar opt væntum vær, leys oss JEsu og leid til þiin, fra Liifs og Andar Eymd og Piin.

A Trinitatis Suñudag, Psalmur under þessum Nootum.

O þu Þrefallda Eining bliid,
Og eiñ sañur Gud eiliifa Tiid.
Sooliñ med Degi dregst oss fra, þitt

diira Lioos lat Hiartad sia.

Arla

Arla þig lofum aller vier, ad Kvølldi bidium Naadar hier, Lofgiørd vora þu lijt nu aa, og lat hana eingañ Enda faa.

Dijrd sie Fødurnum fyrr og sijd, og Frelsara vorum hveria Tijd, heilagur Ande, sem huggar Aund, hañ þyggi Lof um̃ Christiñ Lønd.

Añar Psalmur, med sama Lag.

HEilaga Þreñing þiaa oss kiert, hærst Guddooms Tign sem samjøfn ert, aa øllum Hlutum ert þu ein, Upphaf, sem fylger ei Ending nein.

Aull Hymna Fylking heilaglig, heidrar, tilbidur og lofar þig, þar med Þrij-hlutud Verølld vijd, vegsamar þig aa hvørri Tijd.

Eiñiñ vier aum'r erum nær, aakøllum þig vor HErra kiær, andmiukra Bænir, Ast og Trw, med Engla Lofgiørd þiggir nu.

Eitt Lioos þig trwum aller vier, i Þreñingu hvad heidrad er, Upphaf og Enda þeckium þig, þann Skiepnañ lofar hvør um̃ sig.

Lof Gudi Fødur eilijfum, Lof sie hañs Syni Eingietnum, Lof helgum Anda æ sie tied, einum Gude og Þrennum med.

Eiñ Lof-Saungur af Verkum Heilagrar Þreñingar, med sama Lag.

O! Gud sañur i Einingu, og eilijfur i Þreñingu, Haasæti þitt er Himna Dijrd, Heidur þiñ lætur siaast aa Jørd.

Goodañ og hreinañ þu giørdir Mañ, med Gaafum þijnum prijdder hañ, þijna sialfs Mynd hefur þu hønum veitt, hallda aatti þitt Bodord eitt.

Þa yfir Adam og allt hañs Kyn, afbrioótanda kom Bølvanin, Son þiñ Gud Fadir þu sendir Heim, so hañ leysti oss af Voda þeim.

Þa sitt Embætti endade, og i Dijrd sijna aptur stie, bad hañ ad sendir Anda þinn, ad hugga og styrkia Lijdinn sinn.

Giarnañ þu veitter þad Guds Son bad, Gaafa þørfust var Mønum þad, Utvallda þijna vel tilbioost, Veg til Fagnadar sijndir lioost.

Af Myskun Naad og Milldi nu, Mañkyni Blessan bijdur þu, HErrañ JEsus, þvi Himnum af, heilagañ Anda trwudum gaf.

Þau vorrar Lausnar Verkiñ stærst, vegsama þig, O Þreñing hærst, i Persoonum þu sañast so, sialf Gudleg Vera, ein er þo.

Saal hefur Gaafur þessar þriaar, þvi er hun kønud Mynd þijn klaar: Mañ-Vit, Vilia og Miñi freckt, med þessu fær hun þig allvel þeckt.

Sooliñ þrin Giædi giefur Heim, gledur alla med Verkum þeim, lijsir, vermir og veitir Maatt, vel

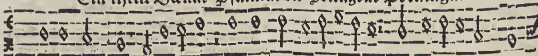
þijdande þiñ eigiñ Hatt.

Almættug Þreñing, eilijft Liôs, upplijs þu Myrkrid allt i oss, verm vora Saal og send þinn Styrk, so vier geymum þijn Ord og Verk.

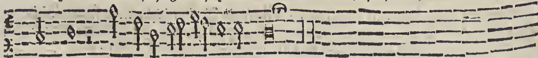
Af þijnum Stool oss upplijs þu, og verm þu oss i þijns Sonar Trw, styrk oss med Heilags Anda Raad, Elska þijn blesse so allt vort Raad.

Þig Gud Fadir, sem gafst oss Christ, Græðara sem oss hefur leyst, Helge Ande sem Huggun fær, heidrum lofum og dijrkum vær.

Eiñ lijtill Bænar-Psalmur til Heilagrar Þreñingar.

O HErra Gud oss helga nu; Hôrmungar vorar ælijt þu, veit þijnu Foolki Vægd

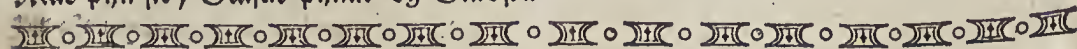

og Naad, vid allar Syndir kvitta þad.

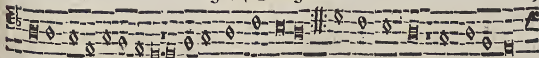
O Guds Lamb HErra JEsu Christ, oss hefur þu wr Dauda leyst, þig bidium vier þitt veika Lid, veit oss jafnañ þiñ Naadar Frid.

O vor Gud Ande heilage, yfir oss jafnann Naad þijn sie, Gæfur þijnar og Giædska stoor, gledie og efli Hiortun vor.

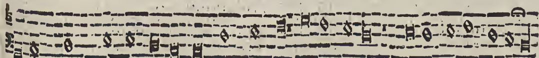
O Þrenning Eining heilaga, eilijf samjöfn almættuga, æ þig setium vier alla Von, æ tijd heyr giarnañ vora Boon.

A Jons Messu, Lof-Saungur Zachariæ.

Blessadur ad eilijfu sie, Israels HErrañ hærsti. Oss ollum vijst, upp hefur reyst
Sea sañi Gud vor vitiade, vesælann Lijd siñ leysti.

i sijns Þioons Davids Kyni, Hiálpræðis Horn, ad helga Vorn, Utvolldum ollum syni.

Fyrir Spámaña siña Muñ, sem fordum verid hafa, lofade hañ oss Lijdiñ siñ, leysa og Frelse giefa, af Ovinuñ, Ognarlegum, og Hende þeirra oss hata, Myskun miøg há, ad meiga fá, og hañs Sáttmála niota.

Og miñast þad hañ soor eiñ Eid, Abraham Fødur vorum, ad leysa villdi oss siñ Lijd, af Ovinum Mátt-stoorum, ad Ottalanst, honum einum Traust, uñ alla Æfi þioonum, i helgum Sid, Sakleysi og Frid, sem þocknast siálfum honum.

Hier med skalltu hiñ sæti Sveiñ, Spámañ Guds nefndur vera, undañ gánga áttu einn, Ásioonu vors Lausnara, vijda uñ Heim, Veg HErra þeim, bwa og Byrting saña, Guds Hiálpræðes, giefa til þess, ad ødlast Lykn Syndaña.

Fyrir mestu Guds Myskun þa, Mañkyni nu er feingeñ, vor hefur vitiad siálfur sá, sem er af Hæd wtgeingiñ, þá upplijser, sem sitia hier, i Myrkri og diñum Dauda, og vill vorn Foot, á Fridar Braut, med sijnum Sannleik greida.

Dijrd Gudi Fødur og Syni sie, swngiñ og heiløgum Anda, eins sem hun var ad Upphafe, oss veiti Náad ad standa, vel á hañs Veg, eñ varast miøg, Synd, Diøful, Holld og Heimeñ, Gud giefi þad, hañs holldum Náad, sijnginum þvi allir Amen.

A Vitiunar Dag Mariu: Lof Saungur Mariu, med sama Lag.

LOf-Saung Gudi Mey Maria, mijn Sal vorn DRottiñ tignar, Hialpræði mitt er Herra sa, hønum miñ Andi fagnar, mig virdtist sia, þo væri smaa, af Myskun Ambaatt sijna, hiedañ i fraa, hvor Ætt mun tiaa, sætlega Sælu mijna.

Voldugur DRottinn veiti mier, vegleg a Dasemd hreina, hanns Nafn saúlega heilagt er, heidrum vier þad alleina, og Myskun hanns mun vijst til Sanns, hallda, blessa og hlijfa, ætijd i Heim, Ættkvijslum þeim, sem i hanns Otta blijfa.

Sialfur Gud villdi mestu Makt, med sijnum Armi giøra, og þvi Dramblaata eydelagt, i Hugsun Hiarta þeirra, af Stooli hratt, Høfdingium braatt, enn upphoof lijtilaata, hwngrada mest, hann sadde best, Rijkum ei villdi veita.

Sinn eiginn Þioon, Lijd Israel, ad sier nu took, med Milldi, Myskunar sinar mintist vel, mestu Naad veita villde, framkoma liet, sem Fedrum hiet, Frelsarinn þeim ad senda, allt kom þad fram, vid Abraham, og hans Sædi an Enda.

Dijrd Gude Fødur og Syni sie, swngin og Heiløgum Anda, eins sem hun var, etc.

Añar Psalmur wt af Historiuñi, Luc. 1. med Lag, Christur allra

MAria gieck iñ til Elizabeth, Astsemdar Kvediu heyra liet, i heñar Lijfi Barn vid bra, byrte so Guds Son kominn þa.

Johañes laut og kvadde Christ, i Kvidi Moodur var þo vijst, Elizabeth þañ Fognud fañ, fylltist med Anda heilagann.

A Jordu sw Glede er jafnañ mest, JEsus Guds Son þar angliijsest, Elizabeth i Gudi glødd, giørdi þad lioost med hærri Rødd.

Miøg virdugleg ert Maria Frw, med Heill Mañkynsins geingur þu, Kvinnum framar þu Blessan ber, blessadur þinn Avøxtur er.

Dwdst eg ad hærsta Heidri þeim, Herrañs Moodir mig særkir heim, styldug var eg ad vitia þijn, virdtist þu sialf ad koma til mijn.

Audmykt og Naad sw er miøg stoor, med Edla Son þinn komst til vor, Heilsun þijna þa heyrde eg, hrærdist Barn mier i Lijfe miøg.

Sæl ertu fyrir soddann Trw, søn Guds Moodir ert ordinn nu, at þier mun fyllast Efalaust, allt hvad þier sagde Gudleg Raust.

Alltijd synge þvi HErrans Hiord, hønum Lof, Dijrd og Þackargiørd, Hollds Mynd vorri ad hulde sig, hanns Myskunsemi er Ævinlig.

A Michaelis Messu, eiñ fagur Psalmur af Englunum.

Ton, Guds Son kallar, komid til mijn.

NJett Christninn hærstum Gudi holl, heidrar og lofar hann i Dag øll, þackar hanns Ast eilijfa, heilagra Engla Herskarann, hefur skapad og stickad hann, oss ad þioona og hlijfa.

Sem Leyptur Soolar lioma þeir, logande Elldi skijna meir, himneskir Andar hreinir, i sinni Art sannheilagir, Son Guds er þeirra Skapari, af Skiepnum vænstir einir.

An Aflaats Guds Augliti sia, og Tignar Speigil horfa a, af Saũleiks Vitsku sæl:r, syngia: Heilagur, Heilagur, Heilagur er Gud DRottiñ vor, sem Spamadur nũ=mælir.

Nøfn og Størf adgreind eru þeim, og þeir wtsendast hier nũ Heim, vijda med ymsum Hætti. Sem hier er margskyns hierleg Stiett, so hefur Gud þeim eiñig sett, adskilianleg Embætti.

Michael Herra JEsu Christ, hærstur Engla, jafn Gudi vijst, undir hanns Merki siriida, Englar hanns allir Dag og Natt, aptra Flærd Diofuls Gr:ũd og Matt, sem Guds Ord gyrnist niijda.

Hiñ Gamli Dreki hefur ei Nad, hvør a Stund brugar Svi:ka Rad, svo hann oss sigrad næde, Aund, Lijf, Sæmd, heilsu, Eign og Gots, nũstar þa ad svipta i (;med Lijg, Mord og Brædi.

Fyrst formar Vantrw, Villur og Nijd, Vijg, Upphlaup, Ofrijki og Strijd, Stiett Guds sturlar og spiaier, Høfdingia hañ uppæsir þratt, alla Tryggd slijtur, Frid og Satt, Illsku og Heipt wtsaair.

Storma veknr og Strijdvidre, steipast þvi Turnar; Hws og Trie, Loptinu lijka spiller, Jardar=Groda oss ecki ann, nũrootast, so ei gagnast hañ, og allt med Eymdum fyller.

Verie oss ecke Engla Her, Eign, Lijf og hvad sem høfum vier, einga Stund ospillt væri; med Vinde, Baale, Vatni og Snioo, Vargur sa eydde øllu þo., ef hañs Akefd framfære.

Nær sem aahorfist Haaske stoor, heilager Englar giæta vor, og leysa oss wr Raunum, Dijr olu ei skada Daniel, DRotteñs Engill hañ geymde vel, annars upplyke honum.

Pa Himna Elldur ofañ kom, yfir Zeboa og Sodomam, var Loth leistur med Vijfe, og baadum Dætrum Baali wr, burt leiddi Engla Styrkur trwr, so hielldu sijnu Lijfe,

J Prisone þa Petur var, Pijslardooms aatti ad bijda þar, Herodes hann vill deyda, Engill Guds kom þar inn nũ Natt, af Petri fiellu Jaarnin [illegible] skiott, vard so [illegible] [illegible].

Mich:

Brennande Ofn i Babylon, baud fremur Sveinum Lijffins Tioon, Guds Engill giætti þeirra, sem Kiælu Døgg vard Ofne i, einkis Hita þar kiendu þvi, swngu Lof sijnum Herra.

Englar oss jafnann vernda vel, vid Slisum, Woda, Tiooni, Kvøl, af Trw yfir oss vaka, biarga, geyma a betstañ Hætt, beriast fyrir oss Dag og Nætt, forda vid forna Dreka.

HErra JEsu þier þøckum vier, þessa Vaktara gafst oss hier, ad geyma oss og stoda, so Diøfuls Svik og eytrud Ør, ei slisi vora Saal nie Fiør. Þyrm oss med þijnu Bloodi.

LOF-SAUNGVAR a KVØLLD og MORGNA,

ad syngia, bæde innann Kyrkin og utann.

Dagur og Lioos þu DRottiñ ert, dimt og hulid allt er þier bert, þu Guds Fødurs lioomandi Lioos, liooſañ Sañleika kieñir oss.

Þig bidium Herra heilagi, hlijf oss a Nottu þessari, lattu oss hafa Hvijld i þier, hæga Nott einnig þyggium vier.

Svefn Orar falli oss ei a, Andskotans Vielum leys oss fra, ad Svik hanns ei samþicke Hold, so af þier komi a oss Giølld.

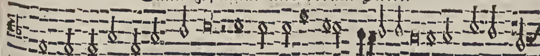
Þo Augun take Svefn til sijn, samt læt vor Hiørtu vaka til þijn, almættug Hønd þijn þyrmi nu, Þioonum sem elska þig med Trw.

Sia oss JEsu vor Heill og Hlijf, hept þeim sem svijkia Aund og Lijf, kom nu til Hialpar Christinni Þiood, sem kvittadi þitt blessad Blood.

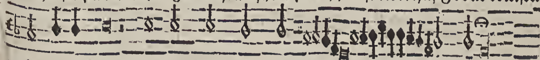
Milldasti JEsu miñstu vor, mørg er Neyd Holldsins þwng og stoor, þu ert alleina vor Andar Vørn, ætijd vardveit þu oss þijn Børn.

Gude Fødur sie sungen Dijrd, Syni hanns JEsu Þackargiørd, og helgum Anda sem huggar eiñ, a Heidri þeim sie ei Endir neinn.

Sami Psalmur med ødrum Hætte.

Christe þu klari Dagur ert, kañ fyrir þier hyliast eckert, af Fødur komstu

lifanda Lioos, og Lioossins Kieñing færd - - - er oss.

O Gud vor Fader, geym oss þraatt, vid grimum Ovin um þessa Naatt, oss lattu Hvijlder i þier faa, Andskotans Vielum leys oss fraa.

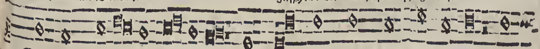
Eñ þo søfe vor Augnu hier, avallt vort Hiarta vaki i þier. Hallt yfer oss þiñe hægre Hønd, so hrøpum vier ecke i Skøm og Synd.

JEsu þig bidium aller vier, ad Diøfuls Svik ei grandi oss hier, sem situr um vorri Saalu ad naa, svipt oss hañs illu Valldi fraa.

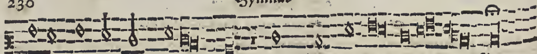
Vier erum Christe þijn Erfdiñ good, utvegader fyrer þitt blessad Blood. Eilijft Guds Raad þvi oss þig gaf, ad skylldum vier Syndum leysast af.

Englum heiløgum umbiood þad, Eign þiñi Gud þeir giæte ad, vake yfer oss Vernden su, verda mun oss þa Hvijlden tru.

J Nafne JEsu nu sofnum vier, nærre sie oss þiñ Engill hier. Heilagre Preñing sem Hlijfd oss gaf, hvør Madur jafnañ syngi Lof.

Eiñ Gud Skapare allra saa, alls Himins Raad og Jardar aa, Dag-

eñ ſkrijdande med dijrſta Lioos, diñ Noott ad ſkylldi ſvæfa oſs.

Aſlijaſt mætte Liſſed breitt, leingur ei ſier til Viñu neitt, Hungraun liñe og gledieſt Sied, Grætur og Harmur hverfe med.

Uñlidnum Dege aller vier, af Hiarta ſijngiande Þockum þier, byriande Noott þig bidium nu, biarga oſs ſem þier hietum Trw.

Þig heidre Hiartans Þeled allt, þig loſi Rødd og Maulid ſniallt. Þig Aſt vor jafnañ elſki eiñ, þig aukalle vor Andiñ hreiñ.

Diwpt þo nidre hin døckva Natt, Dags-Liooſed frá oſs byrgi brædt, ſortni alldrei hin ſæla Trw, Satt Lioos Lijd Chriſtnum lioome nu.

Saal verdi ei af Svefne mood, ſoñ frá Loſtum chriſtin Þiood, ad Trwan hreinlijfann halldi Sid, Hooſſemdar æ mun þurfa vid.

Soſendra Brioosſtc bygg þu i, ad Blecking Hollds ei grande þvi, nie Ovinarins illa Villd, Adſookn framkome og hindre Hvijld.

Chriſt og Fødur vier køllum á, Chriſts og Fødurs þar Andañ hiá, Eining heiløg og Þreñing þu, þijnum Lijd chriſtnum lijkna nu.

Eñ Eiñ Bænar Lof-Saungur á Kvølld, med ſama Lag.

NU heſſt Nootteñ og hylur Dag, hvør Mañ ſkilſt vid ſitt Viñulag, Gud laate oſs vel gaunga þad, og giæte vor med ſiñe Naad.

Af Noott og Myrkre Ogn og Fcar, almeñilega jafnañ ſtaar; Son Guds vaſ þu og ſiá vorn Hag, ſu Vernd næger oſs Noott og Dag.

Leys oſs alla af Loſt og Synd, til Leidriettingar veit oſs Stund, gief oſs Vitſku ad gaungum vier, grandvarlega ſo lijke þier.

Forda þu Hvijlu Fleckun vid, fylgia lát þu oſs hreinnum Sid, baña ad ſpillc vorre Værd, vonder Draumar og Dioſuls Flærd.

Hvørs ſem nu framar bidia ber, Brædrum Chriſtnum og ſiaalfum mier, Lijknſami Gud þu lijt þar á, og lát oſs þijna Myſkun ſá.

Fødur, Sync og Anda ſie, ædſt Lof, Diird, Heidur eilijfe, ſem i Upphafe er og nu, æfiñlega ſie Virding ſu.

Einn

Eiñ goodur Kvolld Psalmur, med sijnum Ton.

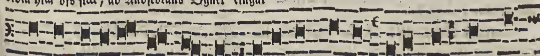
EPter Guds Vilia gengur þad, sw gooda Nott oss lijdur ad, þvi Dagur þesse þroteñ er, þad Myrkur og Svefn nu epter fer.

Undañdrætt allañ af skal slaa, ad þacka þeñañ Dag sem maa, Gud hefur vor giætt med Giædsku Mætt, goodlega og er þvi Hiartad kætt.

Þar liggur oss mest Mákteñ aa, milldañ Gud bidia hiaa oss staa, ad Andskotans Ogner eingar skiott, yfer oss kome þessa Nott.

Þig bidium vier med þeirre Trw, þviad Fadir vor sañur ert þu, gior epter þiñe goodre Lund, geym oss uñ þessa Nattar Stund.

Lof, Æra sie Fodurnum løgd og tied, lijka hañs Syne JEsu med, þeim helga Anda Heidur saa, ad hvergi fiñest Ender aa.

Þu sem Skapare allra ert, Adgreining Tijma hefur giørt, Mañs Holldid dagleg Mæda lijr, med Nætur Hvijld þvi Næring bijr.

Holld vort lijdur nu Hrygd og Kvol, Hier-Vist mañleg er lijtel Dvol, sofni Lijkamiñ sætt med Frid, Saaliñ i Christo vakni vid,

Med Audmykt bidium aller nu, ad oss fraa Ovin frelser þu, so komist ei ad Christiñe Þiood, sem kvittade þitt blessad Blood.

HErrañ JEsum vier heidrum eiñ, Hialpare vor er ei añar neiñ, hañ gaf oss Lijf og leyste Aund, Lof sie honum aa hvorre Stund.

En̄ ein̄ Bænar-Lof-Saungur ꜳ Kvølld, med Lag, Dagur og Lioos, etc.

SOOlar Lioos nu fer burtu brꜳdt, byriar þvi aptur dim̄a Nꜳtt. Eilijfe Gud vort Andar Lioos, æfinnlega þu siert hiꜳ oss.

Þu ert vor Heill og Von̄in sterk, verndar og blessar øll þijn Verk. Ef þu veiter oss ecki Hlijf, engin̄ kan̄ stoda Sꜳl nie Lijf.

Ovine høfum marga miøg, Meintaka oss ꜳ allan̄ Veg, Siert þu oss ei i Svefne hiꜳ, Svik og Heipt þeirra reynum þꜳ.

Oss og allt vort þier offrum vær, ad þier tak oss nu Fader kiær, so Ovin giøre oss eige Tioon, an̄ars høfum ei Hiꜳlpar Von.

Blessa oss fyrer JEsum-Christ, an̄ars duger vor Vin̄a sijst. Hiꜳ þier fꜳe oss sijnum Sꜳtt, so ad Morgne þig heidrum hꜳtt.

Þessa Kvølld-Foorn þier færum nu, Fader vor HErra þigger þu, fyrir Christum þin̄ kiæra Son, kvittande oss med sinne Boon.

Barna Saungur af Catechismo, mꜳ sijngia sem, Dagur og Lioos.

GUd min̄ Fader eg þacka þier, þin̄ Son JEsum ad gafstu mier, um̄liden̄ Dag mig leystir vel, frꜳ Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

Eg bid þig ad forlꜳter mier, allar Synder og Misgiørder, sem mooti þier ꜳ allan̄ Veg, i Dag rꜳnglega giørda eg.

Þijna Myskun eg þar med bid, þessa Noott veit mier Vernd og Lid, i Svefni og Vøku veit mier Frid, Voda og Ogn mig skilier vid.

Eg fel i þijna helgu Hønd, Hølld mitt, Sæmd, Vine, Eign og Aund, Engill þin̄ sie mier ætijd hiꜳ, Andskotan̄ lꜳt ei til mijn nꜳ.

En̄ Ein̄ Christilegur Kvølld Psalmur, mꜳ sijngia sem,
Af diwpre Hrigd ꜳkalla eg þig, etc.

I Svefne og Vøku sam̄lega vier, sialfum Gudi tilheyrum, hvørt oss Dauda eda Lijf þu lier, leitum ei Hiꜳlpar af fleirum, vier þøckum þier fyrer JEsum Christ, þu hefur oss geymt i Dag en̄ vijst, af Milldi og Myskun þin̄e.

Frꜳ Skøm̄, Hneysu og Hreckia Nægd, og hvad Sꜳlu kan̄ tijna, frꜳ Satans Vondsku og Svika Slægd, Saude geymdu vel þijna, sem grim̄ast Leon leitar han̄, ad Lømbum þeim er svelgia kan̄, og Sꜳlar Tioon ad sijna.

Med Saileyse fromdum giørvallt þad, sem giarnast ſkylldum ydia, ad ſæma þitt Nafn i ſierhvørn Stad, ſijſt villdum Mœungañ ſtydia. Vor Veikleiki þvi velldur meſt, vier hofum a ollu Goodu Breſt, kema þijn Raad oſs leide.

Med ſwſu Hiarta Fadir af þier, Fyrergiefningar bidium, Glæpa þeirra er giørdum vier, ſo greidt i Dauda midium, nu er oſs Vondſkañ nærſta leid, Raad ſijn oſs fyrer JEſu Deyd, vor meiga þad Verk ei bæta,

Geym þu oſs allre Gløtun fra, undir Giædſku þiñar Skugga, og Ovina lijka Oſſookn þa, i allre Freiſtni oſs hugga, Andſkotiñ ſer med Flærdar Tail, hañ frekt vill bæde Lijfe og Sail, giarnañ Gløtun brugga.

Þijn mikla gaf þvi Milldiñ hœ, oſs myrkva Nott til Handa, ad hefdum vier Roo og Hvijlder þa, ſo hreſſare mættum upp ſtanda, af Vijle, Sorgum, Veſolld og Þrœ, ſem vora Lijkame jafnañ þiai, Ar oa Sijd i ymſum Vanda.

Þijdi Fadir, þig bidium vier, þu gief oſs Rooſemd hijra, i allra Siñi og Hiørtu hier, fyrir Hialparañ vorn hiñ dijra. Samvitſkuñar ſærleg Okyrd, fyrer ſaña Trw ſie wte byrgd, og Anda þiñ eñ ſkijra.

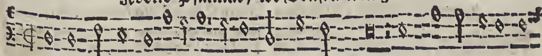
Gief vorum ſynduga Molldar Serk, ad ſofna i Fride blijdum, ſo megi ſu Hreſsing ad Morgni ſterk, mæta þeſs Dags Aſtrijdum. Upplijs vor Hiørtu og Sailer ſo, ad ſieu þau vakande lijka ſo, og til þijn treyſte ſijdann.

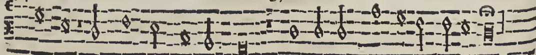
So ad af heilags Anda Raad, æ kyñum i Vøku og Svefni, i þijnum Otta Utvegu og Raad, med Aund og Lijkama tilefna. So ad lyktum þier lendum hiai, og Liooſsins Børn verdum Himnum a, fyrir Adſtod JEſu upphafner.[1]

J fullu Trauſti felum nu vier, oſs Fader þier til Handa, med Sail og Lijfe ſañur Gud þier, ſvipt af oſs Hæſka og Vanda, hlijf þu og vernda Hws og Meñ, af Hiarta þeſs bidium aller ſeñ, ſo megi oſs Mein ei granda.

Þier liwfum Fødr ſie Lof og Dijrd, fyrir Lykn og Velgiørd þijna, og þijnum Syni ad ſoñu ſkijrd er ſig liet fyrir oſs pijna, helgum Anda og Heidr ſie, ſiñ Hyggun vid oſs lætr i Tie, lætum hañs Lof ei dvijna.

Kvølld-Pſalmur, wr Donſku wtlagdur.

oß ver, hægañ gief þu oß Blund, gledie oß Gud i Himnarijke.

Giædſkañ þijn allvel geymde oß, og good vernd-
ade i Dag,mitkti i Rad Mootlæte og Kroß,Myſk-
un þijn ſæ vorn Hag,gledie oß Gud i Himnarijki.
Þar fyrer vier nu Þackargiørd,þier færum Or-
ðtteñ ſtoor,heidre þig Meñ,Himen og Jørd,og hei-
lagur Engla Kor, gl. o G. i H.
So margt brutum vier mooti þier, megnum ei
telia þad,Ord,Hugreñingar,Athafner, allt var ſair-
fordiarfad, gl. o.G. i H.
Fyrergief oß nu Fader kiær, þad frømdum þier
a moot,med Anda þiñum oß endurnær, ſo Ydran
giørum og Boot, g. o.G. i H.
Adgiæt þu oß nu eñ i Noott, med Engla Skyl-
de þijn,ad ſofua kyñum ſætt og roott,ſviptir fra all-
ri Pijn, g. o. G. i H.
Þa Lijkamiñ ſefur, lattu þo, lifa vorn Anda i
þier, ætijd veit þu oß andlega Roo, fra Illu vel
geymer, gl. o. G. i H.
Myrkraña øllum Meinum fræ, Myſkun þijn
oß hlijfe,vollduge JEſu vertu oß hiæ, veit Rad
Saal og Lijfe,gledie o. G. i H.
Ad Morgni aptur uppveck þu, oß a hagkvæmre
Tijd,ſo af oß þa i ſañre Trw, ſijngeſt þier Lofgiørd
blijd, g. o. G. i H.
Eñ þegar endaſt Æfe-Tijd, og kiemur vor Dau-
da Stund,veit oß JEſu, hun verdi ei ſtrijd,væraũ
gief ſijdarſta Blund, g. o. G. i H.
A Enda Heimſins oß ſiert hiæ, iñleid i Dijrd
med þier, lat oß himneſkañ Føgnud ſia, og Frid
um allar Allder, g. o. G. i H.
Lofgiørd Fødur og Syne ſæt,ſijfelldt verde fram-
eñ,heilagur Ande vor Huggun mæt, hliovte Prijs
æ Amen, gledie oß Gud i Himnarijke.

Kvølld-Pſalmur, med Ton, JEſu Chriſte þig kalla eg æ.

LOF ſie þier Gud fyrer lideñ Dag, og Luckuſæla
Stiporn alla,þu hefur leidt miñ Lijfſins Hag,og
lætid mier allt vel falla, þo hef eg bleſſud Bodord
þijn,brotid i margañ Maata,hvad eg nu jaata,miñ-
ſtu

fiu alldrei a Illverk mijn, uñ mier af Syndum lata.
Nu er ad kom'd Naattar Pel, nu vil eg Hvijld-
ir taka, O Gud sem geymer Israel, yfir mier vird-
stu vaka, lat þu nu Verndar Vængeñ þiñ, vand-
lega ad mier giæta, mz Svefn-Roo sæta, veittu mi-
er heilla Hyrdir miñ, Hiwfrunar Naakvæmd mæ:a.
Vertu nu miñe Hvijlu hiaa, med heilogu'n Eng-
la Skara, Ovine drijf þu alla fra, eñ mig heilañ
bevara, Lijkamañ lattu sofa sætt, eñ Saalina i þier
vaka, og Tilsioon taka, Draum-Ora, Ogn og illa
Vætt, alldrei lattu mig saka.

Eg befala þier DRotteñ dijr, Dag og Natt
Saalu mijna, breid þu yfir mig HErra hijr, heilaga
Blessan þijna. Lijf og Ast-Vini, Eign og Bæ, utañ
og iñañ Gautta, og þa hier hautta, Gud miñ eg þier
i Geymslu fæ, giørdu hia oss ad nautta.
Eg legg nu samañ Augun mijn, i Guds Nafne
og Trauste, signi mig Heilla Hendiñ þijn, Hyrder
miñ goode og hrauste. Signdu Foolkid og signdu
Hws, Signing þesse oss blijfe og Illt wtdrijfi, Sig-
ningeñ þijn sæte JEsus, signud yfir oss blijfe.

Kvølld-Psalmur med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

O Gud! sem geymer Israel, og øllum Hlutum
stioornar vel, af Hiartans Root eg þacka þier,
þad i Dag hefur giætt ad mier.
Allmauttug Hønd og Asiaa þijn, eñ hefur naad og
sied til mijn. Lof sie þier Gud fyrer Lain og Hag,
Lijfid, Heilsu og Vernd i Dag.
Eñ hvad eg hefe aum Mañkynd, aurcitad þig med
margre Synd, Gud miñ blessadur gief þad kvitt,
fyrir Giædsku þijna og Nafnid þitt.
Nauda Blood JEsu, Svide og Saar, Saular
Angist, Kvøl, Hrygd og Taar, breidist wt yfir Brot-
iñ mijn, og byrge þau øll fyrir Augum þijn.
Þesse Dagur nu wti er, eñ Nauttar Tijd ad
Høndum fer, Gud miñ goodur eg gief mig þier,
gættu nu eñ i Naott ad mier.

Eg vil gaunga til Nauda nu, nu bid eg Gud mig
geymir þu, vertu hier miñe Hvijlu hiaa, hiaa mier
vak þu og ad mier gaa.
Umkrijnge mig aa alla Hlid, Asiaa þijn og þitt
Engla Lid, sem forde Adsookn Andskotans, Araas-
um, Flærd og Svikum hauns.
Veittu mier DRotteñ Værd og Roo, vek mig i
riettañ Tijma þo, Lijkamiñ sofi sætt sem ber, Saal-
iñ og Andiñ vaki i þier.
Skijl þu mier þiñe Skepnu Kynd, skapadri eptir
sialfs þijns Mynd, Hendiñ þijn nækvæm hiwkri
mier, og blijfe vid þvi, sem skadlegt er.
Svæfilliñ miñ og Sængiñ mijn, sie sñur miwka
Høndiñ þijn, eñ adra breid þu ofañ aa mig, er mier
þa Værdeñ roosamlig.

Blessa þu DRottiñ Bæ og Lijd, blessa oss nu og allañ Tijd, Blessan þijna oss breid þu á, blessud verdur oss Hvijldenn þá.

Kvølld-Psalmur, med Ton: Vært nu Gud oss ecke hiá.

HEf eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna Fader ad Vanda, yfir mig lijke Asiaun þijn, ei lát mier Satan granda, þo Augun lykist aptur hier, Andañ lát vaka samt i þier, Ogn rek burt allra Handa.

Eg þacka miwkre Myskun þijn, miñ Gud af Huga hreinum, ad þeñañ Dag frá dapri Pijn, Dauda og Andar Meinum, mig verndad hefur veikañ Pivon, so veitte ei miñsta Satan Tioon, med Flærdar sárrum Fleinum.

Eins sem daudur á allañ Hátt, eg ligg i Hvijlu miñe, hefur nu ecki Hondeñ Mátt, nie Hugurinñ vekur Siñe; Eg veit ei hvert mier audnast á, aptur ad Morgni Liossid siá, treysti eg þo Tilsioon þiñe.

Hiartañs bid eg ad Hræring þu, heilogum stioorni Anda, Draum og Orum burtu døprum snw, og Draugum allra Handa, Engill þiñ drijfe æ mier frá, Andskotañ, sem þar stundar á, grádugur þijnum ad granda.

Bidiande framar Blessan þijn, blijde Fadir med Tárrum, sømuleidis þu siá til mijn, vid Satans forda Arum. Hier ligg eg eins og látiñ Mañ, Lijfs-Biørg einga sier veita kañ, hládiñ med Synda Sárum.

Sæta Lofgiørd skal syngia þier, Sála mijn, Herra goodi, þa loksins aptur Liossid sier, og liettir þwngum Moodi, miñandist þijna Myskun á, Myrkraña Skielfing leystur frá, þijn Huggun mitt Hiartad rioodi.

Láttu yfir mier lioma nu, Lioos þijns heilaga Anda, so ad eg mætti i sañri Trw, syngia Lofgiørd og vanda, Nott þessa leys mig Naudum frá, um bid eg Gud, þu siert mier hiá, Herrañ Himins og Landa.

Uũhyggin Sorg og Angrid med, allt nu i burtu flivoti, halla eg mier so hægt á Bed, Hvijldar i Naidum niooti, þo sijgi hægur Svefn mig á, samt vaki Øndiñ Drottni hiá, hañs alldrei Heidurs iñ þriooti.

Eiñ Kvølld-Psalmur, med Ton, Christur reis upp frá Daudum.

DAgs Voku er eñ nu Ende, eñ Nætur-Svefn fyrir Hende, allt Stundlegt hefur so Umbreyting, eñ eilijft Lijfid Stadfesting, Kyrie-eleison.

Eilijfe Einvallds HErra, eg vil þier Þackir giøra, fyrir JEsum sæta Soueñ þiñ, Sáluhiálpara og Hyrdir miñ, Kyrie-eleison.

Þu

Þu hefur a þessum Deige, þyrmt mier eñ glatad eige, aña[st] so sem þitt einka Barn, O Gud! hvad þu ert Naudargiarn, Kyrie-eleison.

Jeg vil þo aumur jaata, jeg maa ei Barn þitt heita, hvatt fyrir þier i Himinum, hef eg þrætt syndgad, Fader miñ, Kyrie-eleison.

Þu gafst mier Blessan þijna, þai Naad hef eg Syndum launad, i Dag sem oll mijn Æfe-Kvolld, æ! mijna Þusund Punda Skulld, Kyrie-eleison.

Fader O Fader Nauda, Fader Saṁleiks og Dada, fyrirgief oll mijn Afbrot leid, fyrir Arnan JEsu Þijnu og Deyd, Kyrie-eleison.

Añars eg ei mai sofa, ellegar Naider hafa; hvor vill vænta sier Værd og Frid, vera osættur þo vid Gud? Kyrie-eleison.

Gleym þu þvi Glæpum mijnum, Gud miñ, eñ Fadme þijnum, vef þu uñ mig, so vil eg traust, vel sofa og hvijlast Hættalaust, Kyrie-eleison.

Sal, Æru, Aud og Lijfed, og allt þad þu hefur mier giefed, gief eg i þijna Giædsku Vorn, Gud miñ vardveit þu oll þijn Born, Kyrie-eleison.

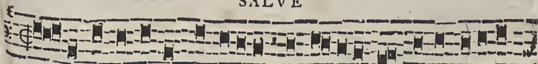
Eg fel i Umsion þijna, alla Sam-christna mijna, Heilage, Heilage, Heilage, Himens og Jardar Stiornare, Kyrie-eleison.

Meinum og Myrkra Vellde, miklu Satans Ofbellde, og ollu Illu oss frelsa fraa, Fridar Engell þiñ sie oss hiaa, Kyrie-eleison.

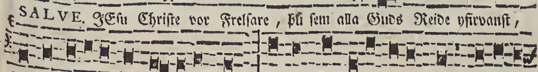
O! JEsu allrar Millde, ystar mijn Sal og villde, himneska Roo og Hvijlder sai, heilagra þiña Lande ai, Kyrie-eleison.

Gud giefe oss goodar Nætur, Gud hialpe oss vel ai Fætur, i Nafne Fodurs og Sonar, og Anda Guddooms Hætignar, Kyrie-eleison.

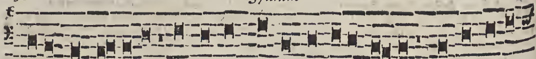
SALVE

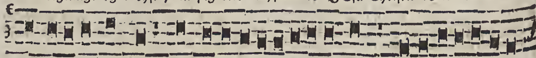
SALVE. JEsu Christe vor Frelsare, þu sem alla Guds Reide yfirvanst,

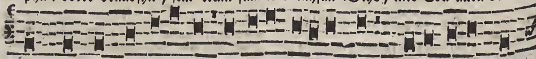
so ad Adam i þier Naadena fann. Þu ert vort Lijf og sæta Traust, lade i

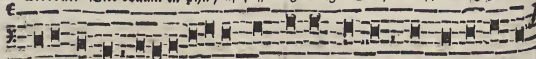
Mootgange og i Lyst, ꝏ þig vier treystum O JEsu Christe. Vier kollum til

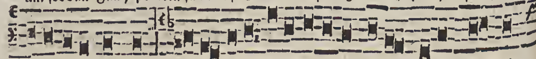
þijn i vorre Naudsyn, sem erum fallner i eilijfañ Deyd, med Evu allra vorra

Moodur. Vier kollum til þijn, af þessum grætlega Dal, vier sijtum og græt-

um soddañ Fall, þo ertu fullur af Guds Giædsku og Nead, þvi hiælpa oss þu

Nædarfulle HErra. Ej = a Christe, vor Tulkur ertu ordenn til vors Fodurs, for-

forlaat oss saker þijns Dauda allar vorar Synder, og venda þijnu naadarlega

Andlite til vor, vesællra og aumra, og ad þu Milldelega jafnann vilier oss

myskuna. O JEsu! kienn oss ad þeckia Fodur þinn, hvors Naad og

Giædska i þier skijn, laat oss so þeckia hann i rieitre Trw, ad vier meigum

hanns blijda Andlit skoda, og sijdann med þier og honum vera.

I. Vers. JEsu

Christ

Christe Guds Son, heyr vora Hiartans Boon, og skil oss vid vor forþientu

Laun, þu sem frelster Adams Kyn, heyr vora Gudlega Bæn, og sem vier

trwum þier, þu oss vel reynst. Undirtrod þu þann gamla Hogg-Orm, so hann

meige oss ecke farga, sem hann hefur giört vid marga. O Abrahams Sæd!

gleym þu oss ecke, helldur skipt med oss þiñe Næd. O Jomfrwr Mariu Son!

O Kong-

O Kong Davids eilijfa Kyn; O JEsu Christe! Heyr nu vora Bæn.

Oh! goode JE - su.

2. Vers.

JEsu Þu ert vort Traust, heyr vora grætlega Raust, og náda oss alla Efalaust. Þu ert Emanuel, upplijs vort myrkva Þel, og uppkveik Nádar Lioos i vorre Sæl. Þu ert Jacobs Stiarna og Israels Kvist, sem Balaam sagde fyrer vijst, og Esaias ei allra sijst. Þu ert sw Kiellda, sem Náden wt af spratt, sem Sp[illegible]meñerner hafa sagt. O Jomfrwr Mariu Son, O Kong Davids eilijfa Kyn, O JEsu Christe heyr nu vora Bæn. Oh milde JEsu.

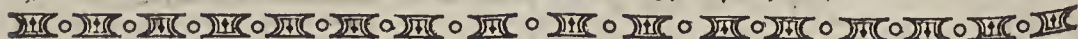
3. Vers.

JEsu Þu ert vor Vegur, og til Himinsins Stige, lát oss ei fara i O-Vege; Þu ert Paradijsor Port, lát oss ei villast burtu, i Þessu Villu-Myrkre svørtu. Þu ert ein føgur Sool, skijnande og klár, sem i Heimiñ skijn Sijdla og Ar, hvor hana sier, utañ Skada gár. Þu ert Þad Guds Lamb, sem fyrer oss i Neyd kom, skil oss vid Þad gamla Ormb. O Jomfrwr Mariu Son, O Kong Davids eilijfa Kyn, O JEsu Christe heyr nu vora Bæn.

O! Sæ - te JEsu Chri - ste. Ha - le - lu - ja.

Sie Nafn DRottens JEsu Christi Blessad, Haleluja.
Nu hiedan af og ad Eilijfu, Haleluja.

HEyr HErra Gud, hvør ad Dijrdarfulla Nafn DRottins vors JEsu Christi, Eingietins Sonar þijns, giørder øllum trwlyndum Þioonum þijnum, til hins hærsta Sætleika, Hiartans Astundunar Elskulegt, en Ohreinum Andum Hrædilegt og Skielfilegt. Veittu oss Lijknsamur, ad aller þeir, sem þetta sæta Nafn JEsu goodfwslega vegsama hier a Jørdu, medtake Sætleika heilagrar Huggunar hier i Heime, en ødlest i Okomnum, eilijfan Føgnud og Glede. Fyrer þann sama, etc.

Bæna og Þacklætis Psalmar a Morgna.
Morgun Saungur.
Ton, Guds Son kallar, komed til mijn.

DAgur burt tekur dimma Natt, DRottens Folk sparneitt vakna bratt, og heidra Gud þinn HErra. Otelianleg øll Engla Hyrd, am Afstæts sijngur Gudi Dijrd, alls Skapara og þeirra.

Hanen og allskyns Fugla Faung, fagurt vegsama Gud med Saung, sem þa klæder og fedur. Himnar, Jørden og Hafed vijdt, Hæatign og Lof Guds boda tijdt, þioona hønum þar medur.

Øllum Heims Skiepnum er so vart, ein og sierhvør med sinne Art, skijrt gøfgar sinn Skapara. Þu mætust Skiepna Madur hvør, Mælsku og Vits sem hefur Kiør, varast Viliann ad spara.

Hugleid, ad Gud vid sialfann sig, samlijkann hefur skapad þig, þvi giør hann þeckia kynner, so þu elsker af Hiarta hann, hefier, sem Munnur orka kann, Ast hans og Fylge sinner.

Upp fra þvi Giøf hans Anda hlautst, eirnin hans Sonar Nadar nautst, af Hiarta þacker hønum. Vel stilltur jafnann vak og bid, vanda hans Stiett med helgum Sid, sem hæfer hans Lærisveinum.

Um HErrans Komu ecke veitst: Asetta Stund hans ecke leitst, hann baud þvi þier ad vaka. J Sattmaala Guds þig sida ætt, sijng hønum Lof af Hug og Matt, minnst hans Millde ad þacka.

O vor Fader eilijfe Gud, eg þacka þijna Hialp og Naud, Velgiørder, Verud og Gaisu, sem þu hefur mier og mijnum veitt, Mædu, Voda og Eymdum eydt. Lof sie þier ad Eilijfu.

Fyrer

Fyrer JEsum sæta Soniñ þiñ, sem með þier losar hvert eitt Siñ, Engla Her allur samañ, Hialp HErra, að eg sem su Hyrð, siinge þier jafnañ Lof og Dyrð, nu og aa Enda, Amen.

Eiñ goodur Morgun Psalmur, Ton, Eiñ Gud Skapare allra sa.

KLaar Dagur og Lioos nu komiñ er, kiære Fader þig bidium vier, geym oss i Dag vor Verndar-Mañ, fraa Voda sem oss skada kañ.

Still vora Twngu að ei styggest þu, Stiiirer Himna, og varðveit nu, Augu vor allra eirniñ með, so eckert saae þan saniitt sied.

Vor Hiortu giør þu og Hugskot hrein, so hverfe af þeim øll Synda Mein. Ofneytslu tak oss eirniñ fraa, og alla Gyrnd er oss skada maa.

Nær Dagur þesse nu liidur hier, og Nætur Tiimeñ komeñ er, Að vier allir þier þockum þa, þu sem oss geymder Illu fraa.

Sætt Lof sie Fødurnum siaalfum tied, hans Syni og helgum Anda með, sem helldur yfer oss Hliisdar Vord, hørum sie eiliif Þackargiord.

Same Psalmur; med ødrum Hætte, uppa Dags-Tiiðernar.

LJoosañ Dageñ nu liita maa, lifanda Gud vier kallum aa, i voru Starfe virdest sa, Voda øllum oss frelsa fraa.

Stiire Tungu aa helgañ Haatt, að Heiptar Kiif ei spille Saatt, giæte Sioonar og giefe Maatt, Glise Heimsins að hafna þraatt.

Hrein verde jafnañ Hiartans Root, hverfe Omenska leid og lioot, Fylle og Sælld að falla i Moot, aa Forse Hollds mun viña Boot.

Að þa Dagureñ hætter hier, og hefst Noottcñ, sem epter fer, søñum Gude Lof siingium vier, Sidader vel, sem skylldugt er.

Heilagur Ande er til Sañs, eitt með Fødur og Syne hañs, virdest þo byggia Brioosted Mañs blessadur kome til þessa Rañs.

Muñur og Twnga, Siñed, Saal, samhlioodi aa vid gudlegt Maal, Kiærleikur loge, kvolne Taal, kveike Maanunga soddañ Baal.

Þu sañe Gud og DRotteñ diir, daasamlega ert Skiepnum sniir, með føgrum Lioom a Morgun biir, Middagur er og eiñiñ hliir.

Með suudurlyndum set þu Grid, svipt af Ohreinnar Elsku Sið, Liikomum halltu Heilsu vid, Hiørtunum gief þiñ Andar Frid.

Obreytanleg a alla Lund, efter Skiepnur þiin volldug Hønd, Lioosa Dagsins þa liidur Stund, lætur hwina i sama Mund.

Virdstu oss biart að veita Kvølld, að varest Liifid

Synda

Synda Giolld, þegar ad liñer þeſse Olld, með þiñar Diirdar hliif oſs Skiolld.

Adur Dagureñ endaſt ſkiær, Allsvalldande Gud bidium vær, Rad þijn, hvar beſt oſs frelſad fær, fylgiande oſs, ſie jafnañ nær.

Svefn-Orum ad burt ſvipter nu, Sioonar Ognum oſs forda þu, Flærd Ovinar ſo frá oſs ſniw, ad flecke ei Holldeð Bleckiug ſw.

Volldugé Fader fullgiør þad, fyrer þijns Sonar JEſu Raad, með helgum Anda á Himne og Laud, hafande með þier eiliijft Rad.

Eñ Eiñ Morgun-Saungur, með þad Lag, Chriſte þu klare Dagur ert, etc.

Standed upp Chriſti Børneñ bliid, byrter ſig Morgun Stiarnañ friid, lyſtelegaſta Lioos hun er, Liooma uñ allañ Heimeñ ber.

Klar Morgun Stiarnañ kom þu ſæl, Chriſt vorn HErra oſs boda ſkal, Grædare vor er Guds Son kiær, giarnañ þig af þvi lofum vær.

Af þeirre Stiørnu þier miin Børn, þecked Chriſt JEſum HErra vorn, milldaſte er þad Mariu Son, með ſiinu Orde giefur oſs Sioon.

Morgun-Stiarna Guds Ord þu ert, alldrei villum oſs þorfiñ ſiert. Ætijd vertu vort Andar Lioos, ellegar falnga Myrkureñ oſs.

Með Liooma þijnum lys oſs hier, Lauſnara vorn ſo þeckium vier, miinka þu i oſs Myrkra Volld, ſvo mege Elſkañ ei verda kolld.

Velkomeñ ſiertu Dagur diir, diñ Moott fyrer þier burtu flijr, hreiñ lioome oſs i Hiartad iñ, himneſke jafnañ Geyſle þiñ.

A þig vier trwum JEſu Chriſt, með Bloode þijnu hefur oſs leyſt, til Heimſins Enda oſs ſiert hiá, Arf Himnariikis lat oſs fá.

JEſu þu ert vor ſaña Sool, ſá hier trwer, fær eiliijft Skiool, Arfa lietſt Sælu eiliifrar, allre Chriſtne ſem bweñ var.

Hærſt Lof og Þock af Hug og Rauſt, hier ſtundleg ſijdar endalauſt, fyrer Rad Myſkun og Fulltiuge, Fødur, Syni og Anda ſie.

Eñ Eiñ Lof-Saungur á Morgna, Ton, Dagur og Lioos þu Drotteñ ert.

Biartur Dagur nu byriar hier, Brædur þackſater verum vier, milldum Gude, hvørs Myſkun ſtoor, miøg vel þeſsa Moott giætte vor.

Lofum og dijrkum aller nu, eiñ Gud með Muñi, Hug og Trw, ad virdeſt með vollduḡre Hønd, verñda i Dag vort Liif og Ond.

O Gud vor Fader eiliife, ſem af þiñe Myſkunſeme, með Hiaulſtod, Krapt og helgum Matt, hefur oſs geymt uñ þeſſa Natt.

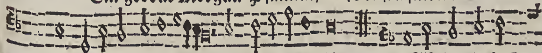
So hliif oſs i Dag, HErra miñ, hialpa oſs fyrer Soneñ þiñ, lat ei ſviikia oſs Satans Tail, ſem ſæker epter vorre Sal.

Veittu oss DRottenn Vernd og Hlijf, Vardhalld sterkt oss a hvørre Tijd, Kongur, Skiool, Stioorn og Kyrkia Vorn, stid og leid oss þijn aumu Børn.

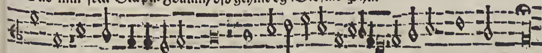
O Gud þier giefum oss i Foorn, ad þu Verk, Mál og Huga vorn, i Lærdoom þijnum leidir hier, Lifnadur vor so þocknist þier.

Medtak þa Foorn og Morgun Boon, millde Fader fyrer þinn Son, ad vier so þyggium þijna Giøf, þier syngium Packer, Dijrd og Lof.

Eitt goodur Morgun-Psalmur, wr Dønsku snuinn.

Dagur i Austre ollum, uppreñande nu skijn, So Lijf giørvallt framm-
Gud minn fra Glæpa-Follum, oss geyme og Dioffuls Pijn.

gangi, ad Glede og þinne Villd, enn Illu ei afhange, oss efle Naad þijn milld.

Þier vil eg þijde Fadir, Packir og Lofgiørd tia, þu veittir i Noott mier Naadir, og Naudum sviptir fra, hefur a hverri Stundu, Hialp og Naad mier andsynt, Meiniñ Dioffulsins mundu, mier ellegar hafa tijnt.

Framar eg bid med Blijdu, þu blessnd Voninn mijn, veruda fra Vesølld og Strijdu, ad Veniu Børniñ þijn. Skijl oss under Skugga, Skapariñ Vængia þier, sem Hænañ Unga huggar, høfum vier Traust a þier.

Hritt burtu Heipt og Bræde, og Heimsku i Dag fra mier, so i Stilling stioorna nædi, ad Starf mitt lijki þier, og Hiartad heilags Anda, hæleit verdi Bygd, laat mig stødugañ standa, i Strijde og allre Hrygd.

Mig hept fra Holldsins Gyrndum, svo Hiartad ei festist a, Heimsins Blooma blindum, og bleckist þier i fra. Þitt Riettlæte virdst mier veita, vidhallt i Trwñi mier, so eg sødlist Ydran heita, i Anda og Lijku hia þier.

Leid-

Leidina ſijn mier ſaña, i Sorgar=Dalnum hier, Dісſlinum bæg og baña, Þijn bleſſud Ord gief mier, med allre Trw atreyſta, tiaa og hallda Þig, fyrer Þañ ſem Þiod hefur leyſta, Þar til Þa ſtyrk Þu mig.

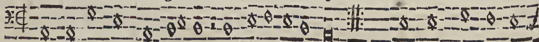
Ad ſijſt mig ſvijkia megi, ſu Satans vonda Flærd, nie fra Trwñi teigi, mz Taale og Maña Slægd, laat mig Þig eiñ akalla, i Anda og Sañleik beſt, og alldrei fra Þier falla, fyrir nockurn Kiærleiks Breſt.

Ad elſka Æru Þijna, Embætte ad ſtunda mitt, HErrum Hylli ad ſijna, ſem helldur Bodord Þitt, gief mier Þeſs ad giæta, og Gagnſemd ollum tiaa Voludum Biorg ad bæta, med Bleſſan [illegible] ad ei ma.

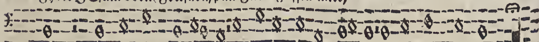
Dijrd Þijn alldreie dvijne, DRottenn [illegible] Fadir hiaa mier, Þijns Sonar ſkiært Lof ſkijne, Skylldañ Þad krefur og ber, hier med heilogum Anda, haleit Tign ſie veitt, mig fyrr Þu Faari og Vanda, og frida nu ſijdir greidt.

Gief ad ei kvolne Chriſtnum, Kiærleikſins Hite hreiñ, ad vier i Trwñi ei viſnum, veruda Þu hvorn og eiñ, ſvo i Gudſpialls Liooſe giætum, Þier Gude Þacker tied, og i Sonar Þijns Fadme ſætum, ſijdañ ad hvijlaſt med.

Ein Morgun Bæn fyrir allra Handa Stiettum.

Himneſke Gud vor HErra, Heidur og Lof ſie Þier, Lof Dijrd med ſætum
Fyrer JEſum vorn Frelſara, Þañ Fadir gafſtu mier,

Saung, Sijd og Ar Þier ſeg=i, ſo og a Þeſſum Deg=i, og oll mijn Æfiñ laung.

Miog vel Þijn Myſkun gooda, mig hefur Þeſſa Naatt, fra Eymd, Faari og Voda, fordad a allañ Haatt, af Hug Þig HErra bid, Myſkun Þijn mier tilgiefe, mootgad Þig jafnañ hefe, med allskyns illum Sid.

Eñ i Dag Gud eilijfe, eins bid eg, Þu geymer mijn, vid Satans Svikum og Kijfe, Synd, Smaan og allri Þijn, Elldsgaang og Ovedre, fra Orbyrgd og O-

for=

førum, ikkum Dauda og Snørum, Freisting og Fangelse.

Holld, Sal og Heilsu mijna, Heidur, Goß, Kviñu og Børn, eg fel i Umsioon þijna, og Undir-Mañ miñ hvørn, og alla Audnu mijn, Fedgin, Frændur og Vine, med Foolki þeirra og Kyne, giørvallt er Gafa þijn.

Engill þiñ um mig blijfe, alldrei hverfe mier fra, vid Satans Svikum hlijfe, sem til mijn vilia ua, hier ad hañs Illskañ lioot, i Syndum sijst mig veidi, Sal og Lijf ei leidi, i Hrak og Heliar Noot.

Eiñ Gud læt eg øllu rada, allt i hañs Walldi er, vill mig vernda og nada, vel tekst hvad ætlar sier, feide eg mig þvi a hañ, Æfi mijn Aund og Lijfid, i hañs Walld sie giefid, verdi mier sem vill hañ.

Þøckum, heidrum af Huga, HErra vorn allañ Tijd, Guds Lan og Giædsku nooga, giefur oss Ar og Sijd, af Audmykt Oskum þess, þa hætter holldleg Æfi, Himna Arf oss giæfi, Fognud og Fridar Sess.

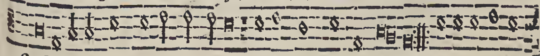
Gud veite Kyrkiu Wallde, ad vanda helga Stiett, vid Lijf og Heilsu halldi, hañs Nafn ad gøfgi riett, og Foolkid fræde nu, med hreinu Hiartans Orde, Hræsni øllum fordi, Willum og Vantrw.

Eins vora Wallds-Meñ geymi, og vernde Almwgañ, Bændur og Børn i Heimi, Bw-Foolk og Undir-Mañ, þijn Hønd þeim hlijfe vel, Plagum, Haska og Hwngri, Heruad og Ørbyrgd þwngri, og allri Eymd og Kvøl.

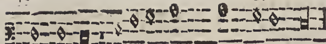
Uppa þad seginm A m e n, efande þetta sijst, giører þad Gud alltsamañ, gengur sem hønum lijtst, sijdañ i siñi Stiett, sijn Verk sierhvør giøre, sem Gud hañ tilkiøre, fast ræki Frid og Riett.

Heyr vor Himneske Fadir, Helgist þitt Nafn og Ord. Þitt Rijki þyggium glader. Þiñ Vilie skie a Jørd, Veit oss i Dag vort Braud. Forlat oss vorar Synder. Og Freistne fra oss hrinder. Leys oss af allri Naud.

Eiñ goodur Morgun-Psalmur, eptir Donskuñi wtlagdur.

Þañ signada Dag vier siaum nu eiñ, og Soolar Geyslañ frijda, DRottiñ late i Gud lijse oss øllum alltijd hreiñ, so ad aukist Gledi og Blijda,

Dag ei neinn, detta i Skom, Lost nie Kvijda.

Þañ signada Dag, þa signudu Tijd, sem fæddist vor Herrañ mæti, kom ofañ þad Lioos og Leyptran fr:jd, sem lioomar um̃ Veralldar Stræti, þesse hin fagra Byrtañ blijd, er Brant i eilijft Sæti.

Gud Fadir, Guds Son, Gud Heilagur Ande, seymi med Englum sijnum, oss i Dag fra døpru Grande, Diofulsins Vallde og Pijnum, fyrir hans Ofundar Illsku Blande, vora Anndu og Lijf fra Meinum.

Kvøl vors HErra og Krossins Pijn, sem keypti oss fra Dauda, set eg i Dag millum Diosla og mijn, hans Dreyra Fossiñ rauda. Þad blessada æ mier Bloodid hrijn, sem Bootiñ er miña Nauda.

Þo Grøs og Lauf sem grænu Trie, Griootid og Sandar allir, mæla kyñe, ef mætti skie, med Engla Röddu snialler, Losid noog alldrei læta i Tie, um̃ Lausnara vorn med Spialle.

Dagur so laungur alldrei er, ad ei med Kvølldi lendi, Daudiñ Lijfid dregur med sier, dapur i burt wr Hende, vier skulum wt, eñ Grøfiñ er giør, þar giefst ei añar Ende.

Gud giefi þad so þioonum vier, i þessari Verolld iñi, ad Guds Son med Trwñi taki hver, so traustlega Mystkun siñi. Þa Heimrriñ fra oss hallar sier, Hialp vor alldreigi liñi.

Nær forum vier i vort Fødur-Land, og wr Farinu skulum venda, gief eg mijna Saalu Gude i Hand i Glede Himnarijkis senda. Gud Fadir, Guds Son Gud Heilagur Andi, giefi oss goodañ Lijfs Enda.

Morgun-Psalmur, med Ton, JEsu Christe þig kalla eg æ.

Blessada Preñing blessud sie, blessande Hæge mijna, Lytn og Naad sem mier lietst i Tie, Lidkind og Mystkun þijna, Lijf mitt og Saal um̃ lidna Natt, leyst hefur eñ fra Vanda, og illum Anda, so i Dag hef eg Megn og Matt, i mijnn Kalli ad standa.

O Hiartans Fadir eg bid þig, yfirgiefdu mig eige, añastu nu ad ollu mig, at tilkomanda Dægi, halltu so fast i Hønd med mier, ad hende mig Slijsin engeñ, nie Slæpa-Geinge, helldur hvad sem eg forma fer, farsælist vel og leinge.

Eg befel mijna aumu Aund, og vesælan Lijkama, og Þurfanda Lijf i Þijna Hønd, þeñañ Dag og hvern Tijma, Hegdan, Vit, Skin og Hiartad kallt, Hugsun, Skilning og Siñi, sem Mꝋal og Miñi, Ord og Giørdir og Aform allt, iñlæst eg Tilsioon Þinni.

Blessa Þu Jñ- og Utgaung miñ, og allt hvad eg skal viña, Vidmoot og Hegdan sierhvørt Siñ, Sess og Gaung Foota miña, Jdin, Vilia, Raad, Asetning, allt hvad eg er og orka, til Vits og Verka, i Utfør geym mijn allt uñ kriing, og giør þa Trwna sterka.

Hvad Þier til Dijrdar eiñ Gud er, og til Velferdar miñar, framkvæm þad allt i aumum mier, af Nægd Myskunar Þiñar; eñ ef i Dag Þijn Bodord brijt, Breiskleika mijnum vægdu, og Hegning hægdu, Hialp og Raad Þiñi Fadir slijt, forþienta Reidi lægdu.

Engiñ er Gud añar eñ Þu, og engeñ Hialpariñ Maña, Þvi bid eg Þig i Naudsyn nu, Raad Þijna lat mig kaña, geym mijn frꝋ allri Glæpa-Slood, gief mier Þitt Ord eg læri, og Avørt færi, fyrir JEsu blessada Blood, bænheyr mig Fadir kiæri.

Morgun Psalmur, med Ton, Oss mꝋ auma kalla.

HEidur og hæleit Æra, heilsgum DRottni sie, sem oss vañ endurnæra, med allskyns Nooseme, Veitandi Værd og Naudir, veriande Myrkra Her, ad oss so giørla gaidir, Graudlauser vokum vier, Gud miñ oss geymir vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Hvør kañ ad hugsa og reikna, hvad margt eitt Undartak, liwfur DRottiñ oss lijknar, og lætur so fa med Mak, elur so Øñ ꝋ medañ, øllum sem treysta ꝋ hañ, Þar til hañ hialpar hiedann, i Himneskañ Dijrdar-Rañ, Gud miñ oss geymi vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gudi eg fel.

Ei kañ eg wt ad skijra, alla Þꝋ stoorn Naud, sem Guds mijns Giædskañ dijra, Gruñlans hefur mier tiaid, eg gledst i Gude mijnum, Þeim gooda Lijfsins Brunn, Saal mijn med Sætleik sijnum, syngi med Hiarta og Muñ, Gud miñ oss geymir vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gudi eg fel.

J JEsu Edla Nafni, eg byria þeñañ Dag, blessi hañ øll mijn Efni, Andar og Lijfsins Hag, frꝋ øllum illum Kindum, Adstod hañs hlijsi good, fordo vid Falle og Syndum, forlijki mig hañs Blood, Gud DRottiñ geymi oss vel, Gud blessi Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Himin, Haudur og Geymar, Heitt sem einninn Kallt, og allt hvad Þar iñi sveimar, Hønd DRottiñs geymi þad allt, einkum hañs Edla Christni, ædri og lægri Meñ, verndi vid Voda og Freistni, vel-

signi oss Eining Prenn, Gud DRottinn geymi oss vel, Gud blessi Israel, Guds Børn Gudi eg fel.

Lotning og eilijf Æra, ædstum Fødur sie, samt hans Syninum kiæra, sem er vor Frelsare, hier med heiløgum Anda: Hialpi til Preñing skiær, i Føgnudi Lijffins lenda, Lioss Degi hroosum vær, Gud DRottinn geyme oss vel, Gud blessi Israel, Guds Børn Gudi eg fel.

Morgun Psalmur, med Ton, Endurlausnariñ vor JEsu Christ.

GUdi sie Lof fyrir Liioosid gladt, lidiñ med Værd er þessi Nætt, eg vil upprijsa, og miñ Gud prijsa, Kyrie-eleison.

Hvørs Verk ad eru Himin og Jørd, hier med er Lioos og Diñañ giørd, moot morgum Voda, Mønnum til Gooda, Kyrie-eleison.

O minn Heilagi HErra Gud, Hiartans Dag-Stiarna sæl og glød, upp, upp mijn Saala, uñ hana ad tala, Kyrie-eleison.

So marga Lofgiørd segie eg þier, sem þu gafst Andartakid mier, uñ Æfi mijna, og alla Blessan þijna, Kyrie-eleison.

Eg bid þig nu audmiuklega, i-klæd mig Christinum Herskrwda, send Sigur-Hreysti, Sigrariñ betsii, Kyrie-eleison.

Mijnum Misgiørdum Gud miñ gleym, Gud miñ lat mig ei deya i þeim, mijn Verk ad stunda, veit mier an Synda, Kyrie-eleison.

Forsorga þu mig Fadir sæll, fyrst eg er þiñ dijrkeyptur Præll, Saal og Lijf fedier, Samvitskuna gledier, Kyrie-eleison.

Lat mig so sem þu vera villt, verdi Naudar Heit uppfyllt, at mier og miinum, med Krapti þijnum, Kyrie-eleison.

Gief mier skynia, ad endast æ, Æfi-Dagar og Lijfsins Stiaa, miñ JEsu goodi, mier øllum raadi, Kyrieleison.

Eg fel mig og øll Guds Børn, i JEsu Naudar Skiool og Vørn, i Himnarijki, hann oss inntaki, Kyrie-eleison.

Gudi Fødur og Syni sie, samt helgum Anda verkande, Heidur og Æra, Hvijld fyrir væra, Kyrie-eleison.

Morgun Psalmur, med Ton, Himna Roos, Leid og Lioos 2c

DAgur er, dijrdka ber, DRotteñ Gud miñ, Noott er lideñ, Lof sie Gude, Lioos skijn, gledur eñ, marga Meñ, Myrkra Flootteñ, Lijf og Saal, lijka Mal, losi DRotteñ.

Fyrir

Fyrir þiñ Son, Sæłu-Von sie þier hærst Lof, Mig þu spardir, Meinum vardir, minn Gud, mier gafst Frid Lijku og Lid, leid so Noottinn, Lijf og Saal, lijka Maal, lofi DRottinn.

Mig hefur leidt, Meinum eydt, Myskuniñ þijn, hveria Stundu, at Heimsins Grunnd, hier til, afvend þier ei fraa mier, nær aflegg Proottinn, Lijf og Saal, lijka Maal, lofi DRottinn.

Eg bid þig, añast mig, enn i Dag nu, fyrer þañ fæta, Saalar mæta, Son þinn, veit mier Raad, Vernd og Raad, Vægd og Lidsiñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofi DRottinn.

Helgann Dug, hreinañ Hug, hiaa mier uppkveik, þier ad hlijda, lijka lijda, Lain Dags, og Þuungañ med, þolugt Ged, þreya hlijdinn, goodañ Dag, gladann Hag, giefi oss DRottinn.

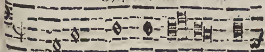
Hvad eg hier, forma fer, farsælist vel, Utgang, Framgang, Jñgang blessa æ minn, og i Raad, allt mitt Raad, annast hvort Sinn, goodann Dag, gladann Hag, giefi oss DRottinn.

Eg fel þier, allt hvad mier, aldur gafstu, sie þiñ Dugur mier mattugur minn Gud, bæte saa, betst sem maa, Breiskleika minn, goodañ Dag, gladann Hag, gef oss DRottinn.

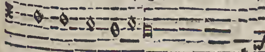
Lijf og Aund, Efninn vond, eg nu þier fel, ølla Jllu, Voda og Villu, ver mig, Soomi og Dijrd, sie þier skijrd, sijfelldt Gud minn, Lijf og Saal, lijka Maal, lofi DRottinn.

Lof-Saungur þeirra Heilogu Lærifedra, Ambrosii og Augustini.

Fyrsti Koor.

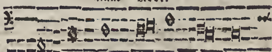

HErra Gud þig heidrum vier,

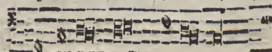

Þig Fadir Eilijfe,

Aññar Koor.

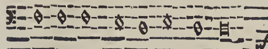
HErra Gud vier þockum þier,

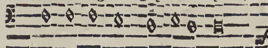
Vegsamar allt Jardrijke.

Allir

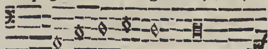
Fyrsti Koor.

Allir Englar og Himna Her,

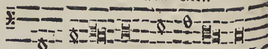

Þig Cherubim og Seraphim,

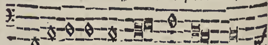

Heilagur er vor Gud.

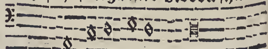
Aññar Koor.

Og hvad til Heidurs þienar þier,

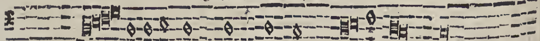

Lofa jafnlega med Roddu sijn.

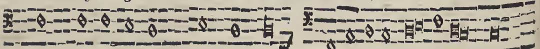

Heilagur er vor Gud.

Badder Koorar til samans.

Heilagur er vor Gud DRottiñ Allsheriar Rad.

Þijn Guddoomlega Makt og Dijrd, Meiri er eñ Himin og Jord,

Fyrste Koor. Aññar Koor.

Dijr Søfnudur Toolf Postula,
Og lofleg Tala Spamañaña.

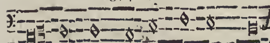
Og Pijslar-Votta Fylking froom.
Sijngur þier Lof med sætañ Room,

Þijn heilog Christne øll a Jørd
Færer þier Lof og Þackargiord.

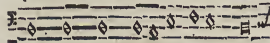
Þig Gud og Fodur Almattugañ,
Þiñ Eingietiñ Son, þier klærastañ.

Og helgañ Anda sem huggar best,
Eiñ Gud og Preñañ medkieñest.

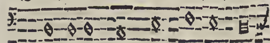
Fyrste Kor.

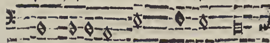
Þu Dyrdar Kongur JEsu Christ

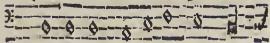
Jomfrwr Lijf hefur þu ei forsmaad,

Þu hefur Daudans Afle eydt,

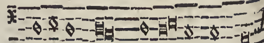

Þu situr a Guds hægra Veg,

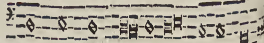

Þadañ kiemur, þad er vor Trw,

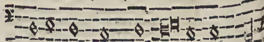
Añar Kor.

Eilijfur Guds Sonur ert þu vijst.

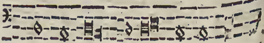
So Mañkyn leystir med þiñi Naad,

Og i Himna Hvijld Utvallda leidt.

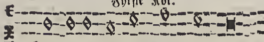
þijns Fødr Dyrd er þier sameigiñleg

Lijfs og Dauda ad dæmer þu.

Fyrste Kor.	Annar Kor.
Hialp oss þijnum Þionum Herra Christ,	Hvoria med Bloode hefur þu leyst,
Lat oss a Himnum ødlast Dyrd,	Eilijflega med þiñe Hyrd.
Þiñ Søfnud HErra hoolpiñ gior,	Og blessa þan sem þiñ Arfur er.
Hlijf þeim stioorna og æ stert hiaa,	Og Æfinnlega upphefier þan.
Drotteñ þig lofum vier Daglega,	Og dijrkum þitt Nafn æfinlega
Hlijf og geym oss a hvørri Stund,	Vid Illgiørdum og allri Synd.

Fyrste Kor.

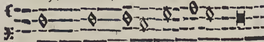

Myskuna oss O Millde Gud!

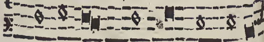
Annar Kor.

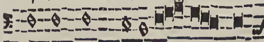
Og nada oss i allre Naud.

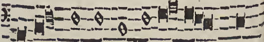
Þijn Vernd yfer oss ætijd sie,

Þu ert vor Heill og Hiælpræde.

A þig ODrottenñ er øll vor Von,

Alldrei lat þu oss verda ad Smaan.

Bæder Korar til samans.

A - men.

Viku-Saungur Kvølld og Morgna,

Utdregeñ af Guds Sio Daga Skopunar-Verke, Sio Ordum Christi a Krossinum, og Sio Bænum i Fadervor. Af Sal. Sr. Joni Magnuss Syni i Laufaasi.

Suñu-

Sunnudags Morgun Psalmur.

Ton, O Gud vor Fader sem i Himerijke ert.

NAfn Guds sie blessad, nu er Vika nij kom-
eñ, hañ hellsta og fyrsta heñar Dag, helg-
añ Suñudag kollum; A honum giordist Hi-
min i fyrstu og Haudrid señ, þar med komst og
þad Lioos i Lag, sem lijser eñ Augum ollum.
Vier trwum aller a eiñ Gud þañ, allt þetta
sem skapade, hañ og vid Makt þvi hallda kañ,
hroosa skal þeim Verknade, helgadur Drott-
ñ, hver eiñ Mañ, hier og i alla Stade.

Dijrd i Upphædum dyrdarfullum Drott-
ni sie! Ordid vard Holld og hia oss bioo,
hvers Fullnad eg a treyste. JEsus sa Guds
og Jomfrur Son a Jardrijke, saklaus sem
Lamb fyrer Synder doo, a Soolar Dag upp
sig reyste. Med fyrsta Ordi a Krossi klaar,
Kvoolurum Lyknar beidde, læknade oll vor
Saalar Sar, Suñudags Hvijld tilreidde, i
Sigur upp Daudans svelgde Fear, Satans
Makt alla deydde.

Hatt Lof sie Gudi, sem hefur oss alla helg-
ad sier, fyrir sitt Ord og Andañ med, er yfer
Skijrn Vatns sig færde, eins og hañ nærde
Afgruñ dyñt i Upphafe, a Postulum hafa
Meñ Svip hañs sied, sierhvern a Tungur
lærde; Endurnijar hañ hvers þess Hag, er
Hvijldar Miñing Guds prijder, himneskur
Blær med himneskt Slag, holldlega Vanart
þijder, andlegum sælañ Andlaats Dag, eflaust
stiptar um sijder.

Heilage Gud, sem Himna stijrer haum
Troon, i Helgidoominum Heimile att, og hia
þeim, sem Syndir grata, Fadir vor ertu fyr-
ir þijns Sonar Fridar Boon, oss hefur tek-
ed alla i Satt, er Trw i Stadiñ jata, Preñ-
ingar Eining þitt Nafn a, þar fyrer af Hiar-
ta bidium, ad þad verdi oss helgad hia, helg-

udum Fridar-Nidium, Vanhelgan allre vijk þu fraa, veit oss ad heilagt ydium.

J Skijrninne hefur oss Skaparans Fingur skrifad inn, i Þrenningar Nafne i þad Manntal, er þvææst i Guds Sonar Bloode, Cerimoniu settri fylger Saattmaalinn, so vier vitum hvad vera skal; veit oss þvi DRottenn goode, Hlijdnennar Anda Haattalag, Heidur þinn fremst ad rækium, helgum þitt Nafn og Hvijldar Dag, Hiaalpræde til þijn sækium, Naaunga vorra hlijfum Hag, hafnande Vansa og Klækium.

Siaa oss og ollum syndugum Monnum sæta Vægd, þiaaer oss dagleg Þrælkan hier, þar fyrer Hvijldar leitum. Laat þu oss finna Lykn hiaa þier og Hugar Hægd, nu medann Tijmenn Naadar er, Nafne christnu sem heitum, so ad vier flijum Faar og Bann, enn Fridur helgra Gudspialla, endurnære vorn innra Mann, ytre nær fraa skal falla, Hvijldar Dag sijdann himneskann, holldum umm Allder Allda.

Sunnudags Kvolld Psalmur. Ton, Gud myskune nu ollum oss.

ÞJer Lioossins Fader Lof sie tied, Lioossens nu Kvoldar Dege. Sioon vorre hefur þu Lioosed lied, og leidt oss aa riettum Vege, hvert ollum Heime hefur lijst, Heimsins fraa fyrsta Dægre, þesse Daasemd mier lofleg lijst, lijka þo onnur frægre, finnest, og Naadar nægre.

Sæte JEsu vort Saalar Lioos, somm Nægd af ollum Giædum, til Gledi og Prijdis ollum oss, upp ert runninn af Hædum, þeim er saatu vid Meidsl og Mein, i Myrkre og Daudans Skugga, Uppspretta Lijfsins ertu hrein, Adams Born kann þad hugga, sem annars maa Angrid ugga.

Oss hefur skined andlegt Lioos, i Orde Guds lifanda, heilagt Mat-Bord med himneskt Gotz, hofum vier sied i Anda, Bæn Hws DRottins oss hefur og hyst, hrundid þar Saalar Mæde, vort Hugskots Myrkur er haatt upplijst, halldner vel aa Guds Fæde, heyrdum og heilog Kvæde.

Gud naade ad nu gleymdur er, goods Dags Abatenn beste, Ellds og Skijstoolpenn

undann fer, ei Þrijtur Saalar=Nesti. Log=
mal og Gudspioll Leid kinner, latir vier tijn=
um Vegi, Holld Guds og Blood oss Hwng=
river, a heilogum DRottins Degi, Avoxt
færum Þo eigi.

JEsus grædi vor Vondsku Volld, og vo=
ra lagfæri Sidi, giefi oss eñ nu gledilegt Kvo=
lld, so gietum sofnad i Fridi. Laat oss Gud eng=
va lijda Neyd, hwnir Hvijld a sig taki, Astar=
Skiool yfir oss alla breid, ad Þrijstu Briooski
og Baki, so engann hier uppa laki.

Vertu hia oss, Þvi komid er Kvolld, Chri=
sti Þiñi vor HErra, a Þessari Heimsins yt=
stu Olld, ei laat Trw vora Þverra. Gud Fad=
ir Son og Andi hreiñ, oss blessi alla samann,
vegsami hañ og ottist eiñ, allt Mañkynid uñ
Heimenn, syngium af Hiarta Amen.

Mánadags Mergun Psalmur, med Ton, Heidur sie Gudi Himnum a.

HEidur sie Gudi Himnum a, og hærst Lof
uñ Christiñdoominn, Añañ Dag Viku
Augun sia, yfirlioomandi Heimiñ, a hver=
ium Vatna Hvolfid blaatt, ha=vijsañ fyrir
Guddooms Matt, giordist, sem heitir Hi=
minn.

Himnarnir boda HErrans Prijs, med
hañ Þeir fullir eru, engiñ Skiepna Þo er so vijs,
ad hañs rañsaki Veru, i fra Eilijfd var Ein=
ing klar, i Eininguñi Persoonur Þriar, fyrr
enn Verolldin yoru.

Himin wr Vatni giordur glær, Guds
nefndist Velldis=Sæti, Þadann og Þangad
Nad hañs nær, Naudþurft siña so bæti, ha=
ñs Sañleikur uñ Heimiñ frij, hlioomar so
vijdt sem fliwga Skij, gofgum hanns gudleg
Mæti.

Adam syndgadi i Himininn'haatt, hæddur
af Satan ligna, Naad Guds took hañ i sæta
Saatt, so ad Himin leit rigna, Þar hañ bless=
adann siñ liet Son, Sædi verda fæddann af
Kon, Mañkyns Velferdar vegna.

Þa Christur a sijnum Krosse hieck, kvaliñ
ydrandi Madur, af hañs Muñi Þad Andsvar

fieck, ad andast mætti hañ gladur, Samdægris skylldi Sál hañs vijs, sæl vera med sier i Paradijs, seigum er þad Fagnadur.

Upp til Himnañá aptur foor, eptir Pijsl sijna Christur, Hafning sw er vor Heidur stoor, i Herradoom Guds er setstur, ad tilbwa oss þar væna Vist, Vinum sem hefur endurleyst, Elskhugeñ allra betstur.

I hañs Nafne nu Hag vorn siá, himneski Nádar-Fader, látt oss Nád þijna halldast hiá, so i heilögum Anda glader, gøfgum þitt Rijki á hiá oss, eñ eignunst sijdañ þitt Dijrdar Hnoss, i Himna Vist heim feriader.

Heilagi Andi Hiálpiñ trw, Huggariñ allra besti, frá Diøfuls Svikum forda þu, Flock þeim sem JEsus leysti, med sárum Dauda og Undum sijn, wr Eymd og Neyd leys Christne þijn, sem af Hiarta á þig treystir.

Mannadags Kvølld Psalmur. Ton, Væri nu Gud oss ecki hiá.

LAtum oss Hiortum hefia til, Himins medur Þacklæti, Gudi ber oss þau giora Skil, glæsilegt sitt Hásæti, liet oss i Dagsins Lioose siá, og lijka sem Þak þar undir gá, er þad stoort Eptirlæti.

Hefur i Dag vor Skaparinn skiær, skijlt oss i Tialldbwd siñi, Aundina drøgum einniñ vær, i Loptsins Vijdáttuñi, Vinda Blær hefur Verølld nært, Vøkva Jørduñi Skyeñ fært, einatt eptir Tijdinni.

Hvoria Asioon sem Himin ber, og hvad sem wr Skyium slijtur, eptir þess Vilia allt þad skier, sem efst á Himnum situr, Himna-Rodinn og Heidrijkiañ, hátt prijsa med oss Skaparann, og allskonar Loptsins Litur.

Vier þrá-syndgum i Himiniñ hátt, hvert vier þo Augum mænum, daglega riwfum dijrsta Sátt, O Drottinn vorn Heidri rænum, ángrar oss nu sw Illskañ slæm; O Gud, oss ecki i Reide dæm, hlijd vorum Hiartans Bænum.

Tak oss nu enn i sæta Sátt, Synd oss fiarlæga giørdu, eins og Himnañá Hvolfid blátt, harla fiærstætt er Jørdu, og sem þad

breid

breidiſt utañ um̃ Folld, añiſt þijn Nead vort daudlegt Holld, og frije fraa Faari hordu.

Þijn Nаd i Dag oſs giordi gott, Gud vor, þad er þijn Æra, ſie hun og med oſs nu i Noott, Nauder oſs añars ſæra, heilagra Engla Himnum a, Herſkarañ laat oſs vaka hiaꝛ, og Satans Valld fraa oſs færa.

Hinneſke Fader, Hag vorn ſiaa, hier a Jord Vegfarande, Heimile gafſt oſs Himnum a, hiaalpa til, ſo vor Ande, þar uppe bwe æ hia þier, ytre Hamur þo dvelieſt hier, hlijf oſs vid hverskyns Grande.

Þridiadags Morgun Pſalmur, Ton, Hvør ſem ad reyſer hæga Bygd.

LOF Guds bereſt um̃ Lond og Sioo, lioomar af Deginum Þridia, a hvorium Hond Guds høg tilbioo, Heimſins Boolfeſtu midia, þaa adſkiliande þurt og vott, ſo þar af kiæme Otal Gott, þorf var Guds þeſs Dags Ydia.

Vier kiwum Gud hafe grundvallad, og giordt Jord Ohræranlega, Siaafar Hafenu ſette hañ Stad, og ſo gyrdte alla Vega, med Orde ſijnu, ad eckert Grand, yfir kañ gaanga hid þurra Land, uppa þad vel maa voga.

HErra Gud, Verk þijn heidra þig, hladeñ med allskyns Giæde, Avoxt ber Jord og audgar ſig, allar Skiepnur ſo fæder, a Braude, Jurtum og Mallte Meñ, med Alden-Groſſum Fienadeñ, Frioofgun lier ſierhvert Sæde.

Hreiñ Løgur burt wr ſolltum Siaa, ſijaſt i gegnum Bruña, ſaurugu Þvott maa ſækia i þaa, og Svolun fyrer þyrſta Muña, Avoxteñ bera Allden-Trie, Edla Bloomſtur med Lukteñe, Giædſku Krapt gefa kunna.

Þeſſu velldur þad þarfa Ord, a Þridia Dag Gud talade, Vijn og Vidſmior þad vex um̃ Stord, vor ſo ad grooe Skade: Miklu dijrra þo meina eg ſie, Maal Guds Sonar a Kroſsens Trie, er ſiñe Moodur ſvarade.

Þad kañ ad deyfa Dauda-Mein, Dioſuls þar Skeyte granda, ſorgfullra Saalna ad ſefa Kvein, ſem under Kroſſe ſtanda; til þeirra er honum ſaart til Sañs, ſo ſem þad være Mooder hañs, ſem dijrka hañ med drwpum

um Anda.

Þvi skulum vier lesa a Pridiadag, Pridiu Bæn Christs i Hlioode: verde um vorn og vorra Hag, Vilie þinn, Fadirenn goode, eins og Englar a Himnum hæatt, hier nidre læt þig prijsa dæatt, Lijd þin, a Folld og Floode.

A Himne og Jordu, Heidur og Dijrd, sie Hærstum Fodur ad Vanda, hanns liwfum Syne lijka skijrd, med Lofgiord allra Handa. eilijflega siw alldrei dvijn, aukest Lofed og Virding þijn, med Heidran Heilags Anda.

Pridiadags Kvølld Psalmur, Ton, Mitt Hiarta hvar til hriggest þu.

KVølld Dagsins er nu komed enn, Kvølld Saung vorn hefium aller senn, vor Kvølld Stund verde oss blijd. Kvølld Æfinnar kiemur Lijd, kvølldar lijka Veralldar Tijd.

Pridia Guds Verk a Pridiadag, þient hefur oss nu enn i Hag, blessud sie Herrans Hond, sem oss bioo til Sioo og Lond, sier oss Gagn, enn her ter vor Grond.

Frægur Gud virdtest Foolke liaa, Foot-Skor sijna ad bwa a, þad er su þyckva Jord, sem Fæder og Dryckiar hvorskyns Hiørd, honum ber eilijf Þackargiord.

Lof sie honum fyrer Landed vort, lijdur ei Foolk hier stoorann Skort, Guds Forsioon giætum ad: Vermer hann og vokvar þad, i Veralldar Nordurs Js-kølldum Stad.

Bwum vier hier vid Ewr-Dyr hanns, berast wr Sioonum Faung til Lands, so Næring verdur noog. Gude sie Lof fyrer Gagn og Ploog, þo giore Menn opt wr Man Jllsku-Roog.

Allskonar Gotz, sem Vijn og Vist, ad voru Lande a Skipum flitst, Framande Pioodum fraa. Guds er þetta good Forsiaa, Gude sieu Þacker, Amen, Jaa.

Naade Gud, hvad vor Brioost eru blind, Braud vort etum vier opt med Synd, og daarlega dreckum med, Avijtur fær saa oss hefur lied, enn engenn Laun nie Þacklæted.

Plægium vier Jord og sækium Sioo, svo-

rum

um Guds Punde ecke þo, etum vier Avoxt Lands, eñ gleymum Vilia Giafarans, giorum margt i Forbode hanns.

Grosum þa Jorden grooen stood, Gud leit yfir, og Vatna Flood, allt var þad Giæda Gnoott, eñ vilium vier skoda vora Iþroott, vort Athæfi flest allt er lioott.

Fodursins Milldeñ Fridar sterk, forláte oss vor Illsku Verk, lækne vor Orkuml oll, reise upp þa sem feingu Foll, fæge af Saur og Lijte giorvoll.

Lát oss ei gialda nu i Noott, náduge Gud, þo Dags Verk lioott, siáer vort siálfur þu, oss ollum til þijn aptur snw, fyrer Jdran, Bæn og rietta Trw.

JEsu vor sem á Jordu geckst, og Jardar þiñar á Hnette lieckst, einmana opt og þrátt, lát oss finna Lijkn og Sátt, lijka odlast roolega Nátt.

Vernd og Lid þiñe veittu Hiord, vijdt fer Diofulleñ hier um Jord, solltenn i Sauda Blood, hrittu frá hanns Heiptar Mood, so hverke grande oss Elldur nie Flood.

Lof og Heidur á hverre Stund, um Himen og alla Veralldar Grund, syngist hier Prenning bliid, af ollum Twngum Ar og Siid, eilijfa og Stundlega Tijd.

Midvikudags Morgun Psalmur. Ton, Gude Lof skallt Ønd mijn iña.

LJoomande Lioossens Fodur, losum vier nu þann Fioorda Dag, Midviku mestann Hroodur, meina eg og vorn allra Hag, O Mátteñs Dásemdum hroosa, er Dijrd sijna auglijste, i Skopun skijnande Lioosa, skiær mun sá Meistare, er þad med Orde einu, á Augabragde feck giordt, ad Sooleñ i Heide hreinu, Heime lijser gloo-biort.

Ljoomande Lioossens Kierra, skiær sijna Fegurd Augunum, glader Geislar ei þverra, sem Glans færa af sier Skyunum. Allrar Byrtu Uppspretta, wr Austre reñur i kring, alls Heimsins Augad rietta, er ætijd i sijnum Hrijng, O Dásemdar Verked dijra, O Máttenns

enns sw Kringa er, Jorduñe Hiwkun hijra, og Hlijende giefur af sier.

Þad stoora Lioos stioornar Dege, Stunder og Eykter sundur sker, lijser Lijdum a Vege, i Liooseñu eru Meñ Ohulter, hvad sem gyrner ad giora, glogglega siaa þeir til, skiær og skijnande Vera, skopud Moñuni i Vil, hvar fyrer Gledinne giæddur, Guds Madur sierhver skal, losa þann Lioose er klæddur, Lioosens i dijrstum Sal.

Sæll er Madur siaande, Soolar Biartleik a Himnenum, med Athygle ahorfande, Edla Fegurd i Geyslunum, eins og Christs Andlits Blooma, er eitt Sinn a Tabor saast, lærande af þeim Liooma, ad lifa i Drottenns Ast, og laata sig lauga af Hiarta, Lambsens ad stoda Stool, og Utvalldra Andlit, sem skarta, eins og skijnande Sool.

Sooluñe haatt maa hæla, Heimsens giorvalls hun Prijde er, Riettlætes Sooleñ sæla, Saaluñe meira Gagn þo lier, sem er vor kiære Christur, er Krossfestur Pijnu leid, og þwngt Mootlætes Mistur, Middeiges epter Skeid, Sool Duña Oskapleg skiede, skyggde a Lioosid vort, dapradest DRottenns Glede, Daudans nalgadest Port.

Faar i Formyrkvan stoerre, Frelsarenn hulde Geysla sijn, falenn i Forsmaan vorre, foresldest Holld ad lijda Pijn, flootande folur i Bloode, Fodurs hræddur vid Grimd, kallande haau Hlioode, Harma Grein ei vard stemd, Gud minn, Gud miñ, þvi giorder, ad giefa mig þañeim wt, Andar Kvol a mier herder, Obær þinaer mig Swt.

Dijr var þad Daasemd fordum, a Dogum þess fræga Josua, ei gat skeikad wr Skordum, sw skiæra Sooleñ Himnum a, og sijdar seig hun til Baka, sem ei er optar skied, maatte þar Mark a taka, Mystkun DRottenns þar ried, þo tel eg þañ Tilburd stærre, Tign Guds i Myrkre hieck, og Lioome hañs hverium hærre, hnignande i Daudann geck.

Heidur sie Gude a Hædum, hverttveggia fyrer Soolar Lioos, þo mikell sie Munur ad Giædum, mundu Fader ad gefa oss, i Dag vort Daglegt Fæde, Drotteñ oss þar til liaa,

Blessunar Medoliñ bæde, Born þijn so mege sᴂ, Andar og Hollds Upphellde, einkum gief oss þad twennt, allt frañ ad Efi-Kvollde, Ord þitt og Sacrament.

Midvikudags Kvolld-Psalmur. Ton, Kiært Lof Guds Christne alltijd.

SOOLinn er setst i Ægeñ, sie Gude Lof-giord eñ, af þvi nu endar Dageñ, Erfided lijka señ, frᴂ Augum Liooſed lijdur, lwnum so gefist Roo, Dijrdar Forspræckeñ frijdur, Foolke i Hag so uñtbioo.

Þa sᴂ Meistareñ millde, Myrkred var svart og lioott, sem kiemur ad hveriu Kvollde, klara þvi giorde Noott, tilbioo Twnglid skijnande, tendrad sem Nætur Blis, vex og verdur hverrande, Vite sᴂ, til Skiptis.

Lof sie lioomandi DRottne, sem lijser upp biartañ Dag, og med Twngls Lioos Tilbreitne, temprar Nætt-Myrkurs Hag. Astgiafareñ allra betste, Stal Stiornur i Krans, Himins ᴂ Hvolfed feste, og hagar vel þeirra Glans.

Himin-Twngleñ oss teikna, Termin i Heime margt, Tijmans mᴂ Reglur reikna, riett epter þeirra Art, þeir sem med Gætne grunda, Guds Merkeñ hverge raung, i Tolu Tijma og Stunda, Tijd þyker ei miog laung.

Tokum vel lientu Lᴂne, Luckuñe ei treysta ber, hun vex og mijnkar sem Mᴂne, miklum Gud, hvert sem er, Christne Guds Naud þo nijste, Nafn hañs er heñar Skiool, Trwar Lioos tekur af Christe, sem Twngled Byrtu af Sool.

Guds Lioomeñ Geisla hulde, i Grᴂt Skyum þegar Od, Formyrkvan Daudans dulde, Dijrd hañs, þa wtrañ Blood, solvum þa mᴂ þad Mᴂna, ad missa Sælgiætis Skyn: Vær þo ad vætum Brᴂna, veiker, þad er ei Kyn.

Guddoominum Giædsku-rijka, gefum Dijrd aller señ, skygn Augu og Liooſed lijka, liente oss i Dag eñ, hañs Nᴂd oss hvorn Dag væge, hverttveggia misbrwkast, Myrkraña Fleck af-fæge, sem fogur Tru af saurgast.

Vier erum a Vege raungum, Vorkun sieft oss þo rijr, blinder i Byrtu gaungum, Baked vid Liose snijr. Riettlætis Soolen sanna, Sealunum til þijn snw, Upplijsing allra Maña, ertu miñ sæll JEsu.

Milldur ad Midviku Aptne, miñ Gud lat ollum hier, hlotnast þa Heill og Heppne, hvijlast Nottiñ i þier, Myrkraña ur Ander eingum hier giore Tioon, Amen, Gud allsvalldande, eg bid, heyr vora Boon.

Fiñtadags Morgun Psalmur.

Ton, Giædsku Guds vier prijsum.

LIfande Lijssins Bruñur, Lofsæll Gud Himnum a, hvers Maññs Hiarta og Muñur, Heidur þier giore tia, sem veit þa dijra Daad, er a Fimtudag fyrsta, Foolke þijnu tilbetsta, giorde þijn gudleg Naad.

Af Vatne lietstu lifna, lifande mikeñ Her, Fugla er fyrst skalnefna, fliwgande uñ Loptid hier, eñ prijdder med Fiskum Flood, sem flogra, synda og sveima, Sioafar uñ diwpa Geyma, metta þo mennska Þiood.

Skepnur Guds allar eru, fyrer adra giordar eñ sig, sierhver i sinne Veru, ad soñu nytsamlig, þeim sem Gud lier þad Lien. Þeirra þarf Lund ad læra, lijka i Nyt sier færa, heidra so Gud i gien.

Sie honum eilijf Æra, sem oss hefur fyrer sett, af Fuglum Froodleik læra, ad fliwga er þeirra Stiett, kvaka og sijngia sætt, eñ Ahyggiu einga hafa, odlast þo hver siñ Krafa, af þvi sem þeim er ætt.

Fugl ei fellur a Jordu, Fodursens utañ Villd, Seal mijn þa Huggun heyrdu, hærri þier lient er Snilld, Dijrd Guds þu erfa att, Ordinglan oll skal þagna, Esalaus skalltu fagna, i Nottne uñ Dag og Natt.

Þvi sa sem bjod til Bruña, og bruggar af Triænum Vijn, þur Brioost og þyrsta Munna, þar med ad fyrde Pijn, Svolun ei sioalfur fieck, þad er vor kiære Christur, sem kvadst daudlega þyrstur, þa kvaleñ a Krosse hieck.

Fyrer oss leid Þianing þessa, þyagiande

bitrañ Smeck, þvi bliíður villde blessa, bæde voru Mat og Dryck, saup hañ og swrt Edik, so Dijrdar Vijn feingium drecka, eñ dauder eisfylldum smacka, Breñistein, Elld nie Bik.

Fridar Faderiñ hærste, fyrergief oss vor Brot, fyrer hvør af kiærum Christe, komiñ er algiørd Boot, Lijku hiá þier laat oss faa, eins og vier vilium veita, Vægd þeim sem oss áarei- ta, Myskun þijn mieg er haa.

Guddoomsins Andiñ goode, sem gafst oss eitt andlegt Fior, i skiæru Skijrnar Floode, stickande oss himnesk Kior, Hiortu vor fær aa Flug, so leitum hellst Lijfs ad Giædum, hiá lifanda Gude i Hædum, med þreyande og þyrstum Hug.

Fiïtadags Kvølld Psalmur. Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sal.

Blessadur sie vor DRotteñ dijr, Dags Lioos fyrer Natt Myrkre flijr, Myrkreñ þo ecke þockneſt þiood, þreitum er ætijd Hvijldiñ good. Lof sie Gude fyrer lidna Tijd, lofud sie Guddooms þreñing blijd, Aund miin Gud prijse Arla og Sijd.

Alldrei fær neiñ i nockrum Stad, naaduge Gud þier fullþackad, þad er so margt og mik- ils verdt, Mañsins vegna þu hefur giørt, Fug- lum Loptsens og Fiske i Siaa, med fleiru ød- ru hann raada maa, Vit og Makt fieck ad veida þaa.

Gude sie Lof sem giørde Vøtn, Gagnaud- ug fyrer vora Nautn, og lætur oss þiena Log og Jord, leggium i Stadeñ þackargiord, deaunst ad HErrans dijrre Ment, daudt þo hann take Element, Skopun gietur og Lijf þvi lient.

DRottne JEsu sie Dijrdeñ stoor, aa Di- wp til Fiske-Afla foor, þvi Arlega blessar El- skañ hañs, Utvege Foolks til Sioos og Lands, heidrum vier Nafned hañs fyrer þad, hefur vor Tilfaung margfalldad, og læted margt dragast Lande ad.

DRotteñ so lætur duga hier, Dege hver- ium þad hañ oss lier, þad sem oss giefst af Lan-

de og Læ, leggiande sijna Blessan æ, unum vid slijkt sem oss er lied, ei veit hvad leinge þurfsum med, er vor Gud Sælar Upphelldeð.

Avi ad hefðum Vængi vær, Vilia og Fijsn til Jdrunar, og fliwgum i Kvolld sem Fugl i Bool, Fødurs vors under Nædar Skiool, Sæte JEsu i Sijdu Or þitt, Saal vor hver-

Føstudags Morgun Psalmur.

SJe Gude Lof! þañ Siotta, stæum vier Vikudag: Trwar Regluna rietta, rækium, og Sælar Hag, hroosande þvi Handverke, HErrañs sem giordest þa, þad var mesta Stoormerke, Manniñ skoop Jordu æ.

Ei þo fyrr eñ Kvikinde, oll voru bwinn til, hafande hid hellsta Ynde, ad horfa æ Meistara Spil, sijdarsta sem hañ giorde, sinne lijkt Dijrdar Mynd, viliande ad ytsta yrde, sijn Eptirlætis Sijnd.

Lof sie Guds Lynde froomu, hid læga ei forsmaar hann, vænt Þijng wr Efne aumu, al-hagur smijda kañ, Lykneskiu burt wr Leyre, giet sijn Augu ad-dæst, hanns er Heidur ad fe so verde fridt, eins sem i Hreidur Svalann sitt.

Næd Drottins liene oss Nætur Grid, Nauda Tilfellum varne vid, so vor verde Nættura nærd, nætturlega oss giefe Værd. Sæler i Gude sofnum vier, i sætum Fognude uppvakter, og gaungum i Fride Gudhrædder.

Ton, Dagur i Austre ollum.

meire, þo hafe æ sijnu Ast.

Gofugt var Gudlegt Smijde, er giordest fyrer hañs Maal, lioomande i lioosre Prijde, lifande Holld og Saal; þo var sw Heilleñ hærre, hrumda Manneskiu er skied, Drotteñ med Dæsemd stærre, daudlegt Mein lækna ried.

Vard Guds Næd þad til viña, ad vita sijns Sonar Bol, Son Guds til Fleina ad fiña, fordæmdur Kross i Kvol, og sier af Angre barma, wt þegar pijpte Blood, lijkt sem Gudslamb ad jarma, Lausn so ad fenge Þiod.

Frægd stoora framde æ Jordu, Frelsariñ þegar doo, Syndaña Hapte hordu, hañ flegde

igde

igde i rauda Sioo, siins Bloods, og so af Re-
ide, sagde i Afstoku Stad, Satan Svikareñ
leide, sica mitt Verk fullkomnad.

Friadag þvi holldum frægstañ, framyfer Liooseñ hin, Lausnar Verk Rædar nægsta, nadade Mañlegt Kyn, þa Lijfed i Solut lagde, og Lijknar Fordæmdum bad, Son Guds og til vor sagde: Sioa, allt er fullkomnad.

Fader, leid Foolk þitt eige, Freistingar iñ i Neyd, fridad a Fostudege, fyrer þijns Sonar Deyd, lat oss þa Huggun hlioota, sem hefur hañ forþienad, og himneskra Heilla niota, þa Hlaup vort er fullkomnad.

Fostudags Kvolld Psalmur. Ton, Eilijfur Gud og Fader kiær.

ÞRennum Gude sie Þackargiord, a þessu Friadags Kvollde, ort og tied um alla Jord, af ollu lifanda Hollde, þvi ad þad allt er Handverk hañs, þo hæleitust sie Skopun Mañs, er sijdarst hañ vanda villde.

Dijrdar verdugur einkum ert, af ollu mañlegu Kyne, eilijfur Gud, sem allt hefur giort, ad Adams Bornum þad þiene, þvi Englarner þurftu þess ei med, til Þarfa oss skapader Fied, og lagder oss þad i Liene.

Oss hefur þient þad enn i Dag, a Utlegdar vorrar Vege, sem þu vañst oss sialfur i Dag, a Siotta Skopunar Dege, af Kvikfiar sedur Kiote og Mioolk, Kvolld og Morgnä þitt hrongrad Foolk, daglega og Dæsemd sege.

Sem Konunglegur Kiallare ma, og Kiot-Bwr DRottins heita, Mealnytu Gagn sem mettunst a, og Millde hañs giorer oss veita, Skoo og Klæde af Skinne og Ull, skopud er oss þar Næring full, launar Gud so vorn Sveita.

Vier niootum þess ad Rædeñ hañs, nakomna oss sig giorde, þa Andanum blies i Asian Mañs, og eilijft Lijf innfærde, i Lijkneskjed af Leyre skapt, losum bæde hañs Giædsku og Krapt, til Dijrdar þad Verk hanns verde.

Mañ-elske Gud! hvers Millde ei þver, mÿsk-unar ollum Þioodum, Avi! vort Edle orded er, Olijkt Skapara goodum: þinna Verka vier þyggium Not, enn Þioonusta vor er ill og liot, Skaparans Skickun trodum.

Frelsare vor sem fyrer oss badst, a Fostu-Dag þañ hiñ lănga, og Reidiñar Pressu trwlega tradst, a Trienu þa virdtest hănga,

med þiñe Hlijdne bæt vorn Brest, Blood þitt heilagt oss a hellest, og afmae allt hid rănga.

Heilage Ande oss hiălpa þu, ad Heill þa ei af oss briootum, efldu med oss Ydran og Trw, so allra Guds Verka niootum, i Nădum bæde Noott og Dag; Năttúru Brest vorn fær i Lag, so eilijfa Hvijld vier hliootum.

Laugardags Morgun Psalmur.

Ton, Mÿskunar Fadiriñ millde.

Nåtum a Laugardege, Lof-Saung Gude i Tie, Packlæti hañs þagni eige, þo halle Vikuñe, Hvijldar Miñing hiñs Hærsta, hiet fordum þesse Tijd, helgud med Heidre stærsta, HErrans af Ersda Lijd.

Epter Skopunar Idiu, Almætte hvijldest hañs, eñ ecke i Erfide midiu, eins er Skapnadur Mañs, Sex Daga eigum ad eria, epter þad þyggia Roo, heilaga Hvijld ad byria, a Hiñnum, er Gud tilbioo.

Vier eigum hætt ad hæla, Handverke Almættisins, um Viku Heims Alldurs heila, Hag studde Mañkynsins, Gud til Gagnseme og Fridar, giørde oss Daga Sex, i Hvijld sinne hañ ersidar, Hiălpræðis Verk þvi vex.

Oss ber viliugum vera, i Verke med Herra þeim, sem kiende oss gott ad giøra, giørande þeñañ Heim, myndade Mañ og Brwde, med Mynd sijns Vijlætis, Verk þad hanns Veru ei lwde, vert þo stoors Packlætis.

Vier med Lamech oss lijum, leitande fallvallts Auds, og Armædu a Iord drygium, aflande daglegs Brauds, opt verdur rijr Abate, oller þvi Mañ Spilling, a andlega Ydiu later, erum, og Leidrietting.

Fyrer þvi fram ad Kvollde, Frelsareñ præl-

kadest, a Soal og heilögu Hollde, Heill vor so fullgiördest, uppgiefeñ af Erfide, afhendte i Födursins Hond, sosnande i sælum Fride, sijna blessada Ond.

HErrann fyrer Præla þolde, þessa Mædu og Swt, þa epter Piaaning hvijlde, Pvott-Dagenn mikla wt. Lof sie Lausnara mijnum, sem lagde a sig þad Prek, ad afmaa med Sveita sijnum, Synder vorar og Brek.

Kieñande oss ad enda, Erfide vort med Bæn, og Saaler honum afhenda, Heim-For so verde væn. Honum skulum, so heilsa, Heim þegar kvedium vær: fraa öllu Illu oss frelsa, O Gud vor Fader kiær!

Laugardags Kvölld Psalmur. Ton, Fader vor sem a Himnum ert.

SJounda Kvölld nu komed er, kiært Lof Gude þvi sijngium vier. Ein Vika er oss enn af þreyd, allt jafnt smaa stittest Lijfsins Skeyd, er oss þad Glede i Eymdar Dal, af þo teiknest vort Daga Tal.

Sie Gude Lof fyrer sijna Naad, Syne Guds Dijrd fyrer vort Hiaalpraad, Anda DRottens sie Pockenn þijd, þad hefur vered oss Fridar Tijd, heilög Guds Prenning heidrud sie, Hundrad margt gott sem oss liet skie.

Guds vors i Lioose geingum vier, Guds under Vake vardveitter, Gud oss sitt Braud til Bordhallds fieck, Bruñur Guds til liet Svala Dryck, a Felle med oss Guds Fridur var, i Fadme Guds svaafum a Næturnar.

Belzebub saa hiñ bölvade, Babyloniskur Tyrañe, kyndt hefur enn sinn Kvala Ou, kieppst vid ad giora oss öllum Tioon, eñ Drottens Engell Dagana Sio, Diofulsins Bondskap hindrade.

Gud heimtar Viku Verkid vort, vor Hlijdne hefur mikeñ Skort, Siotijusiñum Siosiñum, signadañ Gud vier styggt höfum, enn hañ Sio Daga gaf oss Grid, glötudum Lijfed enn hiellt vid.

Hvad skulum segia hier til vier, hæda lætur ei Gud ad sier, saarheiptast hañ vid Synda Lyst, sijst vill þo nockur fortapist, Ottuna

Rettlætes Reide hanns, reynum eñ Giædsku Lausnarans.

JEsu, sem margar Vikur varst, i Verolld og heñar Synder barst, saar Giolld þu leidst fyrer Sakleyse, seinast i Pijslar Vikuñe Klæke vora þu kvitta best, klaaraû gior nu vorn Reiknings Breest.

Hvor Dagur, Vika, Ar og Olld, endast þa þess er sijdarsta Kvolld, ad settre Tölu i sama Mund, so kiemur og vor Dauda Stund. Unn oss þa, JEsu, eg þig bid, ærlega ad skilia Heimenn vid.

Trwarjaatning Athanasii. Med Ton, Nu kom Heidinna Hiaalpar Raad.

Maa og lagast vid þann Ton, HErra Gud þig heidrum vier.

HVor sem villde ad hoolpeñ sie, helga Trw einkunn vel kuñe, Heila flecklaust sem hiellt ei þa, hann serst Eslaust eilijflega.

Eiñ Gud i Prenning, almeñt trw, i Eining Tignar Prenningu. Persoonum meingar samañ sijst, Sundrun Guds Veru neitar vijst.

Fodurs, Sonar og Anda hañs, er sijn Persoona hvor til Sanns. Þessar Priar eru samt eiñ Gud, eilijf Valld og Dijrd samjafnud.

Sem Gud Fader, eins Sonur er, so helgañ Anda jafta ber. Oskapdnd Eilijfd, Omælañlig, er Gud: Persoona hvor uñ sig.

Ei eru Prijr þo eilijfer, Eine Gud æfenlegur er, Oskapadañ, Omæltañ æ, eiñ so trwa, enn ecke Pria.

Fodur, Son, Anda heilagañ, eins trwe hvern Almattugañ. Ei hafa Prijr þo allañ Mautt, Allsvalldanda einn heidrum hatt.

Fader, Sonur og Ande hreinn, er Gud og Drottinn hvor sem einn. Hallt þo ei Gude nie HErra Pria, helldur Eiñ Gud og DRottenn tiaa.

Sannleiks Kieñing sem jaata baud, sw Greining hvor sie HErra og Gud. Hrein almeñt Trw so hratt oss fraa, hallda Gude nie DRottna Pria.

Gud Fader er af eingum til, ei skapadann nie borinn skil. Guds Son af Fodur Einum er, ei vard nie skoopst, þo fæddest hier.

Einn Veg Guds Ande heilage, af Fodurnum og hañs Syne, Ogiordur Skopun einga ber, ei fæddest, þo framgeingeñ er.

Eiñ er þvi Fader, eñ ei Prijr, Eine Guds Son og Ande dijr. J Preñing verdur engenn Greinn, Ædre, Miñe, Fyrre nie Sein.

Persoonur eru allar Priar, eilijfar jafnt i Heidre

re hair, so i Preñingu Einingeñ, i Eining Preñing tignest senn.

Til Saluhialpar soñ er Þorf, sie Trwenn med oss vijs og diorf: JEsus vor HErra eilijfe, oss til Lausnar Holldgadur sie.

Þvi er hrein, riett og heilog Trw, hiartañlegt Traust og Jatning sw: Guds Son JEsus vor HErra har, hann sie Gud og Þo Madur klar.

Af Fodur Olst i Eilijfd Gud, i Heim barst Mañ af Meyar Kvid. Fullkomeñ Gud og fullgior Mañ, fyrer Sail og Mañs Lijkamañ.

Miñe Fodur ad Mañdoome, med Fodur jafn i Guddoome. Eiñ Þoott sie Gud og Madur hreiñ, ei Tveir, helldur er Christur eiñ.

Eiñ er Þoott ei sie umsnweñ, Art Guddoomlegi i Mañdoomeñ, helldur so, ad heil Guddoomlig, hefur Mañdoom teked a sig.

Soñ ein Persoona sw er vijst, sam-meingast Tvær Natturur sijst, sem Holld og Ondu eiñ Mañ sier, eins Gud og Mañ eiñ Christur er.

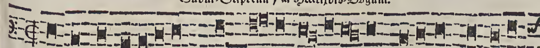
Sa eiñ leyste af Syndum oss, sarañ Dauda Þvi leid a Kross, og stie til Vijtes ofañ strax, uppreis fra Daudum Þridia Dags.

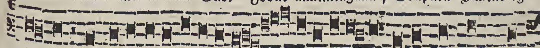
J Hatign upp til Himna stie, hia Fodur jafn i Almætte, aptur vill koma eins Þadañ, ad Lijfs og Dauda dæme hann.

J hvers Tilkomu aller Meñ, i eigeñ Hollde rijsa señ. Af sinum Verkum sierhvor Þa, sañañ Reikning framlata ma.

Goodfwser til Lijfs ganga Þa, Gudlauser i Bal eilijfa. Hrein Almeñ Trw er hier framsett. Hialpast engeñ Þa hiellt ei riett.

Þetta Symbolum Nicænum (edur Messu Credo) epter gamalle Utlegging, latum vier hier med fylgia, hellst epter Þvi Þad er alkuñugt og tijdkanlegt vijdast i Sudur-Stiptenu, a Hatijdis-Dogum.

enn vorn JEsum Christum, Eingieteñ Guds Son, og af Fodurnum fæddañ, fyrer allar Veralldar, Gud af Gude, Lioos af Lioose, eñ saññ Gud, af Gude sonnum, gieteñ enn ei giordañ samjafn sijnum Fodur, fyrer hvorn ad allt er giort, hvor fyrer oss Meñena og vorrar Heilsu saker, stie nidur af Himne. Took Holldgañ af Heilags Anda Krapte, af Mariu Meyu, og Madur svo vordenn. Hañ er og fyrer oss Krossfestur, under Pontio Pilato, var hañ

pijndur og grafeñ. Og upprijsande a Pridia Deige, epter Ritniingunum.

Og uppstijgande til Himna, situr a hægra Veg Guds Fodurs. Og i annad

Sinn er hañ komande med Dijrd til ad dæma, Lifendur og Dauda, a hvors

Rijke verdur engenn Ender. Og vier trwum a Heilagann Anda, DRottenn

allt Lifgauda, af Fodur og Syne framfaranda, hvor med Fodur og Syne æ

tilbeidest, og æ qvalli samdijrkast, hvør ed mællte fyrer Spamennena. Og

vier trwum Heilaga Christne, stadfesta fyrer Postulana, og jatande

eina Skijrn vera til Fyrergiefningar vorra Synda, og Epterbid Upprisu

allra daudra Manna, og þa komande Eilijft Lijf, all = ra Allda,

A = = men.

GLORIA.

Sem sijngiast mœ Stundum, bæde i Kyrkiuñe og heima i Hwsunum, þa ecke er Embættesgiörd framcñ : Ton, Alleinasta Gude i Himnarijke, etc.

HEidur sie Gude Himnum a, og hædst Lof fyrer Nad sijna, ad hiedañ af oss alldrei mœ, Ogn nie Kvøl nockur Pijna. A Jordu hosum vier fenged Frid, Fodurnum þocknast Mañkyned, nu hlaut oll Heipt ad dvijna.

Vier Losum, Dyrkum og Þockum þier, þig tilbidium alleina. Valld þitt Gud Fader eilijft er, alldrei kañ þad ad riena. So er þijn Makt

Makt Omæliliga, algiort er allt hvad þier er i Hug. Vel þeim er i Trw þier þiena.

O JEsu Guds eingieten Son, eilijfe Gud vor HErra! Þu bætter allt vort Andar Tion, Eymd vora virdtest bera. Lamb Guds sem Daudan leidst a Kross, Lyknsamur siert þu ollum oss, vora Bæn vilier þu heyra.

Heilage Ande Hiaalpeñ trw, Huggareñ allra betste, fraa Diofuls Svikum forda þu, Flock þeim sem JEsus leyste, med saarum Dauda og Undum sijn. Ur Eymd og Neyd leys Christne þijn, sem af Hiarta a þig treyster.

Eiñ Bænar Psalmur, ad syngia þa Born eru skijrd, med Lag, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Þu varst fyrer oss eitt Ung-Barn, O JEsu Herra Naadargiarn. Af hreiñe Jomfrw fæddur ert, Foolk þitt so hefur hoolped giort.

Ung-Born hefur þu ei forsmaad, a Funde þijnum feingu Naad. Yfer Borneñ hefur þu Hendur lagt, blessad þau, fadmad og so sagt:

Leated Born meiga til mijn naa, meined þeim ei miñ Fund ad faa. Himnarijke Eign þeirra er, og allra sem eru þvilijker.

Þetta Barn þier bijfalad sie, blijde JEsu vor Lausnare. J þijna Christne þad iñleid, þyrm og frelsa fraa allre Neyd.

Wertid hlijf þvi med Englum þijn, fraa Olucku Slisum og Pijn. Med þiñe Ast og milldre Naad, mykuna þvi og blessa þad.

Veit þvi med Alldre Vext og Spekt, ad verde hlijded þier og þeckt. Og life hier heilaglega, hiaa þier sijdar æfenlega.

Hioona Psalmur, med Ton, Kom Ande Heilage.

Sæll ertu sem þiñ Gud, i Sañleik Ottast, gack fram haňs giorvoll Bod, sem glogt þu vottast.

Þu munt og þiña neyta, Þrifleiks Verka, sæll ertu, so mun þier veitast, Sæmdiñ sterka.

Þijn Hws-Frw þijna Bygd, skal þann Veg

Veg sedia, sem Vijn-Tries vænust Dygd, kann Virda gledia.
Hitt Bord umbergis þa, ad Syner sitia, sem Vidsniörs Vidur sia, er vel mea nytia.
Sia, hier þa Sæmder sa, i sinne Veru, Guds Otta ef gyrnast at, þeir gipter eru.
Signe þig sialfur Gud, af Zions Vellde, so ad Jerusalem, med Heidre hallde.
Og þu munt eiginn Born, sia Barna þinna, og Jsraels ægiæt Vorn, ad Frid mun sinna.

Same Psalmur, med ödrum Hætte.

CHristens þad eitt mun Manns, mest Andlegd ve-ra, og Lijfs hryggvn hanns, hellst Blessan bera, Eilijfann Ottast Gud, og honum una, hanns jafnan heilög Bod, hallda og kunna.
Hand-Biorg þier Fædu fær, fullrar ad niota, sanre þu Sælu nær, Sæmd muntu hliota.
Hwssens Upphellde sie, holl Eiginn-Kvinna, sem gott Vijnvidar-Trie, var Kvista sinna.
Allt Bord þitt um i Hring, eins sitia Syner, Eyk Vidsniörs og um kring, Ungvider klíener.
Hwanda Blessan sw, bregdst alldrei neinum, ein Gud sem Ottast nu, af Huga hreinum.
Veite þier Giæfu Gud, Grande vid varde, af Zion alla Tijd, og Grida Garde.
Andlegdar Elle med, unne þier giarna, ad feinger Syne sied, sijdann Born Barna.
Foolk Guds wr Fare leidt, Frid hallde leinger, goodfwser aller eitt, Amen, Menn singe.

Eptir Kyrkiu Innleidslu Kvenna, siingest þetta Vers, miz Ton, Gud myskunt

HErra Gud Fader Hlijfd þiin sie, ad hitte þig eingenn Pijna, Guds Son JEsus vor Grædare, geyme hann Sælu þijna, helgann Anda eg um þad bid, Inngang þier þenann giefe, ad eignest Guds Nead og Andar Frid, Utgang sem Froomum hæfer, nu og um alla Æfe.

Ma og siingia þesse Vers: Ton, Af Fodurs Hiarta Barn er bored.

JEsu Nafne Gud minn giæfe, þad Gagn sæke eg til Mnsteris, ad Hreinsunar Dagar sie oll mijn Æfe, at mier hrijne Log-Boot Christs, so kunne eg kiæra, Fooru þier færa, Fodur himnesknm, hver-iuum

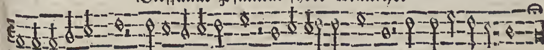
um sie, Lof, Dijrd, Heidur ad eilijfu.

Ecke er til i Eign mine, Offur-Lambed Sakleysis, utan þad sem af Elsku þine, eg medtook, Forþienan Christs. Blood hans Saura, best mun klæra, Brot mijn øll, því Gude sie, Lof, Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Hiarta mitt med Huga hollum, helgad sie mijn DRotten þier, sem lifuar fyrst af Limunum øllum, lijka seinast burtu deyr, lát þad kuña, æ þier uña, allt til Dauda, so þier sie, Lof, Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Moodur Lijffins Avøxt allañ, eg fel Gud i þijna Hønd, láttu Hioon aun Heiptar Galla, hafa rietta Dwfu-Lund, og epter Løgum, hegde Høgum, hver og eiñ, so Gude sie, Lof, Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Blessunar-Psalmur fyrer Maltijd.

Hvad um Lopt, Vøtn og Jord, lifer og hefur Ferd, forsorgar og framfærer, fiolgar, Klæder og nærer.

Blessar øll Børneñ þijn, burt-tekur Synd og Pijn, færer þeim Fædu hreina, fyrer þinn Son alleina.

Til Lofs og Dijrdar þier, lijka sem Christnum ber, þyggium i Dag þacklæter, þitt Lææn sem oss veiter.

Lææt oss i hreinum Hug, hallda oss vid þiñ Veg, so med Samvitsku goodre, sedium vorn Foodre.

Veit oss þad verde fyllt, sem vottar Pææll oss skyllt, gleymum ei þijnu Orde, yfer voru Borde.

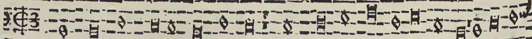
Lææt oss ei lijkiast þeim, Lijd sem stundade Heim, hverium þu hlijfdex eige, hvad Skriftiñ af þeim seger.

Medañ mettudu sig, miñtust þeir sijst æ þig, giørdu sier heidna Glede, griñ fiell æ þa Reide.

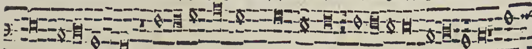
Hiaalp oss nu HErra kiær, so Heidur þiñ

eflum vær, fyrer Frelsarann Christum, Fader! æ þig treystum.

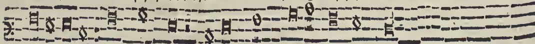
Packlætis Psalmur epter Mæltijd.

Heidrum vier Gud af Hug og Sæl, hañs Lof vor Twnga sijngia skal, ad sijna

Giædsku sijnde lioost, sadde oss vel med Dryck og Kost, sæ øllu Hollde Fædu fær, fædt

hefur oss nu DRotteñ kiær, þad allt hañs Millde þockum vær.

Þockum hønum nu Pioonar hañs, þad er oss øllum skylldt til sañs. Jattum ad oss elskade hañ, af Næd siñe skapade Mañ, med Hwd og Hollde, Bloode og Bein, bygd er vegleguft Skiepna ein, og sijdañ giefeñ Sæleñ hrein.

Þa Madur Lijf i fyrstu fær, Fæda heilnæm er hønum nær, i Lijfe siñar Moodur mæ, Madureñ siña Næring þa. Þo Barnkynd sw sie ung og aum, ei hefur Skort æ Gæfum þeim, fram til þess hun fædest i Heim.

Gud hefur Verølld vel tilreidt, vanta lætur ei æ Næring neitt, Fiølleñ og Dale frioofgar hañ, Fienadeñ Gras ei vanta kañ. Ver wr Jordune Vijn og Braud, veiter þad hvørt Ar milldur Gud, og hiælpar so af Hwngurs Naud.

Fiska veita oss Vøtn og Sioor, verdur af þessu Mæltijd vor, Eggiñ og Fugla eiguunst vier, oss til Atviñu, skapad er, Naut, Geitur, Svijn og Sauda

Fie,

Fie, fiaalfur Gud lætur oſs i Tie, ſo ad vor Nær-
ing uvogleg ſie.

Þockum hønum og þyggium nu, þad hañ giefur
oſs ſaña Trw, ad høfum ſlijkt i Hiarta riett, hallda
Bod hañs i vorre Stiett. So ſafnañ oll hañs hei-
leg Hiørd, heidre hañs bleſſada Nafu a Jord, þad
ſkal vor allra Þackargiørd.

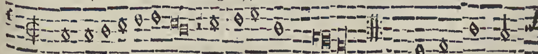
Añar Packlætis Pſalmur eptir Maaltijd, Ton, Chriſte vier aller þockum.

GUD vor Fader þier þockum vier, fyrer þinn
Son Chriſt vorn HErra, Millde þijna
ſem margfolld er, med hvorre virdeſt ad næra,
allar Skiepnur ſem eru med Ond, oſs hefur
ſadt þijn millda Hond, Lof ſie þier Dijrd og
Æra.

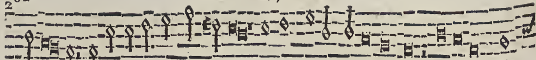
HErra ſem mettad hefur nu, Holld vort
ſem endaſt hlijtur, Saal vora eiñeñ ſedier þu,
ſem alldrei deyr nie þrijtur, Ord þitt er heñar
Afl og Megn, þar til þu verdur heñar Eign,
Naaviſtar med þier nijtur.

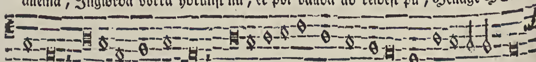
Himna Fodur a hvorre Tijd, heidrum
uñ Chriſteñdoomeñ, ſem oſs kvittade Syn-
der vid, ſw Nаad af Trw er komeñ, fyrer hañs
Son JEſum HErra vorn, hvor med ſier liet
oſs verda Born. Ætijd loſum þig, Amen.

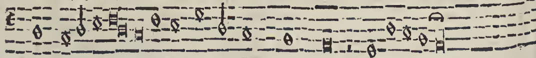
IV. Nockrer Hiartnæmer Pſalmar, uñ Daudann, ſem ſijngiaſt meiga yfer Greftran Framlideña.

Midt i Lijfe erum vier, umvafder med Dauda. Til þijn DRottenn
Hvert leitum ſo fiñum hier, Hiaalp vid þeſſum Voda?

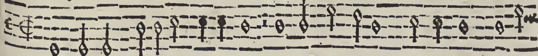

Midt i Dauda ad oss slær, Ogn af Vijtis Kvolum, hver þeim af oss hrunded fær, Hialp þa oss vier solum? Þad ertu Drottiñ alleina, mædir Hiartans Myskun þijn, Mañkyns Kvol og Synda Pijn. Heilage HErra Gud. Heilage stirke Gud. Heilage Lijknsame Lausnare. Þu Æfiñlege Gud. Lat oss ei esbiooda, Ogn af Vijtis grimre Glood, Kyrie-eleison.

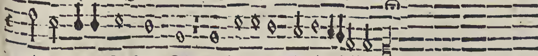
Midt i Vijtis mestu Ogn, Misgiorder oss reita. Hvar faum vier þeim Hialp i giegn, Hvor kañ oss Lid ad veita? Þad ertu Drottenn alleina. Þvi Blooded þitt, vor Christe kiær, kvittad allar Synder fær. Heilage Herra Gud. Heilage stirke Gud, Heilage Lijknsame Lausnare. Þu Æfinnlege Gud, Hialpa oss þa Heim vid skilium, ad hallda riettа Trwar-Slood, Kyrie-eleison.

Bæn-

Bænar Psalmur um̃ goodan̄ og Christelegan̄ Afgang af þessum Heime.

Minn HErra JEsu Madur og Gud, sem Mædu, Pijnu, Spott og Deyd, fyrer

mig þolder og Krossens Kvol, og kvittader mig vid eilijft Bol.

Fyrer Kvol þijna bid eg nu, mier aumum ad hiælper þu, nær Daudans kiemur hin str= ijda Stund, stoorlega grim̃ a alla Lund.

Nær Augun missa alla Sioon, Eyrunum kiemur Heyrnar Tioon, Tunga an̄ ei leingur mæla ma, mitt Hiarta tekur ad þrotna þa.

Nær allur Mattur min̄ eydest so, engenn Madur mier hiælpa ma, O! HErra JEsu þijn Hiævist blijd, hugge mig þa i Daud= ans Tijd.

Leid mig af þessum Eymdar=Dal, og styttu mijna Daudans Kvol, Andskotans Reide fr= els mig fra, fyrer þin̄ Anda, og vert mier hia.

En̄ þegar skiliast Lijf og Aund, O Gud tak hana þier i Hond, Hvijld Hollde af þier eg þyggia vil, þar til Dooms Dagur tekur til.

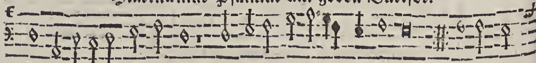
Glada Upprisu gief þu mier, geym mijn þa Dagur Doomsins er, mijnar Synder min̄= stu ei a, milldur gief mier Lijf eilijft þa.

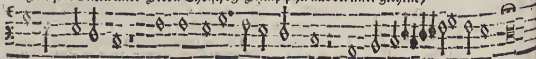
Lijka sem fyr mier lofader þu, legg eg a Ord þitt mijna Trw: san̄lega, san̄lega sege eg þier; Sa mijn Ord helldur og treyster mier;

Ogn Daudans reyner einga han̄, eilijfan̄ Dauda ei smacka kan̄, lijkamlegt Andlat eitt

Siñ fær, vid Andar Dauda ei verdur var. Vil eg med volldugre Hond, vid skilia hañ vid Daudans Bond, Arf mijns Rijkes skal eignast sa, æfiñlega mier sialfum hia, Og lifa i Sælu og soñum Frid: Sæmd þa veit þu oss milldur Gud, allar Synder oss forlæt þu, ad poleñmooder vier bijdum nu. Med hreiñe Ast og traustre Trw, til þess ad kiemur Stunden sw, og feingium þinna Orda giætt, allt þangad til vier sofnum sætt.

Hiartnæmur Psalmur uñ gooda Burtfør.

Mig pijna jafnañ Sekt og Synd, Samvitskuñe fast æmæla, þær eru fleyre Siafar Sand, samt skal eg uñ Hialp ei vijla, þvi Dreyrenn raude og Dauðe þiñ, O Drotteñ JEsu Frelsare miñ, er mijn Lijfgiof og Sæla. Eg er þinn eigenn Limur einn, af þvi fæ eg Huggun gooda, alldrei slijtur mig af þier neiñ, i Angist og Daudans Voda, eñ þo eg deye, er eg med þier, eilijfañ Fognud fannstu mier, O Drottenn med þijnum Dauda. Eins sem af Dauda uppreist þu, i Gref mun eg ei blijfa, Himnafor þijn er Huggun trw,

krw, Hrygd Daudans kañ burt drijfa, hiedann fer eg med Fognude, fullvijs hia þier miñ Lausnare, ætijd þu lætur mig lifa.

Hia Christ, a Fialle Helias var, i Heidri Odaudlegum, Lærisveinar hañ sau þar, so eflaust trwa meigum, eilijft Lijf sie i odrum Heim, Elias lifer i Fognud þeim, þa Dijrd vier þyggia eigum.

Huggunar Psalmur i Daudans Tijd. Ton, Gud myskune nu ollum oss.

LJfande Drotteñ lyfna mier, lat mig Naad þijna fiña, af þvi mitt Traust er allt a þier, Eymdaña giættu miña, Synder giora mier Sorgar Mood, Saleñ er tvist af Angre, frelsa þu mig fyrer þitt Blood, fyrna af Pijnu langre, so linne Strijdu strangre.

Eg berst vid Daudans bitra Matt, bratt verd nu hiedañ hallda, Heimenn forlata hlijt eg bradt, Heled mig sæker kallda, Lijkamenn veikur og laseñ er, Lijfs Krapt tekur ad þrioota, Salenn af Bwknum flya fer, fiñst þvi ei neitt til Boota, lat mig Naad fiña fliota.

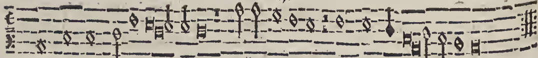
Eins geingur mier i Eymdum mijn, og þvi Barne er fædest, hormulegre i Hrygd og Pijn, Horku Þreingingu mædest, hafande hverke Matt nie Megn, miwka Hialp sier ad veita, utañ Lioos-Mooder liwf og giegn, Lund blijd med Astsemd heita, Lidsemdar giore ad leita.

Af þvi kom Gud miñ Elsku kiær, uppa þig nu eg væle, og hijngad þijnar Hendur hrær, HErra minn JEsu sæle, fyrer þitt rauda fossad Blood, fordum sem wt af dunde, uñ Trie þijns Kross þa tijged Flood, Tafarlaust nidur hrunde, ad mier þijn Elska grunde.

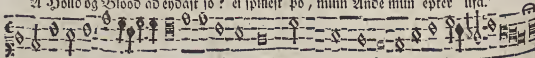
Vid miñe Saal þijn Hialpar Hond, hijr sem Lioos-Mooder take, þa verdur Lijkamañ vidskild Ond, viist so ei uppa sake, i varmre Laug þijns Lijffins Bloods, lat hana Hreinsun fanga, so Heiptar Pijnu Heliar Moods, hun kañe alldrei stranga, uñ alla Eilijfd langa.

Eiñ goodur Psalmur, hverneñ Madur skule bwa sig til Daudans.

Vid

Vid Dauda mig ei veria maa, verd eg falla fraa, hvs vil eg mig framgefa,
A Hollð og Blood ad eydast so? ei spilleſt þo, minn Ande mun epter lifa.

allfagur og klaar, eilijf- ur er, Gude Fødur hiaa, friaals Dauda fraa, og eilijft Lijf mun hafa.

Andlaate kvijde eg ecke vid, a hverre Tijd, vil eg mig vel til bwa, og tilreida sem eg kann betst, i Trwnne meſt, til Guds Sonar mier snwa, þvi hann er miñ, Præl þecker siñ, hanns Kvol og Deyd, mier hiaalpar wr Neyd, hugg ar mig þesse Trwa.

Gud Fader Son siñ sende mier, sem Daus da hier, leid Sokum Synda miña, ad yrde eg friaals vid Andar Kvol, og hoolpeñ vel, þad hlaut hañs Son ad viña: Er slijkt ei meſt, Guds Giøf og Aſt? Hañs Myſkun stoor, og Millde var, mier vill sijns Rijkis Arfs unna.

Eiñ Huggunar Psálmur, med sama Lag.

Gladur nu deya vil eg viijſt, vid Dauda sijſt, meg-na eg mier ad hlijfa. Fordiorfun eingva eg fiña maa, þo falle frá, mijn Aund hiaa Gude mun blijfa, þvi Pijnn er eg þiñ, þu HErra miñ, ætijd hiaa þier, eflauſt eg er, ei kann mig fraa þier hrijfa.

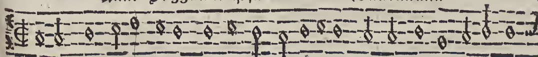
So leinge sem hier Lijfed dreg, læra vil eg, Gud-lega i Moldtne deya, og bwaſt til med beſtre Lyſt, blijdañ uñ Chriſt, faſt Trwar Fadm ad beigia, mitt ædſt Trauſt er hañ, Aund leysa vañ, fyrer siñ Deyd, og frelſte af Neyd, gladur þvi vil eg þreya.

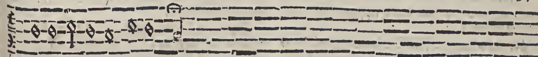
Af Naad hefur Gud mier veitt og ſkeinkt, at Kroſs uppheingt, Jeſum Chriſt Son siñ kiæra, so fyrer mig lijde

kde saraañ Deyd, ad svipta Neyd, sie hønum þvi Sæmd og Æra, Oh! Hvilijka Naad, hefur Gud mier tiad? þa kraunku Aund mijn, kallade til sijn, i eilijft Lijf inn ad færa.

Gief mier nu Drottenn Giædsku or, glada Burt-För, fyrer JEsu dijrstañ Dauda, ad lifi og deye eg i þier, Aund miñe og mier, Boot-veit fyrer Blood hañs rauda, miñ JEsu Christ, mig hefur leyst, i þijna Hønd, eg fel mijna Aund, sofna eg so aun Nauda.

Añar Huggunar Psalmur moot Daudanum.

Skyllda eg ecke eignast Lijf, eilijflegt og fordast Kijf, hvar være Daude helgur þinn, og hellst Bloodrijke Bardaginn?

Hvar til var þitt helga Holld, huled og grafed nidur i Folld? Ef þiñ Daude ecke mier, eilijft giæfe Lijf hiaa þier.

O JEsu! vid mier vertu þvi, viss og trwr, eg til þijn flij, yfirgief þu alldrei þann, sem Unda-Flood þitt hreinsa vann.

J Fride laat mig sofna sært, so vid eingu verde hætt, Andlite blijdu og Augum þijn, æfennlega snw til mijn.

Frelsare miñ af Faare og Neyd, fyrer þinn bid eg saraun Deyd, laat mig Ostum ollum naa, og Æfiñlega Lofgiord tiaa.

Bæna

Bænar Psalmur um̃ gooda Burtfør, Ortur af Sr. Sigurde Jonssyne i Prestholum, Ton, Fader vor sem ert i Himnum, etc.

O JEsu, JEsu, JEsu minn, JEsu mitt Lijf og Hertogin̄, Aunden̄ mijn kvakar epter þier, Olog Daudans þvi formerker, yf=ergefdu mig ei vid þad, þo Aunden̄ og Holld=ed skiliest ad.

Senn reñur Glased Ara af, eg stend vid Daudans rauda Haf, Vatns Flooded bel=iar unnum ad, alldrei veit nær mig svelger þad, Ogna Bylgiur sem ofra sier, O JEsu! Lææt ei dreckia mier.

Kom þu nu med þiñ Krossens Staf, klap=pande uppa Dauda=Haf, læættu mig þurr=ann Farveg fa, og Fodurlande Klaklaust na, blessade Daudans Bane þu, Burtfor gief mier Saaluga nu.

J þennañ diwpa Daudans Hyl, Drott=eñ þig med mier taka vil, leid þu mig Hææska øllum wr, einka Hoop mitt og Verndar Mwr, syndu mier Bygd og Bæenn þinn, i blessud Hijbijle leid mig inn.

Myskunar þiñar Skugge skioott, skyle nu miñe Synda Gnoott, fyrer þiñ Dauda fleig þeim inn, i Forþienustu Hyleñ þinn, Nææda Blooded wr Benium þijn, blæde wtyfir Jll=verk mijn.

Allsheriar Gud eg þacka þier, þeiged Lææn allt sem veitter mier, miog opt hef eg þad mis=brwkad, minnstu nu ecke Gud a þad, fyrer Brot øll og Breiskleik minn, Borgun er JE=sus Sonur þinn.

Eg vil nu feigenn fara til þijn, og faa þier aptur Saalu mijn, leid þu hana um̃ Lioos=ens Hlid, i lifande Manna Bindinid. O þau æskeleg Um̃skipte, ad sia þig þar i Dijrd=enne!

Skapare miñ þier skila eg nu, Skepnu þeir=re sm̃ giorder þu; O JEsu, tak þu eins ad þier, og añast þañ þu fridkeypter; heilage Ande haf Gææt a, helgudum þijnum i Skijrnar Saa.

Velkomeñ Daude, velkomenn, vijsa þu mier a Bwstad minn, læættu upp Dyrnar Lijfsins þaa, længar mig þar til inn ad naa,

þu

Þu goodi Giestur giørdu þad, Gud sem hefur þier befalad.

Andvarp mitt Drottenn ꜳlijt þu, O Drottenn tef ei lenge nu, Fodur Lande mig fyser nꜳ, fordæmdum Heime leys mig frꜳ, Nꜳdenn er vijs, enn Neydenn stillt, nem upp minn Anda þa þu villt.

Kom sem Lioos-Mooder liwf til mijn, laug adu mig i Bloode þijn, sofna og vakna sætt i þier, sialfur JEsu þad veit þu mier, leys mig þegar þier þyker Mꜳl, þier befala eg mijna Saal

Christileg Uñþeynking Daudans, Ort af Sal. Sr. Hallgrimi Peturs-Syni. Ton, Dagur i Austre øllum.

ALLt eins og Bloomstred eina, uppvex ꜳ sliettri Grund, fagurt med Frioofgun hreina, fyrst uñ Dags Morgun Stund, a snøggu Auga Bragdi, afskorid verdur sliott, Lit og Blod nidurlagdi, Lijf mañlegt endast skiott.

So hleipur Æskañ unga, Ovissa Daudans Leid, sem Alldur og Elleñ þwnga, allt reñur sama Skeid, Jñsigle eingver feingu, uppꜳ Lijfs Stunda Bid, enn þañ Kost undergeingu, aller ad skiliast vid.

Daudinn mꜳ so med Sanne, samlijkiast þykir mier, slijngum þeim Slꜳttumanne, er slær allt hvad fyrer er, Grøseñ og Jurter grænar, glooandi i Bloomstrid frijdt, Reyr, Stor, sem Rooser vænar, reiknar hañ jafn smꜳnijtt.

Lijfed Mañs hradt fram hleipur, hefur þad einga Bid, i Daudans grimar Greipur, Grøfiñ tekur þar vid, allrar Verclldar Vegur, vijkur ad sama Punct, fetar þad fws sem tregur, hvert fellur liett eda þwngt.

Hverke fyrer Hefd nie Wallde, hopar Dauden eitt Strik, fæst sijst med fogru Giallde, Frestur uñ Augna Blik, allt hañ ad einu gilldir, þoott illa lijke edur vel, Boon ei nie Bræde milldir, hañs beiska Heiptar Pel.

Meñ vada i Villu og Svijma, veit engiñ neitt uñ þad, hveruiñ, ꜳ hverium Tijma, eda hvar hañ kiemur ad: Einn Vegur øllum greider Jñgang i Heimsins Rañ, margbreittar lijtst mier Leider, ligge þo wt þadañ.

Aff Daudans eins nam krenkia, alla i Verolld hier, skal eg þa þurfa ad þenkia, hañ þyrme aunnum mier? Adams er Edle ruñed, i mitt nætturlegt Holld, eg hef og þar til uñed, aptur ad verda ad Molld.

Hvorke med Hefd nie Raane, hier þetta Lijf eg fañ, Sælinn er so sem ad Laane, samteingd vid Lijkamañ: J Herrañs Hondum stendur, ad heimta sitt af mier. Daudeñ mæ segiast sendur, ad sækia hvad Skaparans er.

Nu vel, i Herrañs Nafne, fyrst Naudsyn ber til slijk, jeg er ei þeirra Jafne, sem Jordeñ geymer nu Lijk: Hvenær sem Kalled kemur, kauper sig eingeñ frij, þar læt eg Rott sem nemur, neitt skal ei kvijda þvi.

Eg veit miñ liwfur lifer, Lausnareñ Himnum a, hañ rædur ollu yfer, eiñ heiter JEsus sa, Sigrarenn Daudans sanne, sialfur a Krosse doo, og mier so aumum Manne, eilijft Lijf vijst tilbioo.

Med sijnum Dauda hann deydde, Daudañ og Sigur vañ, Makt hañs og Afli eydde, ekkert mig skada kañ, þo leggest Lijk i Jordu, lifer mijn Sæla frij, hun mæter alldrei hordu, himneskre Sælu i.

JEsus er mier i Miñe, mig a hañs Valld eg gef, hvert eg er wte eda inne, eins þa eg vake og sef, hañ er mijn Hiælp og Hreyste, hann er mitt rietta Lijf, honum af Hiarta eg treyste, hann mijker Daudans Kijf.

Jeg life i JEsu Nafne, i JEsu Nafne eg dey, þo Heilsa og Lijf mier hafne, hrædest eg Daudañ ei. Daude! Eg Ottast eige, Aff þitt nie Valldeð gildt, i Christi Krapte eg sege: kom þu sæll þegar þu villt.

Stutt Umþenking þessa fallvallta Lijfs, og Jhugun eptirkemandi Sælu,

J Psalm-Vijsu samañtekeñ, af Mag. Steine Joonssyne, Biskupe Hoola Stiptis.
Ton, Þa liñer þesse Lijkams Vist.

VAkna mijn Sæl og vird fyrer þier, hvad valltur er Lijfsins Bloome, Frægd og Dijrd Mañsins fænijt er, þo fagurt uñ Stund hier lioome, Metord, Vijsdoomur, Makt

og Fe, Mælsnille good og Frijdleike, lijdur burt lijkast Hlioome.

Hvar af villtu þier hroosa þa, ? Hvar af kanntu þig stæra, þu Molld og Aska ? minnst þar a, Mekt oll og stundleg Æra, leitar i burt þa Lijfed þver, þu leggur þad ei i Grof med þier, þoott villder þangad færa.

Hvad kann þig stoda Hefd og Valld, Heims Tign og allur Soome, þa fyrer þijn Brot skallt greida Gialld, Gude a efsta Doome? Veralldleg Makt er þrotenn þa, þessa mijn Saal i Tijma gaa, þeynk umm ad þar ad kome.

Epter Daudann er Doomsins Tijd, Daudenn er Laun Syndanna, dapurlegt hefur Daudans Strijd, dregist til allra Manna, enn so þu Dauda frelsist fraa, flij til Drottins og ad þier gaa, ydrastu Illverkanna.

Græt þijna Synd og giæt ad þvi, Gud þa Manenn skapade, Dijrdar=Sess haann sette i, sinne Mynd begafade, allskonar Vegsemd a sier bar, til eilijfs Lijfs hann giordur var, þo ad hann þvi tapade.

Sorgande maattu Saal mijn nu, sia eptir Misser slijkum, Riettlætis Skrwda rænd ert þu, Rangl ætis vafinn Flijkum, Helgun og Lijf þier hvarf i fraa, hvar kanntu Boot a slijku faa? Hiaa Gude Giædsku=rijkum.

O Rottinn vill ecke Dauda Manns, Daudann Satan innleidde, Ofund, Svikræde og Illska hanns, allt Mannkyns Lijfe sneidde, Daudenn til allra diarfur fer, deya umm sijder hlioʒtum vier, Giolld þau oss Synden greidde.

Daudinn þo orkar ecke meir, athugum Saal mijn þetta, enn ad giora þitt Lijk ad Leyr, og Lijfinu burt ad fletta, Aundinni Daudinn ecke nær, Aundinn hiaa ORottni Hvijlder fær, Hond vill hann henni rietta.

J þeirre ORottins Astar Hond, Ander riettlaatra byggia, lausar vid Harm og Hollds=sins Bond, Heims Vellyst einga þyggia, þar kiemur eckert Angur nær, enginn Pijna þar snerter þær; Hvad kann oss þar ad hryggia?

Heyr nu, mijn Saal, og hygg ad þvi, Heims af Astrijdu lwenn, Hondunum Drottins er þier i, eilijf Hugsvolun bwenn, millum blessadra Handa hanns, a Hormum þijnum verd=

ur Staňs,og Greatur i Glede sinwenn.

Þo ad i Heime Hiartad mitt, hverskyns Þianningar lijde, eg veit þvi seiña verdur fridt, vijst þvi eg ecke kvijde, himneske Fader Hond: eñ þijn, Hrygdar Taareñ af Augum mijn, afþerrar ollum sijder.

Ur þiñe Hende enginn fær, Aund mijna burtu slited, JEsu Blood-Fadme hijr hun nær, Brwdguma sinn fær lited, hana þadañ ei hrekia kañ, Heimur nie nockur Veralldar-Mañ, medur Bakmælum bited.

O! Hvad sæl ertu Saal mijn þa, er slijkañ þu Bwstad hlijtur, jardnesku Hreyse horfenn fraa, himneskrar Dijrdar nijtur, Augsyn Guds sier aa Enda þar, Endalaus Prijde Vegsemdar, ad þier uñ Eilijfd lijtur.

Vertu þvi glod mijn sæla Saal, Sorg lat þig einga beigia, fagne nu Hiarta, Hugur, Maal, hier er Stund ein ad þreya. Deyddur sigrade Daudans Kijf, Drottiñ JEsus vort rietta Lijf, Abate er oss ad deya.

Sijng þvi fagnande Saala mijn, siaa, hvar er Daudans Skeyte? Helvijte, nu er Hroosun þijn, horfenn ad ollu Leite, Daudenn svelgdur i Sigur er; sæll Herra JEsu Dijrd sie þier, sem oss Sigurenn veiter.

Andlaats Psalmur, Ortur af Sr. Gudmunde Erlendssyne.

Ton, Gude Lof skallt Aund mijn iña.

ENdurlausnariñ liwfe, Lijfed mitt og Verndeñ trw, Elskañ þijn ei wtskwfe, Ordum þeim sem eg mæle nu, Daudañs þa Tijdenn tvista, tilfellur so sem ber, laat ecke Neyd mig nijsta, Naadeñ þijn væge mier, ad eg sætlega sofne, sijdann aa Doomsins Dag, eins lijka endurlifne, i þeim Fagnadar Hag.

Heimeñ so kijs ad kvedia, og komast hiedañ med Hvijld og Roo, Saal mijna sætt mun gledia, Sigrare Daudans A og O. Hijr situr Himna Kongur, hæatt yfer Cherubin, eins er og einn Gullhrijngur, Endalaus Naadeñ þijn, einn Gimsteinn allra beste, O JEsu Mariu Son, einum þier aa eg feste, alla Hiaal-

praed-

prædis Von.

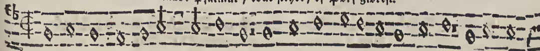
Hvenær sem ser eg hiedann, Harmkvælum Daudans nalægist, eg horfe æ a medann, uppa þig Drottenn JEsu Christ. Þu hefur sagt þad sialfur, sa sem geymer mijn Ord, grimt skal ei Daudans Gialfur, giøra þeim Andar Mord. Item: Þeir eru sæler, Ord Guds heyra med Gaat, heyrdu þad Milldur, Mæler, mig æ þeim fylgia laat.

Dijrmætur fyrer Drottne, Daude riettlaatra Manna er, þo ad Hiervisten þrotne, Þusund betra medtøkum vier, ad sia Guds Andlit blijda, Utvølldum rijkia hia, syngiande mz þeim sijdan, Sanctus og Gloria. O þañ eilijfa Sooma! Æ þa Fagnadar Stund! Nær mun eg nu þar koma, og nalægiast þinn Samfund.

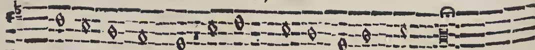
Eg veit ad liwfur lifer, Lausnare miñ i Dijrdeñe, ollu raadande yfer, uppvekur mig wr Jorduñe, eg mun med eigeñ Augum, eilijfañ Gud miñ sia, eñ ecke añarlegum, Eflaust þar treyste eg a, laattu mig þola og þreya, þad sem ad Hondum ber, sijdann sætlega deya, sialfur DRottenn i þier.

Ad stande eg fyrer Stoole, stødugur þijns mikla Dooms, a Himnesku Hofud-Boole, hoolpeñ i Atkvæde þijns Rooms, þad mier ad noogu næger, neins añars kresia vil, Huga mijnum þad hæger, ad hugsa jafnañ gott til, þig med Fognude ad siña, fraaskileñ Eymd og Sorg, laattu so Lijf mitt linna, ad lende eg i þinne Borg.

A medañ Meñ fylla upp Grøfena med Molld, sie syngeñ þesse epterfylgiande Psalmur, edur fleyre, ef Þørf giørest.

Nu laatum oss Lijkamañ grafa, og eingañ Efa a þvi hafa, a Effta

Dege Upprijs hann, i Dijrd sem alldrei bregdast kann.

Hollded er Jord og af Jordu, ad Jordu eiñig aptur verdur, þad rijs af Jordu Efalaust, þa uppkiemur Guds Lwdurs Raust.

J Guds Rijke Aundeñ lifer, eilijf Myskun heñe hlijfer, fyrer Christum hañs kiæra Son, kvitt vid Synder og Daudans Von.

Hañs Mootlæte, Hrigd og Mæda, hefur nu oll Ending gooda, Ok Christs um̃ sijna Æfe droo, er nu framlideñ, lifer þo.

Eilijfañ Frid Aundeñ hefur, allt til Doms Dags Hollded sefur, Gud þa af Jordu uppreiser þad, Odaudlegt heillt og forklarad.

Lweñ skildest hañ vid Heimeñ, i Himna Sælu er nu komeñ, þar lifer hañ hia Lambsins Stool, lioomar ætijd sem skiæra Sool.

Sofe hañ (hun) nu hier i Fride, heim vier gaungum fra þessu Leide, sem betst jafnañ sig side hvør, so vitiar Daudeñ lijka vor.

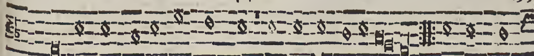
Þar til hialpe oss Herra Christe, hvør med sijnu Bloode oss leyste, fra Diofle, Pijnu, Dauda og Heim, Dijrd, Heidur, Lof, sie Konge þeim.

(Þegar heim er geinged fra Grøfeñe, sieu swngeñ þau Tvø sijdurstu Vers af fyrerfarande Psalme, Sofi hañ (hun) nu hier i Fride.)

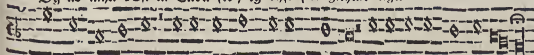
Bænar Psalmur, ad vier mættum̃ a Daudañ ætijd miñast,

Af þeim 39. og 90. Davids Psalmum wtdregenn.

Um̃

Uñ Daudañ gief þu DRotteñ mier, eg daglega hugsa mege, Upplijs mitt
Og ad mijn Æfi a Enda fer, eg vijst þvi gleyme eige.

Hiarta HErra minn, ad hrædast kyñe eg Doomeñ þiñ, og Ottast a hverium Dege.

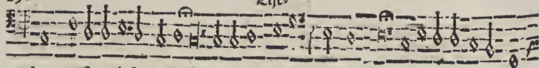
Eins er mijn Æfe og Hver-Hond breid, allskyns hladenn med Sorgum, lijtils verdt er mitt Lijfsins Skeid, underlagt Eymdum mørgum, fallvallt og miøg forgeingelegt, fanijtt og þar med hiegoomlegt, eins sem Draumur og Skugge.

Vort Lijfsins Bloom er Sorg og Strit, og so sem Grased Vallar, lijka sem Ræda lijdur wt, edur lesnar Søgur sniallar. Sem Fuglar fliugum burtu vier, fliott eins og þa Straumur fer, Gud Meñ so burtu kallar.

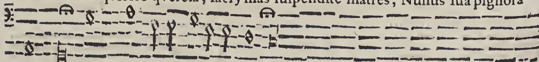
Hvott marger Meñ i Heime hier, hiegoomlega sig mæde, til einkis giøra þeir allt þad sier, fyrer Aud og Rijkdooms Giæde, og vita ei hver þad hliota skal, HErra kienn mier mitt Daga Tal, so ad eg Huggun næde.

O Gud þu ert mijn Adstod best, a þig miñ Ande treyster, mijn er sw Voon og Hørsenn mest, mig fra Andskota leyser, frels mig fra Daudans dapre Pijn, DRottenn vardveit þu Saalu mijn, og til Lijfs mig uppreyser.

Hymnus Prudentii in Exeqviis.

Iam mœſtá qvieſce qverela, lacrymas ſuſpendite matres, Nullus ſua pignora

plangat, Mors hæc reparatio vitæ eſt.

Qvidnam ſibi ſaxa cavata? Qvid pulchra volunt monumenta? Res qvod niſi creditur illis, non mortua, ſed data ſomno.

Nam qvod reqvieſcere corpus, vacuum ſine mente videmus, ſpatium breve reſtat ut alti, repetant collegia ſenſus.

Venient cito ſecula cum jam, ſocius calor oſſa reviſat, animataqve ſangvine vivo, habitacula priſtina geſtet.

Qvæ pigra cadavera pridem, tumulis putrefacta jacebant, volucres rapientur in auras, animas comitata priores.

Sic ſemina ſicca vireſcunt, jam mortua jamqve ſepulta, qvæ reddita ceſpite ab imo, veteres meditantur ariſtas.

Nunc ſuſcipe terra fovendum, gremioqve hunc concipe molli, hominis tibi membra ſeqveſtro, generoſa & fragmina credo.

Animæ fuit hæc domus olim, factoris ab ore creatæ, fervens habitavit in illis, ſapientia, Principe Chriſto.

Tu depoſitum tege corpus, non immemor ille reqviret, ſua munera fictor & auctor, propriiqve ænigmata vultus.

Veni-

Venient modo tempora justa, cum spem Deus impleat omnem, reddas patefacta necesse est, qvalem tibi trado fig ram.

Sami Psalmur a Islendsku, med sama Ton.

Syrgium vier ei saluga Brædur, syrgium hverke Fodur nie Mædur, riettlata Meñ Daudeñ ei deyder, uñ Dyrnar til Lijffsens þa leider.

Hvad gyllder sa Groftur a Steinum, eda Grafer af Marmara hreinum? Sa hüñ salade sætlega deyde, hann sefur og lifer i Gude.

Loks mun þesse Lijkameñ styrdur, sem ligg ur i Grofinne byrgdur, med Skilninge og Skynsemdar Sooma, alskijnande i Dijrdinne liooma.

Vijst kiemur sw Vegsemdar Gledenn, vermast Beinenn styrnud og fredenn, sijns Lijkama so mun þa vitia, Salinn, þar hun fyrri nam sitia.

Lijkenn þau sem lenge hier rotna, lijfgud þa med Salunne drottna, leyptrande i Lopted sig færa, liooma betur enn Solenn skiæra.

So sieaum vier Frækorn a Folldu, þad svnar og rotnar i Molldu, med Avoxt og allskonar Blooma, upp aptur a Vorinn þau koma.

Hyl Jord, vor sameiginnleg Mooder, Lijkama sem Hollded og Blooded, nær og forvara Manneñ þaũ dofna, nadugt so i þier mege sofna.

Hanns var Salar Heimilis Stadur, heilagur af DRottne skapadur, hreiñ Skilningur, Hug-Vit og Minne, haleitlega bigggu þar inne.

Fliott kiemur sw Fagnadar Tijdeñ, þa Frelsarenn uppvekur Lydenn, ad sa same sem hier var grafeñ, til Saluñar upp verdi hafeñ.

Latenn hier nu Lijkamenn bijde, þann Lausnareñ vekur uñ sijder, Mañskiepnuna Molldenn þoott geyme, Mynd sinne Gud alldrei gleime.

Same

Sami Psalmur wtsettur a Islendsku af Sr. Stephani Olafssyne, ad Valla-Nese, maa siijngia mæd sama Lagi, og lam mæsta qviesce qverela.

PEñañ Tijd, þwugbært Lijd; þverri Harms Kvein, hepte Mooder Harma Flooded hver ein, Afkvæmeñ engiñ sijn harme a Haudre, Endurboot, er Lijfs slioot, ordiñ Daude.

Steinarner, wthogguer, og Leideñ breitt, hvad mun þad, þijda annad, enn þetta eitt, ad Hlutur saa, hvor þeim hiaa, hyrdist uñ Stund, Hel beid sijst, enn hreppti vijst, hægann Svefn-Blund.

Siaaum vier, hvijla hier, Holldid snaudt þo, Anda þroted, og Hugskote svipt so, þa er samt þar til skamt, þad fær aptur, skijra Daad og skiallegt Raad Skilnings Kraptar.

Allder þær þokast nær, þa i Mañs Bein, Edlis Hiteñ aptur vitiar Osein, eiñiñ þær fyrre fær borid Bwder, lijfgadar lijkt sem var, Lijfs af Bloode.

Lijkiñ þau magnlaus miøg til Molldar swenn, laanga Stund laau under Leidum swenn, verda haatt furdu sliootte færd i Hæder, og fylgiast ad epter þad Ond og Lijf bæde.

Vita maa, vaxa so visnud Sæde, Groodsku snaud, giørvoll daud og grafiñ bæde, Jardar Dypt wr sem ypt Uppvoxt þraadu, Kiarn-goodra Kornstaanga, eins og aadur.

Jord tak nu þeñañ þu þijda Værd i, vafiñ Skaute, þijnum Þrautum fraa frij, og nu liæ legg og fæ Lime Mañs þier, oskugar og Leifar ad þu geymer.

Saalinn swo hafde Hwo hallded þetta, Skaparans skiæra Mañs Skiepnañ rietta, baadum lied, bæde med bygde og giste, Vitskann haa, enn hun var fraa HErranum Christe.

Jeg þig bid, Jord tak vid, laatnu Lijke, sijna Giofutañ ef aptur sæker, Skaparenn Ogleymenn epter þetta, Andlytsins eiñiñ sijns Eptermynd rietta.

Kiemur Tijd swo uñ sijd, sem viss kallast, Christur hier uppfyller einn Von alla, er mijn Trw opnud þu aptur giefer, siaalf med Hynd somu Mynd sem eg fæ þier.

Eiñ

Eiñ goodur Huggunar Psalmur, Ton, Natturañ øll og Edli Mañs.

VErde ætijd hvad vill minn Gud, Vilie hanns er jafnann hid betsta, vijs er Þeim jafnann Vernd og Stod, vid hann sem sijna Trw festa, hañ hiaalpar trwr, Eymd allre wr, og agar Verolld med Maata, Þañ a honum Traust, hefur Efalaust, ei vill nie kañ forlaata.

HErra Gud Traust og Heill mijn er, Hialp, Von, Lijf, eilijf Sæla, hvad sem hañ vill Þad verde mier, vil eg Þvi ei mootmæla, hanns Millde klaar, mijn Hofud Haar, hefur oll taled van Efa, uñ Noott og Dag, minn hugsar Hag, Hiaalp nooglega vill mier giefa.

Þar fyrer auma Verolld vid, vil eg nu fuslega skilia, til mijns DRottens i fullann Frid, fara epter hanns Vilia: Fel mijna Ond, i Fodursins Hond, i Framfor og sijdarsta Voda. Gud eilijfe, mier yfir stie, Andskota, Synd, Vijte, Dauda.

Þvi sie Dijrd, Heidur, Þock og Lof, Þier Fader allrar Millde, hvor ofs kiærastañ Son siñ gaf, Synd-Heims so bæta skyllde, a hann Þeim blood: O mannleg Þiood, att Þier slijkt vel hugfesta, Þvi hugsa tijdt, og Þacka blijdt, Þaa Naad og Myskun mesta.

Eiñ goodur Ydrunar Psalmur, Ton, JEsus Christus er vor Frelsare, etc.

LIjknarfullur Gud og goodur, giædskurijkur og Þolennmoodur, skrijd eg til Þijn, Þitt Skiepnu Barn, Skaparen allrar Naadar giarn.

Ad Footum Þijnum fer eg ad kriwpa, flatur vil eg Þar nidur driwpa, af Þvi eg hefe aldur spurt, Eingañ Þar komeñ, Þu reker a burt.

Siar Þu Barn Þitt saarlega grætur, sier helldur vid Þiinar Fætur. Augunum mæne eg uppa Þig, O Gud kiendu i Brioste uñ mig.

Vidurkieñe eg Misgiørd mijna, mogulegt er Þo ei ad siina, Synda Andstygd og Svijvirding, sem eg er hladeñ allt uñ krijng:

Syndugre Skiepnu Sooln under, sañlega ecke siña munder, so sem er fleckud Saaleñ mijn, samt flij eg Þo a Naader Þijn.

Soddañ Hiartans Kvøl mig kremur, kvijdande Briooſt sier nidur-lemur, uñ Naad bidiande im i Dag, Neyd ardur kiemur og Reideñar-Slag.

Hegna mier ef villder veikum, vondum epter Makleglеikum, stædest eg ei Þañ stranga Doom, stødve Reid=

Reidena Naaden froom.

Bljwgt og skielkad Brioost og Siñe, beyge eg fyrer Majestat þiñe, so sem eiñ lijflaus Saka-Mañ, sioafalldlega til Dauda vañ.

Allt gott giørde eg af mier ad briota, Olucku hvøria verd eg þvi hliota, eins i þessum og ødrum Heim, of-bijdur mier vid Pijslum þeim.

Nu er mitt Hiarta, hartt þo kveine, hardara ødrum Marmara-Steine, mijke þad JEsu blessad Blood, so brende þad ei i Vijtes Glood.

Mætte ad søñu molast i Parta, mitt Staal-Siñe og Steindaudt Hiarta, nær þeinke eg uñ mijn Saalar Saar, sijta ætte eg heitt med bloodug Taar.

Væg þeim auma veslings Orme, sem veykare er eñ Ryk fyrer Storme, þu sem ert DRotteñ siaalfur saa, Saal, Holld, deyda og lijfga maa.

Skijl mier under Skugga þijnum, Skøm so engeñ verde mijnum, Ovinaña og gledie Gied, giete þeir mijna Hel-Før sied.

Veit ad engeñ Vøñ nie Sneipa, nie Veralldar Spott mier kuñe ad steipa, legg aa siaalfur þitt Lijknar Hrijs, laangtum helldur þad fyrer mig kijs.

Eg vil i þijnar Hendur helldur, eñ Heimsins Maña, verda felldur, med þeim engeñ Medaumkan er, eñ Myskun og Naadeñ noog hiaa þier.

Soddañ Huggun Saal mijn hefur, Syndernar þu fyrergiefur, afmaa þu þær sem añad Skij. A hvørn Morgun er Naad þijn ny.

Laat mier ecke Olucku alla, aa Elle Døgum hier til falla, sem i Æskuñe safnad hef, Synd mijna Gud mier fyrergief.

Laat ecke þijna Reide rietta, rijkur af Naad i Koll mier detta, ei verdur mier sw Byrde bær, biarga mier aumum Fader kiær.

Siaalfur veit þad Sonur þiñ goode, hvad sart er ad mæta Reideñar Floode, þa hañ i Pijslar Barke brañ, bloodugur þegar Sveiteñ rañ.

Fyrer þañ beyska Blooduga Sveita, Biørg virdstu mier og Vægd ad veita, þu fyrerdæmder siaalfs þijns Son, søkudum blijf þvi mier hañs Pioon.

Mig skal i DRotteñs Vijge veria, þa vill þijn Reide aa mig heria, eg veit mig sakar alldrei þar, añad er ecke neitt Forsvar.

J Biarg-Skoru Naadar nya, nu vil eg undañ Reide flija, þad er þitt JEsu Sijdu-Saar, Saal mijn þar ørugg iñe staar.

Þar er sæta Saalar Fæda, og sw Lækning sem mig maa græda, þar er lifande Lijfsins Skiool, Lofsæl Glede og Naadar-Bool.

Þar er sw lifande Lijfsins Kiellda, sem laugar mijna Saalu hrellda, i þañ sæta Svølunar Bruñ, Saalar miñar nu þyrster Muñ.

Hiørtuñ Gud þu hrelldra gledur, hwngrada øllum Giædum sedur, læknar þu hvern sem Lemstur ber, lijka styrker þañ veikur er.

Ad søñu kañtu andga snauda, Oreigana, og reysa

af

af Dauda, vøkva kanter eitt visnad Korn, verkar þu Odaudleikan vorn.

Makt og Mæd þijna hver kan herma, Huga min virdest sedia og verma, lijka andga og lækna øll Mein, lijsga og styrkia Holld og Bein.

Þad skal vera þier eilijf Æra, Englar og Mēn sem kuña ad færa, ad þu bænheyrer auman mig, af insstre Root eg kalla aa þig.

Þu sem lofar Lijkn ad veita, laungun aldur eñ Meñ þijn leita, bænheyrer oss fyrr eñ vonum vier, vægdu nu JESU auman mier.

Væg þu mier auman Vesælinge, aa Veralldar sijdarsta Þijnge, wtskwfa þu mier ecke þa, i eilijfañ Elld og Kvala Þrau.

Leid mig iñ i Ljoos med Sooma, lat mig þanngad uñ-sijder koma, þar sem er daxsøm Dyrdeñ þijn, DROTTEN, þu sem lioomar og skijn.

Þesse eptirfylgiande Vers meiga syngiast af Predikunar-Stoolnum, aldur eñ Gudspialled er lesed.

1. Suñudag i Adventu

Ton, Eiñ HErra eg best ætte.

Þacker vier glader giorum, Grædareñ JEsu þier, Zions Børn orduer erum, og þijn Dijrd kom eñ hier, i Mañtnrn og Mañlægd vora: Mañd sw er Under-Root, vorra vidriettra Kiora, og vegleguss Meina Boot.

2. Suñudag i Adventu.

Ton, Sæll er saa Mañ sem hafna kan.

UPPhesium Hösud og Augu med, Endurlausn vorre at moote, esflaust fáum vier Son Guds sied, Sorg øll trw eg þa þrioote: Sæl mun vera sw Sumar-Tijd, Sooluñe fegre Ar og Sijd, ad sledias af Guds Auglite.

3. Suñudag i Adventu.

Ton, Gief þiñe Christne goodañ Frid.

FUllting veit JEsu Þioonum þijn, þin Veg so til greidt giete, Vijsande kieñe Sveinum sijn, ad Sañleikans hiaa þier leite, sem þægilegt er i þijnu Auglite.

4. Suñudag i Adventu.

Ton, JEsus Guds Son Eingieteñ.

SAñleiks Meistareñ mæte, mier kieñ ad þeckia þig, med Hiartans Lijtelæte, og lækka sialfañ mig, og ad mijn Rødd þad roome, sem Raadhollt er Christiñdoome, Leid oss aa Lijfsins Stig.

Uñ øll Jooleñ og til þess aa Kyndel-Messu,

Messu, siingest: J Dag eitt blessad Barnid er. Pag. 33. Og siidañ til Alyktunar: Hönum ber jafnañ. Pag. 26.

(A Joola Dageñ og Nijars Dag, siingest sialfst Versed þrisvar, eñ ei neina einusiñe þina helgu Dagana.)

4. Suñudag epter Þrettanda.

Med Hymna Lag.

ES fel þier JEsu oll mijn Kiør, alltiid vertu med mier i Før, uñe mier Naad þijn austwdlig, ad eitt gainge yfer mig og þig.

Vertu styrkur Stafn-Bwe miñ, stijre Ferdeñe Ande þiñ, leif mier eg sie þiñ Lærisveiñ, line ei Trw mijna Haiske neiñ.

5. Suñudag epter Þrettanda.

Ton, Konung David sem kiende.

ES þreisa a Poliñmæde, þiñe Gud DRottens miñ, sem hleyper ei Heiptar-Bræde, hastre a Illgresiñ, ef skie mætte sæu ad sier, og gooder wr illum yrde, er þier kiærast þad verde, ofta eg þess annum mier.

Gud miñ þitt gooda Sæde, gief avaxtest hia mier, so hafe eg þar af Hiálpræde, sem himnest og eilijft er, og verde so Hveite hreint, i þijnum Akre funden, eñ ecke burtu hrunden, sem Illgrese i Ellde breñt.

6. Suñudag epter Þrettanda.

Ton, JEsus Christur ad Jordan kom.

DRiide JEsu þu sieckst af mier, Formyrkvañ mañdoomlega, Forklaarau aptur fagra af þier, fenged hef eg andlega. Eja, blessad sie Auglit þitt, eiñen þiñ Klæda-Bloome, sem miñ-mynndar Saalar Andlit mitt: A effsta bid eg þig Doome, gief eg Lioos-biartur lioome.

Suñudageñ i Nijuviku Føstu.

Ton, Dagur i Austre øllum.

Lijkna mier Son Guds sæte, Samvitskañ mijn er veik, gief hiá þier Mykun mæte, meire eñ Verdugleik, og framar ad Giøf eñ Giallde, giør mig Hlut-tøku Mañ, i signadrar Sæla Vellde, sem þijn Hlijdne til vañ.

2. Suñudag i Nijuvikna Føstu.

Ton, Giørvøll Christneñ skal glediast nu.

TIgnud sie JEsu Twngañ frood, talande i Lijking skijrre, Sañleik Guds fyrer siñe Piood, og siinde i Rædu þeirre, Astrijke Guds med allañ sañ, i eilijfu Raade hefur hañ, Hugsun a Velferd vorre.

Edur og þetta Vers.

Ton, Blijde Gud, Børnum þijnum ei gleym.

SAfnan Christs, sem ert i helgre Rod, nu Velferd viss, vertu i DRottne glod; Preñañ hañ med Packargiard, þier ber ad lofa, veit hañ þu ert vesæl

befælHiord,vill Þier Þo giefa,Hialp i giegn,hvers konar Voda, lijka Megn, ad leita hins Gooda, og frioossamt Regn, fagurlegs Grooda: Hakeldama hañs Þu ert. Hver sem Eyru hefur ad liæ, heyre sæ DRottne. Hver sem Augu hefur ad sjaᴀ, horfe moot DRottne. Hver sem Tungu hræra mæ, prpose sæ DRottne.

Suñudageñ i Føstu-Iñgæng.

Ton, HErra Gud i Himnarijke.

Vatns Skijrn Þijn JEsu vegsamleg, ver mig Samvitsku Þijnum, hreinsadur er i heñe eg, Hollds af Saurendum mijnum.

Vijgdur til Biskups varstu hier, med Vatne og Anda smurdur, Heilagur til Hreinsunar mier, hlaustu Þu ad verda skijrdur.

1. Suñudag i Føstu.

Siingest Fyrsta Vers af Þeim Psalme: Ovinañleg Borg er vor Gud, Pag. 139. Edur Siøunda Vers i Psalmenum, Fader vor sem æ Himnum ert: Ei leid Þu oss i Freistne iñ. Pag. 175.

2. Suñudag i Føstu.

Fyrsta Vers af Þeim Psalme: A Þig alleina JEsu Christ, Pag. 175.

3. Suñudag i Føstu.

Ton, O Gud miñ HErra aumka mig.

HEidrad sie JEsu Hreiste-Verk, er hreñdañ Saud greip wr Ulfsins Kverk, Dumbum gaf Mææl og Miñe, Mynd prijdde aptur siñe, sæll er sæ Kvidur sem Þig bar, sæte JEsu til Adstodar, afstræmdum Adams Nidium. Avi, vier Þig tilbidium: Orded lættu og Anda Þiñ, wt-reka fræ oss Diøfuliñ, so ad sierhver i siñe Stiett, siææ, heyre og tale riett, og hæleitast Guds Nafn gøfge.

Midføstu Suñudag.

Ton, Sæler eru Þeir aller nu.

Dææsamleg er sw DRottins Frægd, DRottiñ siæalfur er eilijf Nægd, hañs stytteſt Hoñdeñ alldrei. Allt giørde i Fyrstu wr engvu hañ, eñ i Dag drygia lijted kañ, so verde ad Mergd margfalldre, Augu Skiepnaña øll til Sañs, uppmæna æ Hendur Skaparans, og hañ Þær allar sedur, eiñ iñ Hræ-Kynda aumañ Lijd, Almættugur æ riettre Tijd, blessadre Millde medur.

Suñudageñ epter Mid-Føstu.

Ton, Mætturañ øll og Edle Mañs.

HErra JEsu Þijn Hrooſun er, hæleit i Guds Auglite, um̃ Brest kuñe engeñ ad brijxla Þier, bættust so øll mijn Lijte, Syndlaus Þu varst, siæalfur Þo barst, Søk mijna Þier æ Herdum, var Þier Þvi Last og vondt Adkast, veitt i Lijgeñar Ordum.

A Bodunar Dag Mariu, hvar Þess Dags

Gudspiall er wtlagt, Fyrsta Vers af Þeim Psalme: Millde JEsu sem Mañdoom tookst. Pag. 50.

A Psalma

A Palma Sunudag.
Ton, Ein HErra eg best ætte.

HErlsarenn Fridar-rijkur, Foratækt sem leidstu hi-er, Sail minne Audlegd eykur, Dreygd sem lai ai p:er, vilidir þu Læging lijda, og laita so þeckia þig, ai annars Manns Ofnu rijda, til HEru og Hefdar vid mig.

A Skijr-Dag, Tvo fyrstu Vers af þeim Psalme: JEsus Christur er vor Frels. Pag. 9.

A Paaska Hautijdenne til Uppstigningar-Dags. Christur reis upp fra Daudum, Pag. 89. (Prisvar ai Haitijdenne, enn einusinne ai Sunnudog-unn.) Sijdan til Alyktuuar: Sigrarenn sæte, etc.

A Uppstigningar Dag.
Christur til Himna uppfoor. Pag. 98. Siingest Prisvar. (Enn ei nema einnsinne Sunnudagenn epter.)

A Hvijtasunu Dogum.
Fyrsta Vers af þeim Psalme: Nu bidium vier Heilagann Anda. Pag. 5. Edur: Christur sinn Anda sende. Pag. 105. (Prisvarsinnum.)

A Trinitatis Hautijd. Pad seinasta Vers af þeim Psalme: O Herra Gud oss helga nu. Pag. 224.

1. Sunudag epter Trinitatis.
Pau Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme: Mitt Hiarta hvar til hryggest þu. Pag. 121.

2. Sunudag epter Trinitatis.
Pau Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme: Guds Son kallar komed til mijn. Pag. 146.

3. Sunudag epter Trinitatis.
Ton, O vier Syndum setner.

Vid eg nu Blessan þijna, blijde Fader minn, auktu Ydran mijna, fyrer Anda Kraptenn þinn, so Fridarens Englar fagne, med fogrum Dijrdar-Hier, yfer þvi. Edla Gagne, sem Yferboot med fylger. DRottenn þijn Dijrdenn er, DRottenn eg treyste þier, DRottenn myskuna mier.

4. Sunudag epter Trinitatis.
Ton, Fader vor sem ai Himnum ert.

Gief þu i Hiartad Myskun mier, milldur Gud ad eg lijkest þier, heptu mig æ af heimskum Doom, hialpa ad mijn sie Lundenn froom, vid mijna Brædur so semie hier, ad sijdar Naad þijna findum vier.

5. Sunudag epter Trinitatis.
Ton, Allt mitt Raad til Guds eg set.

Gladur nu wt ai Diwp eg dreg, i DRottens Nafne uppleyse eg, Net allrar Ydiu minnar, Hepne mier gooda hlotnast lait, og hverium ai sinu Embættis Bait, Gud, vegna Giædsku þinnar.

6. Sunudag epter Trinitatis.
Fyrsta Vers af þeim Psalme: A þig alleina JEsu

JEsu Christ. Pag. 175.

7. Suñudag epter Trinitatis.
Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu.
Almattugur um̃ Lopt og Land, Lausnaren̄ hefur noogleg Rad, ad næra Nandstaddan̄, og fram̃ ad færa Felausan̄, Fstum prijda nakeñ Man̄.
Metta hellst DRotteñ mijna Ønd, mijn Augu horfa a þijna Hønd, sem milld og mattug er. Lifa og deya laat oss þier, i Lijfe og Dauda biarga oss hier.

8. Suñudag epter Trinitatis.
Pad Fyrsta Vers af þeim Psalmi: Natturan̄ øll og Edle Man̄s. Pag. 54.

9. Suñudag epter Trinitatis.
Pau Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme: Af diwpre Hrygd ut kalla eg þig. Pag. 65. Ednr þetta Vers. Ton, Hver sem ad reyser hæga Byad.
HErra JEsu mier Hugur er a, Hylle þiñar ad niioota, Hwss-næde laat mig himneskt faa, Heims Vistin̄ nær vill þrioota, viisa mier þar til Veg og Rad, Vinattu þiñi giete eg nad, sem opt uam af mier brioota.

10. Suñudag epter Trinitatis.
Fyrsta Vers af þeim Psalme. Være nu Gud oss ecke hia. Pag. 128.

11. Suñudag epter Trinitatis.
Fyrsta Vers af þeim Psalme. Nu bid eg Gud þu naider mig. Pag. 153.

12. Suñudag epter Trinitatis.
Ton. Myskuna þu mier millde Gud.
MJer kieudu Gud ad mæla riett, so Frægdar Friett, Frelsara mijns wtbreide, sem allt giører vid mig einka vel, eiñiñ þo Hel, wr Heime mig hiedan̄ leide. Hatt lofad sie, vort Hiaalpræde, sem fyrir oss, saklaus a Kross, eins og Lamb wt af deydi.

13. Suñudag epter Trinitatis.
Fyrsta Vers af þeim Psalme, Sæler eru þeir aller nu. Pag. 126.

14. Suñudag epter Trinitatis.
Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal.
EG vil falla til Foota þier, Frelsaren̄ JEsu vægdu mier, Gud mijn Spitelsku illt ber Mein, Avi, eg bid hun̄ verde hrein Mier og Samspilltum Lyfn þu lia, laat oss alldrei þier falla fra. Þier skal eilijfar Packer tia.

15. Suñudag epter Trinitatis.
Siingest eins og Fyrsta Suñudag eptir Trinitatis. Ednr þetta Vers. Ton, A eiñ Gud vil eg trwa.
GUds Riike er Glede og Fridur, i Gudspialls Raddar sætre Fregn, af Anda Guds oss bodadur, Ovina vorra Strijde i giegn, HErrans heilagt Riettlæte, hylur vorn Misgiørning, þvi Lagaña Brot øll bæter, hañs blessud Fridþæging, hverinn

sem hellst þess leita, hitt añad allt tilleggst, sem hañ sier Hag ad veita, Heit-Ord Guds alldrei bregdst.

16. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Um Daudañ gief þu DRottenn mier.

Lausnareñ JEsu Lof sie þier, fyrer Lykn og Hugg-unn þijna, Lijfs og Daudans þu Lykla ber, lijttu a Naudsyn mijna, Burtför giefdu eg bwest vid, Blessan gief mier og Andar Frid, nær Lijfs-Dag-arner dvijna.

17. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Sæll er sa Mañ sem hafna kañ.

Hvad lengi Gud mier gleymer þu, giørsamlega til Enda? Og hversu lenge ætlar þu, Asioonu fra mier venda? Hvad lenge Rꜳd eg' hugsa skal, i Hiarta mijnu þwnga Kvøl, allañ Dagiñ til Enda?

18. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrtest brautt.

Lof sie þier Gud fyrer Løgmall þitt, Løg-Broteñ mijn øll gief þu kvitt, Hugferde stijrdu Hiarta mijns, so hneigest eg æ til Vilia þijns.

JEsu mier Lyknar mælltu Mꜳl, og mijna brot-lega frelsa Saal, fra Ogna Straffe sem eg til vañ, Arnadar-sæle Gud og Mañ.

19. Suñudag epter Trinitatis.

Þad Fyrsta Vers af þeim Psalme: Nu bid eg Gud þu nader mig. Pag. 153.

20. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Mikillre Farsælld mæter sa.

Hꜳtign þess Konnungs heidrnd sie, fyrer himnesk-añ Maadar Smeck, sem auolegt Brwdkaup fra Upphafe, oss Møñum tilreidt fieck, siñ hefur Dijrdar Soniñ gypt, samañ vid daudlegt Holld, og Høgum þess til Heidurs lypt, eñ hañ lægt nidur a Folld: J Gipting þeirre Gud og Mañ, giørde a þañ Leid samteingdañ, ad Edle Tvø eru til Sañs, ein Persona Christs, i fagre Holldgan Frelsarans, framfoor Kaupmaale viss, DRotteñ vid Hage hold-legs Mañs, hneigdist til Samlætis.

21. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, JEsus Christur a Krosse var.

Hvørniñ sem vesst eg Hørmung i, hialp mier ad trwa Orde þvi, sem þu JEsus mier seger, so eg af øllu Fꜳre frij, fare burt og vel deye.

Lausnare miñ sem lofar þu, lꜳt mier verda epter miñe Trw, fyrst eg þijn Ord ei efa, Sorgum øllum i Sælu snw, Saal mijn ad mætte lifa.

22. Suñudag epter Trinitatis.

Þad Siounda Vers af þeim Psalme: Nu bid eg Gud þu næder mig. Audmiwka Aund aktar Gud mest. Pag. 154.

Af Gudspiall. a Allrah. Messu.

Fyrsta Vers af þeim Psalme: Gud myskune nu øllum oss

oß Pag. 123. Edur þetta Vers: Ton, Med Hiarta og Tungu.

MEistarenn hærste, minn JEsu besste, lattu mig Nafns þijns niota, send mier þinn Anda, Sannleik kiennanda, so Fögnud mætti hliota, og Sælu sanna, sannhelgra Manna, Trw og Kiærleika, med Von Oveika, so Heime fra hverfe, enn a Himnum erfe, eilijft Lijf.

23. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Oß lat þinn Anda styrkia.

GUds Fødurs Geysle og Kraptur, Giædskan þiju huggar mig, Mynd hans þu mier gafst aptur, þa mijna tooksi uppa þig, nij Yferskrift þijn Naudenn er, villtu þinn Heidur hafa, enn Hlijdne og Ast af mier.

Lattu mig Gud þier giallda, gagnhreina Ast og Trw, og eingu þvi inni hallda, af mier sem heimter þu, so ad eg sie þijn eilijf Eign, med Hiarta, Hendi og Tungu, þiouande þinne Tign.

24 Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Nu bid eg Gud þu nader mig.

LAusnara Heimsins Lofgiørd sie, sem læknade mannleg Kraunkdæme, med Krapte sijnum og Klæda Snert, Kvinnum og Monnum giørde bert, ad Ord hans eru Almattug, Orendum þar med Lijfvænlig. Sia til JEsu, þa sijkiunst hier, ad sofnum enn ecke deyum vier.

25. Sunnudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme. Vakned upp Christner aller. Pag. 149.

26. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Christs er Koma fyrer Hondum.

JEsu minn Brooder besste, bid eg af Hiarta þig, Græðarenn Giædsku meste, gack ei i Doom vid mig, Hiørd allre þyrmdu þinne, sem þoler Angrræde hardt, Ofta eg einn med henne, O JEsu, kom þu snart.

27. Sunnudag epter Trinitatis.

Siijngest sama Vers sem til er giørt Siotta Sunnudag epter Þrettanda. Enn þegar predikad er af Gudspiallinu, Matth. 11. Þa skal syngia Tvo þau Fyrstu Vers af þeim Psalme: Guds Son kallar komed til mijn. Pag. 146.

Registur þeirra Psalma og Saungva sem finnast i þessum Grallara.

APPENDIX.

Iñihalldande stutta Undervijsun um̃ einfalldañ Saung, fyrer þa sem lijt-id edur eckert þar uti lært hafa, eñ gyrnast þo Grundvolliñ ad vita, og sig framar ad ydka.

1. Um̃ GAMMANN og LYKLANA.

1. EIga þeir sem Saungeñ ydka vilia, kostgiæfilega ad læra og yfer hafa Scalam Musicalem edur Saung-Stigañ, sem vier almeñelega kollum GAMMA, af þeim nedsta Staf edur Lykle sem kallast a Grisku GAMMA, og so teiknast Γ, þad merker so miked sm̃ Latinskt G. Gammann eiga þeir ad kuña utañad, og uppa Fijngurnar, sm̃ Saungsins Grundvoll sa vilia, bæde uppepter og ofanepter, og þar med kostgiæfilega athuga, hverier Lyklar edur Nootur sieu a Reglu, og hveriar a Spatiu, so þeir vite þar gooda Grein a giora og tilsvara, hvert þad er ofarlega edur nedarlega i Gammanum. 2. GAMMENN er samsettur af Bookstøfum og Adkvædum. Bookstaferner eru Siø stoorer, A B C D E F G, (þvi sa nedste Γ er so sem Fundamentum og Grundvollur Gam̃ans.) Siø eru smaer, a b c d e f g, og Fim̃ tvøfallder Stafer, aa bb cc dd ee, Hverier sijdurstu hellst brukast i Tvi-Saung, þa Saungureñ gengur miøg haatt. Adkvædeñ eru Sex, ut re mi fa sol la. Sem opt i þrekast i Gammanum uppepter og ofañepter. 3. Bookstaferner, (bæde þeir stooru, litlu og tvøfølldu) kallast Lyklar, hvar med Saungnum verdur upploked, so sem med Lykle, og segia þeir til, hvar sierhvør Noota eige heima i Gam̃anum, taka sumer til sijn eitt Adkvæde: So sem ut Γam̃ ut, re A re, mi B mi. Sumer tvo, so sem, sol d sol re, re d sol re, la e la mi, mi e la mi, fa f fa ut, ut f fa ut, etc. Sumer hafa Þriu Adkvæde, so sem, sol G sol re ut, re G sol re ut, ut G sol re ut. La A la mi re, Mi a la mi rr, Re a la mi re, Sol c sol fa ut, Fa c sol fa ut, ut c sol fa ut, etc. Hvad allt kañ best ad siast i sialfum Gammanum.

SCALA MUSICALIS.

Claves ... signatæ

Γ ut, A re, B mi, C fa ut, D sol re, E la mi, F fa ut, G sol re ut, a la mi re, b fa ♮ mi, c sol fa ut, d la sol re, e la mi, f fa ut, g sol re ut, aa la mi re, bb fa ♮ mi, cc sol fa, dd la sol, ee la

GAMMAUT.

'Ascensus & Descensus.

In Cantu duro. ... In Cantu molli.

ut re mi fa sol la, la sol fa mi re ut, ut re mi fa sol la, la sol fa mi re ut

4. Eñ þesser Bookstafer edur Lyklar skrifast ei aller i Saungnum, helldur eiga þeir ad hafast i Miñe, einkañlega teiknast þessar þrijr F fa ut Lykill (𝄢) c sol fa ut Lykill (𝄡) og g sol re ut Lykill (g), þo brwkast g sol re ut Lykill ecke i almeñilegum Grallara Saung, helldur Tvij-Saung. 5. Þegar þesse Lykill b fylger c sol fa ut Lykli i Upphafe, þa merker hañ þad, ad Saungurinn er linur, eñ sie hañ i Midiuñe settur, þa snerter hann hellst nærstu Nootu.

II. Um̃ linañ og hardañ Saung, edur þar a mille.

1. Þad kallast CANTUS MOLLIS edur Linur Saungur, sem hefur b Lykil fyrer framañ sig, og er þa sol fa ut i F fa ut, og fa i b fa be mi, hvoriar tvær Nootur, ut og fa kallast linar, þvi þad eru hálf-Nootur. 2. CANTUS DURUS edur hardur Saungur, er þad, sem ecke hefr b Lykil ad framañverdu og er þa solfad, ut i G og mi i b, sem kallast hardar Nootr. 3. Þar a mille CANTUS NATURALIS edur Natturlegur Saungur, sem hefur ut i c og nær ecki b. 4. J þessum Saung þarf ecke ad skipta um̃ Atkvædi Gamans, so sem i linum Saung, og hordum Saung, þvi þar þarf opt og tijdum ad skipta um̃ Atkvædeñ, eptir þvi sim Saungureñ gengr hatt edr lagt, so sem til Dæmis: J a la ui re, skiptest re i mi edr la, mi i la edur re, la i mi edur re. J d sol re, skiftist re i sol edur sol i re, etc. Hver Um̃skifte ad ske helldst i linum Saung a þessum Bookstofum, d a g, eñ i hordum Saung, aa c d a.

III. Um̃ Samhlioodande Nootur, sem Saungvararner kalla

Intervalla Musica, þad er, viss Bil mille Hlioodanna.

1. Samhlioodande Nootur eru einkum þessar, er svo nefnast: Ditonus, Semiditonus, Diatessaron, Diapente, Diapason. Ditonus, edur fullkomenn Terts, er a Þridiu Nootu, so sem, ut mi, fa la. 2. Semiditonus, edur linur Terts, er a þridiu Nootu Ofullkomiñ, so sem, a mille re fa, mi sol. 3. Diatessaron, edur einn Qvart, er a Fioordu Nootu, so sem mille ut fa, re sol, mi la. Diapente, edur einn Qvint, er a Fim̃tu Nootu, so sem mille

ut sol, re la, edur mi i a la mi re, og mi i e la mi, Item: fa i b fa b mi, og fa i F fa ut.

5. Diapason, edur eiñ Octav, er a Attundu Nootu, so sem ꝏ mille G og g. A og a. B og b. etc. Og er þetta Hliood eins til ad jafna, so sem þegar fullkomeñ Madur syngur med Ungmenne. Framar samhliooda þessar Nootur, sem hafa siin ꝏ mille 9. Nootna Bil. 10. Nootna Bil, og 12. Nootna Bil, etc.

Heillrar Nootu Munur kallast Tonus, eñ hꝏlfrar Nootu Munur Semitonium, og giörer hvorug þeirra Concordantiam edur Samhliood an.

IV. Um̃ Krapt og Merking Nootnaña, Item um̃ Drag-Nootur.

1. Ein hviit Rwdu Noota, sem so teiknast: ◊ merker eina heila Nootu, sem Saungvararner kalla Semibrevem, (þad er hꝏlfstutta.) Ein Ferskeitt Noota, er so teiknast: kallast stutt, og gillder so miked siñ tvær heilar Nootur. Fer skeitt Noota, m: Hala vid, so sem þesse: kallast laung, og gildir 4. heilar Nootur. Eñ hviit Rwdu Noota, med Hala upp wr, eda nidur wr, kallast Minima, edur sw miñsta, og gꝏnga sliikar Tvær i eina heila Nootu. Svort Rwdu Noota med Hala upp wr, edur nidur wr, kallast Semiminima, edur hꝏlfmiñsta, og gꝏnga 4. i eina heila Nootu, hvad allt betst siꝏst mꝏ af þessum Typo.

Longa laung,	gilldar	4. heilar Nootur
Brevis stutt.		2. heilar Nootur
Semibr. halfstutt.	þessar	1. heila Nootu.

Þar sem Punctur stendur hiꝏ eiñe Nootu, þa eykur hañ hana ad Helminge, so sem gilldir so mikid sem Þriꝏr heilar Nootur. Er so mikid siñ hꝏlf auñur Noota. hꝏlf Noota og eiñ Fioorde Partur. 2. Samfastar Nootur, sem eckert er Bil ꝏ mille svo sem kallast añars Drag-Nootur, edur bundnar Noozur, og siing-

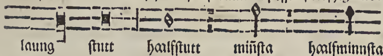
Minima / Minnsta — 2. i eina heila Nootu.
Hælf Minnsta — 4. i eina heila Nootu.

iast þær i einni Syllaba, hvert fleyre eru edur færre.

V. Um̃ nockur Teikn i Saungnum.

1. Fyrer utañ Lyklana, sem ædur er um̃gieted, eru þar nockur Teikn adgiætande i Saungnum, so sem [sign] setst optast i Upphafe Saungsins. Sie þad [sign] þa merker þad, ad Saunguriñ gengur seint. Eñ ef þad er svo [sign] gengur hañ fliott, og so sem uppa nockurn Dans, hvad sumer kalla Trippel. Þar sem þetta Teikn [sign] er i Enda Lijnuñar, þa seger þad til, hvar Nootañ standi a eptirfylgiande Lijnu, og kallast Custos. Eñ þar sem þetta Teikn [sign] stendur, þa seger þad til, ad þad sem fyrer framañ er, æ ad itrekast, og kallast Signum Iterationis.

2. Þagnar Merkeñ, sem kallast Pausæ, skamta hvad lenge þegia skal vid hveria Nootu. Þagnar Merke laungrar Nootu, skipar ad þeygia um̃ Fiogra einfalldra Nootna Tijma, stuttrar Nootu um̃ Tvo, Hælfstuttrar um̃ eiñ, þeirrar miñstu um̃ hælfan Tijma, hælfmiñstu um̃ Andardrætt, hvad siaast kann æ þessu epterfylgiande Forme.

Eñ fullkomed Þagnar Merke er, þegar yfer ed: under Nootuñe er giordur Hælf-Hrijngur med einum Punct, so sem þesse, og er hellst i Enda Versins.

VI Um̃ Choral Saung og Figurat Saung.

1. Þad kallast Cantus Choralis, edur Choral-Saungur, sem hefur jafnar Nootur og nefnest af þeim sem hann hefur fyrst funded, Gregorius-Saungur, maa hañ siaast i Grallaranum allvijda, einkum i Latinu Saung.

2. Figurat-Saungur, kallast saa, sem ecke hefur allar Nootur jafnar, helldur sumar lengre, sumar styttre, og nefnast epter Authore sem hañ hefur fyrst funded, Musica Ambrosiana, edur Ambrosii-Saungur, þesse er allvijda i Grallaranum og Islendskum Psalmum sem misjafnar Nootur hafa.

Og er þetta so hin styttsta og einfalldasta Undervijsun um̃ Grallara Saungeñ fyrer Tyrones, og þaa sem lijtt Idkader eru i Saung-Listenne.

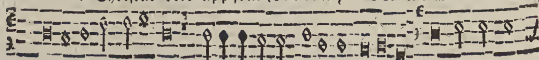
Fyrer þa Faafroodu setiast og svo hier til Nootur vid Tvo Psalm-Vers til Idkunar ad telia wr, og Solfaa epter, þad fyrra in Cantu Molli, edur linum Saung, enn þad seinna in Cantu Duro, edur hordum Saung.

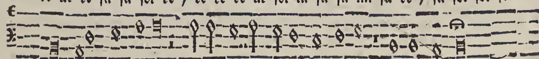
I. Þañ heilaga Kross ver HErra bar, etc. In Cantu Molli

re re mi fa mi, mi re mi fa mi, mi mi mi la sol sol la fa mi, mi mi

fa mi fa re ut re mi mi, mi fa mi re ut fa re fa sol la sol sol

2. Christur reis upp fra Daudum, in Cantu Duro

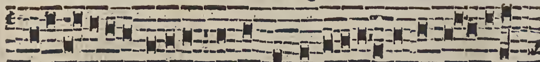

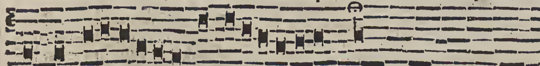
Fyrer þa sem leingra eru komner, og nockud skilia i Latinu, er þetta til ad þeckia Intervalla Musica edur Modos.

sem

Til Uppfyllingar setst hier eitt gamallt Aminningar Form, þeim til Jhugunar, er til Guds Bords ganga.

Miner Elskulegustu i Gude, fyrst ad vier vilium nu hallda og miñast Kvolldmaaltijdar DRottens vors JEsu Christi, þar iñe ad oss verdur giefeñ hans Lijkame til eiñrar Fædu, og hans Blood til eins Dryckiar, ecke Lijkamans vegna alleinasta, helldur Saalareñar, þvi skulum vier med mikille Giætne sierhvor sialfañ sig proofa, so sem St. Paall segier, og sijdañ af þessu Braude eta, og af þessum Kaleik drecka, þvi engeñ skal þetta heilaga Sacramentum medtaka, utañ alleina hungrud Ond, sem sijnar Synder vidurkieñer, ottast Guds Reide og eilijfañ Dauda, og so sem hungrar og þyrster epter Riettlætenu. Eñ ef vier proofum oss sialfa, þa fiñum vier ecke i oss nema Synd og Dauda, og kuñum oss sialfer þar wt af eingañveigeñ ad hialpa. Þar fyrer hefur vor elskulege DRotteñ JEsus Christus aumkad sig yfir oss, og hefur fyrer vorar Saker Mañdoom a sig teked, so ad hañ fullnægde fyrer oss Logmaalenu, og lide fyrer þad sem vier med vorum Syndum hofum forskulld ad.

Og

Og til þess, ad vier stadfastlega trydum, og oss gladlega þar uppaa forlaata mættum, took hañ Braudeð epter Kvølldmaaltijdena, giørde Þacker, braut þad og sagde: Medtakeð og eteð, þetta er miñ Lijkame, sem fyrer ydur verdur giefeñ, sem villde hañ so segia: Þad eg em Madur ordeñ, og allt hvad eg giøre og lijd, þad er ydvart eiged, fyrer ydar Skulld og ydur til gooda skied, og til Sañinda þar um, gief eg ydur miñ Lijkama til eiñrar Fædu. Somuleides took hañ Kaleikeñ og sagde: Medtakeð og dreckeð hier af aller, þesse Kaleikur er Nijtt Testamentum i mijnu Bloode, hver ad fyrer ydur og marga wthelleſt, til Fyrergiefningar Syndañna, giøreð þetta so opt sem þier þad dreckeð, i mijna Miñing. Sem villde hañ so segia: Af þvi ad eg hefe ydur ad mier tekeð, og ydrum Syndum aa mig hladeð, vil eg sialfañ mig fyrer Syndernar Foornfæra, mijnu Bloode wthella, Naad og Fyrergiefning Syndaña afreka, og i so Maata, eitt Nijtt Testamentum uppsetia, þar iñe ad Syndaña skal ecke ad eilijfu miñst verda, og til Sañinda þar uñ, gief eg ydur mitt Blood ad drecka. Hver nu ad so etur af þessu Braude, og dreckur af þessum Kaleik, þad er; Hver ad þessum Ordum sem hañ heyrer, og þessum Teiknum, er hañ medtekur, støduglega trwer, hañ blijfur i Christo, og Christur i honum, og lifer eilijflega. Þar med skulum vier miñast hañs Dauda, og honum Þacker giøra, hver sinn Kross uppaa sig taka, og vorum HErra epterfylgia, yfir allt añad fram, siaa vid Syndunum framveiges, hver añañ elska, so sem hann hefur oss elskad, þviad marger vier erum eitt Braud, og eiñ Lijkame, og eins Brauds Hluttakendur, Vier aller, sem af einum Kaleik dreckum. Gud hañ giefe oss øllum, ad vier þad verduglega medtøkum, AMEN.

Errata

Errata.

(S. Merker Bladsijdu. L. Lijnu, a. merker fyrra Daalk Bladsijdunnar. b. Pann sijdare.)

S. 17. L. 7. a. Þier sie; les: sie Þier. S. 140. L. 4. b. Kiñu: les: Kviñu. S. 173. aa nedstu Lijnu, wtelaatest Þetta Ord: Pennañ. S. 196. L. 9. Syne; les: Syne. S. 212. L. 11. b. villde; les: vill. S. 237. L. 9. a. Sañheilagir; les: Sañheilagri. S. 246. aa nedstu Lijnu, les: tilgefe. S. 247. L. 3. b. Hiartans; les: Herrans. S. 259. L. 17. b. leit, les: liet. S. 265. L. 7. 8. Frijdeur, les: Fridur. S. 286. L. 11. a. uu; les: nu. S. 288. L. 1. syne; les: syne.

Hvad fleyra hefur maatt yfirsiaast, er goodfws Lesare um̃bedeñ ad lagfæra og lesa i Maaled.

